

(1935 - 2010)

சுட்ட பழமும் சுடாத மண்ணும்

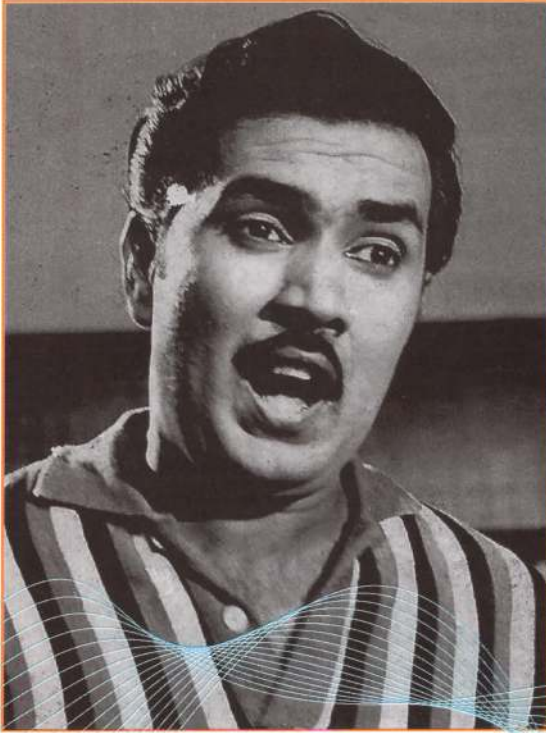
பவளவிழா நாயகனே
வாழ்க!
வளமுடன்!!

MOHAN JEWELLERY MART

201.rue du fg.Saint-Denis. 75010 Paris

M°: La Chapelle / Gare du Nord

சுட்டபழமும்... சுடாதும்னாணும்

கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் பவளவிழா மலர்
(1935-2010)

தமிழ் மூதாட்டி அவ்வை சிறுவன் முருகனிடம் ஏமாந்த 'சுட்ட பழம் சுடாத பழம்' கதை நாம் அறிந்ததே. இங்கே நமது பவளவிழா நாயகன் கலைஞர் ரகுநாதன் அனுபவத்தால் பழுத்த, ஆற்றலால் கனிந்த சுட்ட பழமாக எல்லோருக்கும் இனியவராக விளங்குகிறார்.

மரத்தில் கனிந்த பழம் மண்ணில் வீழ்ந்ததால் அவ்வை மூதாட்டி அப்பழங்களை ஊதி ஊதிச் சுவைத்தது போலவே பவளவிழா நாயகரின் உரையாடல்களில் தெறிக்கும் சொற்களும் இவ்வகை பட்டறிவுப் பழங்களாக சுவையூட்டுபவை. "இனிய உளவாக இன்னாத சுறல் கனியிருப்பக் காய் கவர்ந்தற்று" என்னும் குறள் காட்டும் நெறிக்கு ஒப்பாக அவரது தொலைபேசி உரையாடலில் தொடங்கும் "வாழ்க வளமுடன்" என்னும் இனிய கனிந்த சொல் அவர் ஒரு சுட்டபழம் என்பதை உணர்த்தும். அதேவேளையில் அவர் சுட்டமண்ணாக இல்லாமல் சுடாத மண்ணாக அதாவது பச்சை மண்ணாகவும் விளங்குகிறார். மண்ணால் எதனையும் வளைய வேண்டுமாயின் சுட்டமண் பயன்படாது. பச்சைமண், அதாவது சுடாதமண்ணே தேவைப்படுகின்றது.

பட்டறிவால், வயதால் சுட்டபழமாக விளங்கும் நம் பவளவிழா நாயகன் நடிப்புக் கலை என்றவுடன் பச்சைமண்ணாக அதாவது, சுடாத மண்ணாக இயக்குபவரின் நடிக்கராக மாறிநிற்கும் ஆற்றல் கொண்டவர். தனது சமகாலத்தவரான அருமை-நாயகத்தின் இயக்கத்தில் 'நிர்மலா'வில் நடிக்க முடிந்தது போலவே தற்போது இளம் இயக்குநரான தி.அ.றொபேட்டின் இயக்கத்தில் 'மிஸ்தல்' குறும்படத்திலும் அவர் நடித்திருக்கிறார், மேலும் பல இளம் இயக்குநர்களுடன் பணியாற்றுகிறார் என்பதே அவரொரு சுடாதமண் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

காண்பியக் கலையான நாடகத்திலும், அறிவியல் கலையான சினிமாவிலும் ஒரு சேர பயணித்த அறுபதாண்டுகால பட்டறிவுடன் தொடர்ந்தும் அத்தடங்களில் பயணித்துக்கொண்டிருக்கும் ஈழத்துக்கலைஞரில் நமது பவளவிழா நாயகன் முதன்மையானவர் என்றால் மிகையில்லை.

திட்டமிடல், நேரந்தவறாமை, சுறுசுறுப்பு, கலைத்தாகம், புதியனதேடல், நல்லதை பாராட்டல், திறமையை மூப்பு இளமை என்ற வேறுபாடு இல்லாமல் ஊக்குவித்தல், என்பவை அவரிடம் நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியவை. குறிப்பாக நம் இளந்தலை முறையினர் முன்மாதிரியாக கொள்ளத்தக்க கலைஞர் நம் பவளவிழா நாயகன்.

இம்மலரில் உள்ள வாழ்துக்களை, எழுத்துக்களை படிக்கும்போது ஈழத்து நாடகம் மற்றும் சினிமாக்கலை வரலாறின் தடத்தையும் நாம் அறிந்து கொள்கின்றோம் என்பதே நம் பவளவிழா நாயகரின் வாழ்வின் எச்சமாகவும் அமைந்துவிடுகின்றது.

இந்த மலரால், இந்த விழாவால் அவர் சிறப்புற்றார் என்பதையும் விட அவை இவரால் சிறப்புற்றன என்பதுவே பொருத்தமானதாகும்.

மலருக்குள் நுழையுங்கள், பவளவிழா நாயகன் உங்களுக்கு ஈழத்து கலை வரலாற்றின் சுவடுகளை காண்பிப்பார்.

நன்றி
தொகுப்பாளர்கள்

கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் பவளவிழா மலர்

■ தொகுப்பாளர்கள் : எஸ்.கே.ராஜேன் - கி.பி.அரவிந்தன் ■ வழவமைப்பு : தி.அ.றொபேட்

■ அச்சுப்பதிவு : வாசன் பதிப்பகம், லண்டன் ■ வெளியீடு : உலகத்தமிழ் கலையகம், பிரான்ஸ்

25.09.2010

பவளவிழா நாயகன் எழுதும்...

இப்படிக்கு வாழ்க்கை

இன்று மே ஐந்து இரண்டாயிரத்துப்பத்து, பயணம், பெரும் பயணம், நிச்சயமாக ஒரு நீண்ட பயணம் தான். அதுவும் கலையுடனும் ஈழத்தமிழர்களுடனும்.

நன்மைகளைவிட பட்ட துன்பங்கள்தான் அதிகம்.

நான் இரைமீட்பதில்லை - ஆகவே அதெல்லாம் எதற்கு?

மனிதவாழ்வில் பிறப்பும் இறப்பும் தவிர்க்க முடியாதவை.

நான்,

என்னுடைய பிறப்பு மலேசியா-கிமாஸ். அதுவும் ஒரு ஐந்துதான். 05.05.1935.மற்றதை எங்கே வைத்துக்கொள்வதென இன்னும் தீர்மானிக்கவில்லை.

“வாழ்க வளமுடன்” என கடந்த எட்டு வருடங்களாக நான் கூற ஆரம்பித்தவுடன்,

“வாழ்க வாழ்க”

“இன்னும் 25” இப்படி ‘வாழ்த்துகள்’ நல்ல நண்பர்களால்.

ஆனால், நிமிர்ந்து நடக்கும் என்னை! தளர்ந்து தவளும் நிலையில் பார்க்கவேண்டுமா?

noolaham.org | aavanaham.org

(1935 - 2010)

தில்லை. ஏனெனில் சக மாணவிகளுக்கு தங்களுக்குப் பிடிக்காமல் போய்விடுமே என்ற பயத்தால்தான்.

அந்தநாட்களில் நான் நோயால் உடல் முழுவதும் கறுப்பு தழும்புகளாக, அழகற்றவனாக, ஒல்லிக்குச்சி யாக, விலா எலும்புகளை எண்ணக்கூடியவனாக, வாழ்ந்த காலம், ஊரும் உலகமும் சக மாணவர்களும் பார்க்க கப்பேச அருவருப்புப்பட்ட, ஏன் நான் தற்கொலை செய்து கொள்ளக்கூடாது என எண்ணிய நாட்கள்.

“எனக்காக நடி - உன் அக்கா ஒரு நல்ல நடிக்கை. உன் அம்மா இசை ஞானம் உள்ளவர். உன்னால் முடியும்” என என் நண்பன் கனகரட்ணத்தின் அன்புக்குப் பணிந்து கலைஞரின் ‘தூக்குமேடை’ நாடகத்தில் வாக்கீசர் இல்லத்துக்காக ‘அத்தநாடி’ என்ற ஒரு பயந்த கோழை வில்லனாக நடித்தேன்.

அந்த நாடகத்தை என் இன்னொரு நண்பன், அவனும் மலேசியப்பிறப்புத்தான் - சிறந்த குணச்சித்திர நடிகன் நற்குணசேகரன் நெறிப்படுத்த பிற்காலத்தில் அதிபராகவும் பணியாற்றிய ‘பயலொஜி’ மாஸ்டர் திரு.திருவேங்கடாச்சாரி (எஸ்.ரி.சாரி) அவர்கள் நடிக்க உதவ - நடித்தேன்.

மற்றவர்களைப் போல் கலை ஆர்வத்தால் நடிக்க வரவில்லை. நான் இன்று போல் அன்றும் அன்புக்கு அடிமை.

ஏதோ ஒரு வசனத்தை அழகாகச் சொல்லி விட்டேனாம். “எனக்கு ரத்தத்தைக் கண்டாலே மயக்கம் வந்திருமே சார்”.

பாராட்டினார்கள் - தூற்றியவர்கள் - புறக்கணித்தவர்கள் - ஒதுக்கியவர்கள் - எல்லாம் போற்றினார்கள். அதுவும் ஒரு போதை தான் ‘நாடகத்தை என் சுவாசமாக்கிக் கொண்டேன்’.

என்னை நடிப்பவர்களுக்கு இழுத்துவந்த கனகரட்ணத்தை வைத்தே பல நாடகங்களை நானே தயாரித்தேன்.

அதே ஆண்டில் என் வாழ்வில் இன்னொரு பரிமாணம் - பரம பக்தனாக - நோஞ்சானாக - நோயாளியாக - வாரம் நாலு நாள் விரதம் - நோய் மாற யாழ்ப்பாணக் கோயில் களிலெல்லாம் பிரதட்டை - என மச்சம் மாமிசம் - முட்டை கூட சாப்பிடாமல் கோயிலுக்கு தினம் விளக்கு வைக்கும் அரைப்பூசாரியாக வாழ்ந்த என்னை, எங்கள் மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரியின் டிசிப்பினின் ஆசிரியரும், ஸ்போட்ஸ் மாஸ்டருமாகிய திரு.ஜே.பி.நாகலிங்கம் அவர்கள் உதைபந்தாட்டம் பயிற்றுவித்து - என் உணவு முறையை மாற்றி, ஒரு நல்ல உதைபந்தாட்ட வீரனாகவும், ஒழுங்கு - ஒழுக்கம் - நேரந்தவறாமை என கற்பித்து, சுறுசுறுப்பான - திடமான ஒரு இளைஞனாக மாற்றினார்.

அந்த அலங்கோலம் பிடித்த ரகுநாதன். அழகான - கம்பீரமான - திரைப்படக்கதாநாயகனாகவும் மாறிய கதை இது.

நோய் போக சத்துணவும் தேகாப்பியாசமும் தான் முக்கியம் - விரதமும் பக்தியும்ல்ல என்ற என் வாழ்க்கைப்பாதையை மாற்றிய காலம் அது.

கலையையே வாழ்க்கையாக மாற்றிக்கொண்டேன். கலையரசு என்ற கலைப்பொக்கிஷத்தின் குடை நிழலில் ஒதுங்கி நிற்கும் பாக்கியம் கிடைத்தது.

இன்று ஒரு கலைஞனுக்கு மிக அவசியமாகத்திகழும் அற்புதமான பயிற்சிப்பட்டடையின் பயிற்சிகள் அத்தனையும் எமக்கு அன்றே கற்றுத்தந்த பெருமகன். நான் கலைஞன் என்று ஏதாவது ஒரு சிறு திறமை இருந்தால், அந்தப்பெருமைகள் எல்லாம் கலையரசு சொர்ணலிங்கம் ஐயா எனக்குப்போட்ட பிச்சைதான்.

பின்னர், ஈழத்தின் மிகப்பெரிய நெறியாளர்கள் எஸ்.ரி. அரசு, சானா (சண்முகநாதன்), சுஜேர் ஹம்ட், ரொசாரியோ பிரீஸ், லவஸ் வீரமணி போன்ற என் குருநாதர்களிடம் நேரடியாகவும் - ஈழத்தின் நாடகத்தந்தை என கலையரசு சொர்ணலிங்கம் ஐயா எப்படியோ, அப்படி ஈழத்தின் நவீனநாடகத்தந்தை தாஸ்ஸியஸ், அருள் தந்தை மரியசேவியர், சுந்தரலிங்கம் மூவரையும் மாணீசு குருக்களாக வணங்குகிறேன்.

அவர்கள் நாடகங்களைப்பார்த்தும் பல நாடக உத்திகளைக் கற்றுக்கொண்டேன்.

கூட்டுறவு அமைப்பின் முக்கியஸ்தரும் சிறந்த நிர்வாகியும் - யாழ்ப்பாணத்தில் உதைபந்தாட்டக்கழகம் - ஓரியன்ஸ் ஸ்போட்ஸ் அன்ட் பைன் ஆட்ஸ் கழகம், வீரசிங்கம் மண்டபம் என நாடகங்களும் அதை குடாநாடெங்கும் அரங்கேற்றும் நிர்வாகத் திறனும் கொண்ட திரு.பொ.செல்வரட்ணம் அண்ணன் அவர்களிடம் நிர்வாகமும் - மனிதர்களிடம் பழகும் லாவகமும் கற்றுக் கொண்டேன்.

திரு.மெடோஸ் மாஸ்டர் போன்றவர்களிடம் மேடையில் எப்படித்தோன்ற வேண்டும் என்றும், பெஞ்சமின் என்ற என்னைப்பெறாத என் அன்புத்தந்தையிடம் மேடை அமைப்பு - ஒப்பனை - பெருந்தன்மை - நட்பு எனப் பல கற்றுக்கொண்டேன்.

பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்கள் என் நடிப்பு குறித்து எழுதிய விமர்சனத்தை ஏற்றுக்கொண்டபோது - எனக்கு ஒரு சாபம் கொடுத்தார் - அது பலித்து விட்டது. “ரகு விமர்சனத்தை ஏற்றுக்கொண்ட ஒரே கலைஞன் நீ தான். நீ சாகும் வரை கலைஞனாக இருப்பாய்” என்றுது பலித்துவிட்டதல்லவா?

பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் 1961ல் எனது பாராட்டு விழாவில் பாராட்டியதோடு விட்டுவிடாமல் என் கலைப்பணிக்கு அப்பப்போ துணையாகவும் அரணாகவும் நின்று அவனைத்தவர். இன்று நம் தாய்க்கலையாம் கூத்துக்கலை புதுப்பிக்கப்பட்டு புத்துயிர்பெற்ற தென்றால் அதற்கு மூலவரும் முழுமுதல்வரும் அவர்தான். இதை கலை அறிந்த வல்லுனர்கள் அறிவார்.

புலம்பெயர்ந்த பின்னும் - பிறப்புச்சான்றிதழ் எண்ணிக்கையைக் கூடக்காட்டிவிட்டபின்பும் - இன்றும் நான் மாணவன்தான்.

இங்கு என்னை நெறிப்படுத்தியவர்களில் பரா, அன்ரன் பொன்றாஜ், சாம் பிரதீபன் எனப்பல நல்ல நெறியாளர்களையும் என் ஆசான்களாகவே மதிக்கிறேன்.

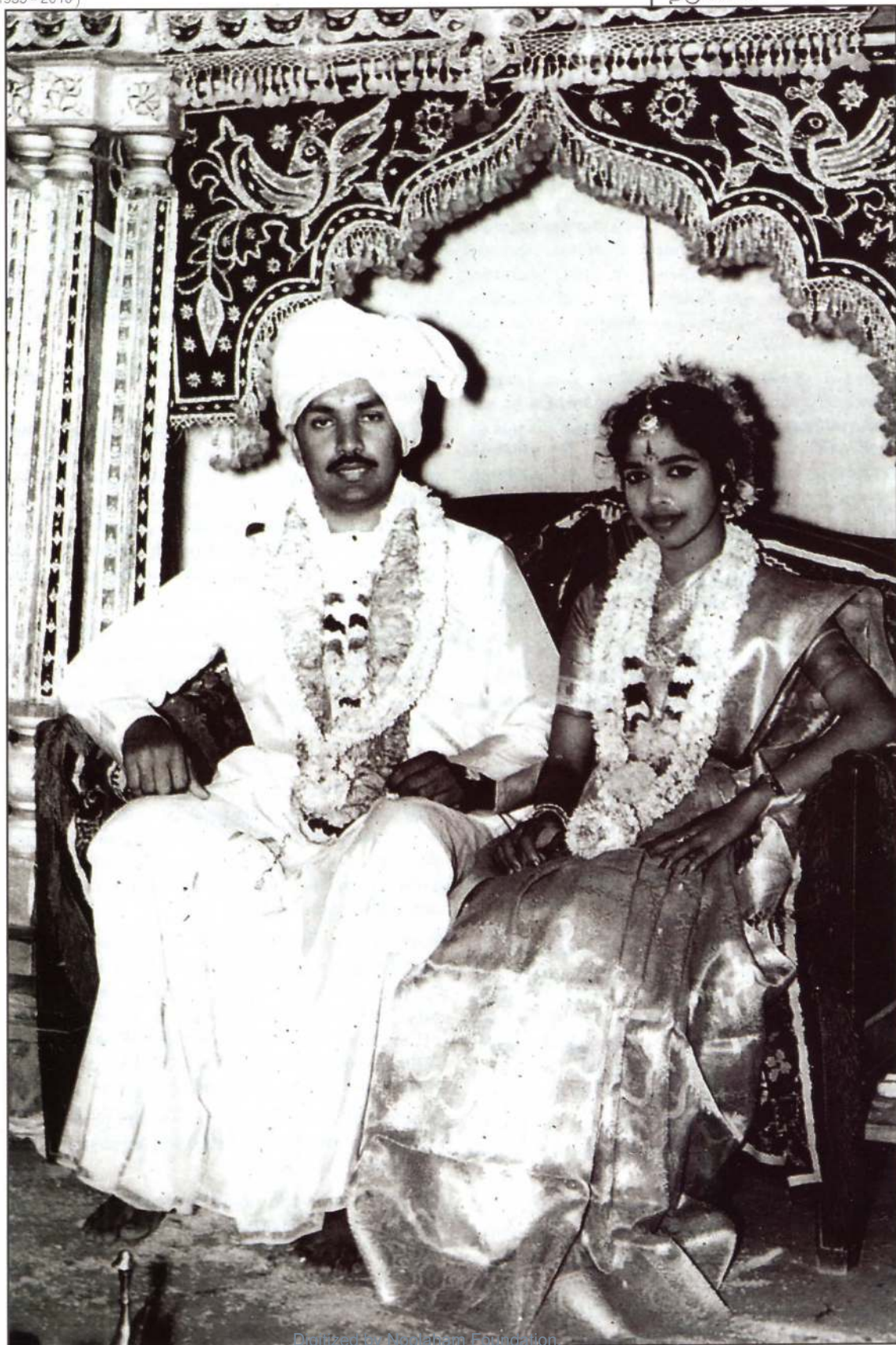
இவர்களைத்தவிர இன்னும் பலரின் நாடகங்களிலும் நான் நடித்திருக்கிறேன்.

சுட்பமும்... சுடமன்தும்

(1935 - 2010)

திருமணம்

Digitized by Noolaham Foundation.

(1935 - 2010)

பாசையூர்சாந்தி, கே.எம்.வாசகர், ரி.தயாநிதி, எம்.அரிய நாயகம், சேகர், கணேஸ், நாச்சிமார் கோவிலடி இராஜன், கமிலஸ், ஆனந்தன், றொபேட் (குறும்படம்), பால்ராஜ், பாலகணேசன் என விரியும்.

என்னுடைய நீண்ட கலை வரலாற்றில் நான் கண்ட மிக அற்புதமான கலைஞர்களையும் என்னால் மறக்கமுடியவில்லை. நான் அவர்களுக்கெல்லாம் பரம ரசிகள்.

விதானை செல்வரட்ணம், குழந்தை சண்முகலிங்கம், வில்லிசைமணி சின்னமணி, பிரான்ஸிஸ் ஜனம், சின்னையா தேசிங்கர், மாசிலாமணி, கன்னிகா பரமேஸ்வரி, சி.ரி.செல்வராஜா, பூந்தான் ஜோசப், சிலுவைராஜா, மௌனகுரு, வி.வி.வைரமுத்து, லட்சு வீரமணி, கண்டி விஸ்வநாதராஜா, கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன், அப்புக்குட்டி ராஜகோபால், இரா. குணபாலன், ஆனந்தன், அன்றன் பீலிக்ஸ், சித்திரா, சுப்புலக்ஷ்மி காசிநாதன், ரூபி, மயூரி, சுவீஸ் ரமணன், மணி, சாயிதாஸ், ராஜேஸ்வரி சண்முகம், சந்திரகலா, ஜெயந்தி, பாலவடிவேற்கரன், சுந்தரி, சிபோஜி, பெனடிற்றா, மதி, ரூபி, ரதி, உமா, லுமின், பொபிதா, இவர்களையெல்லாம் நான் சிறந்த களிமண் என்பேன்.

ஏனென்றால் நாம் கொடுக்கும் எந்த வேடத்தையும் அற்புதமாக நடிக்கக்கூடிய நடிப்பாற்றல் பெற்றவர்கள். நான் அனுபவஸ்தன், ஆனாலும் என்னைக்கூட இந்தப் பட்டியலில் சேர்க்கவில்லை. சேர்க்க மாட்டேன்.

நாடகம் தான் என் தாய்க்கலை. தாயில்லாமல் நானில்லை. எனக்கு ஓரளவு புகழ் சேர்த்த நாடகங்கள் 'மனிதன்', 'மாதினமதி' (சேக்ஸ்பியரின் மக்பெத்), 'தேரோட்டி மகன்', 'மனுநீதிகண்டசோழன்', 'இன்பநாள்', 'வழி தெரிந்தது', 'நெஞ்சில் ஓர் ஆலயம்', 'திரைகடல்தீபம்', 'இலங்கேஸ்வரன்', 'தீர்ப்பு', 'ரகுபதிராகவராஜாராம்' 'வேதாளம் பொன்ன கதை', 'வலை', 'பச்சைக்கிளியே பழம் கொண்டா', 'அவளைக்கொன்றவள் நீ', 'எந்தையும் தாயும்', 'நகரத்துக் கோமாளிகள்', 'பொய்முகங்கள்', 'பொற்குண்டு', 'சிவிகை' என நீளும்.

இரண்டு நாடகவிழாக்களை கொழும்பு - யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களில் நடத்தியிருக்கிறேன்.

இன்று திரைப்படத்துறையில் நாம் அதிகம் அக்கறை எடுக்கும் காலம். அதற்காக நாடகத்தை விட திரைப்படம் உயர்ந்ததல்ல. ஒரு நல்ல நாடகத்தை முறையாக மேடையேற்ற ஏற்படும் சிரமங்களும், மூலதனமும் சாதாரண ஒரு படத்தைத்தயாரிக்கும் செலவைவிட அதிகமாக இருப்பதே காரணம்.

வானொலி நாடகங்களில் பெருமதிப்புக்குரிய கலைஞர் சானா காலத்தில் நிறைய நடித்தேன். பின்னர் கே.எம். வாசகர், பி.விக்கனேஸ்வரன் நாடகங்களில் நடித்துள்ளேன்.

ஈழத்துத் திரைப்படங்களில் 35 மில்லி மீற்றரில் வெளிவந்த முதல் படம் தோட்டக்காரி. இரண்டாவதும், ஒரே சித்திரப்படமுமான 'கடமையின் எல்லை' நடித்தேன்.

நாலாவது படமான 'நிர்மலா'வைத் தயாரித்து நடித்தேன்.

ஈழத்தின் ஒரே சினிமாஸ்கோப் படமான 'தெய்வம் தந்த வீடு' திரைப்படத்தின் கதாநாயகனாக நடித்தேன்.

வி.பி.கணேசனின் 'புதியகாற்று' திரைப்படத்தில் நடித்தேன். 80ல் வெளிவந்த 'நெஞ்சுக்கு நீதி' திரைப்படத்தில் நடித்தேன்.

இலங்கையின் அற்புதக்கலைஞர்கள் காமினி பொன்சேகா, ஜோ.அபேவிக்கிரமா போன்றவர்கள் நடித்த படங்களுக்கு தயாரிப்பு நிர்வாகியாகப் பணியாற்றியுள்ளேன்.

சேர் லெஸ்ரர் ஜேம்ஸ் பீரீஸ், நிஹால் சிங்க, யசபாலித நாணயக்கார, லெனின் மொறாயஸ் போன்ற பல நெறியாளர்களுடன் நெருங்கிப் பழகியிருக்கிறேன் - படித்திருக்கிறேன்.

றொய் டி சில்வா, சுமனா, அசோகா பொன்னம்பெருமா போன்றவர்களுடன் நடித்திருக்கிறேன்.

தமிழகத்தில் ஸ்ரீதர், ஆர்.சி.சக்தி, மக்கள்திலகம் எம்.ஜி.ஆர் போன்றவர்களுடன் பழகி அவர்கள்செய்யும் தொழில் முறையைக் கற்றுக்கொண்டேன்.

நாடகப்பேராசான்கள் டி.கே.சண்முகம், சரஸ்ரநாமம் எழுத்தாளர்கள் பி.எஸ்.ராமையா, துறையூர் முர்த்தி, தாமரை மணாளன் போன்றவர்களை சந்தித்து நல்ல கருத்துக்களைக் கற்றுக்கொண்டேன்.

புலம்பெயர்ந்து 'இன்னும் ஒரு பெண்' 'முகத்தார் வீடு' 'நினைவு முகம்' 'யார் இவர்கள்' 'மௌனம்' 'தயவுடன் வழிவிடுங்கள்' 'பரமபதம்' 'பேரன்பேர்த்தி' போன்ற படங்களில் நெறியாளனாக, நடிகனாக பணியாற்றியிருக்கிறேன்.

உலக அரங்கில் மர்மத்திரைப்படமேதை ஹச்ச்கொக் கூறுவார் - திரைப்படம் இரண்டு மேசைகளில்தான் தீர்மானிக்கப்படுகிறது என்று - ஒன்று திரைக்கதை எழுதும் மேசை. மற்றது தொகுக்கும் மேசை.

இதில் திரைக்கதை எழுதும் கலையில் நம்மிடம் அற்புதமான ஓர் எழுத்தாளர் ஒருவர் இருக்கிறார்-அவர்தான் செங்கை ஆழியான் என்ற குணராசா.

'வாடைக்காற்று' திரைக்கதை வசனத்தை அவர் எனக்கு எழுதித்தந்து அது திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனத்தால் முதல் பிரிவில் தெரிவுசெய்யப்பட்டது.

என்னிடமிருந்து அதைத்தவறாகப் பெற்று படமாக்கியவர்கள். அதன் பெயர்ப்பட்டியலில் திரைக்கதை என்று இன்னொருவரின் பெயரை பொய்யாகப் பிரசுரித்து அவர் திறமையை அவமானப்படுத்தினார்கள்.

'யானை' என்றொரு இன்னோர் அற்புதமான திரைக்கதை கதை வசனத்தை தற்போது டென்மார்க்கில் வாழும் சண்ணுக்காக எழுதுவித்தேன்.

யானையை நாயகன் அழிக்கிறான். எனவே அது ஒரு அரசியல் கட்சியை அழிப்பதாக கற்பிதம்பண்ணி, வானொலி இயக்குனராக இருந்த நம்மவர் ஒருவர் - அப்போது திரைப்படக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தமிழ்ப் பிரதிகள் தெரிவு செய்யும் குழுவின் பொறுப்பாளர் அப்பிரதியை அரசியல் காரணங்களுக்காக நிராகரித்தார்.

அப்பிரதியை படித்துப்பார்த்த - தமிழில் ஒரு திரைக்கதையைப் படிக்கக்கூடிய இலங்கையின் அற்புத நடிகன்-நெறியாளர் காமினி பொன்சேகா, "ரகு யாழ்ப்பாணத்தில் இப்படி அற்புதமான ஒரு திரைக்கதை எழுதும் ஆற்றல்

சுட்பழமும்... சுடாதமண்தும்

(1935 - 2010)

| நிர்மலா இயக்குநர் அருமைநாயகம் கலையரசுருடன்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

(1935 - 2010)

பெற்றவர் இருக்கிறாரா? இந்தப்பிரதிக்காக நாங்கள் கோட்படி ஏறுவோமா? செங்கை ஆழியானை நான் சந்திக்கலாமா?" என்றார்.

இன்று திரைப்படத்துறையில் பலர் நல்ல படைப்புக்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். அஜீவன், அருந்ததி, சுமதி ரூபன், தமயந்தி, இந்திரஜித், பரா போன்ற பழையவர் களைத்தவிர - இளைய தலைமுறை பிரதீபன், வதனன், பாஸ்கரன், மைக்கல், றொபேட், சுபாஸ், லெனின் எனத் தொடரும் பட்டியலில் ரமணன் (பாரீஸ்) கோகுலன்... இது வளரும் பட்டியல், சாதனைப்பட்டியல்.

நாடக அரங்கில் மிக அடக்கமாக - சிறந்த - வித்தியாசமான நாடகங்களைத் தொடர்ந்து தந்து கொண்டிருப்பவர் - ஓசை மனோ - புதிதாக கெங்கேன்.

இவர்களைத்தவிர என்னை விமர்சித்து, என்னைத்திருத்திக்கொள்ள, புதுப்பிக்க இருவர் எனக்குத் துணையாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் இருவரும் தான் சலனம் அமைப்பின் மூலம் குறும்படங்களை பல நகரங்களில் இலவசமாகத் திரையிட்டு - மக்களை விமர்சிக்க வைத்து - அவர்களை இது தங்கள் படைப்புக்கள் என உணரவைத்து - வியாபாரச்சந்தை இன்னும் இல்லாத ஈழத்தமிழன் குறும்படங்கள் மூலம்தான் தன் ஆளுமையைச் செலுத்த முடியும் என உணர வைத்தவர்கள். அவர்கள் - கவிஞர் கி.பி.அரவிந்தனும் முகுந்தனும் ஆவர்.

இன்று குறும்பட விழாக்கள் உலகெங்கும் நடந்தாலும் சிறந்த படங்களுக்கு நல்ல பணப்பரிசும் கொடுத்து உற்சாகப்படுத்திவரும் நல்லூர் ஸ்தான் குணா ஒருவருக்கு மட்டுமே அந்தப் பெருமை உரித்தானதாகும்.

எனக்கு விழா எடுக்க பலர் பலமுறை கேட்டார்கள். பாராட்டுமளவுக்கு நான் எதுவும் சாதித்துவிடவில்லை என்று மறுத்து வந்தேன்.

இது பவளவிழா, பாராட்டுவிழாவல்ல என உணர்த்தி - இலங்கைக் கலைஞர்கள் அனைவரைப்பற்றியும் "அ" னாவிலிருந்து அக்கண்ணாவரைக்கும் தெரிந்த இருவருள் ஒருவர் - தான் தோன்றிக்கவிராயர் சில்லையூர் செல்வராஜன். மற்றவர் ஈழத்தின் இன்றைய சிறந்த அறிவிப்பாளர் எஸ்.கே.ராஜேன். அவர் வேண்டுகோளை தட்டமுடியவில்லை.

'நிர்மலா' திரைப்படம் ஊர்கள் தோறும் உலாவந்த போது பன்னிரண்டு வயது மாணவனாய் ஒலிவாங்கி பிடித்த ராஜேனை - அவர் சவாசிப்பது அறிவிப்புக் கலையை என்பதாலும், சிறப்பாக விழாக்களை எடுத்து தன்னை நிரூபித்தவர் என்பதாலும், அவரையே, அவர் விருப்பப்படி உலகத்தமிழ்க்கலையகம் என பவளவிழா நடாத்த அனுமதித்தேன்.

"நல்லதை எங்கு கண்டாலும் மனத்திறந்து பாராட்டுங்கள். அப்போது அந்த நல்லதை நீங்களும் கற்றுக் கொண்டீர்கள் என்று அர்த்தம்"

இளைய தலைமுறையின் புதிய பார்வைகளும், துணிச்சலும் - தொழில்நுட்பமும், பாராட்டவேண்டியவை.

மனத்திறவுங்கள் - திறமைக்கு வயதல்ல முக்கியம். அவர்களை வாழ்த்துங்கள். அவர்கள் எங்கள் சினிமாவை உலக அரங்கிற்குக் கொண்டுபோய்விட்டார்கள். அடுத்து

அதனைத் தொழில்மயமாக்கச் செய்வார்கள். நாம் இன்று உலகம் எங்கும் வாழ்கின்றோம். நமக்கென ஒரு சந்தையை உருவாக்குவோம்.

குறும்படப் போட்டிகளைச் சிறப்பாகத் தொடர்ந்து நடாத்தும் குணாவைத் தொடர்ந்து, பாரீஸ் கலைப்பண்பாட்டுக் கழகம், புங்குடுதிவு மக்கள் ஒன்றியம், லண்டனில் கிருஷ்ணராஜாவின் விம்பங்கள், கனடாவில் ரகு.

எம் கலை வளர்க்கும் அன்பர்களுக்கும், ஊடகங்களுக்கும், குறிப்பாக தீபம் தொலைக்காட்சிக்கும், என்னை ஊக்குவித்த யாழ்ப்பாணம் ஈழநாடு, தமிழன், பாரீஸ் முரசு போன்றவற்றுக்கும் நன்றி.

ஊடகங்கள் கைகொடுத்தால் நாம் நமக்கென ஒரு சிறு தொழிலாகச் சினிமாவை கொண்டுவரமுடியும்.

நிறைவாக தாழ்வுணர்ச்சிகளை மறவுங்கள். நாங்கள் ஒரு சிறு தீவில் பிறந்து விட்டோம். அதற்காக எமக்குத் திறமை இல்லை என எண்ணி உங்கள் கலைஞர்களைக் கேவலப்படுத்தாதீர்கள்.

கலை எல்லா நாடுகளிலும் உள்ளது. நாடகத்தைக் கண்டுபிடித்தது கிரேக்கம். சினிமாவைக் கண்டுபிடித்தது பிரான்ஸ். சினிமாவை ஒரு சிறந்த தொழிலாகப் பரப்பியது அமெரிக்கா.

திறமை ஒவ்வொரு நாட்டிலும் உள்ளது. தனித்துவமான படங்களை உருவாக்குவோம். இதன் அர்த்தம் மற்றவர்களை வெறுப்பதல்ல. நமக்கென ஒரு வரலாற்றை எழுதுவோம்.

ஈழத்தமிழர்களே! எப்படி ஒலிம்பிக்ஸ் விளையாட்டரங்கில் மனித நேயத்துடன் - இன - நிற - மொழி - சாதி - சமய - அரசியல் பேதமின்றி ஒன்று கூடுகின்றார்களோ - அது போல் நாமும் ஒன்று கூடுவோம். சாதிப்போம். சாதிப்பவர்களுக்கு உறுதுணையாய் நிற்போம்.

'முற்றத்து மல்லிகையும் மணக்கும்' நான் யந்திரமல்ல, மறந்தவிட வாய்ப்புள்ள மனிதன். அதிலும் 75ல்.

ஆகவே யாரையாவது தவறவிட்டிருந்தால் பெருமனதோடு மன்னித்துவிடுங்கள். பணிவன்புடன் வேண்டுகிறேன்.

இன்று 'கலைஞர் தினம்' வருடா வருடம் ஒரு நாளை கலைஞர் தினமாகக் கொண்டாடுவோம்.

அரசியல் - வட்டம் - மாவட்டம் - மன்றங்கள் என்ற பேதமின்றி வருடத்தில் ஒரு நாள் இந்த கலைஞர் தினத்தைக் கொண்டாடுவோம். கை கோர்த்து நிற்போம்.

சாதிப்போம்.

சாதிப்பவர்களுக்குத் துணைநிற்போம்.

வாழ்த்துவோம்.

மனிதத்தைப்போற்றுவோம்.

வாழ்க வளமுடன்.

நன்றி.

என்றும் அன்பன்

ஏ.ரகுநாதன்.

சுட்பழமும்... சுடாதமண்ணும்

(1935 - 2010)

| தெய்வம் தந்தவீடு தனரெட்ணம் தம்பிராஜா பவளவிழா நாயகன் ரெமீசியஸ் ஆகியோர்

கலைஞானச்சுடர் எஸ்.ரி.அரசையா
நாடக இயக்குனர்
ஈழத்தின் மூத்த நாடகர்.

மனமார்ந்த வாழ்த்துகள்

பவளவிழாக்காணும் எனது இனிய நண்பர் உயர்திரு.ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள் நீடுழி வாழ வாழ்த்துவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

அன்னார் தனது தாய்த்திருநாடாம் ஈழத்திருநாட்டில் வாழ்ந்த கலை நாடகத் துறை வல்லவரான கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களின் நெறியாள்கையில் உருவாக்கம் பெற்ற பல நாடகங்களில் அவரோடு இணைந்து நடித்தும் நெறியாள்கை செய்தும் பிரபலம் பெற்றவர்.

ஈழத்திருநாட்டில் உருவாக்கம் பெற்ற திரைப்படத்துறைத் தலைவர்களுள் ஒருவர். “கடமையின் எல்லை”, “நிர்மலா” “தெய்வம் தந்தவீடு” ஆகிய படங்களில் நடித்தும் முதலீடு செய்தும் தனது வாழ்வின் பெரும் பகுதியை செலவிட்டவர்.

கலைத்துறையில் தனக்கு ஏற்பட்ட இழப்புகள் குறித்து கலங்காத நெஞ்சுடன் இன்று வரை சோர்வென்பது துளியும் அடையாத கலைத்தொண்டன் ஆவார்.

அன்னார் அவரது இல்லறவாழ்வு அமலானதாகவும் வாழ இறைஞ்சுகிறேன்.

குழுந்தை ம. சண்முகலிங்கம்
'தாயகம்'
திருநெல்வேலி வடக்கு
யாழ்ப்பாணம்.

ரகுநாதா நாடகத்தால் நான் உன் அடியான்

நானும் பாரிசில் வாழுகின்ற தமிழ்க்கலைஞர்களில் ஒருவனாவேன், எனத் தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்ட அன்பர் கு.பரராசா, பண்டைக் காலத்தில் எனது நண்பர்களுள் ஒருவரான ரகுநாதனுக்கு அகவை எழுபத்தைந்து ஆகிறது. எழுபத்தைந்தாவது வயதிலும் தொடர்ந்து கலைச்சேவை செய்துவரும் அந்த வியத்தகு கலைமகனுக்கு, பாரிசில் வாழ் தமிழ்க்கலைஞர்களாகிய நாம் 'விழா' எடுக்கிறோம். அவரது பவளவிழாவில் வெளியாகவிருக்கும் அவரைப்பற்றியதான நூலிற்கு உலகின் பல பாகங்களிலுமிருந்து அவருடன் கலை வளர்த்த சான்றோர்கள், நண்பர்கள் அவருடனான தமது அனுபவங்களைப் பதிவுசெய்து அனுப்பியுள்ளார்கள். அவ்வாறான ஒரு பதிவைத் தங்களிடமிருந்தும் எதிர்பார்க்கிறோம், என்ற செய்தியைக் கொண்டதொரு கடிதத்தை எனக்கு எழுதியிருந்தார். 25-07-2010

பட்ட அக்கடிதம் 12-08-2010ல் என்னை வந்தடைந்தது. கடிதத்தைப் படித்ததும் பயம் பற்றிக் கொண்டது. அறிந்தவரைப் பற்றி எழுதுவது அவ்வளவு சுலபமல்ல. அறியாதவர்களைப்பற்றியும், அறியாதன பற்றியும் அளவுக்கு அதிகம் எழுதிவிடலாம். அது 'உலக வழக்கு'. இங்கு என்முன் நிற்கும் பிரச்சினையோ 'நாடக வழக்கு' சம்பந்தப்பட்ட ஒன்று. எழுதினாலும் குற்றம். எழுதாது விட்டாலும் குற்றம். இதைத்தான் 'தர்ம சங்கடம்' என்று சொல்வர் போலும்.

நாடகத்தால் நடிகன் போல் நடடித்துவந்த நான் நண்பன் ரகுநாதன் பற்றி நினைவில் வருபவற்றையும், நெஞ்சில் நிற்பவற்றையும் இங்கு எழுத முற்படுகிறேன். அறிந்தவர் பற்றி எழுதும்போது, தன்னைப்பற்றி எழுதிவிட வேண்டியதொரு அவலம், எழுதுபவருக்கு வந்துவிடுவது அந்த அவலத்தோடு எழுத ஆரம்பிக்கிறேன்.

சுட்பழமும்... சுபாதமன்றும்

(1935 - 2010)

1958ம் ஆண்டு ஏதாவதொரு மாதத்தில், ஏதோவொரு திகதியில் 'திருநெல்வேலி இந்து வாலிபர் சங்க' மண்டபத்தில் ஒரு நடன நிகழ்ச்சி நடந்தது. அதனைப் பார்ப்பதற்குக் கலையரசு க. சொன்னலிங்க ஐயாவும் வந்திருந்தார். நடன நிகழ்ச்சி முடிவடைந்து பார்வையாளர்களும் மண்டபத்தைவிட்டு வெளியேறிய பின்னர், தற்காலிகமாக அமைத்திருந்த மேடையைக் கழற்றுவதில் நாம் ஈடுபட்டிருந்தோம்.

கலையரசு தமது வாகனம் வரும்வரை மண்டபத்தில் காத்திருந்தார். அன்றுதான் நான் அவரைக் கண்டேன் - 'கண்டேன் அவர் திருப்பாதம், கண்டறியாதன கண்டேன்,' என்றவாறு கடவுளைக் கண்டது போலக் கண்டேன்.

கண்டதும் என்னுள் சன்னதம் வந்துவிட்டது. என்பால் அவரது கவனத்தைக் கவரும் நோக்கில், மேடையில் நின்று உரிய வேலைகளைச் செய்தவாறே, இந்தியாவில் நாளிருந்த காலத்தில், ஆசையாய் மும்முறை பார்த்த, மீ. கே. எஸ். சகோதரர்களின் 'ராஜ ராஜ சோழன்' நாடகத்தில் வரும் உரையாடற் பகுதியொன்றினை உரத்துப் பேசினேன். ஏன் பேசினேன் என்பது உங்களுக்குப் புரியாமலா இருக்கப் போகிறது. மண்டபத்தில் தனியே இருந்த கலையரசு ஐயாவோ, அங்கு எதுவும் நடவாதது போல், வேறு எங்கோ பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். தனது வாகனம் வந்ததும் புறப்பட்டுப் போய்விட்டார். எனது சோகத்தை நான் யாருடன் பகிர்ந்து அழுவது.

சில மாதங்களின் பின்னர் ஒரு நாள் ஒருவர் என்னிடம் வந்து, 'கலையரசு ஐயா உங்களை ஒருக்கால் வீட்டை வரட்டாம்' என்று சொன்னார்.

நான் நவாலியில் உள்ள அவர் வீட்டுக்கு, குறித்த நாள் மாலை சென்றேன். அங்கு வேறு சில இளைஞர்களும் இருந்தார்கள். அனைவரும் எனக்குப் புதியவர்கள். அங்கு ஒத்திகை நடந்து கொண்டிருந்தது.

கலையரசு ஐயா என்னைப் பார்த்து 'நாடகம் பழகிறம், அதிலை நீ அருச்சுனன் பாத்திரம் நடிக்கவேணும்' என்றார். என்னைப் பொறுத்தவரையில், முன்னம் திருநெல்வேலியில் இடிமுடிக்கம் ஏற்பட்டபோது அமைதியாகக் கிடந்த மழைமுகில், மாதங்கள் கடந்தபின் நாவாலியில் போய்ப் பொழிந்தது போல் இருந்தது.

'கண்ணகி கற்பு கனக விசயர் முடித்தலை நெரித்தது' என்பார். என்னைப் பொறுத்தவரையில், அன்று நான் நாணம் எனும் கற்பை விடுத்து நாடக வசனம் பேசிய தால், கலையரசு ஐயாவின் நெறியாள்கையில் நடிக்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றதோடு, அவரோடு சேர்ந்து நடிக்கும் பேற்றினையும் பெற்றேன்.

அத்தோடு, அந்த நாடகத்தில் ரகுநாதன், அருமைநாகம், நவாலியர் நடேசன், ஜோசேப், சுப்பிரமணிய ஐயர், பிரான்சிஸ், ஜெனம் போன்ற பெரும் நடிகர்களையும் நண்பர்களாகப் பெற்றுக் கொண்டேன். அதுமட்டுமல்லாது மானிப்பாய்ப் பெரியார் பொ. செல்வரத்தினம், டிபிள்யு. ஜி. அன்னப்பா மாஸ்டர் போன்றவர்களுடனான தொடர்பையும் பெற்றேன்.

'தேரோட்டிமகன்' நாடக அரங்கேற்றத்தின் மூலகர்த்தாவாக இருந்தவர் ரகுநாதன். அவரது 'யாழ் நாடக மன்றம்' தான் அதன் தயாரிப்புப் பொறுப்பை ஏற்றிருந்தது. அந்நாடகத்தின் பிரதான பாத்திரம் கர்ணன். அப்பாத்திரத்தை ஏற்று நடித்தவர் ரகுநாதன்.

அப்பாத்திரத்தை நடித்தார்.

அந்நாடகத்தில் கர்ணனாக, சார்த்த கேசியாக, குந்தியாக நடித்தவர்களது நடிப்பு இன்றும் நினைவில் நிற்கிறது. பல காட்சிகளைக் கொண்டிருந்த அந்த நாடகத்தில் மூன்று காட்சிகளில் மட்டும்தான் நான் நடிப்பேன். மிகுதி நேரம் முழுவதும், மேடையின் புறத்தே நின்று, ரகுநாதன், பிரான்சிஸ் ஜெனம், அருமை நாயகம் போன்றவர்களது நடிப்பாற்றலை நயந்து வியப்பேன். நண்பர் ரகுநாதனை நான் ஒரு நாடக வெறியராகவும், நாடகப் பித்தராகவும் பார்த்தேன். அவருக்கு அது ஒரு விசர். அது இல்லாமல் அவரால் இருக்கமுடியாது.

யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமல்லாமல், இலங்கையின் பல பாகங்களிலுமுள்ள பல நடிகர்களோடு அவர் நடித்துள்ளார். பல நாடக மன்றங்களைக் காலத்துக்குக் காலம் அமைத்து நாடகங்களை மேடையேற்றி வந்துள்ளார். நாடகக் கலையால் பண விடயத்தில் அதிகம் கஷ்டப்பட்டுள்ளார். இருந்தும் அவரால் நாடகத்தைக் கைவிட்டுச் சும்மா இருக்க முடியவில்லை.

'நிழல் நாடக மன்றம்' என்ற அமைப்பின் மூலம் அவர் ஒரு நாடக விழாவையே நடாத்தியுள்ளார். அதில் சுஜேர் ஹமீட்டின் நெறியாள்கையில் ஒரு நாடகத்தில் சிறிதொரு பாத்திரமேற்று நடிக்கும் வாய்ப்பு எனக்கும் கிட்டியது. ரகுநாதன் முக்கிய பாத்திரமேற்று நடித்த 'தேரோட்டிமகன்' நாடகம் இலங்கைக் கலைக் கழகத்தின் நாடக விழாவில் மிகச் சிறந்த நாடகத்துக்கான பரிசினையும் பெற்றுள்ளது.

இத்தகைய திறமையும் அர்ப்பணிப்பும் மிக்க கலைஞர் 'எந்தையும் தாயும்' நாடகத்தில் நடித்தார் என்பது எனக்குக் கிடைத்த பெருமையாகவே நான் கருதுகிறேன். அந்த வகையில் அவருக்கு நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ரகுநாதன் நாடகத்தோடு மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. அவர் சினிமாத்துறையிலும் தனது முத்திரையைப் பதித்துள்ளார். இலங்கையின் தமிழ்ச்சினிமா வரலாற்றில் 'நிர்மலா' என்ற திரைப்படம் தனக்கென ஒரு இடத்தைப் பிடித்துள்ளது என்றே கூறமுடியும். அத்திரைப்படத்தினை எமது நண்பர், காலஞ்சென்ற அருமைநாயகம் நெறியாள்கை செய்திருந்தார்.

நண்பர் ரகுநாதன் புலம்பெயர்ந்து சென்றபின்னரும் நாடகத்தோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவராக இருந்து வருவதை நாம் அறியக்கூடியதாக உள்ளது. எழுபத்தைந்து வயது வந்துவிட்டதென்றால் முதுமைத் தளர்ச்சி வந்துவிட வேண்டும் என்று யார் சொன்னார்கள். எதற்கும் 'பஞ்சம்கொட்டும்' தமிழர் மனநிலை மேலைநாடு போனபின்னர் கூட எம்மவரை விட்டுப் போகவில்லைப் போலும்.

எழுபத்தைந்தில் புதியதொரு வாழ்வை ஆரம்பிக்கும் மனச்செழுமை கொண்டவர்கள்தான் மேலைத் தேயத்தவர். எனவே, ரகுநாதனைக் கிழவனாக்காது தொடர்ந்து பணி புரிய விடுங்கள். விழாக்களால், விழாதவர்களையும் விழுத்தி விடாதீர்கள்.

ரகுநாதனே நீ நீடுழி வாழ்க.

திருமதி. ராஜேஸ்வரி சண்முகம்
அறிவிப்பாளர் இலங்கை வானொலி
நாடகக்கலைஞர்,
சிறிலங்கா.

பார்யோற்றும் பவளவிழாக்கலைஞன்

மலர்ச்சியில் தனியான அழகுண்டு, தளர்ச்சி உண்டு. மலர்களை வசீகரிக்கும் தன்மை உண்டு மலர்ந்த பூக்கள் உள்ளங்களையும் மகிழ்விக்கும் ஆற்றல் படைத்தவை.

சீனப் பழமொழியொன்று ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. 'புன்னகை செய்யத்தெரியாதவன் கடைவைக்கக் கூடாது' என்பது தான் அந்தப் பழமொழி.

இது போல் புன்னகை மற்றவர்களை கவர்ந்து, தானும் மகிழ்ந்து மற்றவர்களையும் மகிழ்ச்சிப்படுத்தியவர்களுக்குள்ளே நடுவர்தான், அன்பிற்கும், மதிப்பிற்கும் பாத்திரமாய் விளங்கும் திரு.ரகுநாதன் அவர்கள்.

பாத்திரம் பற்றி பேசும் போது முத்தமிழில் ஒன்றான நாடகக் கலையில், அவர் ஏற்ற பதிவுகள் பற்றி நினைவுகள் மீளப்பதிவாகின்றன.

அமரர் சுஹைர் ஹமீட் அவர்களுடன் முதன் முதலில் சந்தித்தது. எனது நாடக ஆர்வம் அவரை எனக்கு அறிமுகப்படுத்தியது.

எனது கணவர் சி.சண்முகம் அவர்களின் இனிய நண்பர். இருவரும் நாடகக் கலைக்கு பங்களிப்பு நல்கிக் கொண்டிருந்த வேளையில் இந்த இனிய சந்திப்பு. அப்போது அவர் ராமையாவின் தேரோட்டி மகன் நாடகத்தில் மேடையேற்றியமை பற்றி பேசினார். அதில் குந்திதேவியாக நடிக்க என் கணவரிடம் ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்தார். நல்ல பாத்திரம் ராஜேஷ் அக்காவால் அதற்கு உயிருட முடியும் என்று ஆசைப்பட்டார். நிச்சயம் நடிப்பாளர், நான் அதற்கு உறுதிதருகிறேன் என்று சகல விதத்திலும் என்னை உற்சாகப்படுத்திய என் கணவரின் விருப்பப்படி அந்த நாடகத்தில் நான் குந்திதேவியாக நடித்தேன் அந்த நாடகம் வெற்றி பெற்றது. எவராலும் பேசப்பட்டது. அதில் முக்கிய கதாபாத்திரம் தூரியோதனன், கர்ணன், கிருஷ்ணன். கே.ஏ ஜவாகர் இவர்களுடன் இவ்வாறு நடித்தேன்.

களின் நடிப்போடு நானும் அதில் பங்கேற்றேன். கதைநாயகனாக கர்ணன் இருப்பினும், தனது உயரிய நடிப்பால் நாடகத்தின் கவனத்தை தன்பால் திசை திருப்பினார் குந்திதேவியாக நடித்த ராஜேஸ்வரி சண்முகம் என, கலாநிதி கைலாசபிள்ளை அவர்களாலும் மேலும் பல அறிஞர்கள், கலைஞர் பெரு மக்களாலும் நான் பாராட்டப்பட்டேன். ஆயினும் எனது ஆற்றலை வெளிப்படுத்த உறுதுணையாக நின்றவர்கள் சுஹைர் ஹமீட், ரகுநாதன் ஆகிய இருவருமே.

ஒரு பாணைச்சோற்றுக்கு ஒரு சோறுபதம் என்பார்கள். அந்த நாடகத்தில் நான் நடித்தது என் மனமெனும் மேடையில் நிழலாய் இருக்கிறது. அவரது நாடக அனுபவம், எதையும் திறமையாக செய்ய வேண்டும் என்ற உற்சாகம் நாடகக் கலைக்காய் இரவு பகல் பாராது உழைத்த உழைப்பு நேரத்தை பொன்னாய் மதித்தல் சக கலைஞர்களை பேரண்போடும் பெருமதிப்போடும் மதித்தல் ஆகியன என்னை சிந்திக்க வைக்கின்றன. கடந்த காலங்களை மீண்டும் மீட்டிப் பார்ப்பதற்கும் அவர் பற்றிய மதிப்பீடொன்றை வழங்கி, அவர் வாழும் போதே அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்க வேண்டிய வாய்ப்பை வழங்கிய நண்பர்களுக்கு நன்றி.

கலைஞன் என்பவன் வாழும் போதே வாழ்த்தப்பட வேண்டியவன். அதனை செய்ய விளைந்து செயற்படுத்தி நிற்கின்ற கலை உள்ளங்களுக்கு என் நன்றி.

இப்பணியினை தொடர்ந்தும் மூத்தகலைஞர்களுக்கு, கலையை தலையில், கொண்டு விலை பேசாத நல்ல கலைஞர்களுக்கு விழாவெடுத்து கௌரவிக்க வேண்டும் என்று வேண்டுகிறேன்.

இலங்கைத் திருநாட்டின் திரைப்பட மேடை நாடகக் கலைஞன் என்.ரகுநாதன் அவர்களுக்கு என் குடும்பத்தோடு இணைந்து நல்வாழ்த்துக்களை மனப்பூர்வமாகத் தெரிவிக்கிறேன்.

கமலினி செல்வராசன்

வாளினாலி, மேடை, திரைப்பட, தொலைக்காட்சி கலைஞர்.
அறிவிப்பாளர்.
சிறிலங்கா.

கலையோடு வாழும் கலைஞர்

சிறந்த கலைஞராக, இலங்கையின் மேடைக் கலைஞராக, திரைப்படக் கலைஞராகவும் இன்று வரை வாழ்கிறார்.

மேடை நாடகங்களில் நடக்கும்போது, ரசிகர்கள் பிரமித்துப்போவார்கள் என்று பல கலைஞர்கள் சொல்வார்களாம். தெய்வம் தந்த வீடு, கடமையின் எல்லை, நெஞ்சுக்கு நீதி போன்ற பல திரைப்படங்களில் நடித்திருக்கிறார்.

ரகுநாதன் அவர்களின் திரைப்படத்தில் சில்லையூர் செல்வராசன் 'கண்மணி ஆடவா' என்ற பாடலை எழுதிக் கொடுத்தார். இன்றுவரையும் 'கலையை' உயிராகக் கொண்டவராக வாழ்கிறார்.

கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் என்ற பெயர் என்றும் நிலைத்திருக்கும். என் அன்பான வாழ்த்துகள்.

பேராதனை ஏ.ஏ.ஜனதீன்

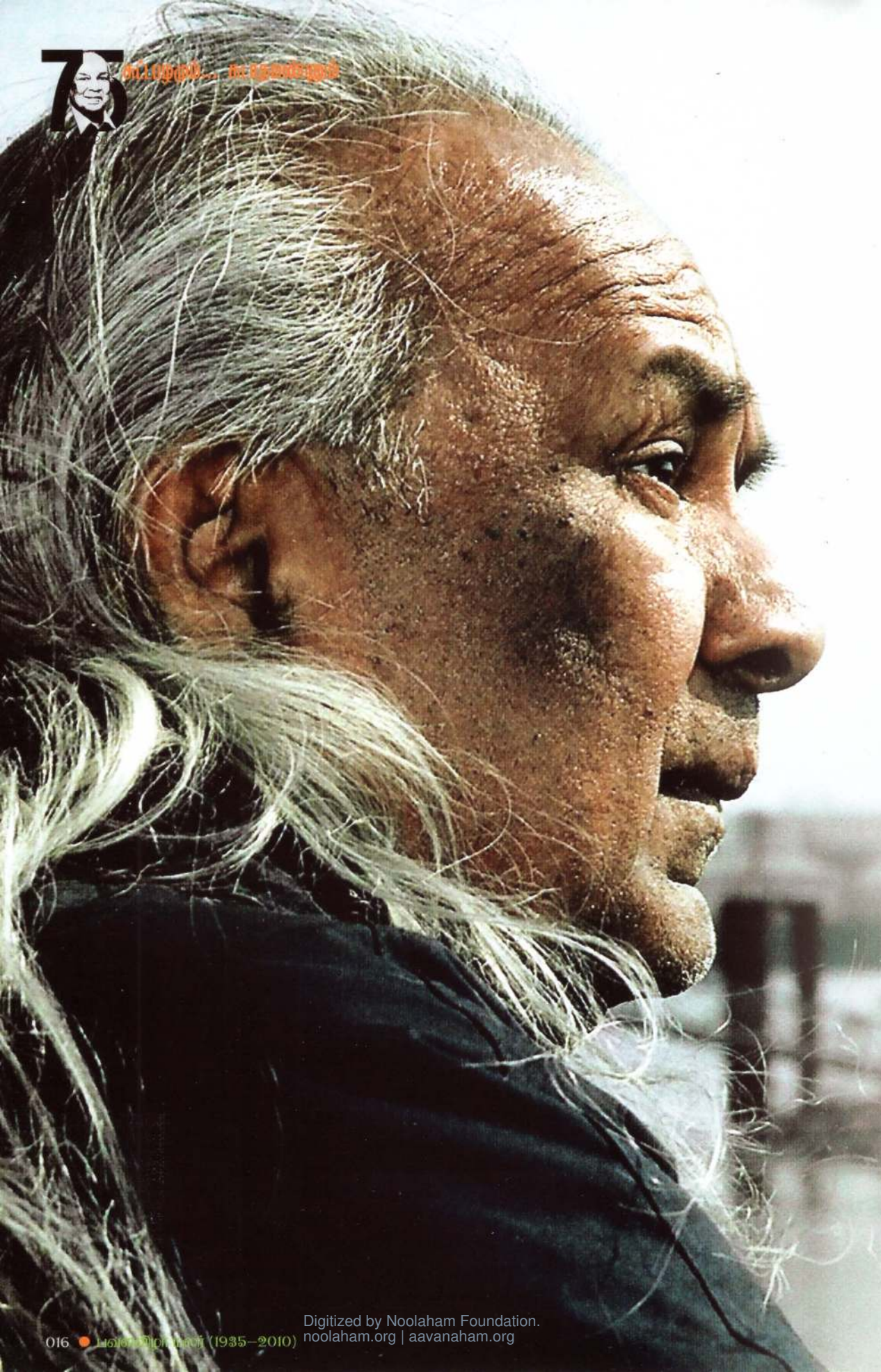
தமிழ்-சிங்கள சினிமா தயாரிப்பாளர்.
சிறிலங்கா.

ஏ.ரகுநாதன்

மாபெரும் நாடக நடிகர், சினிமா நடிகர், சினிமா, நாடகத் தயாரிப்பாளர். உலகிலேயே முதலாவது அகன்ற திரை (சினிமாஸ்கோப்) தமிழ் சினிமா 'தெய்வம் தந்த வீடு' திரைப்படத் தயாரிப்பாளர், நடிகர். மூன்று நாடுகளை, இலங்கை, இந்தியா - வில்லன் நடிகர் ஸ்ரீகாந்த் -1980, மலேசியா - சிவாஜிராஜா ஆகியோரை இணைத்துத் தயாரான 'நெஞ்சுக்கு நீதி' திரைப்படத்தின் சிறந்த நடிகர். மேற்படி படங்களுக்கு திரைக்கதை வசனம் எழுதிய பெருமை என்னைச் சாரும். இவை எல்லாவற்றையும் மீறி ஓங்கி நிற்கும் சிறந்த நடிகர் இவர் நூற்றாண்டு விழா காண வாழ்த்துகள்.

016 • 1935-2010

(1935 - 2010)

கலைஞர் குழந்தை

நாட்டுக் சுவத்து அண்ணாவியார்
மன்னார்.

மாபுகழோடு வாழ்க !

அன்பிலே மலர்ந்து நின்றாய்
அறநெறி தனிலே வாழ்ந்தாய்
இன்பமும் தவழ மண்ணில்
ஏந்தலாய் மகிழ்ந்து நின்றாய்
அன்பனாய் நண்பனாகி
அனுபவக் கலைஞனாகி
அரும்பணி பலவும் செய்தாய்
கலைப்பணி சிறக்கச் செய்தாய்
துன்பங்கள் வந்த போதும்
துணிந்து நீ செயற்பட்டாய்
கலையென்றால் வாழ்க்கை என்பாய்
கலையிலே மூழ்கி விட்டாய்
நாடகத் துறையில் நீயும்
நல்லதொரு கலைஞனானாய்
நாட்டினில் மக்கள் போற்றும்
நல்லதொரு கலைஞனானாய்
கலையினைக் காக்கவேதான்
கவின்பெற வாழலானாய்
இத்தனை வயதிலும் நீர்
எழுச்சிகொள் கலைஞனாகினாய்
எல்லாமும் பெற்று நீரும்
என்றென்றும் வாழ்க வாழ்க
இறையோனின் ஆசி பெற்று
இன்பமாய் வாழ்க வாழ்க!!
உண்மையும் பண்பும் கொண்ட
உயர்பெறு தியாகியானாய்
மதிப்புற வாழ்ந்து மண்ணில்
மாபுகழோடு வாழ்க!
அண்ணலே ரகுநாதனே நீர்
அன்போடு வாழ்க வாழ்க!!
ஆனந்தமோடு நீரும்

கட்டபழமும்... கடாமண்தும்

ஈழத்திலும் திரைப்படங்கள் தயாரிக்க முடியும் என்பதை நிலைநாட்டியவர்

எஸ்.எம்.கோபாலரத்தினம் (கோபு)

ஈழத்தின் மூத்த ஊடகவியலாளர், சிறிலங்கா.

தன்வாழ்வுப் பயணம் முழுவதையும் நடிப்புக் கலைக்கே அர்ப்பணித்திருக்கும் அன்பன் நண்பன் அ. ரகுநாதன் அவர்களின் 75-ம் அகவை நிறைவின் பவளவிழாக் கொண்டாட்டம் பிரஞ்சுத் தலைநகர் பாரீசில் உலகத்தமிழ் கலையகத்தால் சிறப்பாக மேற்கொள்ளப்படுவது பெரு மகிழ்ச்சிக்குரியது.

முதுமை காரணமாக பல சம்பவங்கள் நினைவிலிருந்து நீங்கிவிட்டன. ஈழநாடு நிறுவனத்தின் கடைசிக் காலக்கட்டத்தில் நிர்வாகத்தில் நுழைந்தவர்கள் 'கமலம்' எனப் பெயர் சூட்டி வெளிவராமல் போன ஒரு சஞ்சிகைக்கு என்னை ஆசிரியர் என்று சொன்னார்கள்.

இந்தச் சஞ்சிகையில் வெளியிடுவதற்கு இருபெரும் கலைஞர்களைச் சந்தித்தேன். நண்பர் வி.என்.பி மூலம் கலையரசு சொர்ணலிங்கம் ஐயாவின் அனுமதி பெற்று நடிகமணி வைரமுத்து அவர்களையும் நவாலிக்கு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்தேன். இதுபோன்ற சந்திப்புகளுக்கும் போட்டிகள் எடுப்பதற்கும் புதிதாகச் சேர்ந்திருந்த தம்பி எஸ் ஜெகதீசனுக்கும் பயிற்சி அளித்தேன். கலையரசு நடிகமணி சந்திப்பின்போது கலையரசு அவர்கள் ரகுநாதனின் வளர்ச்சி பற்றிக் குறிப்பிட்டதாக ஞாபகம். 'நிர்மலா' என்றதொரு திரைப்படம் ஈழத்தின் நடிகர் நடிகைகளால் உருவாக்கப்பட்டு யாழ்ப்பாணம் ராஜா தியேட்டரில் பெரிய தட்டிகள் மக்களைக் கவர்ந்திழுக்கத் திரையிடப்பட்டிருந்தது. இந்த நிர்மலா யாழ்ப்பாணத்தில் தொடர்ந்து சில நாட்கள் காட்சியளித்து, ஈழத்திலும் நல்ல திரைப்படங்கள் தயாரிக்க முடியும் என்பதை நிலைநாட்டியது. இந்தப் பெருமை நண்பர் ரகுநாதன் அவர்களையே சாரும்.

இத்திரைப்படத்தைத் தொடர்ந்து 'நிழல் நாடக வாரம்' என்று யாழ் வீரசிங்க மண்டபத்தில் நல்ல நாடகங்கள் தொடர்ந்து மேடையேற்றப்பட்டன. மிகச் சிறந்த நடிகர்களும், கலைஞர்களும் ஈழத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்நாடக விழா எடுத்துக்காட்டியது. இந்த நாடக விழாவில் கலந்து சிறப்பித்த பல நடிகர்களும் கலைஞர்களும் இன்று உயிருடன் இல்லை. இருக்கும் கலைஞர்களும் ஒதுங்கியிருக்கும் நிலை.

ரகுநாதன் புலம் பெயர்ந்தும் நடிப்புத்துறையில் ஒளி வீசிக் கொண்டிருக்கிறார். நிழல் நாடக விழாவை பல கலைஞர்களின் ஒத்துழைப்பைத் தேடி நிறைவேற்றி வெற்றிபெறச் செய்த பெருமை நண்பர் ரகுநாதன் அவர்களையே சாரும்.

கே.கே.வி செல்லையா என்ற பஸ்துறைக் கலைஞர் இந்நாடக விழாவுக்குப் பெரும் பங்களித்தார். நண்பர் கே.கே.வி யின் மகள் ரேலங்கி சிறந்த நாட்டியதாரணியாகவும் நடிகையாகவும் விளங்கியவர். பின்னர் இவர் இலங்கை வானொலியிலும், ருபவாதனத் திரைப்படத் துறையிலும்

காட்சியிலும் பணியாற்றிப் பெயர் பெற்றவர்.

நண்பர் ரகுநாதனும் ரேலங்கியும் கதாநாயகன்-கதாநாயகியாக நடித்த 'தெய்வந்தந்த வீடு' என்ற ஈழத்துத் தமிழ்ப்படம் யாழ்நகரில் சாந்தித் தியேட்டர் திரையில் சில வாரங்கள் தொடர்ந்து காட்சியளித்துப் பெருமை பெற்றது. இப்படம் திரையிடுவதற்காக தியேட்டர் திரைகள் அகலமாகப் பொதிக்கப்பட்டன என்பது சிறப்பம்சமாகும். நடிகர்கள் கலைஞர்கள் என்றால் அவர்களுக்கென்று சில சிறப்புக் குணங்கள் இருப்பது வழக்கம். ஈழத்திலும் சில கலைஞர்கள் கர்வம் என்ற தலைக்கனம் பிடித்து மறைந்து போனதும் உண்டு. நண்பர் ரகுநாதன் அவர்கள் எல்லோருடனும் அன்பாகவும் பண்பாகவும் பழகும் இயல்பு கொண்டவர். எந்தத் தீய பழக்கங்களும் அவரை அண்டியதில்லை. ஒழுக்கமும் நேர்மையும் ரகுநாதன் அவர்களிடம் குடிக்கொண்டிருப்பவை.

ரகுநாதன் அவர்கள் நடிகர் மட்டுமல்ல, கதை வசன கர்த்தாவாகவும், நாடகத் திரைப்படத் தயாரிப்பாளருமாவார். கடந்த 2002-ம் ஆண்டில் நான் ஜேர்மன் சென்றிருந்த போது பிரேமன் நகரில் வில்லிசைக் கலைஞன் நாச்சிமார் கோவிலடி ராஜன் தலைமையிலான தமிழ் மன்றத்தின் ஆண்டு விழாவில் நான் பிரதம விருந்தினராகப் பங்கு பற்றினேன். இவ்விழாவில் கலைஞர் ரகுநாதனும் கலந்து கொண்டார். நீண்ட காலத்தின்பின் ரகுவைச் சந்தித்ததால் இருவரும் சிறிது நேரம் பழைய காலத்தை நினைவு கொண்டோம். 'ஈழ மண்ணில் ஓர் இந்தியச் சிறை' என்ற எனது நூலின் பிரதியொன்றையும் வழங்கினேன். பின்னர் ஒரு நாள் வேறொரு சந்திப்பின்போது எனது நுலைப் பற்றி வெகுவாகப் பாராட்டினார்.

இயக்குநர் தங்கர்பச்சான் ஈழப்பிரச்சினையை அடிப்படையாக வைத்து பாரீசில் ஒரு தமிழ்ப்படம் தயாரிக்கப் போவதாக கவிஞர் அறிவுமதியுடன் வந்திருந்தார். நண்பர் ரகுநாதன் அந்தப்படத்தில் நடிப்பதற்குப் பொருத்தமானவர் என்றும் சொல்லியிருந்தார். ஆனால் தயாரிப்பாளர்கள் கிடைக்கவில்லை.

கலைஞர் ரகுநாதன் இன்றும் புலம்பெயர்ந்து ஈழத்தமிழர்கள் எங்கெல்லாம் வாழ்கிறார்களோ பெரும்பாலும் அந்த இடங்களில் நடைபெறும் விழாக்களில் கலந்துகொண்டு நாடகங்களிலும் நடித்து வருகிறார். தமிழில் பல குறும்படங்கள் பாரீசில் தயாரிக்கப்பட்டு வெளிவருகின்றன. இக்குறும்படங்கள் உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் திரையிடப்படுகின்றன. இவற்றைப் பார்ப்பவர்கள் நடிகர் ரகுநாதனையும் வெகுவாகப் பாராட்டுகிறார்கள். நண்பர் ரகுநாதன் இன்னும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து, நடிப்புக் கலைச் செல்வங்களைப் பரப்பவேண்டும், பயிற்ற வேண்டுமென்றும் உளமார வாழ்த்துகிறேன்.

Digitized by Noolaham Project

noolaham.org | aavanaham.org

எஸ்பொ

எழுத்தாளர், நாவலாசிரியர்
அவுஸ்ரேலியா.

கலைவாழ்க்கையை மூச்சாகக் கொண்டு வாழும் ஓர் அதிசயர்

தமிழ் ஈழர் யாழ் மண்ணிலே முந்திய தலைமுறையின் முகிழ்ந்தெடுத்த நேர்த்தியான நாடகக் கலை மரபுக்கும், இன்று தமிழீழர் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலே தமிழ் அடையாளங்களைப்பேணும் விதத்தில் நடத்தும் கலை முயற்சிகளுக்குமிடையில் ஓர் அரிய பாலமாக, நீண்ட காலமாக பணிபுரிந்து வருபவர் என் மிக அன்புக்குரிய ஏ.ரகுநாதன் ஆவார்.

ஓர் அரை நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் கொழும்பிலே என்னுடைய 'வலை' நாடகம் கலைஞன் சானா போன்றவர்களினால் மேடையேற்றப்பட்டபொழுது நான் முதன் முதலில் ரகுநாதனைச் சந்தித்தேன். ஈழத்திலே ஆங்கிலக் கல்வி படித்தவர்களுடைய நாடகப்பங்களிப்பு ஒரு புதிய விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியதின் அடையாளமாக வாழ்ந்தவர் நாடகப் பேரரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்கள். சொர்ணலிங்கம் அவர்கள் நாடகக் கலையை வளர்த்தெடுத்த நவாலி மண்ணிலே வாழ்ந்த ரகுநாதன் அவர்கள் கலைப்பேரரசின் நாடக வாரிசாக, ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக, இன்றும் கலை வளர்ச்சியிலே தன்னை முற்று முழுக்க அர்ப்பணித்துள்ளார். அவர் என்றுமே தன் சொந்த வாழ்க்கையைப்பற்றி அக்கறைப்படாமல் கலை வாழ்க்கையையே மூச்சாகக் கொண்டு வாழும் ஓர் அதிசயர் என்ற பிரமிப்பு எனக்கு என்றுமே இருந்ததுண்டு.

சானாவால் கொழும்பில் மேடையேற்றப்பட்ட 'வலை' நாடகம் யாழ்ப்பாணத்து பட்டினத்தொட்டிகளெல்லாம் வாழும் நாடகச் சுவைஞர்களுக்கு எடுத்துச் சென்ற முக்கிய ஊழியனாக எனக்கு ரகுநாதன் சேவை செய்துள்ளார். அவருடைய கலைத்தாகம் நாடகத்துடன் மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. இலங்கையில் முகிழ்ந்த தமிழ் சினிமா முயற்சிகளின் ஆரம்ப முன்னோடிகளில் ஒருவராகவும் அவர் திகழ்ந்தார். எனக்கு நன்றாக ஞாபகம் இருக்கிறது. 'நிர்மலா' என்ற இலங்கை தமிழ் சினிமாவை திரையிட்டபொழுது வெள்ளவத்தையில் உள்ள 'சுவோய்' தியேட்டரிலே ஒரு விசேஷ காட்சிக்காக என்னை அழைத்திருந்தார். அதன் மூலம் அவர் தமிழ்நாட்டுக்கு அன்றே விடுத்த ஓர் இனிமையான செய்தி என்னவென்றால்: தமிழ்நாட்டில் அல்ல, உள்ளூர் திறமைகளை வைத்துக்கொண்டு இலங்கையிலும் தமிழ் சினிமா தயாரிக்கப்படலாம் என்ற வலுவான ஒரு நம்பிக்கையை ஊட்டினார்.

புலம்பெயர்ந்த வாழ்க்கையை நானும் அவரும் மேற்கொண்ட பொழுது பிரிந்துவிட்டோம். இந்தநூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் உலகளாவிய ரீதியில் நான் ஒரு கலை இலக்கிய பயணத்தை மேற்கொண்ட பொழுது, பிரான்ஸ் நாட்டிலும் தங்கியிருந்தேன். நான் அங்கு முக்கியமாக ரகுநாதனை சந்திக்க வேண்டும் என்று முயற்சி எடுத்தேன். ஆனால், அவர் ஜேர்மனிக்குப் போய்விட்டதாகச் சொன்னார்கள். அவரை சந்திக்க முடியாதோ என்ற வியாசூலம் எனக்கு இருந்தது. ஆனால் அவ்வாறு நிகழவில்லை. நாச்சிமார் கோவிலடி இராஜன் ஆண்டு தோறும் கலை வேள்வி நடாத்தும் ஜேர்மனி - பிரேமன் தமிழ் கலை மன்ற அரங்கத்திலே ரகுநாதனுடைய நாடகத்தினைக் கண்டு களிக்கும் பேறு எனக்குக் கிடைத்தது. பின்னர், இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னர் சிட்னி நகரிலே உலகளாவிய புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழ் மக்கள் கலை மீது கொண்டுள்ள தாகங்களைக் குறும்படங்களாகத் தயாரித்து அதனைக் கொண்டு வந்து சிட்னியிலே காட்சியாக்கினார். அந்தப் பெருவிழாவிலே நான் அவரைச் சந்தித்ததுடன் அந்த விழாவிலே நானும் உரையாற்றி மகிழ்ந்தேன்.

கலைக்காகவே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ரகுநாதனின் சேவையை மதிக்கவும், கௌரவிக்கும் விதமாகவும் வெளிவரும் அவருடைய சிறப்பு மலரிலே நான் அவரைக்குறித்து சில வார்த்தைகள் எழுதுவது என்னுடைய எழுத்து ஊழிய வாழ்க்கையிலே ஒரு பேறு என்றே நான் கருதுகின்றேன். அவருடைய கலை உணர்வுக்கும், அவருடைய கலை உணர்ச்சிக்கும், அவருடைய கலைப்பங்களிப்புக்கும் அவர் இன்னும் பல்லாண்டு காலம் வாழ்ந்து தமிழீழர்களுடைய கனவுகள் சிதைந்து போகாவண்ணம் அவர்களுடைய கலை இலக்கிய முதுசங்களை அடுத்த தலைமுறைக்குக் கொண்டு வரக்கூடி ஓர் ஏற்பாட்டிற்கு பலமான அத்திவாரம் போடுவார் என நம்புகிறேன். என்றும் அவருடைய கலைவாழ்க்கை இன்னும் தொடர்ந்து வளங்குகின்றன.

கே.சந்திரசேகரன். ஜே.பி.

வானொலி-மேடை-திரைப்படக் கலைஞர்
சிறிலங்கா.

ஏற்றமிகு விழா இந்த பவளவிழா

பிரான்ஸ் நாட்டிலே ஏ.ரகுநாதனுக்கு அங்குள்ள தமிழ்க் கலைஞர்களும் கலா அபிமானிகளும் இணைந்து பவள விழா நடாத்த ஏற்பாடு செய்திருப்பதாக அறிகிறேன். யார் இந்த ரகுநாதன்? இவரைப்பற்றி இன்றைய இளம் சந்ததியினருக்குத் தெரியாது. இவரைப்பற்றி சொல்லப்போகும் நான், என்ன இவருடன் நெருங்கிப் பழகிய ஒருவனா! இல்லை. அப்படியென்றால் இவரைப்பற்றி எனக்கு என்ன தெரியும்?... தெரியும், எனக்கு மட்டுமல்ல இலங்கைச் சினிமாவைப் பற்றித் தெரிந்த அனைவருக்கும் இவரைப்பற்றித் தெரியும். தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

அந்த நாட்களில்... நான் வானொலி நாடக நடிகனாகத் தெரிவான ஆரம்ப காலம். 'சானா' வின் காலகட்டத்தில் இரண்டு மூன்று நாடகங்களில் இவருடன் இணைந்து நடித்துள்ளேன். கம்பீரமான குரலுக்குரியவர், ஆனாலும் அவரது குரல் ஒரு வித்தியாசமான குரல்.

நாடக ஒலிப்பதிவுக்கு ஏ.ரகுநாதன் வந்தால் தானுண்டு தன் வேலையுண்டு என்று தன் கடமைகளை செவ்வனவே செய்யும் ஒரு நல்ல மனிதர், ரொம்பவும் அமைதியானவர்.

அவர் நடித்த 'தேரோட்டிமகன்' மிகவும் புகழ் பெற்ற நாடகம். அந்த நாட்களில் நான் பார்த்து வியந்த நாடகங்களில் அதுவும் ஒன்று. அவரது கம்பீரமான தோற்றம்தான் அவருக்கு அந்த நாடகத்தில் கதாநாயகன் பாத்திரத்தைப் பெற்றுத்தந்தது என நினைக்கிறேன். கலைத்துறையில் தான் கொண்ட ஈடுபாட்டின் காரணமாக தன் வாழ்வின் வளங்களையும் வசதி வாய்ப்புக்களையும் இவர் இழந்தவர். புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்த போதிலும் கலையுலகத் தொடர்பை இவர் விட்டுவிடவில்லை. இவரது கலைப்பணி பற்றிய விபரங்களை அவ்வப்பொழுது ஊடகங்களின் மூலம் அறிந்து கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு கலைஞருக்கு, இலங்கை சினிமாத்துறையின் வளர்ச்சிக்கு அரும்பாடுபட்ட ஏ.ரகுநாதனுக்கு பவளவிழா எடுப்பது சாலப்பொருத்தமானதே.

வாழும்போதே கலைஞர்களை வாழ்த்தும் பண்பு கொண்ட எஸ்.கே.ராஜேனுக்கு இலங்கைக்கலைஞர்கள் சார்பில் எனது மனமார்ந்த நன்றி.

பவளவிழா காணும் நல்ல கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்களை கலைத்தாயின் ஆசிர்வாதத்தோடு எல்லா வளங்களும் பெற்று நலமுடன் நீடு வாழ வாழ்த்துவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

(1935 - 2010)

'அம்பி'

கவிஞர், எழுத்தாளர்
நாடகப்பிரதி எழுத்தாளர்
அவுஸ்ரேலியா.

'அதனை அவன் கண்விடல்'

மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரியில், ஒரு நாடக அரங்கு. முதுபெரும் ஆசிரியர் எஸ்.ரி.சாரி அவர்கள் இயக்குநர். அதில் முதன் முதலாக அரங்கேறுகின்றான் ஒரு சிறுவன். 11 வயதுப் பாலகன்.

அவன் உள்ளத்திலே ஒரு துடிப்பு.

கலையரசு சொர்ணலிங்கம் போன்ற 'பழங்' கருடன் இளமையிலேயே சேர்ந்து நடக்கின்றான்.

அவன் உள்ளத்திலே ஒரு பெருமை.

தேரோட்டி மகன், மனிதன், மாதின் மதி, தூக்கு மேடை, இன்பநாள், நெஞ்சிலோர் ஆலயம், வழிதெரிந்தது, சாணக்கியன், கொம்புத்தேன், வேதாளம் சொன்ன கதை முதலிய பல நாடகங்களில் நடக்கின்றான். ஏறக்குறைய 75 நாடகங்களில் 400 தடவைகளுக்கு மேலாகப் பல்வேறு வேடங்களில் தன் திறமையைக்காட்டுகிறான்.

அவன் உள்ளத்திலே ஒரு நிறைவு.

இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேல், நடிகனாக, தயாரிப்பாளனாக, இயக்குநராக, ஒப்பனையாளராக, நாடகாசிரியனாகப் பல்வேறு பணிகளை ஆற்றிக் கலைத்துறைக்கே தன்னை அர்ப்பணித்தவன் தான், அவன் - ஏ.ரகுநாதன். நாடக - திரைப்படக் கலைகளுக்காக 'நிழல்' பத்திரிகையை ஆரம்பித்து, அதன் ஆதரவில் 1968ம் ஆண்டு நாடக விழா ஒன்றைக் கொழும்பில் நடாத்திய பெருமை ரகுநாதனுக்குண்டு. மறந்துவிடாதீர்கள்: அன்று ஏழு நாடகங்களை - இலவசமாக - சரஸ்வதி மண்டபத்தில் தமிழ் நாடக ரசிகர்களுக்கு வழங்கிய கலைஞர் ரகுநாதன். 'நிழல்' நாடக மன்றத்தை நிறுவி, தொடர்ந்து ஐந்து நாட்கள் 1971ம் ஆண்டில் ஐந்து நாடகங்களை யாழ்ப்பாணத்தில் மேடையேற்றியதும் ரகுநாதனின் குறிப்பிடத்தக்கவோர் பணியாகும்.

'நாடகம்' மட்டுந்தான் தமது கடமையென அவர் கருதவில்லை. 'கடமையின் எல்லை' - இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்ட இரண்டாவது தமிழ்த் திரைப்படம் - அதிலே 'ஒரேசியோ' வாக நடத்து, திரைப்பட உலகிலும் பிரகாசித்தார் ரகுநாதன். 'நிர்மலா', 'புதியகாற்று' ஆகியவற்றிலும் அவர் நடத்தார் என்பதைச் சொல்லியா தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

தாகம் தணியவில்லை.

'சிங்கப்புர் மச்சான்' என்னும் திரைப்படமொன்றைத் தயாரிக்கக் கதை, வசனம் ஆகியவற்றைப் பூரணப்படுத்தி, அங்கீகாரம் பெற்று, காலடி எடுத்து வைத்துவிட்டார், இன்று. நாடகக் கலை, திரைப்படக் கலை ஆகியவற்றுக்காகவே தன் உழைப்பை, தன் வாழ்வை அர்ப்பணித்துள்ளவர் ரகுநாதன். அவற்றின் வளர்ச்சியே தன் இலட்சியமெனக் கருதுபவர். அந்த இலட்சியத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக, கணிசமான பணத்தையும் நேரத்தையும் செலவு செய்பவர். கலைஞர்களை மதிப்பதும், ஆதரவளிப்பதும், உரிய மதிப்புக்கொடுப்பதோடு அவர்களின் திறமையை ஏற்றுக்கொள்வதும் அவரின் தனிப்பண்பு. தான் தயாரிக்கும் நாடகத்திலும், முக்கிய பாத்திரமாக நடக்கத்தகுந்தவர் வேறு ஒருவர் என்றால், 'அதனை அவன் கண்விடல்' ரகுநாதனில் உள்ள சிறப்பு. மேடை நாடகம், வானொலி நாடகம், திரைப்படம் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக்கு ரகுநாதன் ஆற்றியுள்ள பணி, மறக்கமுடியாதது... மறைக்கமுடியாதது. இன்னும் வளரவுள்ளது. கலையுள்ளம் படைத்த இக்கலைவாணனின் மேலும் மேலும் பயனடையுமென எதிர்பார்க்கலாம்.

வாழ்க கலையுள்ளம்!

கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன்

வாஸனாலி, மேடை, திரைப்பட, தெராலைக்கார்ட்சிக்கலைஞர்.
குறும்பட இயக்குனர்.
கனடா.

தேரோட்டி மகனும் நானும்...

எனக்கு மிகவும் பிடித்த ஒரு மேடைநாடகத்தைப் பற்றியது இந்தக்கட்டுரை. கூடவே எனக்கு மிகவும் பிடித்த நடிகர்களும் இந்த நாடகத்தில் நடித்திருப்பதால் இந்த கட்டுரையை எழுதுவது சந்தோசமான அனுபவமாக விருக்கிறது.

இந்த நாடகம் எங்கே ஆரம்பித்தது? பாரதக்கதையின் ஒரு கிளைக்கதைதான் இது என்றாலும் வியாசரின் மகாபாரதத்தில் தொட்டதைவிட வில்லிபுத்தூராழ்வார் தமிழில் இயற்றிய 'வில்லிபாரதம்' என்ற நூலையே அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது. இந்தநாடகத்தை எழுதியவர், மணிக்கொடி எழுத்தாளர் பி.எஸ்.ராமையா. அக்காலத்தின் பிரபல நாடகநடிகரான எஸ்.வி.சகஸ்ரநாமம் (பின்னாளில் குணசித்திரபாத்திரங்களில் திரைப்படங்களில் நடித்தவர்) நடத்திவந்த சேவாஸ்டேஜ் நாடகக்குழுவிற்காக பி.எஸ்.ராமையா எழுதிய பலநாடகங்களில் ஒன்றுதான் 'தேரோட்டி மகன்'.

சேவாஸ்டேஜ் நாடகக்குழுவினரால் மிகவும் வெற்றிகரமாக மேடையேற்றப்பட்ட தேரோட்டிமகன் நாடகத்தில் சகாதேவனாக சிறிய பாத்திரத்தில் நடித்த கவிஞர் எஸ்.வைத்தீஸ்வரன் இவ்வாறு தன் அனுபவத்தை சுறுகிறார். 1959-ல் பி.எஸ். ராமையா எழுதிய 'தேரோட்டி மகன்' சேவாஸ்டேஜ் தயாரிப்பில் உள்ளூர் - வெளியூரெங்கும் பிரபலமாகி..கொடி கட்டிப் பறந்தது... எஸ். வி. சகஸ்ரநாமம் கர்ணனாகவும் முத்துராமன் துரியோதனனாகவும் பாத்திரமேற்று சிறப்பாக நடித்தார்கள்... நான் மூன்று சீன்களில் 'தலை' காட்டும் சகாதேவனாக நடித்தேன்... அதிர்ஷ்டவசமாக ஒரு அருமையான மருதகாசியின் பக்திப் பாடலை முதல் சீனில் பாடி வாயசைத்து கிருஷ்ணனை கட்டிப் போடுவது என் பங்கு சாதனையாக வாய்த்தது. கிருஷ்ணனை எஸ்.வி.கோபாலகிருஷ்ணனை கட்டிப் போட்டு திரை விழுந்து விளக்கணைந்ததும் கொட்டகையில் தவறாமல் கிளம்பும் பயங்கர கரகோஷ ஒலி... என் நடிப்புத் திறமையில் அதிக நம்பிக்கையுற்ற எனக்கு இன்னும் விளங்காத புதிராகவே இருக்கிறது... புராண நாடகங்கள் இந்த வகையில் நடிக்களுக்கு ஒரு வசதியான வாய்ப்பு என்று தோன்றியது... சனங்கள் ஒரு ராமனையோ, கிருஷ்ணனையோ உடனே நம்பி விடுகிறார்கள்.

தேரோட்டிமகன் நாடகத்தை கலையரசு சொர்ணலிங்கம் இலங்கையில் மேடையேற்றியபொழுது, அவர் இந்த நாடகத்தில் வெவ்வேறுபாத்திரங்களில் மாறிமாறி நடித்ததாக அறிகிறோம். அவருடன் அவரது நாடகக்குழுவைச் சார்ந்த ஏ.ரகுநாதன், குழந்தை சண்முகலிங்கம், எஸ்.ரி. அரசு, ரி.ராஜகோபால் முதலானோர் நடித்திருக்கிறார்கள். பின்னர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்களே தேரோட்டிமகன் நாடகத்தை பலதடவைகள் மேடையேற்றினார். இவர் காலத்துக்கு காலம் இந்நாடகத்தில் பல சிறந்த கலைஞர்களை இணைத்துக்கொண்டார். இலங்கைவானொலியின் பிரபல அறிவிப்பாளர் திருமதி இராசேஸ்வரி சண்முகம் சிலமேடையேற்றங்களில் குந்தியாக நடித்து தன்சோக நடிப்பினால் பார்வையாளர்களை கண்ணீர் சிந்தவைத்த நினைவுகளை ரகுநாதன் அவர்கள் என்னோடு பங்கிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்.

இன்னுமொரு மறக்கமுடியாத கலைஞர் ரி.ராஜேஸ்வரன். இந்நாடகத்தில் கர்ணனுடைய மாமன்பாத்திரத்தில் நடிப்பதைப்பார்த்திருக்கிறேன். இவர் இலங்கையின் ஆரம்பகால திரைப்படங்களில் ஒன்றான 'டாக்சி டிரைவர்' திரைப்படத்தின் கதாநாயகன். 1974ம் ஆண்டில் மாகழிமாதத்தில் மாண்புமிகு மகளிர் கல்லூரி, கிளிநொச்சி அரசினர் வித்தியாலயம், யாழ்ப்பாணம் வீரசிங்கம் மண்டபம் ஆகிய அரங்குகளில் மூன்றுநாட்கள் அடுத்தடுத்து தேரோட்டிமகன் அரங்கேறியபோது நானும் இணைந்துகொண்டேன். அனேகமாக நகைச்சுவைப்பாத்திரங்களில் நடித்துக்கொண்டிருந்த என்னை முதன்முதலாக ஒரு இதிகாசநாடகத்தில் அதுவும் கண்ணன் பாத்திரத்தில் நடிக்க வைத்தார் ரகுநாதன் அண்ணன். எனக்கு இது புது அனுபவமாக இருக்கப்போகிறது என்று தெரிந்தாலும், ஒப்பனை, ஆடை அலங்காரம், பேச்சு நடை, நடிப்புப்பாணி என்று பலவிதத்திலும் மாறுபட்ட இந்த நாடகத்தில் அதுவும் கிருஷ்ணன் பாத்திரத்தில் நான் சோபிப்பேனா என்ற சந்தேகம் எனக்கு இருக்கவே செய்தது. (ஆமாம்... மயிலிறகும், வேய்ங்குழலுமாக நீலவண்ணனாக வரும் கண்ணன்தான்) இருந்தாலும் என்னால் முடியும் என்று நம்பிக்கையை தந்த ரகுநாதன் அதற்கான ஒரு சுவையான காரணத்தையும் சொன்னார்.

பொதுவாக இத்தகைய கண்ணன், சிறும்களையேற்றி தெய்வியபாத்திரங்களில் நடிக்கும் நடிகர்கள் சற்றுப் பெண்

மைச்சாயல் உள்ளவர்களாக இருக்கவும் வேண்டும். ஏற்கெனவே நான் ஒரு நகைச்சுவை நாடகத்தில் (புளுகர் பொன்னையா) ஒரு காட்சியில் பெண்வேடத்தில் வந்து அசத்தியிருக்கிறேன் என்பதையும் ஞாபகப்படுத்தினார். அத்தோடு மீசை வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்றும் முத்தாய்ப்பாக சொல்லிவிட்டார். என்ன செய்வது... கரு கருவென்று வளர்ந்திருந்த எனது இளமைக்கால மீசையை தியாகம் பண்ணத்துணிந்து விட்டேன். ஆனாலும் அவரோடு ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டேன். அதாவது ஒப்பனை செய்துகொள்வதற்கு சற்றுமுன்னதாகத்தான் மீசைக்கு விடைகொடுப்பேன் என்பதுதான் அது. இது ஒவ்வொரு முறை மேடையேற்றத்தின்போதும் நடந்தது. மீசை வளர்வதும், மறைவதுமாய் தொடர்ந்தது. அந்த நாடகத்தில் என்னோடு நடித்தவர்களில் அனேகர் யாழ்ப்பாணத்தில் நிரந்தரமாக வாழ்ந்த புகழ்பெற்ற கலைஞர்கள். அத்தோடு அக்கால இசைநாடகங்களில் அனேகமாக பெண் வேடங்களில் ஆண்களே நடிப்பார்கள்.

அதேபோல எங்கள் நாடகத்திலும், முக்கிய பெண் பாத்திரமான 'குந்தி' வேடத்தில் நடித்தவர் ஒரு ஆண்கலைஞர். (பிரான்சிஸ் ஜெனம். வாடைக்காற்று திரைப்படத்தில் நடித்தவர்) இதைவிட எங்களுக்கு ஒப்பனை செய்தவர் மிக நீண்டகாலமாக ஒப்பனைசெய்வதில் பிரக்யாதி பெற்றிருந்த சாமுவேல் பெஞ்சமின் என்பவர். அவர் ஒப்பனை செய்வதற்கு 'அரிதாரம்' என்ற சுண்ணாம்பு கலந்த பொருளையே (முத்துவெள்ளை என்பார்கள்) பாவித்தார். அதை பூசியபின் நேரம் செல்லச்செல்ல பூச்சு காய்ந்து கொண்டேபோகும், நாடி, நரம்புகளெல்லாம் பற்றி இழுப்பதுபோல, எனக்கு இருந்தது. தலைநகர் நாடகங்களில் எங்கள் ஒப்பனை என்பது மெல்லிய பூச்சுதானே.

பட்டுச்சேலையால் தார்ப்பாய்ச்சி உடுத்தி, கண்இமைக்கு கீழான சிறுபகுதி, உதடுகள், உள்ளங்கை, உள்ளங்கால் (இவற்றுக்கு சிவப்பு வர்ணமும்) இவை தவிர்ந்த, உடம்பின் மேற்பகுதி, கெண்டைக்கால் என்று முழுவதும் பச்சை வர்ணத்தால் பூசிவிட்டார்கள். நீலவண்ணன் அல்லவா... எதற்கு பச்சை நிறம் என்று கேட்டதற்கு, நீலம் பூசினால் மின்சாரஒளியில் நிறபேதம் அடைந்து கறுப்பாகத்தெரியுமாம். ஆனால் பச்சை வர்ணம், அப்படி பேதமடையும்போது நீலவண்ணம் காட்டுமாம் என்றார்கள். அது உண்மையாகத்தான் இருந்தது. ஒப்பனை முடிந்தபின் ஏறக்குறைய பஞ்சவர்ணக்கிளி போல இருந்தேன். இத்தனையும் போதாதென்று கைகளில் அலங்காரப்பட்டிகள், கழுத்தில் மணிமாலைகளுடன், முழங்கால் வரை தொங்கும் பெரிய மலர்மாலை (நிஜமானதுதான்), கையில் நீண்ட புல்லாங்குழல் (சிறிதாக இருந்தால் ஏதோ குச்சி என்று நினைத்துவிடுவார்களே), கடைசி கடைசியாக மயிலிறுகுகள் பொருந்திய கிரீடம் (மட்டையோ, தகரமோ) ஒன்றையும் தலையில் வைத்து விட்டார்கள். ஏதோ என் தலைக்கு அளவாக 'மெத்தென்று' சுகமாக இருந்திருக்கும் என்று நீங்கள் நினைத்தால் அது மகா, மகா, தவறு. அந்த முடி கழன்று விடாமல் இருப்பதற்காக அதில் பொருந்திய கம்பிகளை முறுக்கி இறுக்கக் கட்டிவிட்டார்கள். சிறிதுநேரத்தில் நெற்றி நரம்புகளெல்லாம் புடைத்து பெரிய தலைவலியே ஆரம்பித்து விட்டது. இத்தனை அவஸ்தைகளையும் தாங்கிக்கொண்டு விடியவிடிய நடைபெற்ற கூத்துகள், இசைநாடகங்கள் என்பன வற்றில் நடித்த எனக்கு முந்திய காலத்து நடிகர்களை ஒருமுறை நினைத்துக்கொண்டேன்.

ஒப்பனையெல்லாம் முடிந்து சககலைஞர்கள் முன்னால் போய் நின்றபோது அவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகள் எனது வேதனையை விரட்டியடித்தன. தென்னிந்திய சினிமாவில் நிரந்தர ராமராக, கிருஷ்ணனாக தோன்றிப் புகழ்பெற்ற என். ரி. ராமராவ், நரசிம்மபாரதி (1948ல் 'அபிமன்யு' படத்தில் கிருஷ்ணராக நடித்தவர்). எம்.ஜி.ஆர் தான் இதில் அருச்சுனன்) ஆகிய இரு நடிகர்களுக்குப் பிறகு, கிருஷ்ணன் வேடம் எனக்கு பொருந்தி வந்திருக்கிற தென்று மனப்பூர்வமாகச் சொன்னார்கள். (ரகுநாதன் பத்திரிகைக் குறிப்பொன்றில் பின்னர் இதைக்குறிப்பிட்டிருந்தார்.) யாழ்ப்பாணம், மானிப்பாய், கிளிநொச்சி போன்ற இடங்களில் மேடையேறியபோது 'கிருஷ்ணனின்' நிரந்தரப்பன்னகையை, உரையாடலை, கள்ளத்தனமான பார்வையை ரசிக்க வரவேற்கவே செய்தார்கள். எனக்கு மிகுந்த சந்தோசம். தொடர்ந்து 1976ம் ஆண்டு ஆகஸ்டுமாதத்தில் கொழும்பில் சாஸுவதி மண்டபத்தில் மேடையேற்றம். யாழ்ப்பாணம்

(1935 - 2010)

பாணத்திலிருந்து இந்த நாடகம் வந்திருக்கிறதென்பதினால் நல்ல கூட்டம். எனக்கு அறிமுகமான பல (கொழும்பு வாழ்) கலைஞர்கள் வந்திருந்தார்கள் ஆனால் அவர்களுக்கு நான் இந்த நாடகத்தில் நடிக்கிறேன் என்று தெரியாது. போதும் போதாததற்கு மீசை இல்லாத முகம், பச்சை வர்ணப்பூச்சு. என்னை யாரும் கண்டுபிடிக்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன். நாடகம் ஆரம்பித்தது. தொடக்கத்தில் இருந்தே நாடகம் பார்வையாளர்களுக்கு பிடித்துப் போயிருக்கவேண்டும். ரசித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு சுவையான கட்டம். கவிஞர் வைத்தீஸ்வரன் சொன்ன அதே கட்டந்தான். மகாபாரதப்போரை நடத்துவதா, இல்லையா என்பதுபற்றி கண்ணன் பாண்டவர்களின் அபிப்பிராயத்தை ஒவ்வொருவராக கேட்டுக்கொண்டுவருகிறார். மதியூகியான சகாதேவனிடம் கேட்டபொழுது, அவன் இப்படிச்சொல்கிறான்.

பாரதப்போர்வராமல் தடுப்பதற்கு உன்னைக் கட்டிப்போட்டால் சரியாகும் என்பதாக கிருஷ்ணனைப் (என்னைப்) பார்த்துச்சொல்கிறான்.

'கண்ணா.. உன்னை கட்டிப்போடுவேன்'

'சகாதேவா.. ஆகட்டும்.. அப்படிச்செய்.. பார்க்கலாம்'

'கண்ணா.. உன்னைவிட இலகுவாக வசப்படக்கூடிய பொருள் சக்தி வேறு ஒன்றுமில்லை' என்று சொல்லி சகாதேவன் முழங்காலில் நின்றவாறே ஒரு பாடலைப் பாடுகிறான்.

'நீ பாரத அமரில் யாவரையும் நீறு ஆக்கிப்

பூ பாரம் தீர்க்கப் புகுந்தாய் புயல்வண்ணா!

கோபாலா! போர் ஏறே! கோவிந்தா! நீ அன்றி

மா பாரம் தீர்க்க மற்றார் கொல் வல்லாரே- வில்லிபாரதப்பாடல் இது.

(இந்தப்பாடலை மேடையில் பாடியவர் அண்மையில் மறைந்த சிறந்ததொரு பாடகரான திலகநாயகம் போல். சகாதேவனாக நடித்தவர் ஹரிதாஸ். 'நான் உங்கள் தோழன்' திரைப்படத்தில் நடித்தவர்.)

கிருஷ்ணன் அப்படியே கட்டுண்டு நின்று மந்தஹாசம் செய்கிறார். (மந்தஹாசம் என்ற புன்னகை எப்படி செய்ய வேண்டுமென்று இயக்குனர் ரகுநாதன் எனக்கு தனிவகுப்பே நடத்தினார்), அந்தக்காட்சியின் தன்மை, ஒலிக்கும் இனிய பாடல் - நான் மெய்மறந்ததுமாதிரி புன்னகை தவள நிற்கிறேன். அரங்கில் உள்ளவரும் கிறங்கிப்போய் இருக்கிறார்கள்.

முன்வரிசையில் என் பார்வை ஓடுகிறது. கவிஞர் சில்லையூர் செல்வராசன் அருகில் அவரது இளம்மனைவி கமலினி செல்வராஜன். (கமலினி அக்காலத்தில் பிரபல வானொலித்தொடர் நாடகமான 'தணியாத தாக'த்தில் எனது தங்கை கமலியாக நடித்துக்கொண்டிருந்தவர்) என் மனதில் குறும்பான ஒரு எண்ணம் வந்தது.

அதே மந்தஹாசப்புன்னகையுடன் சபையை அரைவட்டத்தில் பார்வையிட்டு வரும்போது, கமலினியைத் தாண்டும் போது கண்களை சிமிட்டினேன். கமலினி திடுக்கிட்டுப்போய் தன் கணவரிடம் (சில்லையூராரிடம்) ஏதோ குனிந்து சொல்வது தெரிந்தது. யாரோ தெரியாதவன் இப்படிச்செய்கிறான் என்று அவர்களுக்கு கோபம் வந்திருக்கவேண்டும். மீண்டும் அதேமாதிரி அரைவட்டத்தில் முகம் திரும்பும்போது - அதே கண்சிமிட்டல். அத்தோடு நிறுத்திக் கொண்டேன். நாடகம் தொடர்கிறது.

கண்ணன் ஒன்று போல பல வடிவங்களைக் காட்டினான். ஆனாலும் பெரும் ஞானியாகிய சகாதேவன், தன் பகித்தி திறத்தால் மூலவரை அடையாளம் கண்டு, அவரைத் தன் மனதினால் இறுக்கமாகப் பற்றிக் கொண்டான். சகாதேவன் மனதின் இறுக்கம் பொறுக்க இயலாமல் கண்ணன், 'கட்டுண்டேன் சகாதேவா. உன் அன்புத்தளையிலே கட்டுண்டேன். என்னை விட்டுவிடு' என்று கெஞ்சுகிறார்.

'நீங்கள் இப்படிச்செய்தால் விட்டுவிடுகிறேன்.' என்று நிபந்தனை விதிக்கிறான் சகாதேவன்.

'வண்பாரதப்போரில் வந்தடைந்தோம் ஐவரையும் நின்கண்பார்வையால் காக்கவேண்டும் கருணைநெடுமாலே' கண்ணன் சொல்கிறார். ஓம்... (இந்த இடத்தில் புலவர் கீரனின் 'வில்லிபாரத சொற்பொழிவு என் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. சகாதேவன் வேண்டுகோளுக்கு கண்ணன் சொன்ன பதில் 'ஓம்' என்றுதான் வில்லிபாரதத்தில் வருகிறது என்கிறார். கூடவே இலங்கைத்தமிழர்களாகிய நாங்கள் 'ஓம்' என்ற அந்தச்சொல்லையே பாவிக்கிறோம் என்று சுட்டிக்காட்டுகிறார்.) நாடகம் முடிந்ததும், முடியாததுமாக சில்லையூரார் யாரிடமோ கேட்டு கண்ணனாக நடித்தது நான்தான் என்று அறிந்திருக்கிறார். இந்தச்சிக்கல் இப்படி சுமுகமாக முடிந்தாலும் வேறொரு சிக்கல் எனக்காக ஒரு ரசிகர் வடிவில் காத்திருந்தது.

அவர் ஒரு கிருஷ்ணபக்தராக இருக்கவேண்டும்.. 'பளிச்'சென்ற வெள்ளை உடுப்பு அணிந்திருந்தார். 'கண்ணா... உன்னைக் கட்டி அணைக்கப்போகிறேன்' என்று அடம் பிடித்துக்கொண்டு நின்றார். 'ஐயா. எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை... ஆனால்.. உங்கள் வெள்ளை உடுப்பெல்லாம் பச்சையாகி விடுமே' என்று நான் சொல்லித்தான் பார்த்தேன். அவர் கேட்கவில்லை. கிருஷ்ணனை (என்னை) கட்டி அணைத்து விட்டு 'பச்சைமாமலைபோல் மேனி' யாளனாகச் சென்றார். அவரது வீட்டில் 'வரவேற்பு' எப்படியிருந்திருக்கும் என்று நினைத்துக்கொண்டேன்.

இந்த நாடகத்தில் என்னுடன், பிரபல நாடகாசிரியர் குழந்தை சண்முகலிங்கம் (அருச்சுனன்), ஏ.பிரான்சிஸ் ஜெனம் (குந்தி), ரி.ராஜேஸ்வரன் (சார்த்தகேசி), சிவபாலன் (துரியோதனன்), ஹரிதாஸ் (சகாதேவன்) போன்றோர் அற்புதமாக நடித்தார்கள்.

என்கலைவாழ்வில், மறக்கமுடியாத திருப்பத்திற்கு காரணமானவரை எப்படி மறக்கமுடியும். 'தேரோட்டி மகனை' த்தான் சொல்கிறேன். தேரோட்டி மகனாக (கர்ணனாக) கனகச்சிதமாக நடித்து, எங்களையும் இயக்கியவர், பவளவிழா நாயகன் ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள்தான்.

வாழ்க வளமுடன்.

ஜெயகாந்த் (த.நமசிவாயம்)

குத்துவிளக்கு திரைப்பட நடிகர், மருந்தாளர்,
நகரசபை உறுப்பினர் - சுவிஸ்,
சுவிற்சர்லாந்து.

நடிப்புக்காக தன் வாழ்வை அர்ப்பணித்தவர்

நடிப்புத்துறைக்காக தன் வாழ்வின் பெரும் பகுதியை அர்ப்பணித்த ஏ.ரகுநாதன் அவர்களுக்கு பவளவிழா நடப்பதையிட்டு நான் மிகவும் சந்தோசம் அடைகிறேன்.

மலேசியாவில் பிறந்து மானிப்பாயில் வாழ்ந்து வந்த ஒரு நடிகனை முதலில் கண்டியில் சந்திக்கிறேன். கண்டியில் 1966ல் நான் மருந்தாளராக அரச மருத்துவமனையில் சேர்ந்திருந்தேன். கண்டியில் 'கணேசானந்த' சைவ கிளப் பலர் சந்திக்கும் ஒரு சிறிய இடம். ஆனால் சுவையான உணவு பரிமாறப்படுமிடம். இங்கு தான் சந்திப்பு இடம் பெற்றது. ஏ.ரகுநாதனின் தோற்றத்துடன் ஒப்பிடும்போது நான் சிறிய உருவம். ஒரு நாள் மாலைப்பொழுது ஏழு மணியளவில் சந்தித்துக் கொண்டோம். "தம்பி நீங்கள் எந்த ஊர், இங்க என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்" நான் விபரம் சொன்னேன். அவர் தன்னை அறிமுகப்படுத்தினார். சில மாதங்களின் பின்னர் கண்டி செஞ்சிலுவைச் சங்க மண்டபத்தில் சந்தித்தோம். அங்கே நிர்மலா திரைப்பட நாயகன் அமரர் தங்கவடிவேல் அவர்களின் அறிமுகம் கிடைக்கிறது. நாடகத்துறையில் ஆர்வமுள்ளவர்கள் அறிமுகமாகினர். நாடகப்பயிற்சிகள் இடம் பெற்றன. பாத்திரங்களை விளக்குவார், மிகவும் சிறப்பாக நடிப்பினைச் சொல்லித்தந்தார். தன் எண்ணத்தில் இருக்கும் காட்சியை நிலைப்படுத்துவதற்காக மிக அக்கறையாக நெறிப்படுத்தினார் ஏ.ரகுநாதன். கொழும்பு சென்றால் வெள்ளைவத்தை "பசுல்ஸ் லேன்" இல் அவரைச்சென்று சந்திக்கத் தவறுவதில்லை.

நிர்மலா திரைப்படம் யாழ்.ராஜா தியேட்டரில் காட்சிப்படுத்தப்பட்ட வேளையில் அதன் முதல் காட்சியில் கலந்து கொண்டேன். இந்தத்திரைப்படம் ஈழத்துச் சினிமா கலைஞர்களுக்கும், ரசிகர்களுக்கும் பெரிய நம்பிக்கை ஒன்றை தந்தது. ஈழத்தில் தமிழ் சினிமாவை வளர்க்கலாம் என்ற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையைப் பலர் மத்தியில் ஏற்படுத்தியது. அந்த விழிப்புணர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர் இன்று பவளவிழா கொண்டாடும் எம் தமிழர், ஈழத்தவர் - யாழ்.நவாலி கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களால் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டவர். கலை கலை என்று தன் நேரம், பொருள், பணம் என்று எல்லாவற்றையும் அள்ளிச் செலவழித்து தமிழ் சினிமாவுக்கு ஈழத்தில் நம்பிக்கையை ஊட்டிய இந்த பெருமகனார் ஈழத்துக் கலைக்காவலர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள்.

1972ல் குத்துவிளக்கு திரைப்படத்தில் நடித்த பின்னர் ரகுநாதன் அவர்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்புகள் பெரிதாகக்கிடைக்கவில்லை. ஏனைய கலைஞர்களுடனான தொடர்புகளும் விடுபட்டுப்போயின. நானும் புலம்பெயர்ந்து சுவிற்சர்லாந்து நாட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தேன். ரகுநாதன் அவர்கள் பிரான்ஸ் வந்திருக்கிறார் என்ற தகவலும் கிடைத்தது. 2007 ஜூன் மாதம் 24ம் திகதி அன்று கனடா செல்வச்சந்தியான் ஆலய மண்டபத்தில் ஒரு விழா நடந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது அங்கே சென்றேன். அந்த மண்டபத்தில் ஏ.ரகுநாதன், அண்ணை றைற் கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன் ஆகியோர் உட்பட பல கலைஞர்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்புக்கிடைத்தது.

ஈழத்தமிழர்களுக்குச் சொந்தமான கூத்துக்களை புத்துணர்ச்சி கொடுத்து மீண்டும் முன்னிலைப்படுத்தவேண்டும் என்ற பெரிய அவாவுடன், அந்தக் கனவுகளுடன் எம்மோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பவளவிழா நாயகனைப் போற்றுவோம்! பாராட்டுவோம்!

நூறாண்டு காலம் வாழ்ந்து எம் இனத்துக்கு, இந்த நாடகக் கலையின், நடிப்புக்கலையின் நுணுக்கங்களையும், மகிமையையும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பாரா... Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சுட்பழமும்... சுடாதமன்னும்

'சிலோன்' சின்னையா
நாடக-திரைப்பட நடிகர்
பிரித்தானியர்.

என்னை இலங்கைத் திரைப்படத்துறைக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர்

இலங்கையின் மலையக நகரம் கண்டி. அங்கேதான் இன்றைய பவள விழா நாயகன் மூத்த கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்களை முதன் முதலாகச் சந்தித்தேன். இது நடந்தது 1965ம் ஆண்டு. அன்று நான் கண்ட ரகுநாதன் அவர்களுக்குத்தான் இப்போ பவளவிழா. காலம் எவ்வளவு வேகமாக நகர்ந்திருக்கிறது.

'திரைகடல்தீபம்', 'ஸ்ரீவிக்கிரமராஜசிங்கன்', 'அசலும் நகலும்' எனப்பல நாடகங்களில் கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்களுடன் இணைந்து நடித்துள்ளேன் என்பதை நினைக்கும்போது பெரும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது.

ஈழத்து நாடகத்தந்தை கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்கள் முன்னிலையில் மட்டக்களப்பு அன்புமணியின் 'திரைகடல்தீபம்' என்ற நாடகத்தில் நாம் நடித்தோம், அந்த நாடகத்தைப் பார்த்து தன்னுடைய பாராட்டுக்களை எமக்குத் தெரிவித்திருந்தார் கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்கள்.

கலையரசு அவர்களை கண்டிக்கு அழைத்து கௌரவிக்க விரும்பினோம்.

அந்தபணியை இலகுவாக்கி கலையரசு அவர்களைக் கண்டிக்கு அழைத்து வந்தவர் ரகுநாதன் அவர்கள். என்னையும், விஸ்வநாதராஜா அவர்களையும்

கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களிடம் அறிமுகம் செய்து வைத்து எம்மைப்

பெருமைப்படுத்திக் கொண்டவரும் கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள் தான் என்பதை இந்த மலரிலே பதிவு செய்து கொள்வதில் பெருமிதம் கொள்கிறேன்.

அமரர்.கே.கதிர்காமத்தம்பியின் 'தேன்' நாடகத்தில் என்னை நடிக்க வைத்தார். அந்த நாடகம் தந்த வெற்றியினால் ரகுநாதன் அவர்கள் தயாரித்து

நடித்த 'நிர்மலா' திரைப்படத்தில் நடிப்பதற்கு வாய்ப்பு வழங்கினார். இவருக்கும் சந்திரகலாவுக்கும் அப்பாவாக நிர்மலா திரைப்படத்தில் நடித்தேன்.

இதுவே இலங்கையில் நான் நடித்த முதல் திரைப்படம். என்னை இலங்கை தமிழ்த்திரைப்படத்துறைக்கு அறிமுகப்படுத்தியதும் ரகுநாதன் அவர்களே.

தனது உயர்ந்த தோற்றத்துக்கு ஏற்ப உயர்ந்த உள்ளமும், உயர்ந்த பண்பாடும் கொண்டவர். தன்னுடன் நடிக்கும் சக கலைஞர்களையும் உற்சாகப்படுத்தி, கலைத்துறையையும் வளர்க்க வேண்டும் என அல்லும் பகலும்

அயராது உழைக்கும் திறன் மிக்கவர்.

கலைத்துறையில் எந்தக்குறை காணப்பட்டாலும் அதனை எவ்வித எதிர்ப்பையும் பொருட்படுத்தாது தையிரியமாக எடுத்துக் கூறுபவர். கலைஞர் ரகுநாதன்

இல்லாண்டு வாழ்ந்து கலைப்பணியை வாழ்த்துகிறேன்.

சுட்பமுமும்... சுடாதமண்தும்

கலையுலகில் நல்ல புகழ்பெற்ற குணச்சித்திர நடிகன். இயக்குநர், தயாரிப்பாளர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்களுக்கு பவளவிழா கொண்டாடுகிறார்கள் என்பதை அறிந்து பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். அமரர் கலையரசு சொன்னலிங்கத்தின் நாடக மாவணவன் ரகுநாதன். அவரால் பாராட்டுப்பெற்றவர். குருவினது நாடக உத்திகள் ரகுநாதனிடத்தில் நிறைய பதிந்திருக்கின்றன.

ஏறக்குறைய 28 ஆண்டுகளுக்குப்பின்னர் ரகுநாதனை சந்திக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது. அண்மையில் அவர் தயாரித்த குறும்படங்களிற் சில வற்றை மெல்பேணில் திரையிட்டார்கள். நானும் போயிருந்தேன். படங்கள் நல்ல தரமானவை. அவற்றுள் ஒன்றிரண்டில் ரகுநாதனும் நடத்திருந்தார். தனது பாத்திரங்களை வெகு லாவகமாக அவர் உயிர்ப்புணர்வோடு நடத்திருந்தார். அது அவரது குணச்சித்திர நடப்பு என்று சொன்னால் மிகையாகாது. படங்கள் திரையிட்ட முடிவில் மண்டபத்தின் முன்றலுக்கு வந்திருந்தார். அப்போது நான் தூரத்திலிருந்து அவரை உற்றுப்பார்த்தபடியே நின்றிருந்ததை கவனித்த அவர், கிட்ட வந்து என்னை அடையாளங் கண்டுவிட்டார். அவரின் பின் சடையும் எனது முன் தாடியும் தொட்டுக்கொள்ளுமளவிற்கு இருவரும் ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டோம்.

பின்னர் ஒரு தேதியைக்குறித்து அன்று ஒரு விலாசத்துக்கு வரும்படி சொன்னார். அங்கு போனேன். அது திரு. ஜெயராம சர்மா அவர்களின் வீடு. சர்மாவின் மருமகன் திரு. அபர்ணாசுதன் வீடியோ கமராவ்டன் தயாராக நின்றார். எனக்கு ரகுநாதன் சொன்னார்: 'ஒரு சின்னத்திரைப்படம் தயாரிக்கிறோம். அதில் உங்கள் முகமும் வரவேணும். கதையின் காட்சி இப்படயிப்படி. அதில் நீங்கள் இந்த வசனத்தைக்கூறிக்கொண்டு உங்கள் மகளாக நடக்கும் பாத்திரத்துக்கு புத்திசொல்லவேணும்.' நானும் அவ்வண்ணமே செய்தேன். அவருக்கு நல்ல திருப்தி. மெச்சினார். பின்னர் பகல் போசன விருந்து முடித்துக் கொண்டு பிரியாவிடை ஆசிகள் கூறிப்பிரிந்தோம்.

காலம் எவ்வளவு துரிதமாக போய்க்கொண்டிருக்கிறது. மூன்று தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் கொழும்பில் இருந்தபொழுது நடிகர்கள், கலை ஆர்வலர்களோடு நானும் அடிக்கடி ரகுநாதன் வீட்டில் சந்திப்போம். அங்கு கதைகள் பிறக்கும். அபிப்பிராயங்கள் பரிமாறப்படும். இதனால் கலை ஆர்வலர்கள் மனதில் ஒரு உந்துதல் ஏற்படும். அதற்கு மூலகாரணம் ரகுநாதன் அவர்களாவார். நடப்பாற்றல் உள்ளவர்களை இனங்கண்டு அவர்களுடன் தொடர்புகொண்டு எதிர்பாராதவிதமாக அவர்களை தனது தயாரிப்புகளில் நடக்கவைப்பது அவரது சுபாவம்.

1968 இல் அவர் தயாரித்து நடத்த 'நிர்மலா' திரைப்படத்தில் ஒரு சிறு பாத்திரத்தில் தோன்ற எனக்கு வாய்ப்பு கிடைத்தது. 'படமொன்று தயாரிக்கிறோம். அதில் ஒரு காட்சியை இன்று படமாக்குவதற்கு சிலாபத்துக்கு போகிறோம். வருகிறீரா?' என்று கேட்டார். வாழ்க்கையில் முதல்தரம் திரைப்படப்

Digitized by Noolaham. பாக்கியம் கிடைக்கிறதே என்று நினைத்து

சிசு.நாகேந்திரன்

எழுத்தாளர், நடிகர்
அவுஸ்திரேலியா

கலைச்செல்வன் ரகுநாதன் நினைவுகள்

நானும் கூடப்போனேன். வானில் சிலாபத்தை அடைந்தோம். அங்கு எல்லா ஆயத்தங்களும் செய்தபின்னர் படப்பிடிப்புக் கமரா, ஒளிப்பொறி யாவும் தயார் நிலையில். நான் ஒரு மூலையில் நின்றுகொண்டு ஆவலுடன் பார்த்துக் கொண்டு நின்றேன். அப்போது ரகு எனக்குக் கிட்டவந்து, 'நீரும் இதில் நடிக்க விரும்புகிறீரா? ஒரு சின்னக்காட்சியில் நடிக்கிறீரா?' -எனக்கேட்டார். எனது மனநிலை எப்படியிருக்கும் என்பதை நினைத்துப்பாருங்கள். நான் தயார் என்று பதிலளித்தேன். எனது உடுப்பைக்களைந்துவிட்டு ஒரு குடியா னவன் உடுப்பைப்போட்டார்கள். முகத்துக்கு மேக்கப். என்னை ஒரு கள்ளுப் பாணைக்கு முன்னால் நிலத்தில் உட்காரவைத்தார்கள்.

கள்ளுப்பாணைக்கு எதிரிலிருந்து, கள்ளு விற்பவர் கள்ளை ஒரு பிளாவில் ஊற்றித் தந்தார். நான் அதை ருசித்துவிட்டு, முகத்தை விகாரமாக வைத்துக்கொண்டு 'இதென்ன கள்ளு சப்பெண்டிருக்குது?' என்று சொன்னேன். கள்ளு விற்ப வருக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. 'சப்பெண்டிருக்குதோ? அப்பிவிடுவேன் தெரியுமா?' என்று சொல்லிக்கொண்டு எனக்கு அறையவந்தார். நான் ஓடித்தப்பிவிட்டேன். குடித்த கள்ளுக்குக் காசம் கொடுக்கவில்லை. இ துதான் நிர்மலா திரைப்படத்தின் ஒரு காட்சி.

எனது வாழ்க்கையில் திரைப்படத்தில் தோன்றி நடித்துவிட்டேனே என்று எனக்குள் ஒரு பெருமிதம். அதன் பின்னர், 1971 இல் கட்டிடக்கலைஞர் திரு. வி.எஸ். துரைராஜா அவர்கள் தயாரித்த குத்துவிளக்கு என்ற திரைப்படத்தில் தகப்பன் பாத்திரத்தில் நடிக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. மேலும் செங்கை ஆழியான் எழுதிய வாடைக்காற்று நாவலை திரைப்படமாக்கினார்கள். அதில் ஒரு பாத்திரத்தில் நடிக்க என்னை நியமித்திருந்தார்கள். ஆனால் எனது துரதிஷ்டம் நான் கொஞ்சம் சுணங்கிவிட்டபடியால் படப்பிடிப்புக்கு நடிக்கர்களை ஏற்றிக்கொண்டு போன வானில் என்னை விட்டுவிட்டு போய் விட்டார்கள்.

கலைஞர் ரகுநாதன் கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களின் நாடகங்களி லும் பின்னர் பல திரைப்படங்களிலும் நடித்து அனுபவப்பட்டவர். இலங்கை யில் தயாரிக்கப்பட்ட 'புதியகாற்று', 'தெய்வம்தந்த வீடு' (சினிமாஸ்கோப் படம்) 'நெஞ்சுக்கு நீதி', முதலிய படங்களில் நடித்திருக்கிறார்.

ரகுநாதன் அவர்களுக்கு புகழ் தேடித்தந்தது கவிஞர் அம்பி எழுதிய 'வேதா எம் சொன்ன கதை' என்ற கவிதை நாடகம்தான். அதில் அவர் முக்கிய பாத்திரத்தில் நடித்தார். அதில் நானும் பங்காற்றியிருக்கின்றேன். ரகுநாத னின் (பெரிய) மூளையில் 70 சதவீதம் கலை, இலக்கியம்தான் நிறைந் திருக்கிறது. 1947 முதல் பல நாடகங்கள், திரைப்படங்கள் நடித்தும் தயாரித் தும் அவருக்கு பழுத்த அனுபவமுண்டு. அவர் செல்லும் இடங்களிலெல் லாம் அந்த அனுபவம் பேசுகிறது. அதனால் கலாரசிகர்களுக்கு அது ஒரு வரப்பிரசாதம் என்றே கூறலாம்.

கலையுலகில் ரகுநாதன் அவர்களின் படைப்புகள் இன்னும் வியாபித்து வெற்றிநடைபோட இறைவனருளை வேண்டிநிற்கும் கலாரசிகர்களில் நானும் ஒருவன். இதை எழுதக்கிடைத்த வாய்ப்புக்கு நன்றி Noolaham Foundation.

திரு.ரகுநாதனுக்குப் பவளவிழா எடுக்க நினைத்தது அனைத்துக் கலைஞர் களுக்கும் பெருமை தரும் விடயமாகும். இறையருள் பலருக்குப் பலவிதங்களில் கிடைத்திருக்கலாம். ஆனால், ரகுநாதனைப் பொறுத்தவரை கடவுளின் கொடையாகக் கலைக்கெனவே பிறப்பெடுத்தவர் என்று கூறலாம்.

பலப்பல துறைகளில் தமது எதிரகாலம் பிரகாசிக்க வேண்டும் என எண்ணுபவர்கள் மத்தியில் ரகுநாதன் கலைத்தாய்க்கு தலைதாழ்த்தி, கலைவாழ்க்கையே தன்உயிரென எண்ணி, கலைக்காகத் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்தவர். நமது மத்தியில் வாழ்ந்து வரும் பல அரிய சிறந்த கலைஞர்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக இன்றும் கலைத்துறைக்குப் பல அரிய சேவைகளைச் செய்பவர்.

இவரை இளம்பிராயத்திலிருந்தே - அதாவது, மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியின் பள்ளிக்கூட நாட்களிலிருந்து - அறிவேன். எமது பாடசாலையின் வருடாந்த நாடக விழாக்களில் நாங்கள் பங்கு கொள்வது வழக்கம். பிரதி வருடம் ஜூலை மாதம் நாலாம் திகதி நடைபெறும் கல்லூரியின் ஆண்டுவிழாவை முன்னிட்டு பல போட்டிகள் இடம்பெறும். அவற்றுள் நாடகப் போட்டியும் ஒன்று. இப்படியாக ஆரம்பித்த எமது கலைப்பணி கல்லூரிக் காலத்தின் பின்னர் மேலும் மெருகு பெற்று வளரத்தொடங்கியது.

கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களின் வழிநடத்தலில் வளர்ந்தவர் திரு.ரகுநாதன். பல தடவை மேடையேற்றப்பட்ட 'தேரோட்டி மகன்' நாடகம் இவர் நடத்துப் புகழ் பெற்றது. அந்த நாடகத்தில் இவர் கர்ணனாக நடத்து ரசிகர்களின் ஏகோபித்த பாராட்டுப் பெற்றவர்.

எமது கல்லூரியின் பெயர் சொல்ல பல நாடகங்களை மேடையேற்றிய பலருள் அமரர் செல்வரட்ணம், அமரர் கே.எம்.வாசகர், அமரர் அருமைநாயகம் மற்றும் ஏ.ரகுநாதன், ரி.ராஜகோபால் போன்றோர் அடங்குவர். தவிர, கல்லூரியின் பழைய மாணவர்கள் இணைந்து பல நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. அவற்றுக்கு ரகுநாதனுடைய பங்களிப்பு மிக மிக அதிகம். நாடகத்துறையில் எமக்கு ஆர்வம் உண்டென்றால், இவருக்கு அதில் ஒரு வெறி என்றே கூறலாம். மேடை நாடகங்களுடன் நின்று விடாமல் வானொலி மற்றும் திரைப்படத்துறையிலும் கால் பதித்தார். ரகுநாதனின் கலைத்தொண்டு மேலும் மேலும் வளர்ச்சி பெற்று, வளமுடன் வாழ்க என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எனது மனைவியும் நானும் எமது உளங்கனிந்த வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

எஸ்.ஆர்.காசிநாதன்.
சுப்புலக்ஷ்மி காசிநாதன்.

நமது தமிழருக்கு பெருமை தரும் கலைஞர்

என் கலைப்பயணத்துக்கு வழிகாட்டியும் திசைகாட்டியுமான பெருமகன்

'அப்புக்குட்டி' ரி.ராஜகோபாலன்

வரலெலி, மேடை, தெரலைக்காட்சி, திரைப்படக்கலைஞர் பிரான்ஸ்.

யனித மனங்களை அழகு படுத்துவது கலை. இத்தகைய பாரிய பணியைப் புரிந்தவர் இன்றும் அதனைத் தன் பணியாக்கி வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர் பவள விழாக் காணும் பாசமுள்ள அண்ணன் திரு. ரகுநாதன் அவர்கள் என்பது பாராட்டுக்கும் பெருமைக்கும் உரிய விடயமாகும்.

மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி எனும் புகழ்மிக்க பாடசாலையின் பழைய மாணவர்களில் நானும், ரகுநாதன் அண்ணனும் அடங்குவோம் என்பது எமக்கு தனிச் சிறப்பாகும்.

இந்தக் கல்லூரியின் இல்லப் போட்டி நாடகங்களில் எம் இருவரது நிறைவான பங்களிப்பு காலத்தால் அழிக்க முடியாத பதிவாகும்.

1959ம் ஆண்டில் அரங்கேற்றப்பட்ட 'தேரோட்டி மகன்' எனும் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நாடகத்தில் நாடகத் தந்தை கலைஅரசு சொன்னலிங்கம் ஜயா சகுனி பாத்திரமேற்றி ரகுநாதன் அண்ணன் கர்ணன் வேடம் ஏற்க நான் துரியோதனன் மனைவி பானுமதியாக பாத்திரமேற்றது என் நெஞ்சம் உள்ள வரை நினைவில் இருக்கும்.

கலைக்காகவே தன் வாழ் நாள் முழுவதையும் சுய விருப்போடு அர்ப்பணம் செய்து வாழும் பெரும் கலைஞன் என் மரியாதைக்குரிய அண்ணன் என்பது மிகையாகாது.

என் குடும்பத்து தலை மகனில் இருந்து இன்று ஐரோப்பாவில் தனக்கென ஒரு முத்திரையை கலைத்துறையில் பதித்துவரும் என் கடைசித் தம்பி தயாநிதி வரை நடித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதில் இருந்தே அவரது கலைப் பயணத்தின் ஈடுபாட்டினை அப்பெரும் பாச்சலின் வீச்சினை அனைவராலும் உணர முடியும்.

நாடகங்களில் மட்டுமல்ல பல்வேறுபட்ட கலை வெளிப்பாடுகளுக்கும் ஆதரவு வழங்கிய இந்தக் கலைஞன் திரைப்படத் துறையிலும் தனது தனித்துவத்தை நிலைநிறுத்தியுள்ளதும் கண்கூடு.

நிர்மலா என்ற திரைப் படத்தினை தயாரித்ததோடு முக்கிய பாத்திரத்தில் நடித்து புகழ் சேர்த்துள்ளார். இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்ட பல் வேறு திரைப் படங்களிலும் இவரது பங்களிப்பு பல் வேறு கோணத்தில் நிறைந்திருப்பது பெருமை தரும் விடயமாகும். குறிப்பாக கடமையின் எல்லை, நிர்மலா, தெய்வம் தந்த வீடு போன்ற திரைப் படங்கள் இவரது ஆற்றலுக்கு சான்று பகரும். சுண்டிக்குளி சோமசேகரத்தின் 'சுமதி எங்கே' என்ற திரைப்படத்தில் நானும் இவரோடு சேர்ந்து நடித்திருப்பது பெருமையிலும் பெருமை.

புலம் பெயர்ந்து வந்த பின்னால் கலைஞர் இரா.குணபாலனின் தயாரிப்பில் வெளியான 'முகத்தார் வீடு', எஸ். கே ராஜேனின் தயாரிப்பில் வெளியான 'இன்னும் ஒரு பெண்', பராவின் 'பேரன் போர்த்தி' போன்ற படங்களில் இவரது பெரும் பங்களிப்பு வெளிச்சமாக இருந்ததையும் அறியலாம். ஒரு கலைஞனுக்கு உரிய பண்பு துணிவு ஊக்குவிப்பு வெளிப் படையான விமர்சனம் இவரிடம் பெரும் விளைச்சல் என்பது பெரும் உண்மை.

வரலாற்றுப் பதிவேட்டில் அண்ணன் ரகுநாதனின் கலைச் சேவை நிச்சயம் பதியப்பட்டு எமது அடுத்த சந்ததிகளின் கலை நுழைவின் போது பாட்புத்தகங்களாக விளங்க வேண்டும். அது துலங்கும் என்ற நம்பிக்கையும் இருக்கின்றது.

காலங்கள் மாறலாம். காட்சிகள் மாறலாம். கொண்டகோலங்கள் மாறலாம். அண்ணன் ரகுநாதனின் கலை ஆற்றுகை எல்லோர் மனங்களிலும் பெரும் பதிவாக நிலைத்திருக்கும் என்பது உறுதி.

பல கலைஞர்களுக்கு ஏணிப் படியாக விளங்கிய இவர் இன்றும் இளம் தலைமுறையினருடன் இணைந்து பங்காற்றிக் கொண்டே இருப்பது இவரது தனிச் சிறப்பு. இத்தனை சிறப்புக்களைக்கொண்ட அண்ணனுக்கு ஆண்டவன் நீண்ட ஆயுளை வழங்க வேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இந்த மாபெரும் கலைஞனுக்குரிய கௌரவம் உரிய நேரத்தில் உண்மை நிறைந்த கலைஞர்களாலும் இரசிகர்களாலும் வழங்கப்பட இருப்பது கண்டு பெருமை அடைகின்றேன்.

என்னை கலை உலக வாசல் படி வரை அழைத்துச் சென்றதும் கலை உலகத் தந்தை கலை அரசு சொன்னலிங்கம் ஜயாவிற்கு அறிமுகம் செய்தவரும் என் கலைப் பயணத்திற்கு வழிகாட்டியும் திசைகாட்டியுமான பெருமகன் ரகுநாதன் அண்ணாவிற்கு பவளவிழாப் பாராட்டு சாலப் பொருத்தமானது.

இந்தக் கால கட்டத்தில் மரணத்தின் விளிம்பு வரை சென்று திரும்பிட எனக்காக பிரார்த்தித்த அத்தனை கலை உறவுகளுக்கும் நான் சிரம் தாழ்த்தி நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

பாசமிகு அண்ணனின் பவள விழாவில் பங்கெடுப்பதற்காகவே இறைவன் எனக்கு உயிர்ப்பிச்சை கொடுத்திருக்கிறான் எனக்கருதி பெருமைப்படுகின்றேன்.

கலைக்கோமகன் ரகுநாதனின் பவள விழா சிறப்பு வேண்டுமென என் இதயத்தின் அடித்தளத்தில் இருந்து வாழ்த்தி

சுட்பழமும்... சுடாதமண்ணும்

(1935 - 2010)

சுப.சோமசுந்தரம்.

ஓய்வுபெற்ற மொழிபெயர்ப்பாளர்,
மன்னார் மாவட்ட நீதிமன்றம்,
முன்ஸர்ரெர், ஜேர்மனி

அந்தநாள் ஞாபகம் வநஞ்சிலே வந்ததே நண்பனே...

அந்தநாள், 1967 - இருவரும் கொழும்பு கமத்தொழில் சேவை திணைக்களத்தில் ஒன்றாக வேலை செய்தகாலம். 1968ம் ஆண்டு ஜூலை 15ம் திகதி . ரகு என நான் அன்புடன் அழைக்கும் திரு.ரகுநாதன் தயாரித்து இயக்கிய "நிர்மலா" திரைப்படம், கொழும்பு கொம்பனித்தெரு நவா சினிமாவில் வெளியீட்டு விழா நடைபெறவிருப்பதாக அழைப்பு விடுத்திருந்தார். நவா திரையரங்குக்குச் சென்றேன். அங்கே நடிக, நடிகையர், பின்னணிப்பாடகர்கள் மத்தியில் ரகுவைக் காண்கிறேன். என்னை அழைத்து கலைஞர்களுக்கு என்னை அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.

அக்காலத்தில் இலங்கையில் தமிழ்ப்படம் தயாரித்து வெற்றியடைவது என்பது சந்திரமண்டலத்துக்குப் போவதற்கு நிகரானது. இந்தியத்திரைப்படங்களின் ஆதிக்கம் இலங்கையில் தீவிரமடைந்திருந்தது. பட இறக்குமதியாளர்களும், விநியோகஸ்தர்களும் இந்தியச் சினிமாப் படங்களுக்கே முன்னுரிமை கொடுத்து வந்தனர். சில தமிழர்களும் வியாபாரக் கண்ணோட்டத்தில் சிங்க ள்ப்படங்கள் தயாரிப்பதில் கண்ணாயிருந்த வேளையில், ரகு அரசாங்க வேலையையும் கவனித்துக் கொண்டு நிர்மலா படம் தயாரிக்க முற்பட்டதைப் பாராட்டவேண்டும். ரகு நினைத்ததை முடிப்பவன்.

ரகு புலம் பெயர்ந்து ஐரோப்பா நாட்டில் இருந்தாலும், அவரின் தமிழ்ப் பற்றுக்கும் புலமைக்கும் இது போன்ற பல்வேறு விழாக்கள் எடுப்பது எமக்குத் தான் பெருமை. ரகு மென்மேலும் கலைப்பணி புரிந்து புகழின் சிகரத்தை எட்டவேண்டும்.

அவருக்கு "கலைப்புங்கா" எனப் பட்டமளிக்க வேண்டுமென முன்மொழிகிறேன்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

1935 - 2010

சிங்கத்தைப் பற்றிய என் சிந்தனைகள்

கலாபூசனம்-எஸ்.விஸ்வநாதராஜா

குணசித்திர நடிகர்,
கண்டி - சிறிலங்கா.

எனது கலைவாழ்க்கையில் என்றுமே மறக்க முடியாத ஒரு சில கதாபாத்திரங்களில் திரு.ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள் முதன்மையும் பெரும் முக்கியத்துவமும் பெற்றுத் திகழ்கிறார். சிங்கம் என என்னால் செல்லப் பெயரிட்டு அழைக்கப்பட்ட அவர் பல சிறப்புக்களுக்கு உரியவர்.

அவரது எடுப்பான தோற்றம் சிறந்த தலைமைத்துவம், அஞ்சாமை, துணிச்சலுடன் தன் கருத்தை முன்வைக்கும் பண்பு, கம்பீரமான குரல் வளம் இவை அனைத்தும் அவரிடம் காணப்பட்டமையால் 'சிங்கம் என்று நான் அழைத்த செல்லப் பெயர் அவருக்குப் பொருத்தமானதாக அமைந்துவிட்டது.

அவரை அறிந்த நாள் முதல் இன்று வரை நானும் அவரும் இணை பிரியா நண்பர்களாகவே இருந்து வருகிறோம். 1966ஆம் ஆண்டு அவர் தயாரித்த 'இலங்கேஸ்வரன்' எனும் நாடகம் மூலம் அறிமுகமாகும் வாய்ப்புக்கிடைத்தது. அந்நாடகத்தில் அவர் இலங்கேஸ்வரன் பாத்திரம் ஏற்று நடிககவில்லை. இலங்கேஸ்வரனாகவே மாறியிருந்தார். அக்காட்சி இன்றும் என் மனதில் பசுமையாகத் திகழ்கின்றது.

அந்நாடகத்தின் பின் நானும் என் குடும்பத்தவரும் அவருடன் மிகவும் நெருக்கமானோம். அவருடன் நான் பல நாடகங்களில் நடித்துள்ளேன். அவரிடமிருந்து பல விடயங்களை நான் கற்றுக்கொண்டேன். அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை என்னை எப்பொழுதுமே நிமிர்ந்து நிற்கும் படி கூறுவதாகும்.

குறிப்பாக மலைநாட்டுக் கலைஞர்களில் பலர் தமிழ் மொழியை ஒழுங்காக உச்சரிக்க மாட்டார்கள். அந்த வலையில் அறியாமை காரணமாக நானும் சிக்கியிருந்தேன். அதனை அறுத்து என்னை வெளிக்கொணர்ந்து மொழியைச் செம்மையாகப் பேசவைத்த பெருமைக்குரியவர் திரு.ஏ.ரகுநாதன் அவர்களே.

அவர் தயாரித்த பல நாடகங்களில் அவருடன் நடித்ததின் மூலம் நான் நன்கு புரிமடப்பட்டேன். இவர் நாடகத்துறைக்கு மட்டுமல்லாது ஏனைய துறைகளிலும் அரும் பெரும் பணியாற்றியவர். இவர் ஒரு சிறந்த விளையாட்டு வீரர். கலைத்துறையில் நல்ல நடுவர். பல பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர். ஈழத்தில் பிரசுரமான நிழல் பத்திரிகை, இது ஈழத்து சினிமாவுக்கு அரும்பணியாற்றிய ஒரு ஏடு. நல்லதொரு நாடக ஆசிரியர். ஒப்பனைக்கலைஞர், சிறந்த கலைஞர்களை இனங்கண்டு ஊக்குவிக்கும் பண்பு கொண்டவர், சிறந்த விமர்சகர்.

பொதுவாக கலைஞர்களிடையே போட்டியும் பொறாமையும் பிராந்திய வெறியும் மேலோங்கிக் காணப்படுவது இயற்கை. ஆனால், திரு.ரகுநாதன் அவர்கள் இந்தத் தீயப் பண்புகளிலிருந்து முற்றாக மாறுபட்டவர். முதன் முதலாக அவர் கொழும்பில் மேடையேற்றிய 'தேன்' எனும் நாடகத்தில் என்னையும் ஏனைய மலையகக் கலைஞர்களையும் அறிமுகப்படுத்தி, மலையகத்திலும் நல்ல கலைஞர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை ஏனையோரும் அறியச் செய்தார். அத்தோடு அல்லாமல்

யாழ்ப்பாணத்தில் தோன்றிய தலைசிறந்த கலைஞர்களிடையே என்னை அறிமுகப்படுத்திச் சிறப்பித்தார். அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் கலையரசு சொர்ணலிங்கம், வீரமணி ஐயர், வி.வி.வைரமுத்து, பூந்தான் ஜோசப், இசையமைப்பாளர் - திருகோணமலை பத்மநாதன், இசையமைப்பாளர்கள்- கண்ணன் - நேசன் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அதே போன்று பல மலையகக் கலைஞர்களை அவர் தயாரித்த நிர்மலா, தெய்வம் தந்த வீடு போன்ற திரைப்படங்களில் நடிக்கவைத்து சிறப்பித்தார்.

அவர் நிர்மலா என்னும் ஈழத்துத் திரைப்படத்தில் அளித்த வாய்ப்பின் மூலம் நான் ஈழத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட பல திரைப்படங்களில் முக்கிய பாத்திரமேற்று நடித்தேன். எனது நாடகம் எழுதும் ஆர்வத்தை எனக்குத் தூண்டியவர்களில் திரு. ரகுநாதன் அவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர். என்னால் படைக்கப்பட்ட யாருக்காக எனும் நாடகத்தை இன்னும் ஒரு பெண் என்ற பெயரில் பாரிஸில் குறுந்திரைப்படமாகக் கி இந்தச் சின்னவனைப் பெருமைப்படுத்தினார்.

அவர் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய பாரீஸ் முரசு எனும் பத்திரிகையில் என்னைப்பற்றிய நீண்ட கட்டுரையை எழுதி தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கெல்லாம் என்னை அறிமுகப்படுத்தினார். அத்துடன் நில்லாது எனது மனைவி பூசல்லாவை ஸ்மாலிஹாவின 'ஓரேமன்' எனும் குறுநாவலை பாரீஸ் முரசு பத்திரிகையில் தொடர்ந்து வெளிவரச் செய்து, அவருக்கு என்னோடு சரியாசனம் தந்து பெருமைப்படுத்தியமையை நானும் எனது மனைவியும் என்றும் மறவோம்.

சிங்கம் இலங்கையில் இல்லாது இருப்பது எனது கலைப் பயணத்துக்கு ஒரு தேக்கமாகவே இருக்கிறது. இருப்பினும் சோர்ந்திருக்கும் சில வேளைகளில் அவரது நினைவுகள் புத்துயிர் அளிக்கின்றன. இத்தகைய பெருந்தகைக்கு பவளவிழா எடுப்பதை அறிந்து நான் உண்மையிலேயே பரவசம் அடைந்தேன். நான் மட்டுமல்ல என் குடும்பத்தினரும் மிகவும் மகிழ்ச்சிக்கு ஆளானார்கள். (தம்பி சாம்ப சிவராஜா உட்பட)

அதைவிட மேலாக ரகுநாதன் அவர்களது பவளவிழா மலரிலே இந்தச் சிறியவனுக்கும் ஓர் கட்டுரை எழுதும் வாய்ப்பினை வழங்கிய அனைவருக்கும் எனது நன்றி உரித்தாகுக.

கடலை கைக்குள் அடக்குவது போன்ற ஒரு பணியே ரகுநாதன் அவர்களைப்பற்றி வரையும் இக்கட்டுரை. அவரைப்பற்றி இங்கு கூறியது சிறிது. ஆனால், அவரது பெருமையோ புவியை விட பெரிது, காலங்களும், கடல்களும், கண்டங்களும் எம்மைப்பிரிக்கலாம். ஆனால், எமது கலைப்பணியும் அன்பும் என்றும் பிரியாது. இவரது பவளவிழா மிகச்சிறப்பாக நடைபெறவேண்டும். அவரது கலைப்பணி என்றும் தொடர வேண்டும். அதன் மூலம் இன்னும் பல விழாக்களை சிங்கம் காணவேண்டும் என நானும், என் குடும்பத்தவரும் வாழ்த்து

சுட்பழமும்... சுடாதமன்னும்

(1935 - 2010)

ரகு அண்ணருக்கு பவளவிழா

அன்பு ரகு அண்ணா வணக்கம்.

நீண்ட நாட்களாக உங்களுக்கு ஓர்மடல் வரைய வேண்டுமென்று நினைப்பேன். நினைவுகளோடு அன்றைய நாள் கழிந்துவிடும். என்று நம் மண்ணை விட்டு அகன்றோமோ அன்றே நாம் பிரச்சினைகளின் பிரதிநிதிகள் ஆகிவிட்டோம். பெரும் நம்பிக்கையுடன் தஞ்சமடைந்த மண்ணும் புறமுதுகில் குத்தி வேதனையின் விளிம்பிற்குத் தள்ளிவிட்ட இவ்வேளை, தொலைபேசி வாயிலாக ஒரு செய்தி. எனது பாசமிரு மருமகன் அறிவிப்பாளர் எஸ்.கே.ராஜென் மூலமாகக் கிடைத்தது.

“ரகு அண்ணருக்குப் பவளவிழா”

அந்தச் செய்தி என் செவிகளில் தேனாகப் பாய்ந்தது. எண்ணங்களும் சிறகடித்து யாழ் மண்ணின் பிரதான கலைக்கூடமாக விளங்கும் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் தரித்தன. 1969 நிழல் நாடக விழா உங்களால் நிர்வகிக்கப்பட்ட நிழல் நாடக மன்றத்தினால் ஐந்து தினங்கள் நடாத்தப்பட்டது. அப்படியான நாடகவிழா அன்றைய காலகட்டத்தில் யாழ் மண்ணுக்கு புதுமையானது. தொடர்ந்து ஐந்து தினங்கள் ஐந்து நாடகங்கள். ‘வேதாளம் சொன்னகதை’ ‘பாவிக்கள்’ ‘அவளைக்கொன்றவர்’ ‘நீ’ ‘வாடகைக்கு அறை’ ‘கொலைகாரன்’ இந்த ஐந்து நாடகங்களுக்கும் விதம் விதமான குணாதிசயங்கள் கொண்ட நடிக நடிகையர் கதாசிரியர்கள் இயக்குனர்கள் ஒப்பனையாளர்கள் காட்சியமைப்பாளர்கள் என அத்தனைபேரையும் நிர்வகித்த ஓர் உயர்ந்த மனிதனை அன்று கண்டு வியந்தேன்.

அவ்விழாவில் இடம்பெற்ற ‘வேதாளம் சொன்ன கதை’ நாடகத்தின் நாயகனும், ‘மக்கள் குரல்’ பத்திரிகையின் ஆசிரியரும் எனது நண்பருமான திரு. புனிதலிங்கத்திடம் வியப்புடன் வினாவினேன். “யாரப்பா இவர்? இவ்வளவு பேரையும் கட்டி மேய்த்து யாழ் கலைஞர்களுடன் கொழும்பிலிருந்து அழைத்து வந்த கலைஞர்களையும் சேர்த்து நடக்க வைத்து அசத்தும் மனிதர் யார்?”

எனது இந்தக்கேள்விக்கு ஒரு புன்முறுவலுடன் பதிலளித்த நண்பர் புனிதலிங்கன்.

“அவர் நவாலி - மானிப்பாயைச் சேர்ந்த கலைஞர். கலையரசு சொர்ணலிங்கம் ஐயா அவர்களின் மாணவர். அவர் ஓர் அரசாங்க உத்தியோகத்தார், கொழும்பில் வேலை பார்த்தார். வருடத்தில் முக்கால்வாசி நாட்களைக் கலைக்காகவே செலவிடும் ஒரு மனிதர்”

யாழர் துரை.

நாடக - திரைப்பட கதாசிரியர்.

இயக்குனர்.

தமிழ்நாடு. இந்தியா

என்று சொன்னதோடு நிற்காமல் என்னை மேடையின் பின்புறத்துக்கு அழைத்து வந்து உங்கள் முன் நிறுத்தி, அறிமுகம் செய்து வைத்தபோது மலர்ந்த முகத்துடன் என் கரம் பற்றிக் குலுக்கிய போது ஏற்பட்ட இறுக்கம், இன்றும் தொடர்கிறது. அதனை இப்பொழுதும் உணர்கிறேன். அந்தப்பிடியிலேயே தெரிந்தது, இந்தமனிதன் தனித்து நின்று எதனையும் சாதித்துக் காட்டும் வல்லமை பெற்றவர்தான் என்பது.

என்னை தங்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்த நண்பர் புனிதலிங்கன் தற்போது எங்கே? என்ற கேள்வி எமது நட்பு வட்டாரத்துக்குள் சில வருடங்களாகக் கேட்கப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது. (நண்பா நீ எங்கே இருக்கிறாய்?) ரகு அண்ணா! தங்களுடன் அன்று ஏற்பட்ட அறிமுகம் காலப்போக்கில் நட்பையும் தான்டி உணர்வுடன் கூடிய சகோதரபாசத்துக்குள் கட்டிப்போட்டுள்ளது.

நாட்டுக்குநாடு ஏற்பட்ட இடைவெளிகள், தூரங்கள் எம்மைப் பிரித்து வைத்திருந்தாலும், தொலைத்தொடர்பு சாதனங்களின் தயவில் இன்றும் குசலம் விசாரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

செயல்களில் கம்பீரமும் விடாமுயற்சியும் கொண்டவராக நீங்கள் இருந்தாலும், உடைகளிலும் பழக்கவழக்கங்களிலும் மிக எளிமையானவர். சாதாரண ஒரு நாலு முழ வேட்டியுடனும் அரைக்கை சட்டையுடனும் யாழ்ப்பாண முக்கிய இடங்களில் பிரசன்னமாகி மிகப்பெரிய நட்பு வட்டத்தை உருவாக்கியிருந்தீர்கள். உங்கள் செயல்களில் நான் கண்ட அதிசயங்கள் பல.

கலைஞர்கள் என்றால் சில பழக்கவழக்கங்கள் கட்டாயம் இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நிலைப்பாடு தொற்று நோய் போல தொற்றிக் கொண்டிருந்த வேளையில், புகை, குடி, பெண்சகவாசம் போன்றவை எதுவும் அண்டவில்லை உங்களிடம். சிந்தனை செய்வதற்கு வெண்கருட்டு அவசியம், கலைஞானம் பிறப்பதற்கு மதுபானம் அவசியம், மிகப்பெரிய ஹோட்டல்களில் குளிர்சட்டப்பட்ட அறையில் சொகுசு மெத்தைகளில் சாய்ந்திருந்து யோசித்தால்தான் கருத்துள்ள வசனங்கள் பிறக்கும் என்ற பலரின் மாயையை உடைத்து, நல்ல சிந்தனை யாளனுக்கு எல்லா சாதாரண இடங்களிலும் நல்ல கருத்துக்கள் பிறக்க சாத்தியங்கள் பல உள்ளன என்பதை நிரூபித்துக்காட்டியவர்.

நாடக உலகம் என்ற வட்டத்துக்குள் மட்டும் நின்று விடாது, சினிமா என்ற மிகப்பெரிய மீடியாவுக்குள்ளும் நுழைந்தீர்கள்.

திரு

தினகரன் விழாவில் தென்னிந்தியாவுக்கான செவ்வாய் உலகமிகமடமிருந்து பரிசுபெறும் பவளவிழா நாயகன் (1969)

தென்னிந்தியாவின் சினிமாக்கள் ஈழஇளைஞர்களை ஆக்கிரமித்து எம்.ஜி.ஆர் - சிவாஜி என கட்சி கட்ட வைத்து திரையரங்குகளில் சிகரம் கட்டி வகுல் பார்த்து வைத்த காலகட்டங்களில், எங்களாலும் சினிமா எடுக்க முடியும் என்பதை செயல்முறையில் நிரூபித்துக் காட்டிய தோடு மட்டுமல்லாது, 70 எம்.எம் சினிமாவாக தெய்வம் தந்த வீடு திரைப்படத்தையும் எடுத்துகாட்சிப்பொரு ளாக்கி வசைபாடிய பலரின் புருவங்களை உய- ரச்செய்தவர் நீங்கள் என்றால் மிகையாகாது. எல்லாக்கலைஞர்களையும் உயரவைத்தே பார்த்து ரசித் தவர், யாரையும் குறைத்து மதிப்பிடாது அவரவர் செயல் களுக்கு ஆதரவு நல்கி அரவணைத்தவர். நாடகப்பிரதியே இல்லாமல் சிலமணித்தியாலங்கள் வரை மேடையில் நின்று ரசிகர்களைக்கட்டிவைக்கும் நகைச்சுவைத்திலகங்களான இரட்டையர்கள் டிங்கிரி - சிவகுரு ஆகியோர் உங்கள் இதயத்தில் நீங்கா இடம் பெற்றவர்கள் என்பதையும் நான் அறிவேன். யார் எங்கே நாடகமோ, கலைவிழாவோ நாடாத்தினாலும் சம்பந்தப் பட்டவர்கள் தங்களை அழைக்கின்றார்களோ இல்லையோ உங்களை அங்கே காணலாம். இந்தவேளையில் என்னால் என்றுமே மறக்கமுடியாத விடயம் ஒன்றினை தங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தியே ஆகவேண்டும்.

வருடம் நினைவில் இல்லை. மக்கள் குரல் பத்திரிகை ஆசிரியர் புனிதலிங்கனால் யாழ் மாநகரசபை மண்ட பத்தில் நாடாத்தப்பட்ட நட்சத்திர கலைவிழாவுக்கு கொழும்புக் கலைஞர்களும் யாழ் மாவட்டக் கலைஞர் களும் பங்கேற்பதற்காக வந்திருந்தனர். நீங்கள் கொழும்புக் கலைஞர்களுடன் பிரசன்னமாகியிருந்தீர்கள். மதிய வேளை கொழும்புக் கலைஞர்களுக்குச் சாப் பாடு கொடுக்க வேண்டிய நேரம். எல்லோரையும் சாப் பாட்டுக்கடைக்கு அழைத்துச் சென்று சாப்பாடு வழங் குவது மிகுந்த சிரமம் என எமக்கு நீங்களே கூறி விட்டு, என்னையும் எனது நண்பரான அரியத்தையும் அழைத் துக்கொண்டு மாநகரசபைக்குக் கிழக்குப்பக்கமாக அமைந்துள்ள சாப்பாட்டுக் கடைக்குச் சென்றீர்கள். அங்கே பெற்றுக்கொண்ட சாப்பாட்டுப்பணியை நான்

கைகளில் தாங்கிவண்ணம் அவை விழுந்து விடாவண் ணம் தங்கள் நெஞ்சோடு அணைத்துக்கொண்டு வரும் போது, சோற்றுப் பாசலுக்குள் இருந்து குழம்பு வாழையிலையையும் அதன் மேல் இருந்த பத்திரிகையையும் தாண்டி தங்களின் சேட்டிலும் வேட்டியிலும் வடிந்த போது, இந்த வேலை உங்களுக்குத் தேவை தானா அந்தக்கலை ஞர்களோடு மண்டபத்தில் இருக்கவேண்டியது தானே நீங்களும் அவர்களைப்போன்று ஒரு நட்சத்திரம் தானே என நான் கூறியபோது, இன்றாவது அவர்கள் பந்தா காட்டும் நட்சத்திரங்களாக ஜொலிக்கட்டுமே பாவங்கள் இந்தவேலை ரகுவிற்சுப்பழக்கப்பட்டவை தானே எனக்கூறி எம்மை அமைதிப்படுத்திவிட்டு இரவு நடைபெற்ற நட்சத் திரவிழாவிலும் எதுவித பந்தாவும் இல்லாமல் சாதா ரண கலைஞனாகத்தோன்றிய உங்கள் பங்களிப்பை இன்றல்ல என்றுமே மறக்கமுடியாது. இப்படிப் பல நிகழ் ச்சிகளைச் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம்.

உங்களால் தயாரிக்கப்படாத குத்துவிளக்கு திரைப்பட த்துக்கும், மஞ்சள் குங்குமம் திரைப்படத்திற்கும் அவை வெற்றி பெறவேண்டும் என ஓடி ஓடி அங்கலாய்ப்புடன் செயற்பட்டு ரசிகர்களையும் கலைஞர்களையும் மலாய ன்கபே கூட்ட அரங்கில் அழரவைத்து, பேச வைத்து ஒரு மாபெரும் கூட்டத்தை யாழ் திறந்த வெளி அரங் கில் நாடாத்திய பெருமையை எப்படிச் சொல்வது? கடித வாயிலாகக் கருத்துக்கள் பரிமாறிய அந்த உன் னத காலம் மருவி விட்டது. ஒரு கடிதத்தை அனுப்பி விட்டு பதில் கடிதத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்து பதில் கிடைத்ததும் அதனைப்பிரித்துப் பார்த்து பரவசப்பட்ட அந்த சுகானுபவம் சொல்ல முடியுமா? பலவிதமான தொலைத்தொடர்பு தொடர்பு சாதனங்கள் நவீன செயல் முறைகள் எல்லாம் ஆக்கிரமித்துள்ளபோதும் இந்த அன்புத் தம்பியின் இக்கடிதம் நிச்சயமாக உங்களை மகிழ்விக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு, பவளவிழா காணும் உங்களை, தங்கள் காலத்தில் நாமும் வாழ்கின்றோமே என்ற ஆனந்தத்துடன் இக்கடிதத்தை நிறைவு செய்வது டன், இன்னும் கடந்த காலச் செய்திகளுடன் மீண்டும் ஓர் மடல் வரைவேன் எனக்கூறி விழைகிறேன்.

'கலைமாமணி' வி.கே.ரி.பாலன்

தலைவர், நிர்வாக இயக்குனர்
மதுராட்ரவல் சேவிஸ் பிரைவற் லிமிட்டெட்
சென்னை, இந்தியா

அவருக்கு நான் ரசிகனாக இருந்திருக்கிறேன்

ஏ.ரகுநாதன் என்றதும் நான் ஒருமுறை நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்னால் சென்று நிற்கிறேன். அன்று நாம் முகம் பார்த்துப் பழகியவர்கள். அவருடைய இளமைக்காலமும் என்னுடைய இளமைக்காலமும் ஒன்றல்ல. என்னைவிட இருபதுவருடகால மூப்புக்கொண்டவர். அதற்குள் அவருடைய கலைத்துறை அனுபவங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன.

ஆனால் அந்தக்காலகட்டத்தில் எவ்வித வயது வித்தியாசமும் பாராமல் அனைவரையும் சமமாக மதித்துப்பழகுவதில் அவருக்கு நிகர் அவரேதான் என்பதை நான் இங்கு என்னுடைய அனுபவங்களினூடாக, ரகுநாதன் என்கின்ற கலைஞன் உடனான எனது தொடர்புகள் ஊடாகப் பதிவு செய்து கொள்வதில் பெருமிதமடைகிறேன். எல்லா வயதெல்லைகளையும் கடந்த நண்பர்கள் அவருக்கு ஏராளம் உண்டு. இதில் சிங்கள மொழி பேசும் கலைஞர்கள் பலர் அவருக்கு நண்பர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மத்தியில் மதிக்கப்படும் ஒரு கலைஞராக இவர் திகழ்கிறார் என்பதும் ஒரு முக்கிய பதிவாகிறது. இதற்குக் காரணம் ரகுநாதன் அவர்கள் பல சிங்களத்திரைப்படங்களில் தயாரிப்புப் பகுதியில் பணியாற்றியிருக்கிறார்.

இவருடைய பண்பு எல்லோருக்கும் நண்பனாகிவிடுவது. இதனால் இவருக்கு இலங்கை மண்ணில் மட்டுமல்ல புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய கடல் கடந்த தேசத்திலும் இவரது நட்பு வட்டம் பெரியது என்பதை நான் அறிவேன். அங்கே வாழும் மக்களால் மதிக்கப்படும் ஒருவராக இவர் இருக்கிறார்.

இலங்கைத்திருநாட்டில் வாழ்ந்தகாலகட்டத்தில் அவர்நடித்த படங்கள் 'கூடமையின் எல்லை' 'நிர்மலா' (இதன் தயாரிப்பாளரும் இவரே) 'புதியகாற்று' 'நெஞ்சுக்கு நீதி' 'தெய்வம் தந்த வீடு' (இதில் இவரேதான் கதாநாயகன்) இத்தனை படங்களையும் நான் பார்த்திருக்கிறேன். நானும் திரைப்படக்களவுகளுடன் வாழ்ந்தவன், நடிக்கனாகத்திகழ்தவன் என்பதனால் இவற்றுடனான ஈடுபாடுகள் அதிகமாகவே இருந்திருக்கிறது.

ரகுநாதன் அவர்களுக்கு நான் நண்பராக இருந்திருக்கிறேன் என்பதைவிட அவருக்கு நான் ரசிகனாக இருந்திருக்கிறேன் என்பது எனக்குக் கௌரவம்தான். ஈழத்துத் திரைப்படப் பாலைவனத்தில் ஒரு நீர்ச்சகனையாக திரைப்படங்கள் மலர்ந்தபோது அங்கே ரகுநாதன் கதாநாயகனாகக் காட்சியளித்தார்.

எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லாமல் ஒருவித வர்த்தக வளர்ச்சியில்லாத காலகட்டத்தில் தனது கலைவாழ்க்கையை அங்கே பதிவு செய்துகொண்டவர். அந்தத்திரைப்பட வாழ்க்கையில் அவருக்குப் பொருளாதார ரீதியாக ஏதாவது கிடைத்திருக்குமா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. ஆனால் ஈழத்துத்தமிழர்களும் திரைப்படங்கள் தயாரித்தோம், அதுவும் தாய்த்தமிழில் என்கின்ற பெருமைக்குரியவர்களில் ரகுநாதன் முதன்மையானவர், மூத்தவர்.

இலங்கையைவிட்டு அவர் மேலைநாட்டுக்கு சென்று விட்டார், நான் தாய் தமிழகத்துக்கும் வந்துவிட்டேன். இடைவெளி ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆயினும், அவர் தமிழகம் வந்த வேளை மறக்காமல் என்னையும் சந்தித்தார். எனது அலுவலகத்தில் நிகழ்ந்த சந்திப்பின் பின்னர் கைகுலுக்கி விடைபெற்ற வேளையில், அவரது உடல் தளர்ச்சியையும், வயதையும் பார்த்து நான் கொஞ்சம் ஆடிப்போய் விட்டேன். காலம் இவ்வளவு வேகமாக நகர்ந்திருக்கிறது என்பதைச் சிந்திக்க வைத்துவிட்டது தமிழகத்தில் ரகுநாதன் அவர்களுடனான சந்திப்பு. அந்தச்சந்தர்ப்பத்திலும் அவர் என்னசுறினார் தெரியுமா? இலங்கைத் தமிழன் தனது மொழியில் எது செய்தாலும் ஒரு சகாப்தத்தை உருவாக்கக்கூடிய சக்தி படைத்தவன். அது திரைப்படமாக இருக்கட்டும், நாடகமாக இருக்கட்டும், எழுத்தாக இருக்கட்டும் என ஒரு படைப்பாளிக்குரிய ஆவேசத்துடன் கூறிய அந்த வார்த்தைகளை அடுத்து உலகிலுள்ள அத்தனை ஈழத்துக்கலைஞர்களையும் இணைத்து நான் ஒரு திரைப்படம் தயாரிக்கப்போகிறேன் நீங்கள் அதில் நடிக்க வேண்டும், தமிழகப்பகுதியில் தோள் கொடுக்கவேண்டும் என்றார். சற்றும் தயங்காமல் நான் கூறினேன் அண்ணா நட்போடு கூறும் அனைத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலையில் இருக்கிறேன் தொடருங்கள் என்று. முடியும் முடியாது என்பதற்கு அப்பால் முடிக்கவேண்டும் என்ற கலைத்தாகம் கொண்ட மாமனிதர் அவர் என்பதை பல ஆண்டுகள் கழித்தும் உணர்த்தி நின்றார்.

இந்த வேளையில் அவர் நிறைந்த ஆரோக்கியத்தோடும் நீண்ட ஆயுளுடனும் வாழ எல்லோருக்கும் பொதுவான இறைவன் அருள்புரிய வேண்டுகிறேன்! Digitized by Noolaham Foundation.

1935 - 2010

நெஞ்சுக்கு நீதி திரைப்படத்தில்
தென்விந்திய நடிகர் சிறிகாந்துடன்

மண்டலேஸ்வரன்

நாடகக்கலைஞர்
லண்டன்.

தமிழ் நாடகத்திலும் சினிமாவிலும்...

உலகில் தமிழ் நாடகங்களிலும் சினிமாவிலும் நடத்து சாதனை புரிந்தவர்கள் பலர். இவ்வரிசையில் இலங்கையில் தமிழ் நாடகங்களிலும், சினிமாவிலும் நடத்து, தயாரித்துப் புகழ்பெற்றவரான ரகுநாதன் 75 வயதை அடைந்த நிலையில் தொடர்ந்தும் தனது முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறார் என்பது இலங்கைத்தமிழர்கள் எல்லோருக்கும் பெருமை சேர்க்கும் விடயம். தமிழ்த்தாய் பெற்றெடுத்த இக்கலைஞன் பிறக்கும்போதே நடப்புக் கொடையுடன் பிறந்தவர். இவர் நடத்த 'இலங்கேஸ்வரன்' 'வீரகாவியம்' போன்ற நாடகங்களில் நானும் நடத்துள்ளேன். ரகு அண்ணருடன் நடத்து கலைத்துறையில் சேவை புரிந்தவர்கள் பலர்.

நாடகம், சினிமா தொடர்பாக ஆலோசனைகள் வழங்கி பல கலைஞர்களுக்கு உதவி புரிந்துள்ளார். அன்று எமது நாட்டில் நாம் நடத்த நாடகங்களைப்பார்த்தவர்கள் இன்றும் அவற்றை ஞாபகத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தளவுக்கு ஆழமான கலைப்பணியை அன்று மேற்கொள்வதற்கு ரகு அண்ணரின் உழைப்பு உந்துதலாக அமைந்திருக்கிறது.

ரகுஅண்ணர் பவளவிழா காண்கிறார் என்பது எமது அன்றைய நினைவுகளை மீட்டும் ஒரு நிகழ்வாகவும் இருக்கிறது. அவரது கலைப்பணி மென்மேலும் தொடர்ந்து வாழ்த்துகள்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavahanam.org

சுட்பழமும்... சுடாதமண்தும்

(1935 - 2010)

கலைவாணர் நாடகமன்ற கலைஞர்களோடு கலையரசும், பவளவிழா நாயகரும்.

ஈ.கே.ராஜகோபால்

ஆசிரியர் - புதினம்

லண்டன்

இங்கிலாந்து.

நினைவின் நிழலில்...

ஈழத்து நாடகத் தந்தை கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களின் பெயரை உச்சரிக்கும் போது, அவர் உருவாக்கிய கலைஞர்கள் ஞாபகத்துக்கு வருவார்கள். அவர் களில் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய ஒரு சிலரே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வரிசையில் மூத்த கலைஞராகத் திகழும் ஏ.ரகுநாதன் என் நெஞ்சுக்கு நெருக்கமானவர்.

கந்தரோடை ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்த எனக்கு அப்போது பதினாறு வயது இருக்கும். எனது பள்ளிக்குப் பக்கத்தில் அப்போது வாழ்ந்து கொண்டிருந்த 'கலைச்செல்வி' ஆசிரியர் சரவணபவன் 'சிற்'பி'யின் நட்பு கிடைத்தது. ஒரு நாள் மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி அரங்கில் நடக்கின்ற நாடக நிகழ்ச்சிக்கு வந்த ரிக்கற் ஒன்றை தந்து, பார்த்து, விமர்சனம் ஒன்றை எழுதும்படி கேட்டுக்கொண்டார். நவாலியில் என் பேத்தியார் வீட்டில் தங்கியிருந்ததால், மானிப்பாயில் நாடகத்தைப்பார்த்து விமர்சனம் எழுதுவது சிரமமாக இருக்கவில்லை.

'நெஞ்சில் ஓர் ஆலயம்' திரைப்படத்தை 30 நாள் களில் ஸ்ரீதர் படமாக்கியிருந்தார். அந்தப்படத்துக்கு எந்த விதத்திலும் சோடைபோகாத விதத்தில் நாடகமாக்கியிருந்தார்கள். நாயகனாக நடித்தவர் ஏ.ரகுநாதன். அவரது நடிப்பு எனக்கு ஒரு வித்தியாசமாக இருந்தது. அன்று தான் முதன் முதலாக அவரைப் பார்த்தேன். அன்று அவருடன் பேசுகின்ற வாய்ப்புக்கிடைக்கவில்லை. நான் அந்த நாடகம் பற்றி எழுதிய விமர்சனம் 'கலைச்செல்வி'யில் வெளிவந்தது. நன்றாகத்தான் எழுதியதாக நினைவு. அந்த நாடக விமர்சனத்தைப் பற்றி கடந்த வருடம் லண்டனில் எதிர்பாராத விதமாகச் சந்தித்தபோது ரகுநாதன் நினைவுபடுத்தி மகிழ்ந்தார்.

ஸ்கந்தாவில் படித்தகாலத்தில் கலையரசுவின் பாசறையில் வளர்ந்த (இப்போது பாரிஸ்டர்) ஜோசப், கலைஞர் அருமைநாயகம், நவாலிபூர் நடேசன் ஆகியோர் தொடர்பு கிடைத்தது. நவாலி இவர்களது சொந்த இடம் என்பது அறிமுகம் கிடைத்ததற்கு ஒரு காரணம். இவர்கள் மூலமாகவும் ரகுநாதனின் நாடக ஈடுபாடுகளை அறிந்திருக்கிறேன். 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் சேர்ந்த பின்னர்தான் அவரோடு பழகுகின்ற சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. நம் நாட்டுக்கலைஞர்களின் பேட்டிகள், அவர்களைப் பற்றிய அறிமுகங்களை தொடர்ந்து வாரம் தவறாமல் எழுதிவந்தேன். அந்த சமயத்தில் ரகுநாதனின் 'நிர்மலா' திரைப்படமும் வெளிவந்தது. 'நிர்மலா' முதல் காட்சிக்கு அழைத்தது மட்டுமல்ல, அந்தப்படத்தைத் தயாரிக்க அவருக்கு உதவிய 'லைடன்' ஜோசப்பின் கொட்டி வீட்டில் நடந்த விருந்துபசாரமும் இன்னும் நினைவில் நிற்கிறது.

ஈழ நாடகத்துறையில் ரகுநாதன் பங்களிப்பு மகத்தானது. அவரது 'தேரோட்டிமுகன்' தேடிக்கொடுத்த புகழை அறிவேன். ஈழத்தமிழ் சினிமாவின் முன்னோடி ரகுநாதன் 'கடமையின் எல்லை' 'தெய்வம் தந்த வீடு' போன்ற படங்களிலும் நடித்துள்ளார். 'தெய்வம் தந்த வீடு' படத்தில் இவரே தான் நாயகன். கொழும்பு 'தினகரன்' பத்திரிகையில் கடமையாற்றிய காலத்தில் அவரது ஈழத்து தமிழ் சினிமா பங்களிப்புப்பற்றி எழுதியிருக்கிறேன். பாரிசுக்கு வந்தபின் அவர் களைக்காமல் செயல்படுவதைக்கண்டு வியந்திருக்கிறேன். ஆம், அவர் உயிர் மூச்சே நாடகமும் சினிமாவும் தான்! ரகுநாதன் எனக்குச் சகலன். அதற்காக அல்ல, அவர்தன் வாழ்நாளை முழுக்க முழுக்க கலைக்காகவே அர்ப்பணித்த ஒரு மூத்த கலைஞன் என்பதற்காகவே மதிக்கிறேன்.

செ. யோ. யோசேப் (பரிஸ்டர்)

தலைவர் ஈழவர் திரைக்கலை மன்றம்.
பவளவிழா நாயகரின் இளமைக்கால கலைத்துறை தோழர்.
இப்பொழுதும் இவருடன் இணைந்து கலைப்பணியாற்றப்பவர்.
இங்கிலாந்து.

நாடகமே நினைவு, கனவு, இன்பம், கவலை, தெய்வம்...

எனது நீண்ட கால இனிய நண்பன் ரகுநாதன் அவர்களுக்குப் பவளவிழா கொண்டாடுவது மிக மிகப் பொருத்தமானதாகும். அதை ஒழுங்கு செய்த எல்லோருக்கும் முக்கியமாக என் மற்றொரு நண்பனும் ஏற்றதை ஏற்ற நேரத்தில் ஆற்றும் திறமைபெற்ற வல்லோனுமாகிய எஸ். கே. ராஜேன் அவர்களுக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நண்பன் ரகுநாதன், இளமையில் மறைந்த பல்கலை வித்தகன் அருமைநாயகன், நவாலியூர் நடேசன் ஆகியோரும் நானும் ஒரே ஊர் வாசிகள் மாத்திரமல்ல, சமகாலத்தில் ஈழத்து நாடகத் தந்தை கலையரசு சொர்ணலிங்கத்தின் மதிப்புக்குரிய மாணவர்களுமாயிருந்தோம். நடேசனும் நானும் மானிப்பாய் மெமோறியல் கல்லூரியில் எமது இரண்டாம் நிலைக் கல்வியை ஆரம்பம் முதல் இறுதிவரை தொடர்ந்தோம். ரகுவும் அருமையும் மெமோறியலில் சிறிது காலம் கற்றுப் பின் மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரிக்கு மாற்றலாகினார்.

எங்கள் குருநாதர் கலையரசு அவர்களும் தமது ஆரம்பக் கல்வியை மெமோறியலிலேயே தொடங்கியதாகக் கூறியிருந்தார். இவ்விரு கல்லூரிகளும் அக்காலத்தில் நாடகத்துறையில் அதிக ஆர்வங்காட்டியன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மெமோறியல் ஒவ்வொரு வருடமும் மாணவர்களையும் ஆசிரியர்களையும் சேர்த்து பெற்றோர் திருவிழாவில் இணைந்து

திறமையான நாடகங்களை நாடாத்தியும், மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி இல்லங்களிடையே நாடகப் போட்டிகள் நாடாத்தியும் மாணவர் மத்தியில் நாடக ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தின.

எமது பாடசாலைகள் அமைத்துக் கொடுத்த சூழ்நிலை எமது நாடக ஆர்வத்திற்கு அத்திபாரமாய் அமைந்தது. பின் எமது குருநாதரின் அறிமுகமும், வழி நடத்தலும், பயிற்சி அளிப்பும் எம்மைக் கலைஞர் ஆக்கியது.

ரகுநாதனை 1952ல் மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற 'மனிதன்' நாடகத்தில் முதல் முதல் பார்த்ததாக ஞாபகம்.

பின்னர் ஐம்பத்தெட்டாம் ஆண்டில் காலஞ்சென்ற நண்பன் கனகரத்தினத்துடன் எம்மையும் சேர்த்து ரகுநாதன் யாழ் நாடக மன்றத்தை ஆரம்பித்து, பி. எஸ். இராமையாவின் 'தேரோட்டி மகன்' என்ற நாடகத்தைத் தெரிவு செய்து ஒத்திகைகளை ஆரம்பித்தார், ஒத்திகைகள் எமது குருநாதர் இல்லத்திலேயே நடைபெற்றன.

'தேரோட்டி மகன்' ஒத்திகைகளின்போது எமது குருநாதர் வழங்கிய ஆலோசனையை ஏற்று, யாழ்ப்பாணத்தில் மும்முரமாக நாடகங்கள் நாடாத்தி வந்த யாழ்நாடக மன்றத்தை இணைத்து இலங்கையின் பல பாடகங்களிலும் தேரோட்டி மகன் நாடகத்தை மேடையேற்ற

தேரோட்டி மகனில் ரகுநாதன் கர்ணனாக நடித்துப் பெரும் பாராட்டுகளைப் பெற்றார். பின்னர் ஓறியன்ஸ் மன்றம் மூலம் 'வழி தெரிந்தது', 'இன்பநாள்' எனப் பல நாடகங்களில் நடித்துப் புகழீட்டினார்.

பின்னர் ஓறியன்ஸ் செயலிழக்க திரு பி. செல்வரத்தினம் அவர்களுடன் சேர்ந்து மறுமலர்ச்சி மன்றத்தை உருவாக்கி 'மல்லியம் மங்களம்', 'வீரகாவியம்', 'அசோகன் காதலி', 'மனுநீதி கண்ட சோழன்' ஆகிய நாடகங்களில் சிறப்புடன் நடித்தும், 'ஆராமுது அசடா?', 'அந்த நாளும் வந்திடாதோ?' ஆகிய நாடகங்களைத் தயாரிப்பதற்கு உதவி செய்தும் பெரும் கலைப்பணியாற்றினார். கொழும்பில் வேலை பார்க்கும்போது பல நாடகங்களைத் தயாரித்து நடித்ததுடன் பல நாடக விழாக்களை நாட்டின் சகல பாகங்களிலும் நடாத்திச் சேவையாற்றினார்.

ஆயிரத்து தொளாயிரத்து அறுபத்தாறாம் ஆண்டு 'கடமையின் எல்லை' என்னும் ஈழத்தமிழ்ப் படத்தில் நடித்துப் பின் 'நிர்மலா' படத்தைத் தயாரித்து நடித்தார்.

அடுத்துத் 'தெய்வம் தந்த வீடு' படத்தில் நாயகனாக நடித்தார் இவற்றைவிட மேலும்பல படங்களில் நடித்தும் பணியாற்றியுள்ளார்.

புலம் பெயர்ந்து வந்தபின் 'இன்னும் ஒரு பெண்' 'முகத்தார் வீடு' 'மௌனம்', 'பரமபதம்', 'நினைவு முகம்', 'யார்

இவர்கள்', 'தயவுடன் வழி விடுங்கள்' ஆகிய முழு நீள படங்களைத் தயாரித்தும், இயக்கியும், நடித்துமுள்ளார்.

2002 நொவெம்பர் மாதம் முதலாம் திகதி ஈழவர் திரைக்கலை மன்றத்தைப் பல நாடுகளில் வசிக்கும் ஈழக்கலைஞர்களுடன் சேர்ந்து உருவாக்கி ஈழத்தமிழர் வாழும்மெல்லாம் சென்று ஈழத் திரைக்கலைக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து வருகிறார்.

பல நாடுகளிலும் குறும்படங்களைத் தயாரித்தும், நடித்தும் பெரும் சேவையாற்றுகிறார். வாழ்க அவரது சுய நலமற்ற கலைச் சேவை.

கலையரசு அவர்களுக்குப் பின் அவரைப்போல 'நாடகமே நினைவு, கனவு, இன்பம், கவலை, தெய்வம்' என்று வாழ்ந்து நாடகத்துடன் ஈழத்துச் சினிமாவையும் சேர்த்து வளர்த்து வருகிறார் நண்பன் ரகுநாதன்.

அவரது பெயர் என்றும் மக்கள் மனதில் நிலைத்திருக்கும்.

எம் எல்லோரினதும் அன்பும் ஆதரவும் அவரை மேலும் பலப்படுத்தி இவ்வரிய சேவையைத் தொடர்ந்து செய்ய ஊக்குவிக்கும் என்று உறுதியாக நம்புகிறேன்.

நமக்கெனத் தனித்திரை படைப்போம்.

வாழ்க வளமுடன்.

இலங்கைத் தமிழ்ச்சினிமாவின் ஆரம்பம்

சினிமா என்பது ஓர் உன்னதக் கலைச் சாதனமாகும். எல்லாக் கலைகளையும் தன்னுள்ளே அடக்கி வைத்திருக்கும் பிரபலமான கலையாகும். வேடிக்கையாக ஆரம்பித்த சினிமாக்கலை வேகமாக உலகமெல்லாம் பரவி அனைத்து மக்களையும் ஈர்த்து நிற்கின்றது.

இந்தச் சினிமா, கலை ரீதியாகவும், தொழில் ரீதியாகவும் எமது இலங்கை நாட்டில் சளைத்துவிடவில்லை. சர்வதேசப் பரிசில்களைப் பெறும் அளவுக்குப் பல சிங்களப் படங்கள் இங்கிருந்து உருவாகியிருக்கின்றன. அந்தச் சிங்களப் படத்தொழிலை நம்பியே பல கலைஞர்கள் நிலைக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள். அது பெரிய தொழிலாகவே மாறிவிட்டது.

இந்த உயர்ந்த நிலை இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படங்களுக்கு மட்டும் ஏன் ஏற்படவில்லை? இலங்கையின் தமிழ்த் திரை உலகம் இறந்து விட்டது போன்று காணப்படுவதற்குக் காரணம் என்ன? இவை போன்ற கேள்விகள் என் மனத்தில் உதித்தன் மனத்தை உறுத்தின.

1991ம் ஆண்டு ஜே.வி.பி.யினரின் அச்சுறுத்தலால் இலங்கையில் இந்தியப் படங்கள் சிலமாதங்கள் திரையிடப்படாமல் இருந்தன. அப்பொழுது சில பழைய தமிழ்ப் படங்கள் கொழும்பில் மட்டும் காட்சி தந்து மறைந்தன. பல படங்கள் எங்கே என்று தெரியவில்லை. பல தயாரிப்பாளர்கள் தம் படங்களை அரை குறையாக வைத்திருக்கிறார்கள். பல திரைப்படங்களைத் திரைப்படக் கூட்டுத் தாபனம் எரித்துவிட்டது. எத்தனையோ வருடங்கள் அரும்பாடுபட்டு உருவாக்கப்பட்ட இத்திரைப்படங்களின் வரலாறே அழிந்துவிடும் போலிருக்கிறது!

அந்தக் கலைஞர்களின் பெயர்களை எல்லோருமே மறந்துவிடும் நிலை உருவாகிவிட்டது. இந்தக் கலையுபிமானத்தை மற்றவர்களும் அறியவேண்டாமா?

இவ்வாறான பலத்த வேதனைகளாலும் உரத்த கேள்விக்கணைகளாலும் அந்த வரலாற்றை புரட்டிப்பாப்போமா? என்று எண்ணத்தோன்றியுள்ளது.

நான் எழுதுவது இலங்கைத் தமிழ்ச் சினிமாவின் கதை மட்டுமல்ல நம் நாட்டுச் சினிமாக்கலைமீது ஆசைகொண்ட அபிமானிகளின் சோக வரலாறும் கூட. இந்த

வரலாறே எங்கள் ரசிகர்களின் மனத்தை ஆட்கொள்ளாதா? தமிழ்த் திரைப்படங்கள் இந்தியா, இலங்கை, மலேசியா போன்ற நாடுகளில் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனாலும், தென்னிந்தியாவிலேயே அதிகமான தமிழ்ப் படங்கள் உருவாகியிருக்கின்றன. நெடுங்காலமாகவே இந்தியத் தமிழ்ப் படங்களை இலங்கை ரசிகர்கள் பார்த்து வருகிறார்கள். ஆரம்ப காலச் சிங்களப் படங்கள் கூடத் தென்னிந்தியாவிலேயே தயாரிக்கப்பட்டுவந்தன.

1956ம் ஆண்டின் பின்புதான் இலங்கையிலும் சிங்களப் படங்களைத் தயாரிக்கத் தொடங்கினார்கள். இப்பொழுது ஆண்டுக்கு 25க்கு மேற்பட்ட சிங்களப்படங்கள் திரைக்கு வருகின்றன. அந்தளவுக்கு முன்னேறிவிட்டன. 1950ம் ஆண்டிலேயே இலங்கையில் தமிழ்ப்படத் தயாரிப்பு முயற்சிகள் ஆரம்பமாகிவிட்டன. இதுவரை 50க்கு மேற்பட்ட தமிழ்ப்படங்கள் தயாரிக் கப்பட்டதாக செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. ஆனாலும் அவற்றில் 36 படங்கள் மட்டுமே திரைக்கு வந்திருக்கின்றன.

முதலாவது சிங்களப் படத்தை (கடவுனு பொறந்துவ) தயாரித்த தமிழரான திரு.எஸ்.எம்.நாயகம் அவர்கள்.

இலங்கையில் உருவான கதைத் தமிழ்த் திரைப்படங்களை நான்கு வகையாகப் பிரிக்கலாம். அவையாவன:-

- (1) குறுந்திரைப்படங்கள் (16 மில்லி மீட்டர்)
- (2) சிங்கள மொழியிலிருந்து தமிழுக்கு மாற்றம் செய்யப்பட்ட படங்கள். (டப் படங்கள்)
- (3) தமிழ் மொழியிலேயே தயாரிக்கப்பட்ட முழுநீளப்படங்கள்.
- (4) இலங்கை-இந்தியக் கூட்டுத்தயாரிப்பு.

'சமுதாயம்', 'பாசநிலா ஆகிய இரண்டு படங்களும் 16 மில்லி மீட்டரில் தயாரிக்கப்பட்ட குறுந்திரைப்படங்களாகும்.

'கலியுககாலம்', 'நான்கு லட்சம்', 'யார்அவன்', 'சுமதி எங்கே', 'ஒரு தலைக்காதல்', 'பனி மலர்கள்', 'இவளும் ஒரு பெண்', 'அஜாசத்த போன்ற எட்டுப் படங்களும் சிங்கள மொழியிலிருந்து தமிழுக்கு டப் செய்யப்பட்ட படங்களாகும்.

'தோட்டக்காரி', 'கடமையின் எல்லை', 'டாக்ஸி டிரைவர்',

(1935 - 2010)

'நிர்மலா, 'மஞ்சள் குங்குமம், 'வெண்சங்கு, 'குத்து விளக்கு, 'மீனவப்பெண், 'புதியகாற்று, 'கோமாளிகள், 'பொன்மணி, 'காத்திருப்பேன் உனக்காக, 'நான் உங்கள் தோழன், 'வாடைக்காற்று, 'தென்றலும் புயலும், 'தெய்வம் தந்த வீடு, 'ஏமாளிகள், 'அனுராகம், 'எங்களில் ஒருவன், 'மாமியார் வீடு, 'நெஞ்சுக்கு நீதி, 'இரத்தத்தின் இரத்தமே, 'அவள் ஒரு ஜீவந்தி, 'நாடு போற்ற வாழ்க, 'பாதை மாறிய பருவங்கள், 'ஷர்மிளாவின் இதயராகம் போன்ற 26 திரைப்படங்களும் முழுநீளப்படங்களாகும். அவற்றில் 'தெய்வம் தந்த வீடு என்ற படம் அகலத்திரையில் (70 மி.மீ) எடுக்கப்பட்டதாகும்.

'பைலட் பிரேம்நாத், 'தீ, 'நட்சுரம், 'மோகனப்புன்னகை, 'வசந்தத்தில் ஓர் வானவில் போன்ற படங்கள் இலங்கையில் எடுக்கப்பட்ட இந்தியப்படங்கள். இவற்றுடன் இலங்கைக் கலைஞர்களுக்குத் தொடர்பிருந்தாலும் தயாரிப்பு என்ற ரீதியில் இவை இந்தியப்படங்களே. இலங்கை இந்தியக் கூட்டுத் தயாரிப்புக்கள் என்று சொல்லலாம்.

இலங்கையில் உருவான இத்தனை படங்களும் தரமானவையா? தரமற்றவையா? என்பது வேறு விடயம். இத்தனை படங்களையும் உருவாக்க நம் கலைஞர்கள் எத்தனை பாடுபட்டிருப்பார்கள்? அவர்கள் எத்தனையோ தடைகளைத் தாண்டி வரவேண்டியிருந்தது. உண்மையான கலைஞர்கள் பலரின் கண்ணீர் வெள்ளத்தில் மிதந்து பிறந்தவைதாம் இந்த இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படங்கள். தமிழ்ச்சினிமா பிறந்த தென்னிந்தியாவிலேயே இன்று கூட தயாரிப்பாளர்கள் ரசிக்கணாப்பிந்துகொள்ள முடியாமல் திண்டாடுகிறார்கள். கலை ரீதியாகவும் தொழில் ரீதியாகவும் வளர்ந்துவிட்ட அங்குகூட இப்படியான ஒரு நிலை.

வசதிகள் அதிகமற்ற அந்தக் காலத்திலேயே இலங்கையில் இத்தனை திரைப்படங்களை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்றால், இந்தக் கலைஞர்கள் எத்தனை பெரிய கெட்டிக்காரர்கள் ஆதம் திருப்திக்காக அவர்கள் ஈடுபட்ட மாபெரும் முயற்சிகள் எத்தனை பெருமை வாய்ந்தவை.

முதலாவது சிங்களப் பேசும் படம் 1956ம் ஆண்டு வெளிவந்தது. அதன் பெயர் 'கடவுனு பொறந்தவ (உடைந்த உறுதிமொழி) என்பதாகும். இந்தப் படத்தைப் பொறுத்தவரை தமிழ் பேசும் மக்களாகிய நாம் பெருமைப்படலாம். ஏனெனில், அந்த முதலாவது சிங்களப்படத்தைத் தயாரித்தவர் தமிழரான எஸ்.எம்.நாயகம் என்பவரே.

உண்மையான சிங்களக் கலாசாரத்தைப் பிரதிபலிக்காமலும் பிறமொழிப் படங்களை டப் செய்தும் ஆரம்பித்த சிங்களச் சினிமா, இன்று தனக்கென ஒரு இடத்தைப் பிடித்துவிட்டது. சிங்களச் சினிமாவை ஆரம்பித்து வைத்தவர்கள் மட்டுமல்ல, வளர்த்துவிட்டவர்களும் தமிழ் பேசும் கலைஞர்களே! இவர்கள் தான் சிங்களக் கலாசாரத்தையே சினிமாவில் சீரழித்தவர்கள் என்ற பெயரையும் பின்னாளில் பெற்றுக்கொண்டார்கள். இலங்கையின் முதலாவது சிங்களப் படத்தைத் தயாரித்தவர் தமிழர் என்பது போல முதலாவது தமிழ்ப்படத்தை (16 மி.மீ) தயாரித்தவர் ஒரு சிங்களவர்.

அன்று முதல் இன்று வரை இலங்கையில் உருவாகும் அனைத்து சிங்கள, தமிழ்ப் படங்களிலும் சிங்கள, தமிழ்

முஸ்லீம் கலைஞர்கள் ஒற்றுமையாக ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். இலங்கையில் தமிழ்ப்பட தயாரிப்பு முயற்சிகள் 1951ம் ஆண்டுக்கு முன்னரே ஆரம்பமாகிவிட்டன.

முக்கியமாக 'குசுமலதா என்ற தமிழ்ப் படத்தைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். இத்திரைப்படம் 1951-12-29 இல் திரையிடப்பட்டதாகக் குறிப்புகள் இருக்கின்றன. பி.ஏ. டபிள்யூ. நிறுவனத்தினர் தயாரித்த இப்படத்தில் எடி. ஜெயமான்ன, ருக்மணிதேவி ஜோடியாக நடித்தார்கள். இப்படத்தின் பாடல்கள் இடம்பெற்ற இசைத்தட்டுண்டு இப்பொழுதும் இலங்கை வானொலி நிலையத்தில் இருக்கிறது.

1951ம் ஆண்டு இந்தியாவில் 'சங்கவனு பிலிதூர் என்ற சிங்களப்படத்தைத் தயாரித்தார்கள். அப்படம் இலங்கையில் 1951-05-20இல் திரையிடப்பட்டது. பி.ஏ.டபிள்யூ. ஜெயமான்ன என்பவர் இப்படத்தைத் தயாரித்து நெறியாண்டார். இச்சிங்களப் படத்தையே தமிழுக்கு டப் செய்து 'குசுமலதா என்ற பெயரை வைத்தார்கள். இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்ட இச்சிங்களப்படத்துக்கு இந்தியக் கலைஞர்களைக் கொண்டே தமிழ்க்குரல் வழங்கப் பட்டிருப்பதால் 'குசுமலதா வை தமிழ்ப்படம் என்று முற்று முழுதாகச் சொல்லிவிட முடியாதே!

அக்காலத்தில் இலங்கையில் தமிழ்ப் படங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் பல கலைஞர்களின் உள்ளத்தில் உருவாகியிருந்தது. திரைப்படத் தயாரிப்பு என்பது பணத்துடன் சம்பந்தப்பட்டது என்பதால் பலர் முன்வரவில்லை. கலையார்வம் கொண்ட செல்வந்தர்கள் குறைவாக இருந்தார்கள். சில செல்வந்தர்கள் இந்தியத் தமிழ்ப்படங்களை இங்கு இறக்குமதி செய்து திரையிட்டுப் பெருந் தொழிலாகவே மாற்றிக் கொண்டார்கள். இன்று ஒரு புதிய சிங்களப் படம் ஒரே நேரத்தில் 16 தியேட்டர்களில் ஓடுகிறது. இதைப்போலவே அந்தக் காலத்தில் ஒரு புதிய இந்தியப் படம் 16 தியேட்டர்களில் ஓடியிருக்கிறது. காலப்போக்கில் இந்தநிலை மாறிவந்தது. இலங்கைத் தமிழ்ப்படங்களில் ஆர்வமும் தேசபரிமானமும் கொண்ட பலர் தலைநகரிலும் மலையகத்திலும் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களிலும் அடிக்கடி துளிர் விட்டுக் கொண்டேயிருந்தனர்.

1952ம் ஆண்டளவில் நாடக அனுபவமும் சினிமா ஆர்வமுமுள்ள இலங்கைக் கலைஞர்கள் சிலர் மலையகத்தில் கொல்லந்தை என்ற ஊரில் ஒன்று கூடினார்கள். அந்தக் கலைஞர்கள் தாம் இலங்கையில் தமிழ்ச் சினிமாவை ஆரம்பித்து வைத்தவர்கள் என்ற பெருமையைத் தேடிக்கொண்டார்கள்.

அவர்கள்தாம் எம்.வி.ராமன், ஏ.அருணன், வி.தங்கவேலு, ஹென்றி சந்திரவன்ஸ் போன்ற கலைஞர்கள். சினிமா என்பது ஒரு கூட்டு முயற்சி என்பதால் இவர்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடி ஒரு முடிவுக்கு வந்தார்கள். எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு திரைப்படத்தை உருவாக்குவது என்பது தான் அந்த முடிவு. அந்த எண்ணங்களின் பிரதிபலனாகக் கலைஞர்கள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து 'சினிமாக்கலா நிலையம் என்ற மன்றத்தை உருவாக்கினார்கள்.

மன்றத்தின் முதல் முயற்சி ஆரம்பமாகிவிட்டது அவர்கள் கூட்டுறவு முறையில் கறுப்பு வெள்ளை நிறத்தில் தமிழ்த் திரைப்படமொன்றைத் தயாரிக்கும் முயற்சியில்

சுட்பழமும்... சுடாநமன்தும்

மௌனம் பேசியதே...

திருமதி சந்திரா ரகுநாதன்
பவளவிழா நாயகரின் துணைவியார்,
பிரான்ஸ்

மௌனத்தினால் உறங்கிக் கொண்டிருந்த என் இதயம் பேசத் தொடங்கியது.

இதயம் பேசினால்...

கலைஞர்கள் இறைவனால் வரப்பிரதாசமாகக் கிடைக்கபெற்ற தெய்வீகப் பிறவிகள். வாழ்க்கையில் என்றென்றும் விருட்சமாக சாகாவரம் பெற்று உயர்ந்து நிற்பவர்கள். என்றென்றும் காலத்தால் மறைக்கவோ, மறக்கவோ, அழிக்கவோ முடியாது பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள்.

இப்படிப்பட்ட உயர்ந்த ஒருவரை கணவராக அடைந்து மகிழ்வுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதில் நான் மிகவும் பெருமையடைகிறேன். பூவுடன் சேர்ந்த நாரும் மணம் பெறுவதுபோல!

மேடு, பள்ளம், நீரோட்டம் நிறைந்ததுதான் வாழ்க்கை. என் கணவர் இவற்றையெல்லாம் துணிச்சலுடன் எதிர்கொண்டு போராடித் தாண்டி வந்தவர்தான்.

எனது பதினெட்டாவது வயது முதல் வாழ்க்கை என்னும் படகில் அவருடன் துணையாக இணைந்து வந்த என்னை, அவர் மேட்டிலும் ஏற்றவில்லை - பள்ளத்திலும் இறக்கிவிடவில்லை. தெளிந்த நீரோட்டத்தில் நிம்மதியாகத் திளைக்க வைத்தவர். எனவே, தென்றலோடு அமைதியும், தெளிவும் அதனால் சந்தோசமும் சூழ்ந்ததுதான் நான் கடந்துவந்த பாதை.

அன்பு சொல்கிறபடி நடப்பவன் ஆண் - உள்ளுணர்வு சொல்கிறபடி கேட்பவன் பெண் என்பதால் அவருடன் துணையாகவும், இணையாகவும் வாழ்ந்ததில்- 'பேச்சு விட மௌனமும், வார்த்தைகளை விட அன்பும், என்றும் கனிவுடன் நிறைந்த அரவணைப்பும்தான் சிறந்த மொழி!' என்பதை அனுபவத்தால் உணர்ந்தவள்தான் நான். இப்பொழுது எனது உள்ளுணர்வு தட்டி எழுப்பப்படுகிறது.

பப்படுகிறது.

இவரை வாழ்த்தவோ, விமர்சிக்கவோ எனக்கு வயதோ, தகுதியோ, தராதரமோ இல்லைத்தான். ஆனாலும் இந்தப் பவள விழாவை நடாத்தும் திரு.எஸ்.கே. ராஜேன் மற்றும் இவரின் அபிமான நண்பர்கள் சிலரின் வேண்டுகோளால், என் மனம் திறந்து என் இதயம் பேசுவதை வெளிப்படுத்த ஒரு சந்தர்ப்பம் வந்துள்ளது. என் கணவரிடம் நான் கண்டது ஒரு ஐக்கியம், அன்னியோன்னியம், எல்லை கடந்த அன்பு, பாசத்தின் அரவணைப்பு, பெண்ணை இணையாக மதித்து கௌரவிக்கும் பெருந்தன்மை மிக்க ஆளுமை என்பவைதான். இவையெல்லாம் அவருக்கே உரித்தான தனித்தன்மைகளில் சிலவே, அவரிடம் நான் காணாததோ கோபம், கண்டிப்பு, அலட்சியம், உதாசீனம், வெறுப்பு போன்ற ஒரு சிலவேதான்.

அவரது உள்ளத் தூய்மைக்கு எடுத்துக்காட்டாக அவர் விரும்பி அணிவது வெள்ளைச் சேட்டும், வெள்ளை லோங்கும் தான். உடையில் மட்டுமல்ல உள்ளத் தூய்மையும் சேர்ந்து இவற்றைப் பறைசாற்ற பளிங்கு போன்ற புன்னகையுடன் கூடிய சாந்தமான முகத்தையும் கொண்ட ஆனால் கம்பீரத்துடன் மிடுக்கும் கலந்த உருவமுடையவர்.

என் அன்பும், அரவணைப்பும், மௌனமும்தான் தன் கோபத்தை இல்லாமல் செய்ததாகக் கூறிக்கொள்வார். தான் முன்பெல்லாம் முன்கோபக்காரன் என்று இவர் கூறும்போது என்னால் நம்பவே முடியாததால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவேயில்லை!

இத்தனை நான் தாம்பத்திய வாழ்வில் இவர் என்னை 'வா..., போ..., ' என்றுகூட ஒருமையில் அழைத்ததே யில்லை.

என்னைப் புரிந்தகொண்ட என் தந்தையைப்போல, ஏன்

(1935 - 2010)

சமயத்தில் தாய் போல கூட இருந்து என்னைக் கண்ணை இமை காப்பது போல- காத்துவருகிறார். இவற்றையெல்லாம் மறக்கவோ, மறைக்கவோ -அன்றில் சொல்லாமல் இருக்கவோ முடியுமா? இது எனக்கு இறைவன் கொடுத்த வரம் அல்லவா? இதைச் சொல்லும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அமைத்துக் கொடுத்த அனைவருக்கும் என் நன்றி.

"... Action is greater than inaction. Perform therefore thy task in life." (Bhagavad gita quotes and inspiring, wise words) என்கிறது பகவத் கீதை.

வயது முதிர்ந்த இந்த வயதிலும் கூட 'எதையாவது சாதிக்கவேண்டும்' என்று எப்பொழுதும் துடித்துக் கொண்டிருப்பவர். இவரது உடல் நோயால் சிறிது பாதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட அவர் மனதளவில் மார்க்கண்டேயர்தான்!

எப்பொழுதும் இவரது கேலியும், கிண்டலும் வாழ்க்கையின் துன்பங்கள், இடர்பாடுகளை மறந்து உற்சாகமாக இருக்கச் செய்கிறது. விளையாட்டும், கலை ஆர்வமும் அவர் மனதை இன்னமும் இளமையாக இருக்கச் செய்கிறது. இவரிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ள நிறையவே இருக்கின்றன.

'கற்றது கை மண்ணளவு, கல்லாதது உலகளவு' என்பதற்கிணங்க இவர் இன்னும் குழந்தைகளிடம் கூட கலை உணர்ச்சிகளைக் கண்டு ரசித்துக் கொண்டும், அவர்களை ஊக்குவித்து உற்சாகமளித்துக் கொண்டும் வாழ்த்திக் கொண்டும் இருக்கிறார். எனவேதான் இவரை ஒரு குழந்தை உள்ளம் கொண்ட, பன்முக ஆற்றலும்- ஆளுமையும் நிரம்பப் பெற்ற, தன்னலம் கருதாத மனிதர் என்கிறேன்.

மனித நேயம் அவரது இரத்தத்தில் ஊறிப்போனதொன்று. அதனால்தான் எல்லோரிடமும் பேதமின்றி நடப்புப் பாராட்டி, சமத்துவமாகப் பழகி அவரவர்களுள்ளும் வாழ்கிறார். நாடகங்கள், குறும்படங்கள் மூலம் பல முன்னேற்றச் சீர்திருத்தங்களைப் புகுத்தி, முற்போக்குச் சிந்தனையுடனும், யதார்த்தமாக மினிர வைக்கத் தன்னையே அர்ப்பணிக்கும் முழு அக்கறை காட்டும் பன்முகக் கலைஞராகிறார். தன் அபிலாசைகளை பலதரப்பட்ட பாத்திரப் படைப்புகளில் பரிணமிக்கச் செய்து நடப்பதன் மூலம் தீர்த்துக்கொள்கிறார். இதனால் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் அனுபவத் திருப்தியை அடைகிறார். ஆனாலும் இந்த வாழ்க்கை என்னவோ என்றுமே தணியாத தாகம்தான்!!

தொலைக்காட்சித் தொடர்களில் காலமெல்லாம் தங்களைத் தொலைத்துக் கொண்டிருக்கும் தமிழ் மக்களுக்கு, இது தன் மொழி, தன்னுடைய அடையாளம் என்று ஒவ்வொரு தமிழனும் உணரும்படி தமது சொந்தத் தாய் மொழியிலேயே தன் சொந்தக் கருத்துகளையும், செய்திகளையும் தேசமெங்குமே பரப்பிக் கொண்டும் வருகிறார். இது யாவரும் அறிந்ததே.

இப்படியாக இவற்றிக்கு உலகெங்கும் கிடைக்கும் வரவேற்பைப் பார்க்கும் பொழுது, உன்னதத் தமிழனுடைய உணர்வுகள் இன்னும் உயிரோடுதான் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது எனப் புரிகிறது. இந்த நினைப்பு தரும் சந்தோசம்தானே தமிழனின் வெற்றி. ஒரு இனத்துடைய மீட்சி என்பது அந்த இனத்துக்கென்று மட்டுமே

பண்பாட்டை மீட்டெடுப்பதுதானே. அதற்கான தொடக்கங்களில் ஒன்றுதான் இவரது சர்வதேச குறும்படத் தொடர். உழைப்பும், சாதனைகளும் கொண்டாடப்பட வேண்டியன. உடல் தளர்ந்தாலும், மனம் தளராத அதி தன்னம்பிக்கை (will power) உடன் சாதனை படைத்திவிளைகிறார். குறிப்பாகச் சொன்னால், விமர்சனங்களை வரவேற்பதிலும், அவற்றிற்கு மதிப்பளித்து ஏற்பதிலும் பலப்பல புது விசயங்களையும் கற்றுக் கொள்கிறார். கலைஞன் உயர இதுதான் முக்கிய ஓடாதம்.

மனத் தெளிவுடன் எல்லாவற்றையும் இலகுவாக (take it easy) ஏற்றுக் கொள்வார், எதையும் திட்டமிட்டு தெளிவாகச் செயல்படுத்தும் ஆற்றலுடன், நிறைந்த நினைவாற்றலும், பேச்சுத் திறமையும் கொண்டவர். நிறைந்த கலை இரசனையுடன் எதையும் யதார்த்தமாகவே இயக்க வைக்கும் இயக்குநர்.

எப்போதும் கிண்டலுடன் பேசிக் சிரிக்கவும், சிந்திக்கவும் வைப்பார். எல்லா வித நல்ல புத்தகங்களையும் ஆழ்ந்து இரசித்துப் படித்துக் கிரகித்து வைத்திருக்கும் ஒரு சர்வகலாசாலை.

மறுமுகமாக பழைய பாடல்களை அதே சுவையுடன் கூடிய இரசனையுடன் இனிமையாகப் பாடிக்கொண்டு நீண்ட தூரப் பயணங்களைக்கூட அலுப்பு, சலிப்பு, களைப்பு தோன்றாமலிருக்கச் சந்தோசமாகப் பாடி எல்லோரையும் மெய் மறக்கச் செய்வார்.

பெரியவர் - சின்னவர், ஏழை - பணக்காரன், வயதானவர் - இளைஞர் - குழந்தைகள் எனப் பேதம் பார்க்காமல் எல்லோருடனும் நேசத்துடன் பழகி அவர்களின் குடும்பத்தின் அங்கத்தவர் போல இணைந்து விடுவார். ஒரு உன்னத மனிதருக்குரிய சகல பண்புகளும் அவரிடம் குடியேறியிருப்பதால் அவர் போற்றுதற்குரிய பவளங்களில் ஒன்றுதான்.

இனி ஒரு இரகசியம்: அவர் தன்னைத்தானே இரசிக்கும் ஒரு இரசிகனும் கூட என்பதால்தான் இவர் இன்றும் ஓர் இளைஞர், ஒரு கலா இரசிகர் என எல்லோராலும் மதிக்கப்படும் ஒரு மனிதராக இருக்கிறார். நக்கலையும், நகைச்சுவையையும் தன் இருப்புக் கலைக்குக் கவசமாக வைத்திருக்கிறார்.

இவரை நான் நேருக்கு நேர் சந்தித்த நாளை என் வாழ்வில் மறக்கவே முடியாது. அவர் நிறையவே பேசினார். நான் மௌனமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.

கலைதான் தன் முதல் மனைவியாம்! என்ற அவர் முன் நீண்ட என் கையிலிருந்த autograph பை புன்சிரிப்புடன் வாங்கி எழுதித் தந்தார்.

அதில்..

"வாழ்க்கை என்பது ஒரு மலர், காதல் என்பது அதன் தேன்!" என்றிருந்தது.

அவரது வாழ்க்கை என்ற கலைமலரில் நான் தேன் ஆனேன். அப்போது அது தத்துவம் - இப்போது அது தெய்வீகம். அந்தத் தத்துவத்தை பின்னர் அவருடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் என் வாழ்வின் அனுபவபூர்வமாகத் தெய்வீகமாக உணர்கிறேன்.

உண்மையாகச் சுருக்கமாகச் சொன்னால்...

நான் மிகவும் கொடுத்து வைத்தவன்.

இப்போது முன்னெடுக்கப்படும் இவரின் குறும்படத் தொடர் முயற்சிகள் வாழ்க! வளாக! வளமுடன்!!

சுட்பழமும்... சுடாதமன்னும்

ரகுநாதன். அருள்நேசன்.

மகன். கனடா.

அந்த நாளும் வந்திடாதோ...

திரும்பிப் பார்க்கிறேன், நினைத்துப் பார்க்கிறேன் அந்த நாளும் வந்திடாதோ? அப்பாவின் செல்ல மகன், அம்மாவின் ஆசை மகன். பாசம் என்ற கடலில் சிறு சிறு சிற்றலைகளாக வந்து மோதின அந்த மறக்க முடியாத நினைவுகள். அப்போது எனக்கு ஐந்து வயதிருக்கலாம். பள்ளிக் கூடத்துக்குப் போகாத குழந்தைப்பருவம். என்னைத் தன்னோடு செல்லுமிடமெங்கும் அழைத்துச் செல்வார். செல்லக் குழந்தையாக அப்பாவின் பாசத்தில் நீச்சல் அடித்த காலம் இது.

அப்பா தயாரித்து நடித்த 'நிர்மலா' படத்தின் படப்பிடிப்பின் போது ஒருவரால் அப்பா தாக்கப்படும் காட்சி. அம்மாவோடு முன்னால் இருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த நான் ஓடிச் சென்று அப்பாவுக்கு அடித்தவருக்கு அடித்து விட்டேன். தப்பை உணராத பருவம். திரைப்படக்காட்சி என்பதை அறியாத வயது. படிப்பு விளையாட்டு இரண்டுக்குமே அப்பா எப்பொழுதும் உற்சாகமுட்டுவார். அன்பினால் எம்மையெல்லாம் கட்டிப்போட்டுவிடுவார்.

பத்து வயதில் பாடசாலையில் கண்காட்சிக்காகத் தயாரித்த வானொலிப் பெட்டிக்காக கிடைத்த பரிசிலைக்கண்டு பெருமையடைந்தார். என்னில் அவருக்கிருந்த நம்பிக்கையினால் தொலைக்காட்சிப் பெட்டியினையே வாங்கித்தந்தார். அப்பாவிடம் இருந்து இன்றும் நாம் படித்து வருகிறோம். ஒவ்வொருவரையும் அவர் எவ்வாறு மதிக்கிறார் என்பது ஒன்று. அடுத்தது நேரம் தவறாமை. இவற்றோடு அவரது நினைவாற்றல். இவை அனைத்துக்கும் மேலாக கலைமீது வைத்துள்ள பற்று. விளையாட்டுத்துறையின் ஈடுபாடு.

எங்களுக்கு இப்படியொரு அப்பா கிடைத்ததையிட்டு நாம் என்றென்றும் பெருமையடைகிறோம்.

(1935 - 2010)

நிர்மலா, மகள்
வைத்தியர், சிறிலங்கா.

எனது வாழ்க்கையின் தேரோட்டி...

வாழ்க வளமுடன் பவளவிழா காணும்
அப்பா!

உங்களுக்கு வாழ்த்துரை கூறுவதில் பெரு மகிழ்ச்சி. 75 வயதில் தடம் பதிக்கும் அப்பா, உங்களுக்கு வாழ்த்துரை கூறுவதற்கு கடவுள் எனக்குத்தந்த அகமகிழ்ச்சி. வைத்தியத்துறையில் தடம் பதிக்க வைத்த என்னை, ரகுநாதனின் பூலவி என்று சுறிக்கொள்வதில் பெருமகிழ்ச்சி. அப்பா உங்களை நெஞ்சார வாழ்த்துவதில் எனக்குப் புகழ்ச்சி.

“ஜாதிகள் இல்லையடி பாப்பா” என்ற நீங்கள் அடிக்கடி கூறுவது என் மனதில் இப்பொழுதும் நிழலாடுகிறது. நாம் சிறுபிள்ளைகளாக இருக்கும் பொழுது, இந்தியாவுக்குப்போய்வந்த நீங்கள் எல்லோரையும் ஒன்றாக அமரும்படி செய்து வயது, பால், மூத்தபிள்ளை, கடைக்குட்டி என்ற பேதம் பாராமல் அனைத்துப் பொருள்களையும் எல்லோருக்கும் சமனாகப்பிரித்துத் தருவீர்கள். தோட்டத்தில் காய்த்த மாம்பழங்களைப்பறித்து வந்து எல்லோருக்கும் சமனாகப்பங்கிட்டுத் தரும் அந்தத் தாராள மனதை எண்ணிப்பார்க்கிறேன். ஆம், உங்களின் அந்த சமத்துவம் எனக்குரொம்பவே பிடிக்கும்.

கலைக்காகவே கூடுதலான நேரங்களைச் செலவிடும் எனது அப்பா, பிள்ளைச் செல்வங்களையும் கவனிப்பதில் சளைத்தவர் அல்லர். எனக்கு அவர் வைத்த பெயர் நிர்மலா.

அந்தக் காலத்தில் கலையுலகில் அவர் நடித்து திரையிட்ட திரைப்படத்தின் பெயரும் கூட ‘நிர்மலா’ தான். ‘கடமையின் எல்லை’ திரைப்படத்தில் அவர் ஏற்று நடித்த கதா பாத்திரத்தின் பெயர் அருள்நேசன். அவர் எனது அண்ணாவுக்கு இட்ட பெயர் அருள்நேசன்.

‘தெய்வம் தந்த வீடு’ திரைப்படத்தில் ஏற்று நடித்த பாத்திரத்தின் பெயர் வேணுகோபால். எனது இளைய சகோதரனுக்கு அவர் இட்ட பெயர் வேணுகோபால்.

இவரின் இந்த கலையார்வம் குடும்பத்தாருடன் அவருக்கிருந்த அளவு கடந்த பிரியமே என்பது நினைவு கூரத்தக்கது.

கலையில் உயிரையே வைத்திருக்கும் இந்தக் கலைஞர் (அப்பா) தனது வாழ்க்கையில் பலதையும் இழந்தவர். அதனாலோ என்னவோ அவரைப்போல தன் பிள்ளைகள் யாரும் கலையில் ஈடுபாடு காட்டக்கூடாது என்ற கண்டிப்பு இருந்தது.

நான் பரதம் கற்றுக்கொள்ள ஆர்வம் காட்டிய பொழுதும், என்னை விடவில்லை என்னை. ஆனாலும், எனது பரத நாட்டிய மேடைநிகழ்ச்சியின் பின், எனது அப்பாவுக்குக்

கிடைத்த பாராட்டுக்களால், அவரே மனமுவந்து தனது மகளுக்கு அரங்கேற்றம் செய்து பார்த்துவிட வேண்டும் என ஏங்கியவர்.

அந்த நேரத்து நாட்டு நிலைமைகளால் அரங்கேற்றம் முடியாமல் போயிருந்தாலும், அவரின் அந்த உயர்ந்த சிந்தனைகளை இன்றும் எண்ணிப்பார்த்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

கோயிலுக்குப் போகமாட்டார். ஆனால் போகின்றவர்களைத் தடுக்கமாட்டார். ‘நான் யாருக்கும் எந்தப்பாவங்களையும் மனதாலே கூட நினைத்ததும் இல்லை, செய்ததுமில்லை. ஆகவே கோயிலுக்குப் போகவேண்டிய கட்டாயம் எனக்கு இல்லை’ என்பார்.

எல்லா குடும்பத்திலும் எல்லா பிள்ளைகளும் புத்திசாலிகளாகப் பிறப்பதில்லை, வளர்வதில்லை. சிலர் உருவாக்கப்படுகிறார்கள், சிலர் உருவாகிறார்கள். அந்தவிதத்தில் நான் அப்பாவின அறிவாற்றலால் கவரப்பட்டு, சுயமாக நான் உயர் கல்வியில் ஆர்வம் காட்டி, பல்கலைக்கழக மருத்துவ பீடத்துக்கு தெரிவானபோது, அப்பா இலங்கையில் இருக்காவிட்டாலும், என் படிப்புக்காக என்னை இலங்கையிலேயே விட்டு விட்டுச் சென்றிருந்தாலும், அவர் எனக்குத் தந்த ஊக்கம், உதவிகளினால், நான் ஒரு வைத்தியராக பரிணமிக்க முடிந்ததையிட்டு பெருமையடைகிறேன்.

டொக்டர் நிர்மலா என்று சொல்வதை விட, ரகுநாதனின் மகள் என்றால்தான் இங்கு எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்தப் பெருமையெல்லாம் இன்று அவரையே சாரும். சிறு வயதிலே எங்களுக்கு ஆளுமையை ஊட்டி, தனித்தனியாகவே அனைத்து வேலைகளையும் திறம்படச் செய்ய உதவியதனாலேயே (அவர் என் பக்கத்தில் இல்லாவிட்டாலும்) நான் மருத்துவ பீடத்தில் காலடி வைக்க முடிந்தது.

எனது அம்மாவை காதலித்து கல்யாணம் செய்ததாலோ என்னவோ, அப்பா ஒரு நாளும் அம்மாவை ஏசியதை நான் பார்த்ததில்லை, கேட்டதில்லை.

அதே போல எனது வாழ்க்கைத்துணையை நான் தெரிவு செய்தபோது, அவர் தயக்கம் காட்டினாலும் அவர் சொன்ன ஒரே வார்த்தை ‘நிம்மி நீ தெரிவு செய்தால் சரியான ஆளாகத்தான் இருக்கும்’ என்று கூறி பச்சைக் கொடி காட்டினார். நான் எனது கணவர் பிள்ளையுடன் லண்டனில் 2009ம் ஆண்டு சந்தித்தபோது எம்மீது அவர்-காட்டிய பரஸ்பர நம்பிக்கை மிகவும் கூடியதை உணரக் கூடியதாகவிருந்தது.

வாழ்க்கையில் கலைச்சுவையை அதிகம் நேசித்த எனது அப்பா புகைச்சுவையையோ, மதுச்சுவையையோ ஒரு போதும் ருசித்ததில்லை. இதுவும் கூட எனது மருத்துவ தொழிலுக்கு முன் உதாரணமாகத்திகழ்கின்றது.

பிறந்த மண்ணிலே பவளவிழா காணாவிட்டாலும், புலம் பெயர்ந்த மண்ணிலே பவளவிழா காணும் உங்களை மேலும் திடகாத்திரமுடனும், சந்தோஷமுடனும், நீண்ட ஆயுளுடனும் வாழ என்றும் இறைவனைப் பிரார்த்திக்கும், அன்பிற்கலந்த இதயங்களான மகள் - நிர்மலா, மருமகன்- ஆனந்தராஜ், பேரப்பிள்ளை-பிரஜீவன்.

வேணுகோபால் ரகுநாதன் (முரளி)

மகன், பிரித்தானியா.

எனது அப்பா ஒரு ஹீரோ...

அப்பாவின் 75 வருடகால கலைப்பயணத்தில், நிறைய வெற்றிகளைப் பெற்று விண்ணைத்தாண்டி உயர்ந்து கொண்டிருக்கும் என் அன்பு அப்பாவுக்கு நான் பெருமையுடன் தலைசாய்த்து சலூற் செய்கிறேன். எல்லோர் மனதிலும் அழியாத கவிதையாக நீங்காத இடம் பிடித்துக் கொண்டு சிகரம் போல நிமிர்ந்து, சிங்கம் போல வீறு நடைபோட்டுவனி வரும் என் அப்பாவே! நீங்கள் 'சோ சிமாட். துணிச்சலான சாதனையாளர். உங்களை நினைக்கும் போதெல்லாம் நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

எங்களையும் வெற்றிப்பாதையில் பெருமிதத்துடன் நடைபோடவைத்து வளர்த்த நீங்கள் உண்மையிலேயே இமாலய சிகரமே தான். இப்படி எங்களைப் பெருமைப்பட வளர்த்த உங்களுக்கு, நாங்கள் பட்டதாரிகள் என்ற கௌரவத்தைத் தவிர என்ன செய்தோம். உங்களுக்கு முன் நாங்கள் வெறும் தூசு தான். எல்லோராலும் செய்ய முடியாததை எல்லாம் உங்கள் அயராது சாதனையால் செய்து கொண்டிருக்கும் நீங்கள் உண்மையிலேயே ஒரு லெஜென்ட் - ஜாம்பவான் தான்.

நான் சிறுவயதில் எவ்வளவுதான் குறும்புகள் செய்தாலும் ஒரு புன்முறுவலுடன் என்னைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்பவர் எங்கள் அப்பா. எனது அப்பா கல்வி பயின்ற பாடசாலையில் தான் நானும் கல்வி கற்றேன். 1954இல் புட்போல் கப்ரின் ஆக விளங்கியவர். அத்துடன் பள்ளிக்கூட விழாக்களிலும் நாடகப்போட்டிகளிலும் கலந்து கொண்டதால் அவருக்குக் கிடைத்த விருதுகள், வெற்றிக்கிண்ணங்கள், சான்றிதழ்கள் என்பனவற்றை பாடசாலையில் நான் பார்த்து வியப்படைந்தேன். நானும் வியாட்டுத்துறையில் சிறந்து விளங்க வேண்டும் என என்னைத்தாண்டியவர். அப்பாவைப் போன்று நானும் விளையாட்டுத்துறையில் சாதனைகள் புரியவும் வெற்றிக்கேடயங்கள் வெல்லவும் அப்பாவின் வழிநடத்தல் துணை நின்றது. கல்வியில் நான் கவனம் செலுத்தி பட்டதாரியாவதற்கும் அப்பாவின் வழிநடத்தலே காரணமாய் அமைந்தது.

திரையுலகில் வித்தியாசமான பாத்திரங்களை ஏற்று நடித்து அரிதார புருஷனாக பவனிவந்த அப்பா, தன் நிஜ வாழ்க்கையிலும் அவதார புருஷனாகவே விளங்கிவருகிறார். கம்பீரமும், ஆளுமையும் கொண்ட என் அப்பா உண்மையிலேயே மனிதநேயம் மிக்கவர் எனப் பெயர் எடுக்கவும் தகுந்தவர் தானே?

உஷா ரகுநாதன்

மகள். பிரித்தானியா.

கொஞ்சம் உங்களோடு...

பவளவிழா காணும் அப்பாவும் நானும். கடந்து வந்த காலத்ததைக் கொஞ்சம் மீட்டிப்பார்ப்பதற்கு இந்த விழா வழி சமைத்து விட்டது. என் அப்பாவோடு எனது அனுபவங்கள்.

எனது ஆறு வயதுக்கு முற்பட்ட காலம், எனது பதின்மூன்று வயதுக்கு பிற்பட்ட காலம் இதிலே என் அப்பா! இது என்ன இந்த இடைப்பட்ட காலம்? ஆம், அது அப்பா எம்மைவிட்டு தூரத்தில் இருந்த காலம். ஆனால் கலையோடு இணைபிரியாதிருந்தார் என்பது உண்மையே. எனக்கு நான்காவது வயதாக இருக்கும்போது என் ஆசையை நிறைவு செய்யப் கிடைத்தவர் என்பதை நினைத்தேன். சின்னவன் நினைந்தேன் என்பதால் எனது அம்மாவின் கவனம் எல்லாம் அவர் மீதே இருந்தது. அவ்வேளை நான் கவலையடையக் கூடாது என்பதற்காக அப்பாவே என்னை அரவணைத்து பரிவும், பாசமும் காட்டி வந்தார். முழு உரிமையுடன் அப்பாவை ஆக்கிரமித்துக்கொள்ளும் நான் எப்பொழுதும் அப்பா மடியில் தான் என்பதை அம்மா சொல்லக் கேட்டேன். எனக்கு ஆறு வயதாக இருக்கும் போது அப்பா வெளிநாட்டுக்கு வந்து விட்டார். எனது அப்பாவை எனது பதின்மூன்றாவது வயதில் மீண்டும் பார்சில் சந்திக்கிறேன்.

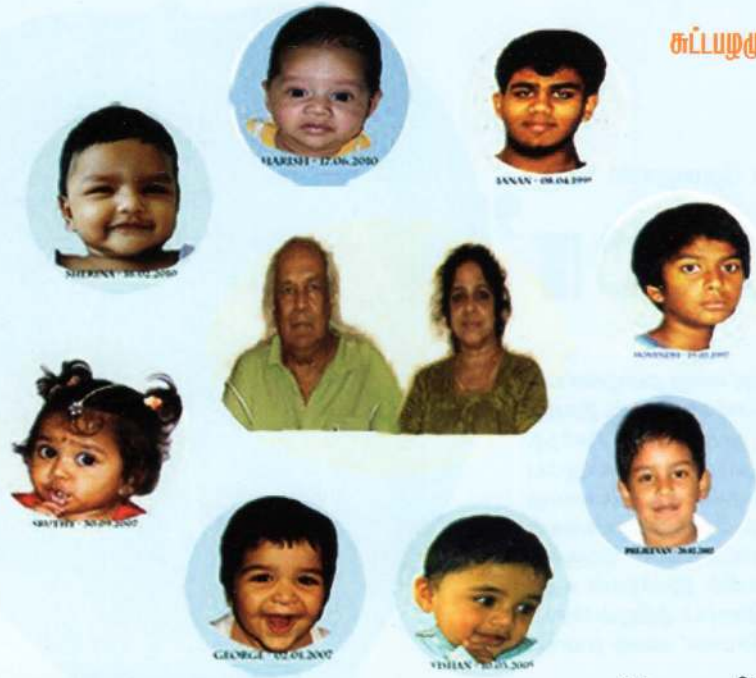
இந்த ஆறுக்கும் பதின்மூன்றுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் அப்பாவின் பாசத்துக்காக எங்கியதுண்டு. பதின்மூன்றுவது வயதில் பார்சில் அப்பாவை கண்டபோது ஆயிரமாயிரம் ஆசைகள், எண்ணங்கள் சிறகடித்துப்பறந்தன. ஒரு தந்தைக்கும் மகனுக்கும் இடையேயான உரையாடல்களுக்கு இடமளிக்காமல் அவரது பாசம் நிறைந்த அரவணைப்புக்குள் கட்டுட்டேன்.

வயதுக்கேற்ற கவலை, யோசனை. இப்படி ஒரு நாள் நான் கவலையில் இருந்தவேளையில் "கவலைப்படாதே உனக்கு நான் இருக்கிறேன்" எனப் பரிவுடன் கூறினார். என் மனதுக்கு மிகவும் ஆறுதல் அளித்த வார்த்தை அது. இன்று வரை அந்த வார்த்தைகள் எனக்கு ஆறுதல் அளித்து வருகிறது.

அப்பா, நாம் இன்னும் உங்களிடமிருந்து இற்றுக்கொள்ளவேண்டியது வேண்டும் உள்ளன.

(1935 - 2010)

நிலாந்தி சுதாகரன் மகள், பிரித்தானியா.

ஓர் தனித்துவம் உள்ள மனிதனும் மிகச்சிறந்த தந்தையும் மிக உயர்ந்த இலட்சியங்களை தன் வாழ்க்கையாகக் கொண்ட ஓர் உன்னத கலைஞர் தான் என்பதில் அப்பா.

அவருடைய வாழ்க்கைப் பயணத்தில், அவர் குறிக்கோள், தொழில் அத்துடன் வாழ்க்கையின் இலட்சியம் எல்லாமே சினிமா தான். இந்தக் கலை அவரின் இரத்தத்தில் ஊறிப் போயிருப்பதாக உணர்கிறேன். தனது வாழ்நாளையே கலைக்காக அர்ப்பணித்து விட்டவர்.

"A truly rich man is one whose children run into his arms when his arms are empty" என்பதற்கிணங்க அவர் தன்னுடைய சொந்தக் குழந்தைகளால் மட்டுமல்ல, தனது நண்பர்களின் குழந்தைகளால் கூட வாழ்த்தவும் போற்றவும்படுகிறார்.

எப்போதும் மகிழ்ச்சியான முகத்துடன் குழந்தைகளை பெரிதும் நேசிக்கும் தனித்துவம் பெற்ற மனிதராவார். இதனால் எல்லா குழந்தைகளும் இவரை விரும்பிக் கொண்டாடுகிறார்கள். இவர் எல்லோரிடமும் தோழமையுடன் கூடிய இனியவராக இருப்பதால் எல்லா வயதினரோடும் மிகவும் சகஜமாகப் பழகுவதோடு சரளமாகப் பேசியும்கொள்வார்.

இவர் ஒரு பரந்த மனப் பான்மையுடையவர் ஆகையால் எல்லோருக்கும் மதிப்பளித்து அவர்களுடைய விமர்சனங்களையும், அறிவுரைகளையும் வயது வித்தியாசமின்றி ஏற்றுக்கொள்ளும் பக்குவமுடையவர்.

எனது அப்பா ஒரு பொறுப்புள்ள நல்ல குடும்பத்தை வைத்தான். தனது மனைவிக்கும், பிள்ளைகளுக்கும் மதிப்பளித்து கௌரவமாகக் குடும்பத்தை நடாத்திவருகிறார். இதுவரை மதுப்பழக்கத்துக்கோ, புகைப்பழக்கத்துக்கோ அடிமையாகாமல் இருப்பது எமக்குப் பெருமை தரும் விடயம்.

அப்பா அம்மா ஆகியோருக்கிடையில் எந்தவித வாதப்பிரதி வாதங்களும் ஏற்படுவதில்லை. இருவருக்குமிடையில் நிறைவான புரிந்துணர்வு உண்டு. இவர்கள் ஓர் ஒப்பற்ற தம்பதிகள். அதனால் நாம் மிகவும் சந்தோஷமாக இருக்கிறோம்.

மாக வாழ்ந்து வருகிறோம். இதுவும் அப்பாவுக்குப் பெருமை சேர்க்கும் விடயம்.

எனது இரண்டாவது வயதில், அப்பாவின் முகம் என் மனதில் நன்கு பதிவதற்கு முன்பே அப்பா வெளிநாட்டுக்குப் புறப்பட்டு விட்டார். தமது பெற்றோருடன் என்னைப்போன்ற அன்றைய குழந்தைகள் கைபிடித்துச் செல்லும் போது, நான் கை பிடித்துச் செல்ல எனது அப்பா எம்மருகே இல்லையே என ஏங்கிய நாட்களின் பின்னர் எனது பன்னிரண்டாவது வயதில், பாரீஸில் நான் ஒரு புதுமுகமாக அப்பாவிடம் அறிமுகமானேன். அப்போது நான் அப்பாவின் அன்பு, பாசம், அரவணைப்பு எல்லாம் கிடைக்கப்பெற்று மிகவும் சந்தோசமடைந்தேன். எப்பொழுதும் நான் மதிப்பளிக்கும் எனது அப்பா எனது தீர்மானங்கள் மீது தனது கருசனையைச் செலுத்திக் கொள்பவர். எனது துணைவரை நான் தேர்ந்தெடுக்க முழுச்சுதந்திரமளித்து, எமது திருமணத்துக்கு முழுமையான ஒத்துழைப்பும், ஆசியும் வழங்கி வாழ்த்தி வாழவைத்திருப்பவர். எனது ஒவ்வொரு செயற்பாடுகளுக்கும், தீர்மானங்களுக்கும் என்மீதுள்ள நம்பிக்கையின் நிமித்தம் மனப்பூர்வமாக ஆதரவளித்து வருகிறார். கல்வி, வாழ்வு இவற்றின் வெற்றிகளுக்கெல்லாம் அப்பாவின் உற்சாகமும், தன்னம்பிக்கையுடலுமே காரணமாய் அமைந்துள்ளன. "நீ சாதிப்பாய்" என்று கூறி எனக்கு எப்பொழுதும் தன்னம்பிக்கையை ஊட்டுவார். வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கு அனுபவபூர்வமாகவும், ஆக்கபூர்வமாகவும் வாழ்ந்துகாட்டிவரும் எனது அப்பாவே எமக்கு எல்லாமாகத் திகழ்கிறார்.

எம்மை இவ்வளவு உயர்வுக்குக் கொண்டுவந்த அவரை இன்றைய நாளில் நான் வாழ்த்திக்கொள்வது என்பதை விட நன்றி மலர்களை அவர் பாதங்களில் வைத்துப் பணிகிறேன்.

இப்படியொரு அப்பா கிடைக்க நான் எவ்வளவோ கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டும். எனது அப்பாவை எண்ணி நான் மிகவும் பெருமிதம் கொள்கிறேன்.

அப்பாவின் பவளவிழா மலரிலே எனது கருத்துக்களைப்பதிவு செய்ய வாய்ப்பளித்த எஸ்.கே.ராஜேன் அவர்களுக்கு நன்றி.

அப்பா உங்களுக்கு என்றென்றும் அன்பு நிறை வாழ்த்துக்கள் என்றென்றும் வாழ்க வளமுடன்.

கட்டியழகும்... சுடாநமன்னும்

(1935 - 2010)

தம்பிஜயா தேவதாஸ்

“நிர்மலா”

இலங்கையின் 'நாடகத்தந்தை' என்று அழைக்கப்படுபவர் அமரர் கலையரசு சொர்ணலிங்கம். இவரது நாடகப் பண்ணையில் நவாலியைச் சேர்ந்த இளைஞர் ஒருவர் பயின்று வந்தார். பின்பு கொழும்பு இராணுவத் தலைமை அலுவலகத்தில் எழுதுவினைஞராக நியமனம் பெற்றார். கொழும்பில் பல நாடகங்கள் எழுதி மேடையேற்றினார். 'தேரோட்டி மகன்' 'நெஞ்சில் ஓர் ஆலயம்' போன்ற நாடகங்களில் இவர்தான் கதாநாயகன். 'கடமையின் எல்லை' திரைப்படத்திலும் தோன்றினார். இந்த இளைஞர்தான் 'நிர்மலா' வைத் தயாரிப்பதில் முன்னின்ற ஏ.ரகுநாதன்.

இவர் 1967 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் ஒரு நாள் யாழ்ப்பாணம் நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருந்தார். அப் பொழுதெல்லாம் புகையிரதத்தில் சன நெருக்கடியாக இருக்கும். அதனால், கதவருகே நின்று கொண்டு பிரயாணம் செய்தார். அவர் நிற்கிறாரே தவிர அவரது எண்ணெயெல்லாம் நாடகம், சினிமா பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தது. "என்ன பொங்கலுக்கு ஊரில் நாடகமோ" எதிரில் நின்றுவர அவரது சிந்தனையைக் கலைத்தார். "நாடகம் இல்லை ஒரு தமிழ்ப் படம் எடுக்கலாமா என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்று பதிலளித்தார் ரகுநாதன். "பணம் படைத்தவன் நினைக்க வேண்டிய விஷயமல்லவா இது" வந்தவர் அதையியப்படுத்தினார் "நம் நாட்டிலும் தமிழ்ச் சினிமா என்ற புதுத்தொழில் உருவானால் நம் இளைஞர்கள் எத்தனையோ பேருக்கு வேலை வழங்கலாம். அதுக்காகவாவது நாம் இதில் இறங்கக் கூடாதா?" ஆதங்கப்பட்டார் ரகுநாதன்.

"அது சரி இலங்கையில் நடிகர்கள் இருக்கிறார்களா?" வந்தவர் கேலியாகக் கேட்டார். ரகுநாதன் பதில் சொல்லவில்லை. "நடிகர்கள் இருக்கிறார்களா? இல்லையா? என்பதை நிரூபித்துக் காட்டுகிறேன்" தனது மனதுக்குள் மட்டும் சொல்லிக்கொண்டார். இப்படித்தான் ஆரம்பமாகியது நிர்மலா படத்தயாரிப்பு.

ரகுநாதனின் ஊரான நவாலியைச் சேர்ந்த இன்னொரு இளைஞர் கலைவேட்கையால் அலைந்து கொண்டிருந்தார். எப்படியாவது திரை உலகில் நுழைய வேண்டும் என்ற ஆவாவில் தமிழகம் சென்றார். எம்.ஜி.ஆரின் உதவியால் சென்னை வாஹினி ஸ்டூடியோவில் எடிட்டர் மகாலிங்கத்தின் கீழ் பயிற்சி பெற்றார். 'சபாஷ் தம்பி' 'நாம் குமார்', 'உயிர் மேல் ஆசை', 'யாருக்காக அழுதான்', 'அரசு கட்டளை' போன்ற தென்னிந்தியப் படங்களுக்கு இந்த இளைஞர் உதவி எடிட்டராகப் பணியாற்றினார். அவர் தான் எம். அருமைநாயகம்.

'நிர்மலா' படத்தை இயக்குவதற்காக அருமைநாயகம் இலங்கைக்கு அழைக்கப்பட்டார். இவரும் ரகுநாதனும் சேர்ந்து நிர்மலா படத்தை உருவாக்கினார்கள். கலையரசு சொர்ணலிங்கத்தின் இன்னொரு மாணவரான நவாலியூர் நடேசன். துறையூர் முர்த்தியான மூலக்கதையை வைத்துக் கொண்டு நிர்மலாவுக்கான கதை வசனங்களை எழுதினார்.

நடிகர்கள் நாடளாவிய ரீதியில் தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள். மட்டக்களப்பு ஆரையம்பதியைச் சேர்ந்த த.தங்கவடிவேல் சிறந்த மேடை நடிகர். இரா.நாகலிங்கம் (அன்புமணி) எழுதிய 'திரைகடல் தீபம்', 'தியாக பூமி' போன்ற நாடகங்களில் இவர்தான் கதாநாயகன். இவரே 'நிர்மலா' திரைப்படத்தில் கதாநாயகனாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

சிறுமி தாஜீதீன் குடும்பத்தில் இரண்டாவது பிள்ளை. கொண்டாஞ்சேனை குட் செப்பார்ட் கொண்டவெண்டில் படித்துக் கொண்டிருந்தார். சிறு வயது முதலே படத்தில் நடிக் வேண்டும் என்று ஆசை கொண்டிருந்தார். பாடசாலை நாடகங்களில் நடித்தார். கலை நிகழ்ச்சிக்காக தன் பெயரை சந்திரகலா என்று மாற்றினார். 'சலோமியின் சபதம்' என்னும் நாடகம் இவருக்குப் புகழ் தேடிக்கொடுத்தது. சில சிங்களப் படங்களில் நடனமாடியவர். 'மாத்தூரு பூமி' என்ற சிங்களப்படத்தில் கதாநாயகியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

ஏ.ரகுநாதன், கண்டி வில்வநாதராஜா, ஐசாக்செல்வரத்தினம், சிலோன்சின்னையா, எஸ்.நாகராஜா, ஆர்.கிருஷ்ணமூர்த்தி, ஏ.பிரான்சிஸ், ஏ.குணசேகரம், மகிந்தன், அரசு. பாலன், நாகேந்திரன், சகாப்தீன், கோகிலா ராஜரட்னம், ரமணி போன்றோர் நடிகர்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள்.

கவிஞர் முருகையன் ஒரு பாடலை மட்டும் எழுத மிகுதியானவற்றைத் தான் தோன்றிக் கவிராயர் சில்லையூர் செல்வராசன் எழுதினார்.

1964ஆம் ஆண்டு ஓர் இளைஞர் தனது 22வது வயதில் 'திருகோணமலை இசைக்கழகம்' என்ற பெயரில் ஓர் இசைக்குழுவை உருவாக்கினார். இந்தக் குழுவின் மூலம் தனது இசையமைக்கும் திறமையை வெளியிட்ட அந்த இளைஞன் தான் திருகோணமலை ரீ.பத்மநாதன். இவரே நிர்மலா திரைப்படத்துக்கு இசையமைப்பாளராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். பேர்டினன்ட் லோப்

(1935 - 2010)

பஸ், டாக்டர் சாந்தி காராளசிங்கம், சுகிர்சதாகனக ராஜா, துரைசிங்கம், எம்.பி.பாலன் ஆகியோர் பின்னணி பாடினர்.

எம்.ஏ.கபூர் அப்பொழுது 20க்கும் மேற்பட்ட சிங்களப் படங்களுக்கு ஒளிப்பதிவு செய்துவிட்டார். அவர் ஒளிப்பதிவு செய்த 3வது தமிழ்ப்படம் நிர்மலாவாகும். ஒளிப்பதிவு கண்டிக்குளி - சோமசேகரனுக்கும் ஒப்பனை சரவணபவானந்தனுக்கும் கலை வின்சென்டுக்கும் வழங்கப்பட்டன. கலாபவன பிலிம்ஸாரின் இரண்டாவது தயாரிப்பான நிர்மலா கொழும்பு சிலோன் ஸ்ரூடியோவில் வளர்ந்து கொண்டிருந்தான். யாழ்ப்பாணத்தில் அப்பொழுதே ஆயிரம் தடவைக்கு மேல் மேடையேறிவிட்ட நாடகம் தான் அமரர் வி.வி. வைரமுத்துவின் 'அரிச்சந்திரமயான காண்டம்' ஆகும். இந்நாடகம் 'நிர்மலா' மூலமே முதன்முதலாகத் திரைக்கு ஏறியது.

18 நாட்களில் 'நிர்மலா' எடுத்து முடிக்கப்பட்டு 15.07.1968 இல் திரைக்கு வந்துவிட்டது. கொழும்பில் ஜெஸ்மா, முருகன் உட்பட இலங்கையின் 6 தியேட்டர்களில் திரையிடப்பட்டது. எம்.ஜி.ஆரின் 'அரசகட்டளை', ரவிச்சந்திரனின் 'நான்', கே.எஸ்.கோபாலகிருஷ்ணின் 'பனமா பாசமா' போன்ற படங்களுடன் நிர்மலாவும் ஓடியது.

சின்னையா, புலி மார்க் தீப் பெட்டித் தொழிற்சாலையில் வேலை பார்க்கிறார். ரகுநாதனும், சந்திரகலாவும் (நிர்மலா) இவருடைய பிள்ளைகள். சந்திரகலாவை இளைஞர்கள் சிலர் கடத்திச் செல்லுகின்றனர். அவள் தப்பி வந்து விடுகிறாள். இந்தக் கதையினால் நிர்மலாவின் திருமணப்பேச்சுக்கள் தடைப்படுகின்றன.

கொழும்புக்கு வேலை தேடிவரும் தங்கவடிவேல் நண்பன் ரகுநாதன் வீட்டில் தங்குகிறான். தங்கவடிவேலுவுக்கும் சந்திரகலாவுக்கும் காதல் அரும்புகிறது. முதலாளிக்கும் சந்திரகலா மீது ஆசை இருக்கிறது. ரகுநாதன் தன் தங்கையைத் தங்கவடிவேலுவுக்கே கட்டிக் கொடுக்க விரும்பி கோயிலில் ஏற்பாடு செய்கிறார். இதற்கிடையில் முதலாளியின் கையாட்கள் சின்னையாவைக் கொலை செய்கிறார்கள். தந்தையைக் கொலை செய்தவன் மனேஜர் தான் என்று எண்ணிய ரகுநாதன் அவனைத் தாக்க ஓடுகிறான். ஏற்கனவே அங்கு மனேஜர் கொலை செய்யப்பட்டுக் கிடக்கிறான். பழி ரகுநாதன் மீது விழவே அவன் சிறை செல்கிறான்.

சந்திரகலா தனிமைப் படுத்தப்படுகிறாள். கணவனைத் தேடிக்கண்டிக்குப் போகிறாள். அதே வீட்டுக்குத் தங்கையைத் தேடி ரகுநாதனும் வருகிறார்.

அந்த வீடு அவர்களின் மாமி வீடு என்று தெரிய வருகிறது. தங்கவடிவேலுவுக்கும் சந்திரகலாவுக்கும் திருமணம் நடைபெறுகிறது. ரகுநாதனுக்கும் மாமியின் மகனும் சும் திருமணம் நடைபெறுகிறது.

இதுதான் நிர்மலா திரைப்படத்தின் கதைச் சுருக்கமாகும். இதுவரை வந்த இலங்கைத் தமிழ்ப் படங்களை விட , நடிப்பிலும் தொழில்நுட்பத் துறையிலும் சிறந்து விளங்கியது. லோப்பஸ் பாடிய "கண்மணி ஆடவா" என்ற பாடல் புகழ் பெற்ற சினிமாப்பாடலாக விளங்கியது.

நிர்மலாவைப் பார்த்த அமரர் சொர்ணலிங்கம் அப்பொழுது தன் கருத்தை வெளியிட்டிருந்தார். 'நிர்மலாவைத் தொடர்ந்து இனி அதிக தமிழ்ப் படங்கள் வரும்' என்பது தான் அவரது கருத்து.

இப்படத்தைப்பற்றி விமர்சகர் கே.எஸ்.சிவகுமாரன் வாணொலியில் விமர்சனம் செய்தார். இதுபற்றி ஓன்றளவும்,

லோருமே கதைக்கு ஏற்ற விதத்தில் நடித்துள்ளனர். படம் எடுத்த முறையிலும் ஒரு சீர் ஒழுங்கு இருப்பதை உணர முடிகிறது' என்று குறிப்பிட்டார்.

'கலையார்வமும் கலைத்தாகமும் மிக்க இரு இளைஞர்களின் நீண்ட நாள் கனவுதான் நிர்மலா. தமிழ் நாட்டிலும் திரையிடக்கூடிய நல்ல படமாக நிர்மலாவைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். இலங்கைத் தமிழ்ப்படங்களுக்கு எதிர் காலம் இருக்கிறது என்பதை இப்படம் நிரூபிக்கிறது'. என்று எழுதியது யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த 'ஈழநாடு' பத்திரிகை.

'பிரபல நட்சத்திரங்கள், இயக்குனர்கள், இந்தியத்தயாரிப்புக்கள் என்ற திரைகளைக் கிழித்து எறிந்துவிட்டுப் பார்க்கும் ரசிகர்களுக்கு நிர்மலா நிச்சயம் மகிழ்ச்சியைத் தருவாள். இரண்டாந்தர தென்னிந்தியப் படங்களோடு ஒப்பிட்டு பார்க்கும்போது நிர்மலா நிச்சயம் உயர்வானது' என்று அப்போது வெளிவந்து கொண்டிருந்த 'இளம்பிறை' என்ற சஞ்சிகை எழுதியது.

'நிர்மலாவாக நடித்த சந்திரகலா பாத்திரத்துடனேயே ஒன்றிப்போய்விடுகிறார். வெளிப்புறக்காட்சிகள் நன்றாக எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இலங்கைத் தமிழ்ப் படங்கள் படிப்படியாக முன்னேறுகின்றன என்பதற்கு நிர்மலா எடுத்துக்காட்டாகும்' என்று மித்திரன் (20.07.68) குறிப்பிட்டது. 'நிர்மலாவில் புகுத்தப்பட்டுள்ள வி.வி.வைரமுத்துவின் 'மயானகாண்டம்' நாடகம் ஒரு தனி எடுப்பாகவே இருக்கிறது. இந்நாடகத்தை சினிமாவில் காணும் போது ஒரு தனி அழகு தோன்றுகிறது' என்று மதிவாணன் என்பவர் ராதா (20.07.68) சினிமா சஞ்சிகையில் எழுதியிருந்தார்.

'இலங்கைப்படம் என்றால் தரமற்றது என்று பலரும் இடும் கூச்சலுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதுபோல் தோன்றியிருக்கிறது நிர்மலா ஒவ்வொருவரும் குடும்பத்தோடு பார்க்க வேண்டிய படம். சந்திரகலா தோன்றும் கட்டங்கள் இந்தியத் திரைப்படங்களின் சாயலை ஒத்திருக்கின்றன. இலங்கைப்படம் என்று குறைத்துக் கணிக்க முடியாத அளவுக்குத் திறமையாக நடித்துள்ளார்' என்று அப்பொழுது வெளிவந்த பெண்கள் பத்திரிகையான ஜோதி (16.07.68) எழுதியது. 'நிர்மலாவுக்குப்பின்னர் ஒளிமயமான எதிர்காலம் இலங்கைத்தமிழ்ப் படங்களுக்கு உண்டு என்று நம்பலாம்' என்றது கே.வி.எஸ்.மோகனை ஆசிரியராகக் கொண்ட 'கதம்பம்'.

நிர்மலாவும் ஆரம்பகாலத் திரைப்படம் என்பதால் சில குறைகள் இருக்கவே செய்தன. ஆனாலும் தொடரும் படங்களுக்கு நிர்மலா வழிகாட்டியாக அமைந்தது. திரைப்பட ஆர்வம் காரணமாகத் தன் தொழிலையே ராஜினாமா செய்தவர் கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன். பின்நாளில் 'தெய்வம் தந்த வீடு' என்ற படம் உருவாகக் காரணமாக இருந்தவர். 1983ஆம் ஆண்டு ஜூலைக் கலவரம் ரகுநாதனையும் பாதித்தது. இந்தியா சென்றார். சில காலம் அஞ்ஞாதவாசம் செய்தார். இப்பொழுது பிரான்ஸில் இருக்கிறார்.

பிரான்ஸின் தலைநகர் பாரீஸில் இருந்து கொண்டு பல கலைநிகழ்ச்சிகளை நடத்தி வருகிறார். இலங்கைக் கலைஞர்கள் பலருடன் சேர்ந்து 'கலைமன்றம்' அமைத்து பல நாடகங்களை மேடையேற்றி வருகிறார்.

இலங்கைத் திரைப்பட வரலாற்றில் முக்கியமாகக் குறிப்பிடவேண்டிய பெயர்களில் ஏ.ரகுநாதன் பெயரும்

சுட்பழமும்... சுடாதமன்னும்

(1935 - 2010)

'தேரோட்டி மகன்'

கர்ணமகாராசனுக்கு ஒரு வாழ்த்து!

பெஞ்சமின் இம்மானுவேல்

நடிகர், ஒப்பனையாளர்
பிரான்ஸ்.

ரகுநாதன் அண்ணனுக்கு வயசு 75!

அண்ணாந்து பார்க்கிறேன். அவர் உருவத்தில் மட்டுமல்ல எல்லாவற்றிலுமே என்னைவிட உயர்ந்தவர்தான்.

75 வருடங்கள்! அதிலும் 60 வருடங்கள் கலையோடிணைந்த வாழ்க்கை. வாழ்க்கையில் இழந்தவர்கள் பலர். ஆனால் கலையில் கலைக்காக இழந்தவர்கள் ஒரு சிலர்தான். அந்த ஒரு சிலருள் ரகுநாதன் அண்ணனும் அடக்கம்.

கலைக்காக தன் வீடுவாசல்களையே வித்துத்தொலைத்தவர் என்றால் உங்களில் பலருக்கு நம்பக் கஸ்டமாகத்தானிருக்கும். ஆனால், சத்தியமாய் இது நடந்தது. இது நடந்தது எழுபதுகளில். நாடகம் போடுகிறேன், படம் எடுக்கிறேன் என்று எல்லாவற்றையும் போட்டுவிட்டு நட்டாற்றில் நின்றார்.

நாடகவாழ்க்கை இன்று அருகிப்போச்சு. அதனால் நாடகமாந்தர்களின் கௌரவமும் இல்லாமல் போச்சு. கலையரசு சொன்னலிங்கம் போன்ற ஜாம்பவான்கள் இன்றும் எங்கோ ஒருமுலையிலாவது வாழ்கிறார்கள் என்றால்? அதற்கு ரகுநாதன் அண்ணன் போன்றவர்கள்தான் காரணம். அவரை வாழவைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அவர் வாழ்க! அவர்கள் வாழ்க.

ரகுநாதன் அண்ணன் இளமையில் இன்னும் அழகானவர். மிடுக்கான தோற்றம். 1959 ல் ஆண்டு. அப்போது எனக்கு 16 வயது. தேரோட்டி மகன் நாடகம் யாழ். நகர மண்டபத்தில் மேடையேறியது. முதன்முதலாக கர்ணமகாராசனாக ரகுநாதன் அண்ணன் எனக்கு அறிமுகமானார்.

அன்று தொடங்கிய அறிமுகம் இன்று பரிஸ்வரை தொடர்கிறது. அந்தக்காலத்தில் புகழ் பெற்ற நாடகங்களான வேதாளம் சொன்ன கதை, வலை, தேரோட்டி மகன் போன்ற நாடகங்களில் அவருடன் நான் நடித்திருக்கிறேன். பாரிஸிலும் தொடர்ந்து நடித்திருக்கிறேன்.

அவருடைய நாடகங்களில் நடித்ததைக்காட்டிலும் அவருக்கு ஒப்பனையாளனாக பணியாற்றியதில் இன்னமும் மகிழ்வடைகிறேன். அவருடன் நான் கொழும்பு, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, கண்டி என இலங்கையின் பட்டி தொட்டி எங்கும் கலைப்பயணம் தொடர்ந்த நினைவுகள் இன்னமும் என்மனங்களில் பசுமையாக இருக்கிறது.

ஒரு காலத்தில் கொழும்பு நடிகர்கள் யாழ்ப்பாண நடிகர்கள் என வேறுபாடிருந்தது. இவ்வேறுபாட்டை உடைத்தெறிந்து நடிகர்களை இணைத்த பெருமை இவரையும் சாரும்.

சிங்களக் கலைஞர்கள்மேலும் அளவுகடந்த மதிப்புவைத்திருந்தார். நல்லதை நல்லதென்று பாராட்டும் குணம் அவருடையது.

சுடாததை சுடாதென்று நெத்திக்குநேரே சொல்லி தீட்டுவாங்குபவரும் அவர்தான். ரகுநாதன் அண்ணன் வெறுமனே ஒரு நடிகனல்ல. அவர் மற்ற வரை இயங்கவைப்பவர். சுறுசுறுப்பு, நினைத்த காரியத்தை முடிக்கும்வரை ஓய மாட்டார்.

75 வயதில் ஒரு கலைஞன் பவளவிழாவைக்கொண்டாடும்போது சக கலைஞரின் மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையேது. எனது இந்த மகிழ்ச்சியில் ஏக்கமும் கலந்திருக்கிறது என்பதையும் மறைக்க நான்விரும்பவில்லை.

அவர் வாழ்க! அவர்கள் வாழ்க!!
noolaham.org | aavanaham.org

‘நாச்சிமார்கோயிலடி’ இராஜன்

வில்லிசைக் கலைஞர், நாடகர், நடிகர் ஜேர்மனி.

திரும்பிப் பார்க்கிறேன்...

48 ஆண்டுகளுக்கு முன், ஒரு மாலைப்பொழுது... நாடகத்தில் நடிக்கும் ஆசையில் வழக்கம்போல முதலாவது ஆளாக ஒத்திகைக்கு போயிருந்தேன். கதாநாயகனாகனோடுதான் நான் நடிக்க வேண்டும். ஆனால் அவரோ ஒத்திகைக்கு ஒருநாள் கூட இன்னும் வரவில்லை. இயக்குநரோ கோபத்தில், தயாரிப்பளரோ சங்கடத்தில். நானோ இந்த முறையும் கிடைத்த வாய்ப்பு இல்லாமல் போகுமோ என்ற குழப்பத்தில். இவனை நம்பியிருந்தால் இனிச் சரிவராது. வா மானிப் பாய்க்கு ஒருக்கா போட்டுவருவம் என்று இயக்குநர் சொல்ல, ராசன் இருந்துகொள் யாரும் வந்தால் இப்ப வந்திடுவம் என்று சொல்லு என்று சொல்லிவிட்டு இரு வரும் சைக்கிளில் பறந்தார்கள். நீண்ட நேரமாக யாரும் வரவில்லை. பாடமாக்கிய வசனத்தை மீண்டும் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். கதவு தட்டப்பட்டது, திறந்தேன். போனவர்களோடு அவர்களைவிட உயரமாக சிவலையாக ஒருத்தர் வந்தார். ‘ராசன் இவர்தான் உன்னோடு நடிக்க போகிறார்’ என்று நாடக தயாரிப்பாளர் லோகநாதன் அண்ணை சொல்ல, ‘ம்... இவர் ரகுநாதன். ‘மானிப்பாயில் இருக்கிறார். தின்ன வேலியில் வேலைமுடிய நேர இங்க ஒத்திகைக்கு வருவார்’ என்றார் அவருக்கே உரித்தான செருமலுடன் இயக்குநர் மாமனிதர் எஸ்.ரி.அரசு. வந்தவருக்கு நாடகப்

பிரதியை கொடுத்து அன்றைக்கே ஒத்திகையையும் ஆரம்பித்து விட்டார். நாள் குறித்தபடி வண்ணை கலைவாணர் நாடக மன்றத்தின் ‘சரியா? தப்பா? நாடகம் 1962 இல், யாழ் மனோகரா தியேட்டரில் கலையரசு சொன்ன லிங்கம் அவர்களின் தலைமையில் அரங்கேறியது. இந்த நாடகத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் கலையுலகில் சாதனை படைத்த சின்னகலைவாணர் இரா.பற்குணம், பின்னாளில் வில்லிசையில் புகழ்ப்டிய வில்லிசைவேந்தர் சின்னமணி, கதாபிரசங்க கலைஞரான சிவ அன்பு, கண்ணன் கோஸ்டியின் ஆரம்பகால பாடகர் கிருஸ்ணமூர்த்தி ஆகியோரோடு கலையுலகில் கால் பதித்த நாள்தொட்டு இன்றளவும் தன்னை கலைஞனென காலம் பதிவுகொள்ள வைத்த ரகுநாதன் அண்ணையுடன்தான் பொடியனாயிருந்த நானும் முதன் முதலில் நாடகத்தில் அரங்கேறி நடித்தேன் என நினைப்பதே இனிக்கிறது. முதற் சந்திப்பே இனித்தால் அடுத்தவைகள்?...

1963 இலங்கையின் இரண்டாவது முழுநீள தமிழ் திரைப்படம் கடமையின் எல்லை. யாழ் பழைய வினசர் தியேட்டரில் திரையிடப்பட்டது. எம்ஜி.ஆர் சிவாஜி நம்பியார் வீரப்பா ஆகியோர் குதிரையில் சவாரி செய்ததை ரசித்து பழகிய எனக்கு என்னோடு நாடகத்தில் நடித்த ரகுநாதன் குதிரையில் கம்

(1935 - 2010)

பீரமாக சவாரி செய்து வந்தது பிரமிப்பாகவும் பெருமையாகவும் இருந்தது. கடமையின் எல்லைக்குப் பின் அவரே தயாரித்த 'நிர்மலாவில்' சைக்கிளில் வலம் வந்தது எமக்கும் இந்தத் துறை இயலும் என்ற தன்னம்பிக்கையை அன்றே வளர்த்திருந்தது.

1974 யூலை முதலாம் நாள் நாடகப்போட்டி. யாழ்ப்பாணத்தில் நாடகக்கலைக்கு முன்னுரிமை அளித்ததில் மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரிக்கு பெரும் பங்குண்டு. திறந்த வெளியில் கல்லூரியின் இல்லங்களுக்கான நாடகப்போட்டியை இரண்டுநாட்கள் மாலைவேளையில் நடத்திவந்த மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி, 1974இல் இலங்கையில் நிகழ்ந்த சேகுவேரா புரட்சியினால் கதிகலங்கிக் போயிருந்த சிறீமா பண்டாரநாயக்காவின் அரசு போட்ட அடக்குமுறை சட்டத்திற்கமைய நாடகப்போட்டியை கல்லூரி மண்டபத்திற்குள் முடக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்குள்ளானது.

திப்பு சுல்தான் ரி.எஸ். லோகநாதன் அவர்கள் மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியின் சம்பந்தர் இல்லத்தின் நாடக இயக்குநராக என்னை தரம் உயர்த்தியிருந்தார் நான் பொடியனாக இருந்து இளைஞனாக கண்ட ரகுநாதன் அண்ணையை 1974 ஜூலை முதலாம் நாள் நாடகப்போட்டியன்று நடுவராகக் கண்டேன்.

போட்டி முடிந்து பரிசுகள் அறிவிக்கப்பட்ட பின்புதான் நடுவர்களை சந்திக்கலாம் என்ற கல்லூரியின் கட்டுப்பாட்டிற்கமைய அருகில் சென்று வணக்கம் சொன்னேன். 12 ஆண்டுகள் நேரடியாக காணும் வாய்ப்பும் தொடர்பு மில்லாத நிலையில் என்னை அவரால் அடையாளம் காண முடியவில்லை.

'தம்பி நீங்கள்...' 'மனத்திறந்தபோது நாடகத்தை பழக்கினது நான்தான்... குறை நிறை கேட்கலாமென்று வந்தன்..' 'அதுக்குத்தானே முதல் பரிசு குடுத்திருக்கினம்; பிறகென்ன..'

'முதல் பரிசு கிடைச்சாலும் குறைகளும் ஏதும் இருக்கும்தானே' 'நல்லாகக் கதைக்கிறீர். தம்பி! நீங்கள் எந்த இடம்?' 'நான் நாச்சிமார்கோயிலடி'

'அப்ப..கலைவானார் நாடக மன்றக் காரனெண்டு சொல்லும்? அதுதானே பார்த்தன். பள்ளிக்கூட நாடகம் மாதிரி இல்லாமல் மேடையையும் நடிகர்களையும் அற்புதமாய்ப்படுத்தியிருந்தீங்கள் தம்பி..'

'நன்றி! அரசர் தந்ததைத்தான் பழக்கினான். நான் 'சரியா' தப்பா?' நாடகத்திலை உங்களோடை நடச்சனான்.'

'ஓகோ! சின்ன பொடியனா! உம்மடை பேர் ராசன்தானே! இந்த நினைவுட்டலின்பின் அன்று நாடகத்தைப் பற்றி நிறையப் பேசிக்கொண்டோம்?'

மீண்டும் இடைவெளி? ரகுநாதன் இலங்கையின் ஊர்கள் பலவற்றிலும் உத்தியோக நிமித்தம் ஓடிக்கொண்டிருந்தார். நான் யாழ்ப்பாணவாசியாகவே இருந்தேன்.

1977. மெய்பொருள் காண்பது அறிவு என்று எனக்கு கல்விச்செல்வத்தைத் தந்த வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தின் முன்னே ரகுநாதன் ஒரு இளைஞருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தார். அவரை நான் காணவும் என்னை அவர் காணவும் நேரம் சரியாக இருந்தது.

'எப்பிடித்தம்பி? வில்லுப்பாட்டுக்காரனாகிவிட்டீராம். சந்தோசம். அப்ப நாடகம்?' 'அது விடாதுதானே'

'கேடீரோ?' என்றார் பக்கத்தில் நின்றவரைப் பார்த்து. 'இப்ப யாழ்ப்பாணத்தோடை வந்திட்டியனோ?'

'இல்லையில்லை! வீரசிங்கம் மண்டபத்திலை அடுத்த மாதம் 'ரகுபதி ராகவ ராஜாராம்' என்று ஒரு நாடகம் செய்யப்போறன். அதிலை இவரைத்தான் இலட்சுமணனாக நடக்கிறதுக்கு ஏற்பாடு செய்தனான். இவர் இப்ப படத்திலை நடக்கிறதுக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைச்சிருக்கு தாம். மீசையோடு நடக்கிறதுயிருந்தால் நடக்கிறாராம். மீசையை நாடகத்துக்காக இழக்க மாட்டாராம். ஏன் தம்பி நீர் நடக்கிறீர்?' 'அவருக்கு ஏலாதெண்டால் நடக்கிறன்' 'அப்ப மீசை?' 'இலட்சுமணன் மீசையோடை வந்தால் நாடகத்தைப் பார்த்தே சிரிப்பாங்கள். அதைவிட மீசையை இழக்கலாம்.' மூவரும் சிரித்தோம்.

'அரசுவின்றை மாணவனெண்டு feel பண்ணிறீர். தம்பி அப்ப உம்மிட்டைத் தந்த கொப்பியை தாரும். இவரிட்டைக் குடுப்பம்.'

மூன்றாவது சந்திப்பில் இலட்சுமணனாகினேன். நாடகத்திலன்று ஒப்பனைக்காரர் இராவணனுக்குரிய கதாயுதத்தை கொண்டு வர தவறிவிட்டார். தோளில் தொங்கிய உத்தரீயத்தை இராவணனாக நடத்த

'தேரோட்டி மகன்' ரகுநாதன் சுழற்றி நடத்த நடப்பும் கண்களில் தெறித்த கோபமும் இன்னும் என் கண்களிலும் மனத்திலும் பசுமரத்தாணியாக நிலைத்திருக்கிறது. 77ம் ஆண்டுக்குப் பின் வந்த இடைவெளி நீண்டதாகியிருந்து.. புலம்பெயர்ந்து யேர்மனிக்கு வந்துவிட்டேன்.

1994ல் பாரிசிலிருந்து வெளிவந்த தமிழன் தினசரியில் 'ஒப்பனையில்லாத முகம்' என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை வந்ததாகவும் அதில் என்னைப்பற்றி ரகுநாதன் என்பவர் எழுதியிருந்ததாகவும் கேள்விப்பட்டு என்னைத் தெரிந்த ரகுநாதன் பவளவிழா நாயகனாகத்தான் இருப்பார் என்ற நம்பிக்கையுடன் தமிழன் தினசரியை தொடர்ந்து வருவித்துக்கொண்டேன். நம்பிக்கை வீண்போகவில்லை. நான் நினைத்த அதே ஏ. ரகுநாதன் தான் பாரிசில் இருக்கிறார் என்பது தெரிந்தது.

1995 யேர்மனியில் ஆதவகிருஸ்ணா நாடக மன்றம் நடத்திய நாடகப் போட்டியில் கலந்துகொள்ள சென்றிருந்தேன். தலைமை நடுவர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள் குத்துவிளக்கேற்றுவார் என்று அறிவிக்கப்பட கடல்நூரையாய் நரைத்துவிட்ட தலைமுடி தோளில் புரள 60 வயதிலும் கம்பீரமாக வந்தார் கலைஞர் ரகுநாதன்.

போட்டி முடிவுகளை பிரதம நடுவராக இருந்து மூன்றாமிடம் இரண்டாமிடம் என்று அறிவித்துவிட்டு முதலாமிடத்தை நீங்களே சொல்லுங்கள் என்று சபையோரைப் பார்த்து பிரதம நடுவர் கேட்க கோஸ்டி கானமாக எதிர் பார்ப்புகள் என்று முழங்க பிறேமன் தமிழ்கலைமன்றத்தின் நாடகம் அன்றைய போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்றது. அந்த நாள் இனிய நாளாகி பிறேமன் தமிழ்கலை மன்றத்தின் கலைஞர்கள் திரைப்படங்களில் நடக்க புதிய புதிய அனுபவங்கள் பெற வாய்ப்பானது.

முதுமையிலும் இளமையான மனம், தன்னைவிட இளை யோரென்று எடுத்தெறியாத குணம் பவள விழாக் காணும் நேரத்திலும் இன்னும் எதையாவது கற்கலாமென்ற பண்பு அத்தனைக்கும் ஏகபோக உரிமையாளன் அண்ணன் ரகுநாதனின் பவள விழா சிறப்புற 48 ஆண்டுகளின் முன்னிருந்த சின்னப் பொடியனாகவே வாழ்த்து

கெடுத்துக்கொண்டது மட்டுமல்ல, பத்திரிகை வெளிவரும் நாளுக்கு முதல்நாள் இரவு முழுவதும் நித்திரை விழித்து பணி செய்த தமிழன் பத்திரிகையின் உதவி ஆசிரியர்கள் எஸ்.கே.ராஜேன், இரா.ஸ்ரீதரன் (ஸ்ரீ பாரதி அச்சகம் உரிமையாளர்) ஆகியோர் உட்பட என்னையும் சிரிக்கவைத்து, தூங்கும் வரவிடாது அச்ச வேலைகளை இலகுபடுத்திய சம்பவங்களையும் இங்கு நினைவுபடுத்தவிரும்புகிறேன்.

கலைத்துறையில் ஈடுபடுபவர்கள் அதிகமாக உணர்ச்சிவசப்படுவார்கள். வெற்றிப்போதைகளிலும் சரி, வேறு போதைகளிலும் சரி, அதிகமாகத்தங்களை ஈடுபடுத்திக்கொண்ட அனேக கலைஞர்களை நாம் பார்க்கமுடியும்.

ஆனால் இவற்றுக்கு அடிமையாகாமல், அந்தப்போதைகளைப்பற்றி தாம் கலந்துகொள்ளும் பகிரங்கக் கூட்டங்களிலும், விழாக்களிலும் கண்டனம் தெரிவித்து, கலைஞர் பெருமக்களை நல்வழிப்படுத்தும் ஒரு நற்பண்பாளனாக இன்று வரை வாழ்ந்துகொண்டிருப்பவர் கலைஞர் ரகுநாதன் அவர்கள்.

மலேசியாவில் பிறந்த இவர், தனது தந்தை மலேசிய ரயில்வே நிலையம் ஒன்றின் அதிபராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த போது, இரண்டாவது உலகமகாயுத்தம் நிகழ்ந்தது. இவர் போதைநிலையில் கடமையில் இருந்த வேளை ஜப்பானியப் படையினரால் 22 துண்டங்களாக வெட்டப்பட்டு கொலைசெய்யப்பட்டார் என்று, தமது தாயார் கூறிய வாக்குமூலம் தான் இவரை இந்தப்போதைப்பக்கம் போகாமல் செய்துள்ளது என்று கூடச் சொல்ல முடியும்.

தமிழர்கள் அந்நியர்களினால் கொலைசெய்யப்படுவது அந்தக்காலத்திலேயே ஆரம்பித்துவிட்டது என்ற தகவலும் இதற்குள் அடங்குகிறது.

இவ்விதமாக நமது கலைஞர்கள் மத்தியில் நற்பெயருடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள் அன்று முதல் இன்று வரை - இந்தத்தள்ளாடும் வயதிலும், ஒரு கம்பீரமான இளைஞனைப்போல் தோற்றமளிக்கிறார்.

இவர் சிறுநீரக கோளாறு காரணமாக வாரத்தில் மூன்று தடவைகள், பார்ஸ் வைத்தியசாலை ஒன்றிலிருந்து நோயாளர்காவடி வண்டி இவரது வீட்டுக்கு வந்து, இவரை அழைத்துச்சென்று இரத்த சுத்திகரிப்புச்சிகிச்சை வழங்கிய பின்னர் மீண்டும் வீட்டிற்கு அழைத்துவந்து விடுவார்கள்.

இந்த நிலையிலும் இவர் தனது கலைப்பணியை ஆற்றிக்கொண்டிருக்கிறார் என்றால் நிச்சயம் ஆச்சரியமாகவே இருக்கும்.

படப்பிடிப்புப் பணிகளுக்காக ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குச் செல்ல நேர்கையில் அந்த நாடுகளிலுள்ள வைத்திய சாலைகளுக்குச் சென்று இரத்த சுத்திகரிப்புச் சிகிச்சைக்கான ஏற்பாடுகளைக் கவனித்துக் கொண்டு தனது கலைப்பணியைத் தொடரும் இவரது கலைத்தொண்டை பாராட்டாமல் இருக்கலாமா? காய்ச்சல், தடிமன் என்றாலே வீட்டில் தங்கிவிடும் மனித வர்க்கத்தின் மத்தியில், இப்படியான ஒரு பாரிய நோயுடன் நாடகம், சினிமா எனப் பித்தனாக நடமாடும் இவர்தான் ரகுநாதன்.

இங்கேதான் அவருடைய ஆளுமையும் தன்னம்பிக்கையும் துணைநிற்கிறது. ஓடியாடித்திரியும்போதே வழியனுப்பிவைப்புகள் என்று வேறு தன்னுடைய தயார்ப்படுத்தலையும் கூறுகிறார்.

1965 கல்யாணம் செய்து கொண்டது முதல் ஐந்து பிள்ளைகளுக்குத் தந்தையாகவும், எட்டு பேர்க்குமுந்தைகளுக்குத் தாத்தாவாகவும் ஆகிவிட்ட நிலையிலும், கலைத்துறைக்கு இவர் ஆற்றிவரும் பங்களிப்பு, ஐரோப்பியநாடுகள், கனடா, ஒஸ்திரேலியா என்று தொடர்ந்துவருகின்றது.

இவ்விதம் கலைப்பித்தனாக மிளிரும் ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள் நான் 2002ல் எழுதிய 'என்னுள் என்னோடு' என்ற நூலின் அரசியல் பகுதியில் குறிப்பிட்டிருந்த ஒரு பகுதியை, அந்தக்காலத்து எமது அரசியல்வாதிகள் கதிரைக்காக நடத்திய அரசியலை, 'சிவிகை' என்ற ஓரங்க நாடகமாக லண்டன், ஜேர்மனி, பிரான்ஸ்,சுவிற்சர்லாந்து போன்ற நாடுகளில் நடைபெற்ற நூல் வெளியீட்டு விழாக்களில் நடித்துக்காட்டியிருந்தார். நாடகாசிரியர் எம்.அரியநாயகம் இதற்கான வசன அமைப்பை மேற்கொண்டு இயக்கியிருந்தார்.

இவர் எழுதிய 'எனக்காகப்பூக்கும்' என்ற நூல் வெளியீட்டு விழா பார்ஸில் நடைபெற்றபோது எனது தலைமையில் நாடாத்தி பெருமைப்படுத்தினார்.

இவ்விதமாக என்னுடன் பல சம்பவங்களோடு நேரடித்தொடர்புடையவர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள். இவர் பவள விழாவை மட்டுமல்ல நூற்றாண்டு விழாவையும் கண்டு களிக்க வேண்டும் என்பதே என் ஆசை. வாழ்த்துகள்! பாராட்டுக்கள்!

இவரைக் கணவராய் பெற்று அவரது கலைப்பணிக்கு உறுதுணையாயிருக்கும் திருமதி.சந்திராதேவி ரகுநாதன் அவர்களுக்கும், இவரைத்தந்தையாகப் பெற்று அவரின் கலைவாழ்க்கைக்கு இடையூறின்றி வாழ்ந்து வரும் திரு.அருள்நேசன் (கணணிப் பொறியியலாளர் - கனடா), வைத்தியக்கலாநிதி திருமதி.நிர்மலா (கொழும்பு), திரு.வேணுகோபால் (பொறியியலாளர் - லண்டன்), திருமதி.உஷா (கணக்காளர் - லண்டன்), செல்வி.நிலாந்தி (விஞ்ஞான பட்டதாரி - இலங்கை) ஆகியோருக்கும் எனது வாழ்த்துகள்.

பல வேலைப்பழுக்களுக்கு மத்தியிலும், பவளவிழாவை சிறப்பாக நாடாத்திமுடிப்பதில் அக்கறையுடன் செயற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஒலிபரப்பாளர் எஸ்.கே.ராஜேனின் சேவையையும் இச்சந்தர்ப்பத்திலே மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். தனக்கு விழா வேண்டாம் எனத்தொடர்ச்சி யாகக் கூறிவரும் ரகுநாதன் அவர்களைச் சம்மதிக்க வைத்து இவ்விழாவை நாடாத்தும் எஸ்.கே.ராஜேனின் இம்முயற்சி வெற்றியளிக்க வாழ்த்துகள்.

அந்தநாள் ஞாபகம் நெஞ்சிலே நிறையுதே!

உங்களில் ஒருவன் லோகேஷ்

இலங்கை வானொலி முன்னாள் அறிவிப்பாளர்.

அறுபத்தெட்டில் என்று ஞாபகம், 'நிர்மலா' என்ற ஈழத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட தமிழ்த் திரைப்படம், கொழும்பில் வேலைபார்க்கும் மானிப்பாய் வாலிபர் ஏ.ரகுநாதன் தான் தயாரிப்பாளர் என்று பேசப்பட்டது. சிறு வயதிலிருந்தே இசை, நடனம், நாடகங்கள் என்று உருசிக்கண்ட பூனையாகிய நான் பாடசாலைப் படிப்பிலும் குறை ஏதும் வைக்காமல், யாழ்ப்பாண சினிமாதியேட்டர்களுக்கும் குறை ஏதும் வைக்காமல் சனி, ஞாயிறு 'மெற்றி சோக்களில் கலரி' யில் தெரிவேன். சரி இப்பொழுது விசயத்துக்கு வருவோம்.

அன்றைய ஈழத்துப்படம் அல்லவா? 'தோட்டக்காரி'யைத் தவறவிட்டதால் 'நிர்மலா' எப்போ வருவான் என்று வீட்டு கணக்கு கொப்பியிலும் குறித்து வைத்தாயிற்று. யாழ்ப்பாண பஸ் நிலையம் அன்று நல்லூர்க்கந்தன் தேர்த்திருவிழா போல காட்சி கொடுத்தது. ரகுநாதனின் இலட்சியக்கனவை நனவாக்கிய 'நிர்மலா' வந்த தினம் அன்றுதான்!

முண்டியடித்துச் சினந்து - முதுகில் யாரோ மூசித்தள்ள முன்னுக்கு நின்றவர் முதுகு வியர்வையில் என் முகம் கழுவுப்பட - வீட்டில் சாப்பிடாமல் வந்த வயிறு அடிக்கடி அமுதது. இத்தனைக்கு மத்தியிலும் அப்பாடா! நிர்மலா பார்த்தாயிற்று.

தென்னிந்திய திரைப்படங்களுக்கு நிகராக நிர்மலா நிமிர்ந்து நின்றாள். ஈழத்தமிழர் எங்களாலும் முடியும் என்று தயாரிப்பாளர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள் நிமிர்ந்து நின்றதால் திரைப்படத் துறையிலும் அன்றே ஈழத்தமிழினம் தலை நிமிர்ந்தது.

ஏ.ரகுநாதனின் பணிப்பில் அமரர் அருமைநாயகம் இயக்கிய நிர்மலா பட இசையமைப்பாளர் திருகோணமலை பத்மநாதனின் இசையில் அருமையான பாடல்கள், 'கண்மணி ஆடவா...' என்ற பாடலை பதினைந்து வருடங்களுக்குப்பின்னரும் நான் இலங்கை வானொலியில் அன்று அடிக்கடி இசைக்கவிட்டு என் ஆசையைத் தீர்த்துக்கொள்வேன். (நல்ல தருணமடா இதை நழுவுவிடுவாயே)

ஈழத்தமிழர் எங்களாலும் திரைப்படத்துறையில் ஒரு முத்திரை பதிக்க முடியும் எனவும், எம்மக்கள் மத்தியிலும் கலைத்துறை தொழில் நுட்பவியலாளர்களை, நடிகர்களை, இசையாளர்களை, கதாசிரியர்களை, கவிஞர்களை உயர்த்திவைக்க முடியும் என்ற முனைப்பினை - தொழில் நுட்பம் மற்றும் வசதிகள் குறைந்த அன்றைய காலகட்டத்திலேயே - தான் எடுத்த இலட்சியக்கனவை நனவாக்கிய பெருமைக்குரியவர் மதிப்புக்குரிய ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள் என்பது வெள்ளிமைலை. நிர்மலா அவர் நெஞ்சில் நிறைந்தாள். தொடர்ந்தும் சோரம் போகவில்லை இவர். நாடகத் தந்தை நவாலியூர் கலையரசு சொர்ணலிங்கம் ஐயா வழிகாட்டலில் விழி திறந்தவரல்லவா இந்த முயற்சிகளின் முன்னோடி! அன்று தில்லானா மோகனம்பாள் என்ற தென்னிந்தியத்திரைப்படம் -நாட்டியக்கலைக்கும் நாதஸ்வர சுவைக்குமாக வெளிவந்ததை ரசித்தவருக்கு இது சிந்தனை இன்னும் பல வருடங்கள்!

எம்மண்ணில் வாழும் இதே நாட்டிய - நாதஸ்வர கலைஞர்கள் கண்ணில் காட்சியாகினர் - அன்றைய பரநாட்டியச் செல்வி ரேலங்கி செல்லையாவின் நாட்டியத்தையும், நாதஸ்வரமேதை அளவெட்டி என்.கே.பத்மநாதனின் நாதஸ்வர மங்கள வாத்தியத்தையும் கலந்து கதை நாயகனாக கையில் நாதஸ்வரம் ஏந்தினார்.

'தெய்வம் தந்த வீடு' ஈழத்தின் ஒரே சின்மாஸ்கோப்திரைப்படம் வெளிவந்து தமிழீழக்கலைகளுக்குத் தனி வழி சமைத்தது. திரைப்படத்துறையில் எம் தமிழ்க்கலைஞர்கள் மீண்டும் தலை நிமிர்ந்தனர்.

இத்தனைக்கும் கொழும்பில் தனது அரச வேலைப் பழுவும், படத்தயாரிப்புப் பொருளாதாரச் சிக்கல்களும் இவரை அவ்வப்பொழுது அல்லல்படுத்தியதையும் பொருட்படுத்தாது எடுத்த காரியத்தை மிடுக்காகச் செய்து முடித்தார்.

ஈழத்தில் ஒரு முதல்தர இயக்குனர் - நடிகர் - இளையதலைமுறையினரைக் கலையுலகில் முன்னேற்றி வைத்து எம் தமிழ்க்கலை வடிவங்களை மேலோங்கச் செய்ய வேண்டும் என்ற மனநிலை முனைவர் - மதிப்புக்குரிய ஏ.ரகுநாதன் அவர்களின் முயற்சிகளுக்குப் பொருளாதார மையங்கள் கைகொடுத்துச் சம்மதித்தால் தமிழீழக் கலைப்பரிமாணங்கள் நிலை உயரும் என்பதே நிஜம்.

நல்மனச்சோதரா!

யாழ்ப்பாணத்தில் தனியார் ஒலிபரப்புத்துறைக்கு முன்னுதாரண மானவரும், 'மக்கள்குரல்' எனும் பத்திரிகையை வெளியிட்டு வந்தவருமான சி.சு.புனிதலிங்கன் அவர்கள் என்னை தன்னோடு கொழும்புக்கு அழைத்து வந்து தங்களிடம் அறிமுகம் செய்ததினால் - கொழும்பு - நாராஜனப்பிற்ற சினிமா ஸ்டூடியோ 'சிலோன் தியேட்டர்ஸ் லிமிட்டேட்டில்' கலை இயக்குனர் வின்சென்ட் அவர்களிடம் நான் விரும்பிய கலைப் பணியில் என்னை சேர்த்து விட்டீர்கள்.

நான் கொழும்பில் தங்கி இருக்க இலவசமாக உங்கள் அறையிலேயே இடம் ஒதுக்கித்தந்தது மட்டுமா? உணவு வசதியையும் எனக்கெனச் செய்து கொடுத்தீர்கள்.

திரைப்படத்துறை கலை இயக்கத்தில் என்னை முன்னேற்றம் அடையச் செய்வதற்கு வாசல் திறந்து வைத்த தங்களை - தங்கள் குடும்பத்தினரையும், இந்தத் தகவலை நான் இவ்வேளையில் வழங்குவதற்கு வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித்தந்த அன்றைய யாழ்ப்பாணம் பெஸ்ரோன் ஒலிபரப்புச்சேவை முதல்வர் - இன்றைய ஐரோப்பிய வானலை ஒலிபரப்பாளர் என் அருமைத்தம்பி எஸ்.கே.ராஜென் அவர்களையும் நன்றியுடன் பணியும் - என் நெஞ்சிருக்கும் வரை... நினைவிருக்கும்! தங்கள் பவனவிழா மட்டுமல்ல மென்மேலும் தங்கள் மேன்மை சொல்லும் விழாக்கள் ஒவ்வொன்றிலும் என்பதிவும் இருக்கும்.

வாழ்க.....வாழ்க.....வாழ்க இவ்வையகம் போற்றிப் புகழ்க! இன்னும் பல வருடங்கள்!

நேரம் யொன்னானது

கலைஞர் ரகுநாதன் அவர்களிடம் இருந்து பல அனுபவங்களைப் பலர் பல விதமாகப் பெற்றிருப்பார்கள். அந்த வகையில் அவருடன் பணியாற்றும் வாய்ப்பு சில இடங்களில் கிடைத்ததை என்னால் என்றுமே மறக்க முடியாது.

ஆரம்பத்தில் பிரான்ஸ் திருமறைக்கலா மன்றத்தினரால் வணபிதா சவரி முத்து அவர்களின் உருவாக்கத்தில் மேடை ஏறிய 'பலிக்களம்' என்ற காவியத்தில் இணைந்தபோது அவர் நேரத்தை மதிப்பதைக் கண்டு வியந்திருக்கிறேன்.

எல்லோருக்கும் முன் உதாரணமாக அவரே பயிற்சிக்கு முந்திக் கொள்ளுவது என்பது அவரது நடைமுறையில் நிறையவே விரிந்திருப்பது கண்கூடு.

மன்னார் ஆனந்தன், கமிலெஸ் போன்றோரின் நெறியாள்கையில் 'ஆறு திரும்பியது' எனும் நாடகத்திலும் அவருடன் இணைந்து நடித்திருக்கின்றேன்.

ஒரு பெரும் கலைஞன் என்ற கர்வம் ஏதும் இல்லாமல் இனிய நண்பராகப் பழகிக் கொண்டே பயிற்சி எடுப்பது வளரும் கலைஞர்களுக்கு பள்ளிப் பாடமாக அமைந்தது உண்மையான விடயமாகும். எனது ஆக்கத்தில் உருவாகிய 'பொய்முகங்கள்' என்ற நாடகத்தில் முக்கிய பாத்திரம் ஏற்று சிறப்பித்திருக்கின்றார். இந்த நாடகம் பாரிசின் பல பகுதிகளில் ஐந்து தடவைகள் மேடை ஏற்றப்பட்டது பெருமைக்குரிய விடயமாகும். பின் நாளில் அந்த நாடகத்தை படமாக்கும் படி தானே அதற்கு திரைக் கதையும் எழுதித் தந்திருப்பது எனக்கு பெருமையாக இருக்கின்றது.

அடுத்து பல தலைமுறைக் கலைஞர்களோடு பணியாற்றியதும் தொடர்ந்து பணியாற்றுவதும் கலைத்தாய் இவருக்கு வாரி வழங்கிய பெரும் கொடை எனக் கூறலாம்.

எனது குடும்பத்தில் அண்ணன்மார் எல்லோருடனும் பணியாற்றி கூடவே என்னுடனும் சேர்ந்து இயங்கி குறிப்பாக எனது மகனுடனும் 'தேடிவந்த தேசம்' என்ற எனது நாடகத்தை சுவீஸ் நாட்டில் மேடை ஏற்றிய பொழுது நடித்து என் படைப்புக்கு பெருமை சேர்த்திருப்பது மறக்க முடியாத நிகழ்வாகும்.

இளமை குன்றாத பெரும் கலைஞர் ரகுநாதன் அவர்கள் நீடு வாழ்ந்து கலைப் பணி ஆற்றிக் கொண்டே ஏனைய கலைஞர்களுக்கும் ஊக்கம் கொடுத்து சிறப்புடன் வாழ இந்த இனிய வேளையில் வாழ்த்திக் கொள்ளுகின்றேன்.

'சின்னக்குட்டி' ரி.தயாநிதி

வானொலி, மேடை, தொலைக்காட்சி கலைஞர் பிரான்ஸ்.

செபமாலை ஆனந்தன்
நாட்டுக் கலைஞர்களுள்
பிரான்ஸ்.

கலைத்துறையில் வெற்றிப்பயணம் மேற்கொள்ளும் கலைப்பித்தன்

ஒரு நாள், ஒரு முதியவரைக் கண்டேன். எனக்கு அவரை முன்பின் தெரியாது. அவருக்கும் என்னை, முன்பின் தெரியாது. அந்த முதியவரைக் சந்தித்த நேரம், நாடகத்தில் நடிக்க ஒரு முதியவர் தேவைப்பட்டார். உடனே நான் 'ஐயா நாடகத்தில் நடிக்க ஒரு முதியவர் தேவையாக இருக்கிறது, நீங்கள் நடிப்பீர்களா?' என்று கேட்டேன்.

உடனே அவர் 'ஓம் தம்பி நான் நடிக்கிறேன்' என்றார். அவர் யாரும்ல்ல! அவர்தான் எங்கள் மூத்த கலைஞன் ரகுநாதன் அவர்கள்.

எந்த மறுப்பும் சொல்லாமல், சம்மந்தப்பட்டவரை யாரென்று தெரியாமல், பணியாற்றப் புறப்பட்ட பண்பு, தன்னை ஒரு பெரிய கலைஞனாக நினைத்து, இறுமாப்பு கொள்ளாத பண்பு, என்னை பிரமிக்க வைத்தது.

இவரிடம் நான் உரையாடமுன், இவர் இன்னார்தான் என்று, அடையாளம் கண்டிருந்தால், இதுபற்றி இவரிடம் பேசியிருக்கமாட்டேன். ஏனென்றால் இவரைப்பற்றியும், இவரின் ஆற்றல்கள் பற்றியும், மிகவும் அதிகமாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

தனக்குத் தெரிந்தவற்றை, இளைய தலைமுறைகளுக்குச் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும் என்ற தாகமும், வயதும், உடல் நலக்குறைவும் வெளியே தெரியாமல், பம்பரமாக இவர் சுழலும் வீச்சும், - இளைய கலைஞர்களின் ஆற்றல்களுக்கு மதிப்பளித்து, அவர்களின் ஆளுமையின்கீழ், இயங்கும் பக்குவமும், இளைய கலைஞர்களுக்கு நல்ல பாடங்களே.

நல்லவற்றை எங்கு கண்டாலும், பாராட்டும் நற்குணமும், எந்தவேளையிலும் எதையாவது செய்யவேண்டும் என்ற துடிப்பும், நன்றாகத் திட்டமிட்டு அவற்றை, நிறைவேற்றும் நிர்வாகத்திறனும், இவரை ஐயா கலையரசுவின் மாணவனாக நிறுவி நிற்கிறது.

நேரடியாகக் கலையரசு ஐயாவின் மாணவர்களாக நாம் இல்லாவிட்டாலும், கலைஞர் ரகுநாதன் மூலமாக கலையரசு ஐயாவின் தரிசனம் கிடைத்ததையிட்டு நாம் நிறைவடையலாம்.

ஈழத்து கலையுலகில், தனக்கென ஒரு அழியாத இடத்தினை, ஏற்படுத்திக் கொண்டவர். வயதுக்கும் இயங்குசக்திக்கும் அப்பாற்பட்டு இயங்கும், பெரும் கலைஞன். சிறுவர்முதல் பெரியவர்கள்வரை, அனைவரையும் தன்பால் ஈத்துக்கொள்ளும் இயல்புடையவர். நாடகம், திரைப்படம், வானொலி, பத்திரிகை, என பல துறைகளிலும் வெற்றிப்பயணம் செய்த கலைப்பித்தன்.

இவரிடம் நாம் கற்றுக்கொள்வதற்கு, நிறையவே இருக்கின்றன.

இந்தவேளையிலே பாரீஸ் வாழ்கலைஞர்களுடன் இணைந்து, ஈழத்துக் கலைஞர்கள் அனைவரின் சார்பிலும், திரு. ரகுநாதன் அவர்களை வாழ்த்திப் பாராட்டுகிறேன்.

தன்னடக்கமுள்ள கலைஞன்

மூத்துத் திரைப்பட வரலாற்றின் மூத்தகலைஞர்களில் ஒருவரான ரகுநாதன் அவர்களைப் பாராட்ட வயதோ கலை அனுபவமோ எனக்குப் போதாது, எனினும் நான் அவருடன் பழகிய அனுபவத்தை என்னால் மறக்க முடியாது. எளிமையான கலைஞன் தனக்குத் தெரிந்தவற்றை மற்றவர்களுக்குக் கூறத் தயங்காதவர், பிரபல சிங்களத் தயாரிப்பாளர்களிடம் தான் பெற்ற அனுபவங்களையும், சினிமாத்துறையின் நுணுக்கங்களையும், படப்பிடிப்பின் போது திட்டமிடல் பற்றிய விபரணப் படிவங்களைத் தயார் செய்யும் முறைகளைக் கூறியதுமட்டுமின்றி, கதையில் வரும் நீண்ட வசனங்களை பிரித்துக் காட்சிப்படுத்தல் போன்ற உத்திகளையும் எடுத்துரைப்பார்.

1996வது ஆண்டு வெளிவந்த 5வது கலைக்கண் படைப்பான 'ஆசு. ரவிக் குமாரைப்' பார்த்துவிட்டுப் பாராட்டிக்கடிதம் எழுதியதோடு நின்றுவிடாது அதில்நடித்த கலைஞர்களைத் தொலைபேசி மூலம் மனம்திறந்து பாராட்டினார், மேலும் அதில் உள்ள தொழில்நுட்பத் தவறுகளையும் சுட்டிக்காட்டினார்.

உலகெங்கும் பரந்துவாழும் ஈழத்துக் கலைஞர்கள் ஒன்றிணைந்து நல்ல படைப்புக்களை உருவாக்க வேண்டும் என்பதற்காக அயராது உழைப்பவர்.

எனது 10வது படைப்பான 'முள்ளும் மலராகும்' என்னும் குறும்படத்தில் முக்கிய கதாபாத்திரத்தை ஏற்று நடிக்கச் சம்மதித்தது மட்டுமின்றி 5 நாட்களைச் சேர்ந்த கலைஞர்களையும் தொழில்நுட்ப வல்லுனர்களையும் ஒன்றிணைத்த பெருமை அவரையேசாரும்.

75 வயதிலும் ஓர் இளைஞனுக்குரிய துடிப்புடன் சக கலைஞர்களுடன் நகைச் சுவையாகப் பேசி மற்றவர்களைக் குதுகலமாக வைத்திருப்பார்.

இக்குறும்படம் இவரது நடிப்புத்திறமையையும் கலைஆர்வத்தையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளது எனலாம்.

இவர் தன்குருநாதரை அடிக்கடி நினைவுகூர்ந்து கொள்வார், 'ஒருவரை இயக்குனராக ஏற்றுக்கொள்ளமுன் அவருடைய தகுதியை அறிந்துகொள், பின் அவரை இயக்குனராக ஏற்றுக்கொண்டால் அவர் கூறுவதைக் கேட்டு நட' என கலையரசு சொர்ணலிங்கம் ஐயா கூறுவார் எனக்கூறுவது மட்டுமின்றி இன்றுவரை கடைப்பிடிக்கும் தன்னடக்கமுள்ள ஒரு மாபெரும் கலைஞன்.

நோய்நொடியின்றி பல்லாண்டு காலம் வாழவேண்டுமென வாழ்த்துகின்றேன்.

கலைக்கண் பாலராஜா பேரம்பலம்
குறும்பட இயக்குநர், கலை ஆர்வலர்.
ஜேர்மனி.

(1935 - 2010)

படைப்பாற்றலும் வெளிப்பாட்டுத்திறனும் கொண்டவன் கலைஞன். அவனும் சமூகத்தில் ஒருவன். எனவே அவன் வெளிப்பாடுகளும் சமூகத்தை ஒட்டியதாகவே இருக்கும்.

சமூகம் தனது அழகை, கவர்ச்சியை, உயர்ச்சியை, மேன்மையை மட்டுமன்றி தனது குறைபாடுகளை, அவலத்தை, அலங்கோலத்தை எல்லாம் தெரிந்துகொள்ள, தன்னை நிலைநிறுத்தி நிற்கும் 'கண்ணாடி' அவன்.

உணவைப் பாதுகாக்கும் 'உப்பு' போன்று சமூகத்தைப் பக்குவப்படுத்தும் பேராற்றல் கொண்டவன்.

தனது படைப்புக்களை அரங்க வெளிப்பாடாக ஏனையோருக்குமாக அவன் வெளிக்கொணரும் போதே அவனுக்கும் சமூகத்துக்குமான உறவு நெருக்கமடைகிறது.

"கலையும் விஞ்ஞானமும் சமூக உழைப்பிலிருந்து தோன்றியவை இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று ஆதாரமாக உள்ள இருவகைப்பட்ட வடிவங்கள் இவையிரண்டும் மானுட உழைப்பிலேயே வேர் கொண்டுள்ளன" என்கிறார் மார்க்சிய அறிஞர் ஜியார்ஜ் தொமசன்.

எனவே மானிட உழைப்பின் வேர்களிலிருந்து துளிர்விட்டு, செடியாகி, கொடியாகி, மரமாகி பூத்துக்காய்த்துக் கனி யாகப் பயன்தரும் சுவையாய் விளங்கும் கலைஞன். என்றும் போற்றிப் பாராட்டப்பட வேண்டியவன்.

அரசியல் சமூக விடுதலைக்கான வித்துக்களின் விளை நிலம் அவன். தனது கண்களையும், காதுகளையும், மனங்களையும் அவன் எப்போதும் திறந்து வைத்துக் கொள்வ தனால் காலத்துக்குக் காலம் அவனது படைப்புக்களும், வெளிப்பாடுகளும் மாற்றம் அடைந்து கொண்டே இருக்கும்.

"இதுதான் கலை! இப்படித்தான் இதனை வெளிப்படுத்த வேண்டும்" என்று யாரும் அவனைக் கட்டாயப் படுத்தி விட முடியாது.

காற்று தென்றலாகவும் வீசும், புயலாகவும் மாறும், தனது கருத்துக்களை, தான் விரும்பியவற்றை, தனக்கு நல் லது - சமூக பயன்பாட்டுக்கு அவசியமானது என்று

அவன் எண்ணிவற்றை தனது பாணியில் வெளிப்படுத்திக்கொண்டே இருப்பான்.

காலத்துக்குக் காலம் பரிட்சார்த்த முயற்சிகளினூடாக அவனது படைப்புக்களும் புதுமைபெற்றுக்கொண்டே யிருக்கும். அவற்றுள் அழகுடையதும், பயன்பாடுடையதும் காலத்தின் கவனத்தால் நிலைத்து வாழும். அவனும் வாழ்வான்.

இத்தகைய ஒரு கலைஞனின் தனித்துவம் அத்தனையும் முத்தாரமாய்ப் பெற்று, காலத்தின் கவனத்தால் மிகவும் கவரப்பெற்று, சேரிக்கப்பட்டு, எம்மோடு என்றும் நிலைத்து வாழும் பெரும் பேறினைப் பெற்றவர், பெருமைக்குரிய, போற்றுதற்குரிய 'தமிழாள் கூத்தவை' யாளன் அவர்.

'வாழ்க வளமுடன்' என்று அவரால் ஆசி பெறாத கலைஞனே ஈழத்தமிழலகில் இல்லை. மூத்தவர் - முன்மாதி ரிக்கும், முதல்மரியாதைக்குமுரியவர். நாடகர் - இயக்குநர் - தயாரிப்பாளர் என முப்பரிமாணங்களையும் பெற்றவர். இளையோருடன் இணைந்து கற்கும் கலை மாணவன் அவர்.

அன்று, ஈழத்தில் அவர் கரம் பற்ற காத்திருந்த ஆயிர மாயிரம்ரசிகர்கள், கலை ஆர்வலர்களில் நானும் ஒருவன். இன்று, பிரான்ஸ், பிரிட்டன், ஜேர்மனி நாடுகளின் மாநகரங்களில் எனது எழுத்து இயக்கத்திலான 'சிவிகை' யில் தனது தனி நடிப்பால் எனக்குப் புகழ் சேர்த்தவர். எனது கண்கள் பனிக்கின்றன.

இது போதும் எனக்கு! உயர்வான, உன்னதமான, கலை வாழ்வில் நானும் ஓர் அங்கம் என்று இனி நான் துணிந்து சொல்வேன்.

காலத்தால் பதியம் பெற்று வாழும் அந்த மனிதர் அண்ணன் ஏ.ரகுநாதன் அவர்களுக்கு பவளவிழா.

உலகத்தமிழ்கலையகம் - பார்ஸ் கலைஞர்கள் இணைந்து நடாத்தும் பெருவிழா. மகிழ்ச்சி பெரு வெள்ளமாய்ப் பாய்கிறது.

அவர் காணவேண்டும் வைரவிழா. இதுவே என் பேரவா. பிரார்த்தனை.

நீங்கள் காணவேண்டும் வைரவிழா

எம்.அரியநாயகம்.

ஸ்தாபகத் தலைவர் ஐரோப்பிய தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம். தலைவர், தமிழ் அரங்கு டோட்முண்ட் - ஜேர்மனி பிரான்ஸ் தமிழர் கலை கலாசார ஒன்றியம் (புகழ்வு) பிரான்ஸ்.

(1935 - 2010)

சுட்பழமும்... சுடாதமன்னும்

பவளவிழா நாயகரின் படைப்புகளின் முன்-அட்டை

சுழத்தின் மூத்த கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் அவர்கள். முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவே அவரது கலைப் பணியை நான் நன்கு அறிவேன். அன்று அவர் எப்படியோ, அதே போன்று இன்றும் சலியாத உழைப்பு, உற்சாகமாக இயங்கும் துடிப்பு, தனித்த தன்மனைப் பதிப்பு, இன்னும் சாதிக்க வேண்டும் என்ற நிடிப்பு - இவைகளைக் கண்டு பிரமித்து மகிழ்ந்தேன்.

52 ஆண்டுகள் ஒருவர் கலைப்பணியில் முத்திரை பதித்துத் தொடர்வது மிக மிக அரிது. அவரது உயிர் மூச்சான நடனக் கலையை இன்றும் வளர்த்து வருகின்றார். இளம் கலைஞர்களை ஊக்குவித்து உற்சாக மூட்டுகின்றார்.

சுழத்துக் கலைப் படைப்பாளிகளில், ஓர் அணிக்கு ஓர் எதிரணி இருக்கும். திறமை எந்த அணியில் இருந்தாலும் இளைங்கண்டு போற்றும் வித்தியாசமான சுழத்துக் கலைஞர் நான் அறிந்தவரை இவர் ஒருவரே என அறுதியிட்டுக் கூறலாம். இதுவே இவரது தனித்துவத் தன்மைக்குச் சான்று பகர்வதாகும்.

19.05.1999

இளம்பிறை எம்.ஏ. ரஹ்மான்

சுந்தர்

எனக்காகப்
புகுது

இலங்கையில் சிறந்த தமிழ்ப் படம் எடுக்க முடியாதா?

முடியும் என்பதே ஒரு படத்தை தயாரித்த அனுபவத்தைக் கொண்டு நான் சொல்லக்கூடியது. நமக்குள்ள தகுதிக் குறைவுகள் என்னென்ன?

நமது சின்ன மார்க்கட்டை (இலங்கை மட்டும்) முற்றுக்கையிட்டிருக்கும் ஏராளமான தமிழ்ப் படங்களை முறியடிக்க, கூடிய பணம் செலவு செய்து படம் உருவாக்க முடியாமையே. தென்னிந்தியாவில் நமது படத்தைத் திரையிட அனுமதிக்கட்டும்- அல்லது - அனுமதி பெற்றுத் தரட்டும்- அவர்கள் 2500, 000/- செலவு செய்து எடுக்கும் ஒரு படத்தின் தரத்திற்கு இங்கு 500, 000/- செலவிலேயே ஒரு படத்தை உருவாக்க முடியும். அதற்கு வேண்டியவையாவும் இங்குள்ளது. தென்னிந்தியப் படங்களைப்பற்றி அங்குள்ளவர்களே கேவலமாகக் கதைக்க ஆரம்பித்திருக்கும் இந்நாளிலே- எந்தப் பருவத்தினரும் பார்த்து எந்த ஒரு பலனும் அடைய முடியாத படங்கள் (99 சதவீதம்) வந்துகொண்டிருக்கும் இந்த வேளையிலே இங்குள்ளவர்கள் நமது கைகளை நாமே சுட்டுக் கொள்ள முடியாது என்கிறார்கள். தமிழர்

சிங்களப் படத்தை எடுக்க முடியுமாயின் ஏன் தன் சொந்தப் பாஷையில் படமெடுக்க முடியாது? இதற்கு பலர் சொல்லும் சமாதானம் சிங்களப் படங்களுக்குப் போட்டியில்லை-தமிழ்ப் படத்திற்கு போட்டியிருக்கிறதாம். அதைத்தான் நாம் கேட்கிறோம். போட்டியைக் குறையுங்கள் அல்லது எமது படங்களையும் இந்தியாவிலிருந்து பத்துப் படங்கள் வாங்கும் போது மூன்று படமாவது

வோம் என்று கூறுவதுடன் இத்தனை படங்கள் தான் வாங்க வேண்டும் என்றும் அறுதியிட்டுக் கூறினால் என்ன? நல்லபடங்கள்மட்டும்வந்தால் போதாதா? இந்தியாவில் மட்டும் தான் கலை என்று கூறுபவர்களுக்கு நான் கூறக் கூடியது சினிமா இந்தியர் கண்டுபிடித்ததல்ல, அது மேல் நாட்டிலிருந்து வந்தது. ஒரு அமெரிக்கப் படத்திற்கு இணையாக இந்தியாவில் படம் முடியாமல் இருக்கிறது. காரணம் ஆங்கிலப் படங்கள் உலக மார்க்கட் உள்ளவை. அதுவே தான் நமக்கும் உள்ள காரணம். நாம் தயாரிக்கும் தமிழ்ப் படங்களை பரஸ்பரம் பரிவர்த்தனை செய்துகொள்ள அவர்கள் தயாராக வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இறக்குமதியை எதிர்ப்பதில் தவறில்லையே! சினிமா கலை மட்டுமல்ல - அது முதலில் ஒரு தொழில் என்பதை ஒவ்வொரு தமிழ்ப் படமும் நமக்குக் காட்டும் போது நமக்குச் சாப்பாடு போட ஒரு தொழிலை ஆரம்பித்தால் அது மற்றவர்களுக்கு எதிர்ப்பு என்று அர்த்தமில்லையே ...

ஏ. ரகுநாதன்

வாங்கப் பண்ணுங்கள். இந்த நாட்டிற்கும் அன்னியச் செலவாணி கிடைக்க வழி செய்வோம். இந்தியப் படங்களுக்கு 50 சதவீதம் வெட்டு'' இது பத்திரிகைத் தலையங்கம்- ஆனால் இந்தியாவில் தயாராகும் 100க்கு 90 படங்களும் இங்கு வருகிறது. இதற்கு அரசாங்கமும் உடந்தையா? அரசாங்கம் - வருஷத்திற்கு இவ்வளவு பணம் தான் தரு

சிலோன் சேவா ஸ்டேஜ் அளிக்கும் வாசகரின் பார்

வதி-பரமசிவம் நாடகத் தில் சில காட்சிகள்.

அரங்கில் காலூன்றி அகிலம் வெல்ல திரையில் மலர்ந்த கலைஞன்

அருந்ததி

கவிஞர்,
'முகம்' திரைப்பட இயக்குநர்
பிரான்ஸ்.

01.

எம்மைக் கடந்து போய்க்கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொரு கணங்களும் ஏதோவொன்றினைக் கையகப்படுத்திக்கொண்டே நகர்கின்றன. ஆழப்பதியமிட்டு வேர்களாய் உள்ளிழுக்கும் 'காலம்' சிலவற்றினைக் கருக்கியும் விடுகின்றன. எஞ்சிநிற்பவை வரலாற்றில் நிலைக்கும். ஆதிமனிதன் எப்போது வேட்டையாட தன்கரங்களில் கற்களைத் தூக்கினானோ, அப்போதே ஆரம்பித்தது அரசியல். வேட்டையில் கிடைத்தவற்றினை அனுபவிக்கும் ஆனந்தத்தில் துள்ளிக்குதிக்கத் தொடங்கியதுமே பிறந்தன கலைகள். வரலாற்றில், கலையின் தோற்றம் பற்றிக் கண்டறிதல் கடினம், எனினும் அது 'ஆதியானது' என்று மட்டும் கூறிக்கொள்ளலாம்.

கலைகள் பற்றிக் கதைத்தல் இன்பம், கலைகளைச் சுவைத்தல் இன்பம், கலைகளைக் கண்டடைதல் இன்பம். கண்வழி, செவிவழி, புலங்கள் அனைத்தின்வழியிலும் இது சாத்தியமே. எனவேதான் - மானுடவரலாற்றில் கலைகள் 'பரிணமித்தன' பலவாறாக படைத்தலும், காத்தலும், அழித்தலும் கலைகளால் சாத்தியமாகின. கலைஞரே 'பிரம்மாக்கள்' ஆகினர், இதற்கு ஏராளமான சான்றுகள் உண்டு.

எனவேதான் கலைஞனைக் காலம் 'கருக்' கொண்டு வரலாற்றின் வழி நிலைக்கச் செய்கின்றதென பாடபாடமே உரைக்கின்றது.

மனிதன் ஓர் அரசியல் பிராணி, எனின் அவன் ஒரு கலைப் 'பிரயாசியும் கூட, வாழ்வு மீதான நேசம், அதன் தேடல், கலைகளின் அடிப்படை சார்ந்தவை.

இங்கே தான் 'கலைஞன்' என்பவன் முக்கியம் பெறுகிறான், 'பிறர் ஈன நிலை கண்டு துள்ளுவர்' எனக் கலைஞனை அடையாளப்படுத்தும் பாரதியும் இதனைத்தான் குறிப்பிட்டான்.

'கலைஞன் என்பவன் காசுக்காக வேசம் கட்டி ஆடுபவனல்ல' எனச் சாப்பினின் குறிப்பிட்டதும் இதனைத்தான். 'கலை மனம் இல்லாவிடத்து கொலை மணமே கமழும்' எனும் கவிவரியும் இதுவேதான். ஆதலால், என்றும் கலைஞனைக் 'கொண்டாடுதல்' என்பது மனதுக்கிதமானதே.

'ரகுநாதன்' எனும் கலைஞன் பவளவிழா காணும் இந்நாளில் இவைபற்றியெல்லாம் மனசு அசைபோடுகின்றது.

02.

நாடகம், திரைப்படம் என்று பள்ளிக்கூடத்துக்கு அடிக் கடி மட்டம் போட்டுத்திரிந்த எழுபதுகளின் ஆரம்ப காலங்களில் இவரை அறிந்தவன், எனினும் முழுமையாக அறியாதவன்.

திரைப்படம் குறித்த அறிவுபூர்வமான கருத்தாடல்களுக்குப் பரீட்சயமில்லாத 'அன்றைய' பருவத்தில் இவரது 'தெய்வம் தந்த வீடு' 'திரைப்படத்தைப் பார்த்து விட்டு 'தத்துப்பித்தென்று' அவரிடம் விமர்சனம் (?) கூறியதாக ஒரு ரூபகம். (இது அவருக்கும் நினைவிருக்கும்) அவரது 'தேரோட்டி மகன்' நாடகம் அதன் பிரமாண்டத்திற்காகவே என்னை வியப்பில் ஆழ்த்தியது, இன்றும் நினைவிலுள்ளது.

ஒரு நீண்ட நெடிய கலைப்பயணத்தின் சாட்சியமாக ஏன் முன் உலவிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு மனிதனை, ஒரு கலைஞனைக் கொண்டாடுதலின் அவசியம் குறித்த மாற்றுக் கருத்துக்களை யாரும் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள் என எண்ணுகிறேன். இதுவே அவரை மறுமதிப்பீட்டுக்கு உள்ளாக்கக் கூடாது எனும் கருத்துக்கு உடன்பாடுள்ளது என்பதாகாது. அது அவசியமான ஒன்று, அதுவே ஒரு கலைஞனின் 'முழுமை' குறித்த ஆவணப்படுத்தலைச் சாத்தியமாக்கும்.

துரதிஷ்டவசமாக அவரது படங்கள், நாடகங்கள் என்பன இன்றைய சந்ததியினரின் பார்வைக்கு எட்டாக்களிகளாகிப் போயிருக்கின்றன. வரலாற்றில் பல கலைஞர்களுக்கு நிகழ்ந்த, நிகழும் விபத்து இது.

எனினும் இன்றைய நாளில் ஐரோப்பிய நாடுகளில் இவரது குறும்படங்கள், சற்று நளமான படங்கள் என பல மதுபார்வைக்குக் கிடைக்கின்றன. ஆனாலும் அவரை முழுமையாக அறிவதற்கு அவை போதுமானவையல்ல. மேலும், இவைகளை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு இவர் பற்றிய முழுமையான சித்திரமொன்றினை வரைந்து விடமுடியும் என்று எண்ணவில்லை, அறிந்தவரையில் இவரது வாழ்வின் பெரும் பகுதியினை 'நாடகங்கள்' விழுங்கியிருக்கின்றன, அதன் செரிமானம் குறித்த பெறுபேறுகள் பற்றி கலைவாழ்வில் இவர் கூட 'கைகோர்த்து' நடந்தவர்கள் உரைத்தலே பொருத்தம்.

எனினும், அவர்களில் இன்று யார் உளர் எனத்தேடுதல் வீண் பிரயத்தனமாயும் முடியலாம். எனவே, இவர்தனது வரலாற்று சூழலில் தாமாகவே அவைகளைத் திரட்டித் தருவார் எனில், இவர்பற்றிய முழுமையான தீர்மானத்திற்கும், இன்றைய சந்ததியினரின் தமிழ் நாடக வரலாற்றறிவுக்குத் தீனி போடுவதற்கும் அது வழி சமைக்கும்ல்லவா?

அடிப்படையில் இரு வேறுபட்ட கலைவடிவங்களான நாடகமும், திரைப்படமும் சார்ந்து இவரது 'இயங்குதல்' இருப்பினும், நடிப்பு, இயக்கம் என்பதே 'பண்பு ரீதியில்' இன்னும் இனங்காட்டியது.

(1935 - 2010)

நாடக நட்ப்பும், திரைப்படத்திற்கான நட்ப்பும் வெவ்வேறு தளத்தில் இயங்குபவை எனினும், இந்திய நாடக, சினிமாவினை ஆரம்ப காலம் தொட்டு அண்மைக்காலம் வரை அவதானிப்பின் இந்த வேறுபாடுகள் 'திரிபடைந்து' மயக்க நிலைக்குத் தள்ளுவதை உணரலாம். (இன்றளவும் இப்படி நிகழ்கின்றன என்பது மிகவும் வருத்தமான விடயம்)

நாடகத்தில் தனது 'இருப்பினை' நிரூபித்த இவரது அன்றைய காலத்திய திரைப்படங்கள், தமது சமகாலத்தவைகளின் அடிப்படைப்பண்பிலிருந்து மாறுபட்டோ, விலகியோ இருக்கவில்லை என்பதே உண்மை, கலை, இலக்கியத்தில் 'பிரக்ஞை' நிலையில் ஒரு மாற்றத்தினை நிகழ்த்தாத அன்றைய காலகட்டத்தின் பெறுபேறுகள் பொதுவாகவே இப்படித்தான் இருந்தன, விதிவிலக்குகள் இன்றி.

ஆனால் இங்கு முக்கியத்துவம் பெறுவது இவரது 'துறைசார்' ஈடுபாடுதான். ஒரு குறிப்பிட்ட வர்க்கத்தின் கைகளில் இருந்த 'சினிமா' சாமான்யமானவர்களாலும் உருவாக் கப்படலாம் என்பதனை நிரூபித்த வரலாறு எம் தேசத்திலும் நிகழ்ந்திருக்கிறது எனில், இவரது 'நிர்மலா' திரைப்படத்தினையும் இதற்குச் சிறந்ததோர் உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம் என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

இலங்கையில், தமிழில் திரைப்பட உருவாக்கமானது ஒரு பெரும் தொழிற்றுறையாக வளர முடியாமல் போனமையினால் இவர் போன்றவர்களது முயற்சிகள் தொடர்ச்சியற்று அறுபட்டுப்போயின. அதன் தொடர் விளைவாக தமிழகத்தின் 'சினிமாக்கள்' எம்மை முழுமையாக அபகரிக்க, எம்மவர்களது சினிமா முயற்சிகள் ஏறத்தாள ஒரு முற்றுப்பெற்ற நிலையினை அடைந்தது. (பின்னர் அது தொடர முடியாமல் போனமைக்கான அரசியல் காரணங்கள் வேறொரு தளத்தில் ஆய்வு செய்யப்படவேண்டியவை)

இதன் தொடர்ச்சியாக எம் கலைஞர்கள் பெருமளவில் நாட்டைவிட்டு வெளியேறியமையும் நிகழ்ந்தது.

இவரது வெளியேற்றம் கூட இத்தகையதுதான். ஆயினும், காலமாற்றம் சின்னத்திரையில் சினிமாவை உருவாக்கும் சாத்தியத்தினை அளித்தமை இவர் போன்ற கலைஞர்களுக்கு பெரும் வாய்ப்பாக அமைந்தது. பல படைப்புக்கள் இங்கு இவரால் உருவாக்கப்பட்டன, அவற்றில் இவர் நடத்தும் இருக்கிறார்.

ஏறத்தாள மூன்று தலைமுறைச் சினிமாக்களோடு பரீட்சயமான இவர், சினிமாவில் சாதிக்கும் தனது கனவின் அகலிப்பினை இன்றளவும் விஸ்தரித்துக்கொண்டே செல்கிறார் எனில் அது மிகையல்ல. பல நாடுகளில் நிகழ்வதான கதைமையமைக்கொண்ட நீண்ட சின்னத்திரைத் தொடர் ஒன்றினை இவர் இயக்கி வருவதான செய்தியே இதற்குச் சான்று.

தன் படைப்புக்கள் மீதான சாதக - பாதக விமர்சனங்களுக்கான எதிர்வினையின்போது இவர் காட்டும் தன்னடக்கம் இன்றைய பல கலைத்துறை சார்ந்தவர்களிடம் காணமுடியாதது.

இத்தகைய மனநிலைதான் பிறருடைய திறமைகளை மனநீற்றந்து பாராட்டும் உயரிய பண்பினை இவரிடத்தில் வளர்த்திருக்கிறது.

கலைஞர்கள் 'சயவிமர்சனத்தோடு' இருப்பதே இத்தகைய மனநிலை.

இயல்புகள் வெளித்தோன்றுவதற்கான சாளரங்களைத் திறந்துவிடுகிறது. இல்லையெனில் அது, சார்பு - எதிர்நிலைக் காழ்ப்புணர்வுகளில் சிக்கவைத்து ஆரோக்கியமற்ற சமூக விழுமியங்களைக் கருக்கொள்ள வைப்பதற்கான சாத்தியங்களை விதைத்து விடுகின்றன.

இந்தவகையில் 'ரகுநாதன்' போன்ற கலைஞர்கள் ஏனையவர்களுக்கு ஒரு முன் மாதிரியும், வழிகாட்டியும் ஆகின்றனர். இது பற்றியெல்லாம் பேச வேண்டியதான தேவையெழுவதே சமூகம் குறைபட்டுக் கிடக்கிறதே என்பதன் விளைவுதான், ஆதங்கம் தான். எந்தக் கலைஞரும் தனது கலைவாழ்வில் தான் சாதித்தவைகளைக் கொண்டு திருப்தியடைந்து விடுவதில்லை, 'திருப்தி' என்பது பூரணத்துவத்தினை அடைதல். பூரணத்துவம் என்பது கலைஞரின் கனவுகாணும் நிலையினை வளர்ப்பது. அது முற்றுப் பெற்று விடும் எனில் அவன் செயற்பாடுகள் முடங்கிவிடும். எனவேதான் கலை போலவே கலைஞரும் என்றும் இளமையானவன்.

படைப்பாக்க மனோநிலைதான் சதா அவனைப் பூதுப்பித்துக்கொண்டேயிருக்கும். பவளவிழா காணும் எம் கலைஞர் திரு.ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள் இதற்கோர் சிறந்த உதாரணம். 'படைப்பு நிலை' சார்ந்து தன்னை எப்போதும் தயார்நிலையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் இவர், அடிக்கடி படப்பிடிப்புக்கென பிற நாடுகளுக்குப் பயணித்துக் கொண்டிருப்பார். எனவே இவரது வயது பற்றி யாரும் கேட்டுவிடக்கூடாது.

இவரது அன்றைய நாடக, திரைப்பட வாழ்வில் பெரும் ஜாம்பவான்களோடு இவர் பணிபுரிந்திருக்கிறார். நாடக உலகில் இவரது பெரும் மதிப்புக்குரிய 'கலையரசர்' சொர்ணலிங்கம் அவர்களை தனது குருநாதர் என பெருமையாகக் கூறிக்கொள்வார். சிங்களத்திரையுலகின் 'சிங்கம்' லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பீரீஸ் போன்றவர்களுடன் கூட பணியாற்றியிருக்கிறார்.

பல திறமைமிக்கவர்கள் பணியாற்றிய சமகாலத்தில் பணிபுரியும் பாக்கியம் பெற்ற இவர், இப்போது கூட அத்துறையில் தொடர்ந்து இருப்பதும், இயங்குவதும் பெரும் வரப்பிரசாதம்.

காலம் கனவுகளை வளர்க்க அதனோடு போட்டி போட்டுக்கொண்டு கலைஞரும் பயணிக்கிறான். விளைவுகள் பற்றிய கவலைகளைக்கழைந்துவிட்டு வருகின்ற வற்றினை அறுவடை செய்து, அனுபவமெனும் பொக்கிஷத்தில் இட்டு அடுத்துவருகின்ற தலைமுறையினர்க்கு அதனை வழங்கும் கலைஞரின் இத்தகைய சுழற்சி முறைதான் இப்புழிப்பந்தினை புதிது புதிதாகப் புஸ்பித்துக்கொண்டிருக்கிறது. எனவே, இந்த வகையில் கலைத்துறையில் நீண்ட அனுபவம் மிக்க ஒருவருக்கு விழா எடுப்பது மிக மிகச் சரியானதே. இது, இளந்தலைமுறையினர்க்கும் பெரும் உற்சாகத்தினைக்கொடுக்கும். சாதிக்கவேண்டும் எனும் உணர்வினைக்கொடுக்கும். ஆதலால் காலமறிந்து இவ்வழிவினை எடுக்கும் முயற்சி என்றென்றும் நன்றியுடன் நினைவு கூரத்தக்கது. திரு.ஏ.ரகுநாதன் அவர்களை வாழ்த்துவதற்கு எனக்கு 'தகுதி' இருக்கின்றதோ, இல்லையோ 'உரிமை' இருக்கிறது. அந்த வகையில் என் மனப்பூர்வமான வாழ்த்து களையும் அவருக்கு இதன் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்

சுட்பழமும்... சுடாதமன்னும்

பவளவிழா நாயகரின் பெற்றோர்

தெய்வம் தந்த வீடு

க.முகுந்தன்
'சலனம்' பாரீஸ்
பிரான்ஸ்.

ஈழக்கலைஞர் வாழ்க! வளமுடன்!!

2000 இல் பாரீஸில் வெளிவந்த 'பேரன் பேர்த்தி' குறும்படம் திரையிருட்டில் காண்பிக்கப்படும் போது கடைசிக் காட்சியில் பெரியவர் தாகத்துடன் தண்ணீருக்காக அவதிப்படுகிறார்... அங்கு முன் வரிசையிலிருந்த சிறு குழந்தையொன்று 'அம்மா! தாத்தாவுக்கு தண்ணி கொடு!!' என்று வீறிட்டதான நிகழ்வை நேரில் காணுற்ற எவராலும் மறக்க முடியாது.

பரா - மொழி தெரியாத பெயர்களின் தவிப்பை இந்தச் சட்டகத்தினுள் அடக்கியிருந்தார். இதற்கு முன்பு வெளிவந்திருந்த 'அழியாத கவிதை' குறும்படத்தில் காரின் பின் டிக்கிக்குள் இருந்து பெரியவர் வெளிப்படும் போதில் உஸ்... எனப் போடாதவர்கள் மிகக்குறைவு. புகலிடப் பெயர்வு வாழ்வின் தாக்கத்தை அஜீவன் இந்தச் சட்டகத்தில் அடக்கியிருந்தார்.

இந்தப் பெரியவர்தான் எங்களுடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும், தன்னை எப்போதும் பொடியனாகவே பிரதிபலிக்கும் ஈழக் கலையுலக இளைஞன் ரகுநாதன்.

கடந்து வந்துள்ள இந்த 75ற்குள் 57 வருட தொடர் கலையுலகப் பயணம், மூன்று நூற்றாண்டுக் கலையுலக வித்தகர்களுடனான அனுபவ வாழ்வு, இலங்கையில் வாழ்ந்த வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சிங்கள தமிழ்க் கலைஞர்களுடனான கலைப்பயணம், ஈழத்துக் கலைக் களவு மேம்பாட்டுக்காக இந்தியாவில் அதுவும் தமிழ்நாட்டில் நம்பிக்கையுடன் பயணித்துக் கண்ட பட்டறிவு, ஈழத்தமிழன் சிதறுண்டவனாகி பூமிப் பந்தில் விசிறப்பட்டிருக்கும் புலம்பெயர்வு வாழ்வில் தானுமொருவனாகித் தொடரும் அடுத்த பரிமாணத்திற்கான கலைப் பயணம் என இவரது பயணத்தைக் குறுக்கு வெட்டில் பதிவாக்கினால் ஈழத்துவரலாற்றின் இன்னுமெ?ரு முக்கியமான ஆவணம் கிடைக்கும்.

ஆடிய கால்கள் ஆடிக் கொண்டதான் இருக்கும், உழைத்த கைகள் உழைத்துக் கொண்டே இருக்கும் என்பார்கள் அதை இவருடன் நெருங்கியவர்கள் அனைவரும் உணர்ந்திருப்பர்.

மேடை நாடகத்துடன் அறிமுகமாகி வானொலி, திரை, குறுந்திரை எனவும் புதியதாகப் பிரசவிக்கும் கலை வெளிப்

(1935 - 2010)

பாடுத் தளங்களிலும் இவரது பயணம் தொடர்வது ஆச்சரியமானதொன்று.

கலைப்பயணத்தில் எல்லாமாகி இருந்தாலும் ஈழத்துக் கூத்து தொடர்பாக இவருக்கிருக்கும் நேசம் அலாதியானது. தருணம் கிடைக்கும்போதெல்லாம் தன்னை ஒரு கூத்தராக வெளிப்படுத்த முன்னிற்பார். இதனால்தான் இவர் தனக்கென்று நிறுவியுள்ள அமைப்பிற்கு 'தமிழாள் கூத்தவை' எனப் பெயரிட்டுள்ளார் போலும். இந்தப் பெயரிடல் இவரது ஆழ்மனத் தெரிவு. ஆக ஆழ் மனத்தில் ஈழத்துக்கான கலை பதிவுற்றிருக்கிறது.

ஈழத்துத் தொன்மக் கலை கூத்து, இதனுள்ளிந்தான் எமக்கானதான அடையாளக் கலைப் பொக்கிசங்கள் புதைந்து கிடக்கின்றன. அரங்கியல் நிகழ்த்துக் கலையின் வலாற்றில் சடங்குகள் முக்கிய தொடக்கப் புள்ளி என வரலாற்றியலில் பார்க்கிறோம்.

மனிதனின் மனம் சார்ந்த விசிவத்தளத்தில் உதயமாவதும் மற்றைய மனிதர்களின் மனிதனுள் ஊடுருவி, ஆகர்சித்து மனிதரை மாமிடராக பரிணமிக்கவைப்பது கலை இலக்கியத்தின் முக்கியமான பணி.

மிக வேகமாக விரட்டப்படும் புதிய உலகமயமாகச் சூழலிலும் பரவலான மாமிட நேசிப்புக்குரியதான இடத்தில் கலையுலகு புதிய விஞ்ஞான உத்திகளினூடாகப் பயணித்த வண்ணம் இன்றும் இருக்கிறது.

சமூக இயற்கை இயங்கியல் பே?க்கில் தன்னை இயைந்து தான் நேசிக்கும் கலை வெளிப்பாடுகளை காலத்துக் கேற்ற புதிய சூழலிலும் தகவமைக்கும் இவரால் பலர் கவரப்பட்டதில் வியப்பொன்றும் இல்லை. இதில் நானும் ஒருவன்.

இவர் எங்களுக்கெல்லாம் மாமிட நேசிப்புடனான ஒரு தந்தை. ஈழத்து வரலாற்றில், வாழும் போதே வாழ்த்தும் அரிய நிகழ்வுகளில் ஒன்றாகப் பதிவுறும் இந்நிகழ்வில் பெரும்பாலான ஆர்வலர்கள் பங்கேற்பதானது ஒரு சிறந்த உதாரணமாகும்.

தொண்ணூறுகளின் கடைசியில், புதிய சந்ததியினராக தடமிடப்போகும் புலம் பெயர் ஈழத்தமிழர் தொடர்பான சமூக அக்கறையுடனான சந்திப்புகளில் கலைத்தளத்தின் அவசியம் எங்காளல் நன்கு உணரப்பட்டது. அப்போது கலை - இலக்கிய படைப்பாளர் தனித்தனிக் குழுமங்களாகவும் பெரும்பான்மை மக்கள் வீடியோ, சஞ்சிகைகளை இலகுவாகவும் மலினமாகவும் பெறும் கலாச்சார விற்பனை நிலையங்களின் நுகர்வோர்களாகவும் சமூகச் சக்கரம் சுழன்று கொண்டிருந்தது. இவ்வேளையில் நம்மவர் கதை சொல்லிகளாகி நம்பிக்கையூட்டும் குறுந்திரைப் படங்களை தந்திருந்தார்கள். இதற்கான போட்டிகளும் நடந்து உற்சாகமளிப்பதாக இருந்தது. இந்தக் குறுந்திரை முயற்சி எம்மைப் போன்ற பலரை ஈர்த்தது.

இனிவரும் காலத்தில் பெரிய அளவில் நம்மவர் படைப்புகள் வெளிவருவதற்கான நிறைவான சாத்தியப் பாடுகளை இதில் எம்மால் இனங்காண முடிந்தது. எதிர்காலச் சந்ததியினரின் சமூக அக்கறையின் ஈர்ப்பால் இவ்வகைப் படைப்புகள் பரவலான மக்கள் தளத்திற்குப் போக வேண்டியதன் அவசியத்தை முன்னிட்டு நாம் கூறிய ஆலோசனைகள் கேட்பாரற்று காற்றில் சங்கமித்து கரைந்து போயின.

நம்மவர்களால் நிகழ்த்தப்படும் எழுத்து - காட்சி ஊடகங்கள் பெரும்பான்மை மக்களின் இயந்திரத்தன இரசனைக் குத் தீனி போடும் ஆர்வத்துடனேயே செயற்பட்டன. சமூக அக்கறையின் காரணமாக தொலைவில் தெரியும் பிரகாசத்தை மக்களிடம் கொண்டு சென்று மக்களின் இரசனையையும் படைப்பாளரது எண்ணங்களையும் சங்க மிக்கும் ஒரு தளம் காலத்தின் அவசியமானது.

'நமக்கென்றோர் நலியாக் கலையுடையோம்' என்ற விருது வாக்கியத்துடன் சலனம் பிறந்தது.

எதிர்கால ஈழத்தமிழரின் வாழ்வுப் பதிவுகளுக்காக அப்பால் தமிழ் இணையமும், கலை வெளிப்பாட்டுத்தளமாக சலனமும் சமூக அக்கறைத் தொண்டு நிறுவனங்களாகின. இதனூடான பயணத்தில் கலையுலக நட்புடன் ரகுநாதன் ஐயா எம்முடன் இணைகிறார். 'வாழ்க வளமுடன்' என்ற அழைப்புக்குரலுடன் தொலைபேசி முனையில் விளிக்கும் தன் அணுகு முறையை இன்று எம்போன்ற பலரும் பரவலாக மேற்கோள்ளும் பரிவு தெறிப்புக்குச் சொந்தக்காரர் இவர். ஆனால் இவர் தொடர்பான அறிமுகம் எனக்குக் கிடைத்தது சுவையான வேறொரு கதை.

1970 கள், ஈழத்தின் வடபகுதியில் இளையோர் மத்தில் சுதேசியம் தொடர்பான சுயதேடலுக்கான விழிப்பு பரவலாக வெளிப்பட்ட காலம். யாழ் நகரத்தைக் கோலாலகலமாக்கிய உலகத் தமிழாராட்சி மாநாடு கிணற்றுத் தவளையாக இருந்த இளையோரை வெளியுலகில் கொண்டுவந்து விட்டிருந்தது.

'வெளிக்கிட விசுவமடு' நாடகம் மற்றும் 'இலண்டனில் மாப்பிளையாம் பொண்ணு கேக்கிறாங்க... ஐயையோ வெட்கக் கேடு...' பொப்பிசைப்படல் மற்றும் வாடைக்காற்று திரைப்படம் என மக்கள் மயமான ஈழத்தமிழர் படைப்புகள் இளையோரின் பெரும் கவனத்தைக் குவித்திருந்தன.

இக்காலகட்டத்தில் உருவாகிய யாழ் பல்கலைக்கழகத்தினூடாக 'கண்ணாடி வார்ப்புகள்' போன்ற புதிய அரங்க நிகழ்வுகளும் வெளிப்படத் தொடங்கின.

இலங்கையில் இதுவரை அறுபதுகளில் சமுதாயம்(1962) முதலாக 1993இல் வெளிவந்த சர்மிளாவின் 'இதயராகம்' வரை சுமார் 28 திரைப்படங்கள் பதிவு பெற்றுள்ளன. இதில் 1970களில் மட்டும் 16 திரைப்படங்கள் வெளிவந்துள்ள மையை அலட்சியப்படுத்திவிட முடியாது. இதிலும் யாழ் ராணித் திரையரங்கில் 'வாடைக்காற்று' திரையிட்ட அதே வேளையில் யாழ் லிடோ திரையரங்கில் 'தென்றலும் புயலும்' ஓடியதை கவனமெடுக்கத்தான் வேண்டும்.

இந்தியத் திரைப்படங்கள் மேளதாள வடிவிலும் கோலாலகலமாகத் திரையிடப்பட்ட காலம் அது. திரைப்பட இரசிகர் மன்றங்களின் அட்டகாசங்களும் சீட்டுப் பெருக காத்திருக்கும் கூட்டத்தின் மேலாக தாவிச் செல்லும் அடாவடிக்

குமுவினரின் செயல்களையும் இலகுவில் மறக்க முடியுமா?

புதிய படங்கள் 8 காட்சிகளாகவும் 9 காட்சிகளாகவும் போட்டா போட்டியாக அப்போது திரையிடப்படும். சீட்டுகளை திரையரங்குகளில் பெறுமுடியாது தவித்த வேளையில் பிளாக்கில் யாழ் கடைகளில் சீட்டுப் பெற்று படம் பார்த்தவர்களில் நானும் ஒருவன். அப்போது நான் சிவாஜி பித்தன். சிவாஜியின் திரைப்படத்தை முதல் நாளே பார்த்துவிடும் ரசிகர்களில் ஒருவன். இதனால் நட்பு வட்டத்தில் பெரும் வாதப் பிரதிவாதங்கள் நடப்பது சகசம்.

இலங்கையில் உருவாகும் தமிழ்ப்படங்கள் தொடர்பாக பரிசீலனைக் கவனத்தைத்தானும் இந்த சிவாஜிப் பித்து விடவில்லை. கௌரவம் வெளிவந்திருந்த போது என் ஊர் நண்பன் குவிண்டஸ், சிவாஜியின் 'ஓவர் அக்சன்' பற்றி கிண்டலாக எடுத்துரைப்பான். இதை என்னால் தாங்கிக் கொள்ள முடியாதிருந்தது. பொறாமையால்தான் இப்படியெல்லாம் கதைப்பதாக எண்ணிச் செல்வேன்.

இதன்பின் வெளிவந்திருந்த பைலட் பிரேம்நாத் தொடக்கம் பட்டாக்கத்தி பைரவன் வரையிலான சிவாஜி படங்களை எனது மூளை அவனது விமர்சனப் பார்வையுடனேயே பார்க்க வைத்தது. எனது சினிமா இரசனை மேம்படடைந்து. சிவாஜி பித்து வெளியேற்றி எனது சினிமா இரசனை அறிவுக்கு வழிகாட்டிய குவிண்டலை பின்னர் வாஞ்சையுடன் கைகுலுக்கினேன்.

இக்காலகட்டத்தில் தமிழ் சினிமாவில் புதியதொரு உலகு தெரிய ஆரம்பித்திருந்தது. அன்னக்கிளியால் தமிழ்த் திரை இசைஞானாக இளையராசாவும், 16 வயதிலே பாராதிராசாவும், முள்ளும் மலரும் மகேந்திரனும் எனவாக சினிமா தொடர்பான பன்முகக் கலைநுணுக்குகள் புலப்பட ஆரம்பித்தன.

நிறையவே படங்கள் பார்க்க ஆரம்பித்தேன். இதில் நெஞ்சம் மறப்பதில்லை 'கல்யாண்குமார்' என்ற இயல்பான நடிகர் பற்றி இந்தச் சினிமா இதழ்கள் பெரிதாக எழுதாத வெறுமை தெரியவந்தது.

கொழும்பில் பணியாற்றிய எனது அண்ணன் யாழ் வரும்போது பொன்மணி மற்றும் குத்துவிளக்கு படம் பற்றி நிறையவே சொல்வான். இவை எமது தேசியப் படங்கள் இம்முயற்சியை நாம் ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்வான். அப்போது இலங்கையிலும் சிலபேர் தாங்களும் கதாநாயகர்களாக நடமாடும் கனவுகளுடன் படாதபாடுபடுகிறார்கள் எனத்தான் நினைப்பேன்.

யாழ் பல்கலையில் கற்கும் காலத்தில் புதிய நட்பு வட்டமொன்று உருவாகி இருந்தது. இந்த நட்புவட்டம் ஒன்றாகவே படம் பார்த்து விமர்சன இரசனை செய்யும் பக்குவத்துடன் இருந்தது. படம் முடிய நிக்கோ ஓட்டலில் ரோல் சாப்பிட்டவாறு நிறையவே விவாவாரியாக அலசலில் ஈடுபடுவேம். இம்முறையால் கவரப்பட்டதாலோ என்னவோ எம்முடன் படிக்கும் ரகுநாதன் என்ற சகமானவன் அப்போது வெளிவந்த 'தெய்வந்தந்த வீடு' பற்றிச் சொல்லி எங்களையும் அழைத்தான்.

சாந்தி தியேட்டரில் பார்த்த அந்தப்படம்தான் இந்த ஏ.ரகுநாதனை எனக்கு அறிமுகம் செய்தது. தலைமுறை கடக்கும் நீண்ட கதை. பிரமாண்டமாக எடுத்திருந்தனர். சிவாஜியின் தில்லானா மோகனாம்பாளின் பாதிப்பின் பிரதியாக வெளிப்பட்ட இந்தப் படம் எம்மை நௌயத்தான் வைத்தது.

அப்போது எம்மை அழைத்த நண்பனிடம் 'டேய்! உன்னடைய பெயருடையவர்தான் இப்படத்தின் நாயகன் என்ற தால்தானே எங்களை இப்படத்துக்கு அழைத்தாய்!' என்றபோது அவனால் ஏதுமே சொல்ல முடியவில்லை. இப்படத்தை ஏன்தான் இவ்வளவு சிரமப்பட்டு எடுத்தார்கள்? என்ற கேள்வி என்னை விடாது அரித்துக் கொண்டே இருந்தது. பின்னொரு காலத்தில் ஈழத்தமிழனாலும் முடியும் என்றதான தன்முனைப்பின் உந்துதலால் கலைத்தளத்தில் வெளிப்பட்ட ஒரு கீற்றுதான் இது என்பது தெரிந்தது. எமக்கானதோர் கலை இருப்புக்காக முனைவோராகக் காணப்பட்ட ரகுநாதன் போன்றோர் வாஞ்சைக்குரியராகினர்.

புகலிட வாழ்வில் நெருங்கிப் பழகியபோது, பதின்ம வயதில் தேசங்கடந்த வாழ்வின் இருப்பாலும், மதம் சார்ந்த குறுட்டு மூட நம்பிக்கையில் தான் பெற்றிருந்த அனுபவத்தால் பெரியாயித்தை தழுவிவரானதை அறியமுடிந்தது. இயல்பாக முகிழ்ந்திருந்த இக்கொள்கையை இன்று வரை கடைப்பிடிக்கும் இவரது ஆளுமை என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தது.

பார்சில் 90களின் கடைசியில் ரகுநாதன் ஐயாவை ஒரு குறும்படப் போட்டியின் நடுவர்களில் ஒருவராகச் சந்தித்து கைகுலுக்கியபோது புளங்காகிதமடைந்தவனானேன். நீண்ட வெண்முடியுடன் நிமிர்ந்த திடகாத்திரமான உருவத்துடன் குழந்தைபோல் பழகும் இவரது சுபாவம் தனிக் கவனத்தைக் கொடுத்தது. பின்னர் விஸ்தானூஸ் கிராமத்தில் சலனம் நடாத்திய குறும்பட மக்களரங்கில் இவரும், புதிய நடிகனாக அறிமுகமாகிய மோகனும் கலந்து மக்கள் இரசனையுடன் சங்கமித்தனர். இந்நிகழ்வில் நடிகன் தொடர்பாக இவர்கூறிய எண்ணம், 'நாங்கள் நடிகர்கள்தான் ஆனால் உங்களைப் போன்ற சாதாரண மக்களில் நாங்களும் ஒருவர் என்பதை உற்றுக் கவனிக்க மறக்காதீர்கள். நாங்கள் மின்னொளி பீச்சம் மேடைகளிலும், கமெராக்களுக்கும் முன் மட்டும்தான் நடப்பவர்கள்.' என்றதானது என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தது.

அதுமட்டுமில்லாது அப்போதுதான் வெளிவந்திருந்த 'விவாசம்' படத்தின் நாயகன் மோகனூடன் சினேக பாவத்துடன் பழகிய மாஸிட் நேசம் கவனங்கொள்ள வைத்தது.

பின்னர் ஈழவர் திரைப்பட மன்றம் வெளியிட்ட குறும்பட ஒளித்தட்டு நிகழ்வில் புதியதாக கலையுலகில் பிரகாசித்த இளையோர் வதனன், குணா போன்றோரை கௌரவித்து ஊக்குவித்த செயல் மிகவும் பாராட்டப்பட வேண்டிய உதாரண நிகழ்வாகும். தத்தமது பண்புகளோடும் ஆதர்சிறுத்துவோடும் நினைத்து சிறு சிறு குழாமாகச் சுழலும் கலை

கட்பழமும்... சுபநமன்தும்

(1935 - 2010)

இலக்கிய வட்டங்கள் ஒருத்துவமாகும் சங்கமிப்புகளாக இந்நிகழ்வுகள் அமைந்திருந்தன.

'கலைஞர்களால் என்னத்தைச் செய்ய முடியும்?' என்ற இளக்காரத் தொனியுடன் காணப்பட்ட சமுதாயத் தளத்தில், சமுதாய ஆர்வலராகக் கலந்துகொண்ட எமக்கு நம்பிக்கையூட்டிய உதாரண மானிடர்களாக இக் கலைஞர்கள் காணப்பட்டனர். இதில் குறிப்பிடத்தகுந்தவர் ரகுநாதன் ஐயா என்பதை மகிழ்வுடன் பதிவிடுகிறேன்.

ஈழத் தமிழர் வாழ்வில், கலை இலக்கியத்தில் (பரதநாட்டியம் தவிர்த்து) ஈடுபட்டோர் பெரும் சம்பாத்தியங்களை ஈட்டியவர்களான சரித்திரம் கிடையாது. இதில் ஈடுபாடு காட்ட முனையும்போது குடும்பமும் சுற்றமும் 'வேலை வெட்டியில்லாதவர்கள், லாசுகள், வெங்கிணாந்திகள், அலுக்கொசுகள், தற்புகழ் விரும்பிகள்...' போன்ற அடைமொழிகளுடன் தூர வைப்பதான வழக்கமே காணப்படும்.

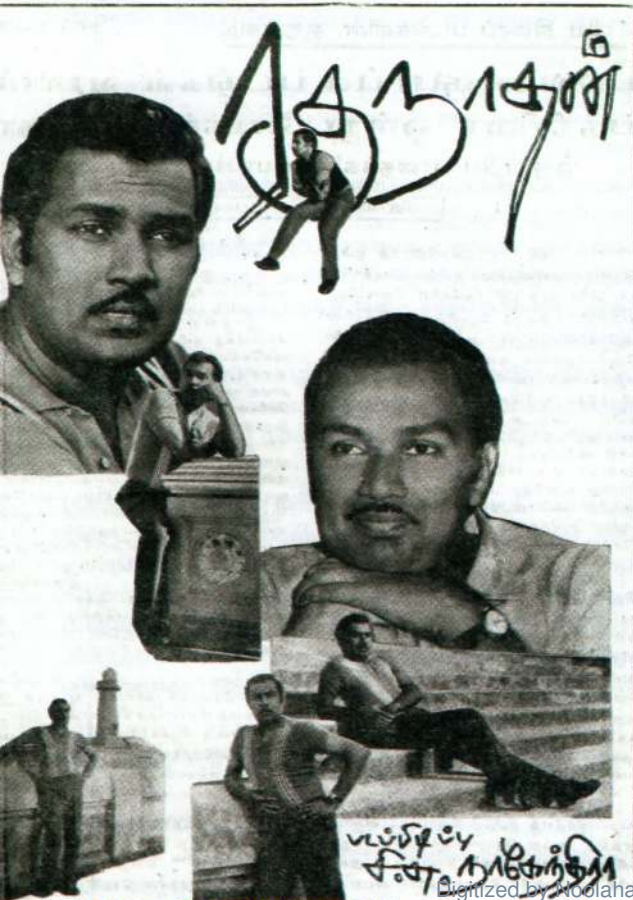
இதனை நன்கு அறிந்திருந்த பின்பும் ஈடுபட முனைவோரை சாதாரணமானவர்களாக அலட்சியப்படுத்த முடியாது. தன்முனைப்பு கொண்ட முன்னெடுப்பாளர்கள் பலர் இத்தகைய குளாங்களில் இருப்பதையும், இவர்களது தேவை இயல்பான சமுதாய அசைவியக்கத்திற்கு மிக அவசியமானதென்பதையும் உணர முடியும்.

முன்னைய தமிழ் திரையுலக சாம்பிராஜ்யத்தில் கோலோச்சிய எம்ஜியார் - சிவாஜி காலத்தில், வாழ்ந்த போர்வாள் என அடையாளப்படுத்தப்பட்ட எம் ஆர் ராதாவை இங்கு நினைவு கூர்கிறேன். இவரை பள்ளி ஆண்டு விழாவுக்கு அழைத்திருந்தார்கள். இதில் கலந்து கொள்ள மறுத்திருந்த எம் ஆர் ராதா பின்னர் அன்பால் கட்டுண்ட 'உலகத்தில் எந்த வேலையையும் உருப்படியாகச் செய்யாது விட்டால் உடனடியாகவே வேலையிலிருந்து நீக்கி விடுவான் முதலாளி. ஆனால் நாம் செய்யும் தொழில் இதற்கு நேர் எதிரானது. பிழையாகச் செய்துவிட்டால் எமக்கு பழச்சாறு தந்து, சாமரம் வீசி, உற்சாகமாகச் பேசி மீண்டும் மீண்டும் திருப்பிச் செய்ய வைப்பார்கள். இதுதான் திரையில் பிரகாசிக்கும். இதைப் பார்த்துவிட்டு ஒழுங்காகப் பணியாற்றாத எம்மை முன்னிலைப்படுத்தி நிகழ்வுகளுக்கு அழைக்கிறார்கள்! இந்த இடத்தில் ஒரு அறிஞனையோ, ஒரு விஞ்ஞானியையோ அழைத்திருந்தால் அழைத்தவர்களுக்கும் சிறப்பு வந்திருப்பவர்களுக்கும் சிறப்பாக இருந்திருக்கும்! எனத் திறந்த மனதுடன் கூறியதை இங்கு மீளப் பதிவிடுகிறேன்.

நுண்கலை மனிதரை உற்றுநோக்கிக் குவியப்படுத்தி மானுடராக்கும்!

தனக்கானதொரு கலை அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தாத சமுதாய முழுமையானதாக கவனங்கொள்ளப்படாது.

வாழ்க! வளமுடன்!!

நாடக விழா
மலர்
மார்ச்சு 1968
கலை ரூபா-ஒன்ற

நீழல்
ஆசிரியர்
இ. பிரேமசுந்தன்

நாட்டிய ராணி
செல்வி லீலா நாராயணன்

உள்ளே

நீழல் நாடக விழா நிகழ்ச்சிகள்
நடிகர் ஏ. ரகுநாதன்
கட்டுரை - படங்கள்,
சிவசுப்பிரமணியன் செல்வராசன்
தொடர் கட்டுரை,
சினிமா வட்டியோ பற்றிய
கட்டுரை படங்களுடன்,
தவாராகும் படங்கள்,
பிரசுத்தா பதிக்கள்,
கலைஞர் அறிமுகம்

*முத்துக் கிளி பத்திரிகையின் "நீழல்" உட்கள் மீது தேடிவர உடனே சத்தாநாசாக் செய்து கொள்ளுங்கள். விபரங்களுக்கு ஆசிரியர், "நீழல்", 25, பனல் கல் வி கொழும்பு-6.

புஷ்பா சிவபாலன்.

ஆசிரியை

மெல்பேன் - ஓஸ்திரேலியா

கலைப்பணி தொடர்க...

பல்கலைகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு வாழும் நாடக வித்தகன் ஏ.ரகுநாதன் ஐயா அவர்களை, இன்று நடைபெறும் பவளவிழாவில் வாழ்த்து வதில் பெருமகிழ்வடைகிறேன்.

குறும்படத்தயாரிப்புக்காக மெல்பேன் வந்திருந்தபோதுதான் முதன் முதலாக அவரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்புக்கிடைத்தது. மிகக்குறுகிய நாட்களே அவர் எம்மோடு தங்கியிருந்தார். நாடகம், திரைப்படம் பற்றியே எம்முடன் பேசிக் கொண்டார். நடிப்புப்பற்றி பல்வேறு நுணுக்கங்களை எமக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தார்.

எனக்குள் இருந்த நடிப்புத்திறன், அவருடன் குறும்படத்தில் நடித்ததன் மூலமே வெளிக்கொணரப்பட்டது. இதனை என்றும் நான் மறவேன்.

சிறந்த நாடக ஆசிரியர், நடிப்பின் நுணுக்கங்களை நன்கு அறிந்திருக்கும் ஒரு உன்னதமான கலைஞர். நற்பண்பிற்கும், நற்சிந்தனைக்கும் உரியவரான ரகுநாதன் ஐயா, நகைச்சுவையாகவும் பேசிட வல்லவர். மொத்தத்தில் இவர் ஒரு நவரசக்கலைஞர்.

நாடகக்கலையில் பாண்டித்தியம் பெற்ற இவர், அவ்வப்பொழுது பழைய திரைப்படப் பாடல்களைப்பாடி எம்மையெல்லாம் மகிழ்ச்சிப்படுத்தினார்.

ஒரு கலைக்குழுவினர் தங்களின் அன்றைய நாள் பணிகள் முடிந்த பின்னர் எப்படியிருக்க வேண்டும் என்பதை எமக்குக்கற்றுத்தந்தார்.

75 வருடகாலத்தில் நிறைவான கலை அனுபவத்தை கொண்டிருக்கும் 'கலையருவி' ரகுநாதன் ஐயா அவர்கள் சகல சௌபாக்கியங்களும் பெற்று, நல்லாரோக்கியத்தோடு நீழுமி வாழ்ந்திட அன்னை ஆதிபராசக்தி அருள்வேண்டி மனதார வாழ்த்துகிறேன்.

கட்டபழமும்... சுடாநமன்னும்

இராஜகுமாரன்
கலை ஆர்வலர்
யேர்மனி.

மீட்டுகிறேன்...

கொஞ்சம் நில்லடா, 'நிர்மலா' ரகுநாதன் போகிறார் என்று என் நண்பனை நிறுத்தி ஒருகணம் யாழ் பேருந்து நிலையத்தில் நின்று அந்த வெள்ளை உடை உடுத்திய உயர்ந்த உடற் கட்டான உருவத்தை ஆவலாய் பார்த்து இரசித்த நாட்கள் இன்னமும் என் நினைவில் நிற்கிறது.

ஈழத் திரைப்படங்களை ஈழத்தமிழர்களே தரக்குறைவாக எண்ணி வாழ்ந் ததில் வியப்பொன்றுமில்லை.

ஏனெனில் தாவரங்கள்சூட தன்நிலுவில் தன் இனத்தை வளர்க்காதாம். ஒட்டி இருந்து ஊணை உறிஞ்சும் குருவிச்சை போன்ற ஒட்டுண்ணிகளை ஒப்போடு வளர்க்குமாம்.

அதேபோலத்தான் ஈழத்தமிழர்களும் கோடம்பாக்கம்தான் சினிமா உலகம் என்று இன்றுவரை அதை வளர்த்து வருகின்றார்கள்.

இந்தவகை மனப்பாங்கில் ஈழத்திரைப்படங்கள் வளர்வதே பெரும் போ- ராட்டமாக இருந்த காலத்தில், இந்த வெள்ளை ஆடைக் கலைஞன் உடல், உள தளர்ச்சி சற்றுமின்றி எதிர்ப்போராட்டம் செய்து பல வெற்றிகளைக் கண்டு, ஈழத்திரைக்கலை வரலாற்றிற்கு அன்று ஒரு விடிவெள்ளியாகத் திகழ்ந்தார்.

கடமையின் எல்லை, நிர்மலா, தெய்வம் தந்த வீடு, புதிய காற்று, நெஞ்சுக்கு நீதி போன்ற திரைப்படங்கள் இவர் திறம் சொல்லும்.

ஈழத்தின் நாடக வரலாற்றிலும் மிகப் புகழ்பெற்ற இவர், மூத்த நாடகத் தந்தையான கலையரசு சொர்ணலிங்கத்தின் மாணவனாய் அவரடியினைப் பின்பற்றி இலங்கைத் தீவெங்கும் பல நாடகங்களை மேடையேற்றி வெற்றி கண்ட செய்திகளெல்லாம் இரசிகனாக அந்நாட்களில் அறிந்திருப்பேன். தேரோட்டி மகன் நாடகம் மூலம் இவர் தன் திறமைகளை வெளிக்காட்டிப் புகழ் பெற்றார்.

மிகத் தூரத்தில் இருந்து பார்த்த இந்த மனிதனை, மிக அருகில் இருந்து பார்க்கக் கிடைத்த அந்த சந்தர்ப்பத்தை நான் இன்னும் மறக்கவில்லை.

ஆம், அறுபதுகளின் பிற்பகுதியில் யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபத்தில், நடிக னாகவும் இயக்குனராகவும் திரு. ரகுநாதன் நடத்திய நிழல் நாடக விழா ஒரு வாரம் நடைபெற்றது. தினம் ஒன்றாக ஏழு நாடகங்கள். ஈழத்தின் சிறந்த நடிகர்கள் ஒன்றிணைந்து நடத்த நாடகங்கள். அதில் மிகச் சிறந்த நாடகமாக டாக்டர் அம்பியின் வேதாளம் சொன்ன கதை என்ற கவிதை நாடகம் இடம் பிடித்தது.

அதன் இசைப் பொறுப்பை மறைந்த சங்கீத பூசணம் திரு. போல் திலக நாயகம் பொறுப்பேற்க, அவரது நெறியின்கீழ் பாடல்களைப் பாடுவதற்கு சிறுவனான எனக்கும் அரிய சந்தர்ப்பம் கிடைக்க, அத்தனை கலைஞர் களையும் அருகிருந்து இரசிக்கக் கிடைத்த வாய்ப்பு வாழ்வில் மறக்க முடியாதது. இந்த விழாவில் இடம்பெற்ற வாடகைக்கு வீடு எனும் நாடகத்தில் திரு. ரகுநாதன் இரண்டு தட்டு வீடு ஒன்றை மேடையில் அமைத்து பல இரசிகர்களின் பாராட்டைப் பெற்றார்.

எத்தனையோ வருடங்களின்பின் புலம்பெயர்ந்து யேர்மன் நாட்டில் கலை மூச்சையே சுவாசமாகக் கொண்ட திரு. ரகுநாதனை, நாச்சிமார் கோயிலடி இராஜனின் நினைவு முகம் திரைப்படத்தின் இயக்குனராக மீண்டும் சந்தித்து கைகுலுக்கிக் கொண்டதும், வேதாளம் சொன்ன கதை நாடகப் பாடல்களைப்பாடி மீள் நினைவு செய்ததும் எதிர்பாராத ஆச்சரியங்கள்.

கலைத்துறை மீதும், கலைஞர்கள் மீதும் பற்றும் பாசமும் நிறையவே கொண்டு எத்தனையோ கனவுகளை இன்னமும் மனதில் வைத்து, அத்தனையும் நிறைவேற வேண்டும் என்ற விருப்போடு வாழுகின்ற இந்த ஈழத்தின் திரைக் காவலன் அத்தனை கனவுகளையும் நிறைவேற்றும்வரை

Digitized by www.vandana.org and www.noolaham.org, அதைத் தரவல்ல இறைவனை

வயிரமுத்து. திவ்யராஜன்
கவின் கலாலயா.
கனடா.

ஈழத்து சினிமாவின் இயங்கு சக்தி

சினிமா எனும் சக்தி மிகுந்த கலையை ஈழத்தமிழர் தமது கையில் ஏந்தி நடக்க கன காலம் எடுத்தது. இந்தக் கனதியான முயற்சியில் களைத்துப் போனோர் பலர். தடுக்கி விழுந்தோர் பலர். தடம் பதித்தோர் சிலர்.

இந்த வகையில், ஆரம்பத்திலிருந்து இன்று வரை ஈழத்தவர் சினிமாவை ஒரு தவமாக இயற்றிக் கொண்டிருப்பவர் எங்கள் ரகுநாதன் ஐயா அவர்கள். சினிமா காதல் மிகுந்த எங்களுக்கெல்லாம் ஓர் ஆதார சக்தியாக அவர் திகழுகின்றார். இன்னும் இளைஞனாக நிமிர்ந்து நிற்கும் அவரது மிடுக்கும், தளரா நம்பிக்கையும் போற்றுதற்குரியது.

2007ல் கனேடிய தமிழ்த்திரைப்பட மேம்பாட்டு மையத்தின் கருத்தரங்கு களில் கலந்து கொண்டும், எனது 'சகா' டி.வி.டி வெளியீட்டில் கலந்து கொண்டும் அவர் ஆற்றிய உரைகள் எமது சினிமா முயற்சிகளுக்கு உரமுட்டின. 'ஈழத்தமிழர் வாழ்வை, வரலாற்றை எமக்கென்றோர் சொந்தத் திரை மொழியில் எழுதுவோம்' எனும் அவரது இலட்சியத்தை உலகெங்கும் பரவிக் கிடக்கும் ஈழக்கலைஞர்கள் முன்னெடுப்போம் - ஈழச் சினிமாவுக்கான சந்தை உலகெங்கும் விரிந்து கிடக்கிறது. எங்கள் பலத்தை நாம் மறந்து போகிறோம். ஒன்றிணைந்த செயற்பாட்டால் நாம் சாதிக்க முடியும்.

இந்த உயரிய எண்ணங்களுடன் முன்னே நடக்கும் ரகுநாதன் ஐயா அவர்களின் தடங்களில் நாமும் பின் தொடரவோம்.

ஈழச் சினிமாவை உலக அரங்கில் உயர நிறுத்துவோம்.

சுட்பயறும்... சுடாதமன்றும்

(1935 - 2010)

ஈழத்தாய் பெற்றெடுத்த இணையற்ற கலைஞன்

'சங்காணை' எஸ்.லோகநாதன்

நடிகர் - கலை ஆர்வலர்
ஜேர்மனி.

ஈழத்திருநாட்டிலும், தமிழ் மக்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தேசம் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நான் மிகவும் நேசித்து கடந்த முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகளாக நெருங்கிப் பழகிய ஓர் ஒப்பணையற்ற முகம், முது பெரும் கலைஞன், அண்ணன் ஏ.ரகுநாதன் அவர்களின் பவளவிழா நாளில் வெளியாகும் மலரில் எழுதிக் கொள் வதில் பெருமையடைகிறேன்.

பாரீஸ் நகரிலுள்ள கலைஞர்கள் ஒன்று கூடி கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்களுக்கு பவளவிழா நடாத்துவதை அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நான் மிகவும் நேசித்து கடந்த முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகளாக நெருங்கிப் பழகிய ஓர் ஒப்பணையற்ற முகம், முது பெரும் கலைஞன், அண்ணன் ஏ.ரகுநாதன் அவர்களின் பவளவிழா நாளில் வெளியாகும் மலரில் எழுதிக் கொள் வதில் பெருமையடைகிறேன்.

1964 ம் ஆண்டு, நான் பிறந்து வளர்ந்த சங்காணையிலே ஒரு நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. கலையரசு சொர்ண லிங்கம் அவர்களின் பாசறையில் வளர்ந்த இளைஞர்களால் "மல்லியம் மங்களம்" என்ற சமூக நாடகம். சங்காணையிலே ஏற்கனவே 'சங்கிலியன்' 'எல்லாள்' போன்ற சரித்திரநாடகங்கள் நடைபெற்ற காலகட்டத்தில் 'மல்லியம் மங்களம்' சமூகநாடகம் அன்று வித்தியாசமாகவே அமைந்திருந்தது. அந்த நாடகத்தில் ஓர் உன்னத நடிகர், வயதில் இளைஞர், வனப்பில் அழகன், நடப்பில் அறிஞனாகத்திகழ்ந்தார். அவர்தான் இன்றைய பவளவிழா நாயகன் அண்ணன் ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள். அப்போது நான் பாடசாலை நாடகங்களில் நடித்து வந்த காலம். எனவே, கலைஞர் ரகுநாதன் அவர்கள் நடப்பின் மீது எனக்கு ஆசையும், ஆர்வமும் ஏற்பட்டு, அவரை நேரில் சந்திக்க வேண்டும் என்ற ஆவல் மேலிட்டது. இவரது நடப்பில் ஈழத்தில் வெளிவந்த 'கடமையின் எல்லை' திரைப்படம் மூலம் தன்னுடைய நடப்பாற்றலை தமிழ்த்திரையுலகில் நிலைப்படுத்தினார்.

ஈழத்துத் தமிழ்த்திரை உலகை உயர்த்துவதற்கு யாரும் இல்லாத வேளையில் கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள் முக்கிய பாத்திரம் ஏற்று நடித்த திரைப்படம் மாத்திரமல்ல, இதன் தயாரிப்பாளரும் இவரே தான் என்பதைப்பின் னர் அறிந்து கொண்டேன். 1968 காலகட்டத்தில் இது ஒரு பெரும் சாதனை.

கலைஞர் ரகுநாதன் அவர்களை 1970 களில் தான் நேரில் சந்திக்கும் வாய்ப்பும் பின்னர் அவருடன் இணைந்து நடிக்கும் சந்தர்ப்பமும் வாய்த்தது. நான் நடித்த 'முள்ளும் மலரும்' நாடகத்தைப் பார்த்தவர் என்னை அழைத்து பாராட்டிய தோடு மட்டுமல்லாது தனது நாடகத்தில் நடிக்க வாய்ப்பினையும் வழங்கினார். இவர் கர்ணனாக நடித்த 'தேரோட்டி மகன்' நாடகத்தில் நானும் நடித்தேன். கலையரசு அவர்கள் சகுனியாக நடித்தார். குழந்தை ம.சண்முகலிங்கன், 'ராக்கி ட்ரைவர்'

திரைப்பட நாயகன் - ராஜேஸ்வரன், கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன் போன்ற கலைஞர்கள் சேர்ந்து நடித்த நாடகம் தேரோட்டி மகன். மானிப்பாய், கினிநொச்சி, கொழும்பு என்று நாடகம் தொடர்ந்து மேடையேறியது. அந்த இனிய நாடகங்கள் மறக்கமுடியாதவை. நடிப்பை பாராட்டுவார், தவறை எடுத்துக்கூறி திருத்துவார். கலைஞர்கள் தீயவழியில் செல்லக்கூடாது என்று அறிவுரை கூறுவார். ஒரு நல்ல கலைஞனின் அழிவுக்கு வழிவகுப்பது மது என்று கூறுவார். அந்தப்பழக்கத்துக்குள் கலைஞர்கள் சென்றுவிடக்கூடாது எனக் கண்டிப்போடு அறிவுறுத்துவார். இன்று வரை அவர் அந்தப்பழக்கங்கள் எதற்கும் அடிமையாகாமல் கலைப்பணியாற்றிவருகிறார். பல நடிகர்களை ஒன்றிணைத்து 'ரகுபதிராகவ ராஜாராம்' என்ற நாடகத்தை பெரும் பணச்செலவில் மேடையேற்றி வெற்றிகண்டார்.

1973ம் ஆண்டு, இவருடைய கலைச்சேவையைப்பாராட்டி கொழும்பு - பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் விழா நடைபெற்றது. பல பிரமுகர்கள் கலைஞரைப்பாராட்டிப் பேசினர். அந்த மேடையிலும் தேரோட்டிமகன் நாடகம் மேடையேறியது. யாழ்.வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் ஏழு நாடகங்கள் தொடர்ச்சியாக நாடக விழா நாடாத்தி, நாடகங்களை மேடையேற்றி பிரமிக்க வைத்தவர். யாழ்.சுண்டிக்குளி சோமசேகரம் அவர்கள் தயாரித்த 'நெஞ்சுக்கு நீதி' திரைப்படத்தில் தென்னிந்திய திரைப்பட நடிகர் சிறிகாந்ததுடன் இணைந்து நடித்து புகழ் பெற்றார். கலைக்காகவே பிறந்து, கலைக்காகவே வாழ்ந்து வரும் இவர் கலைக்காக இழந்தவைகளும் பல.

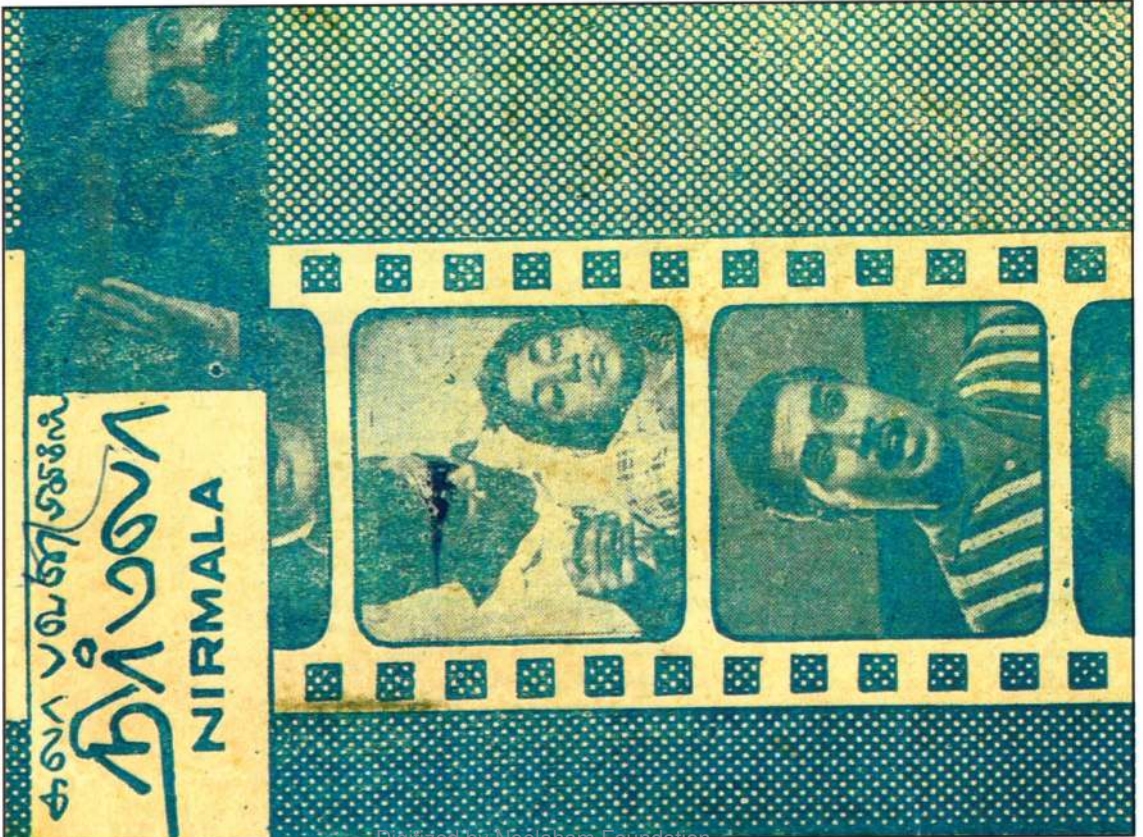
கலைத்தாய் பெற்றெடுத்த பெருமகன். புலம் பெயர்ந்தும் அவர் பணி தொடர்கிறது. ஒரு தயாரிப்பாளராய், நடிகராய், எழுத்தாளராய், வசன கர்த்தாவாய், இயக்குனராய் எனப்பல பரிமாணங்கள் பெற்று விளங்குகிறார். அன்பின், பண்பின் உறைவிடம். முத்தினில் அழகிருக்கும், முல்லையில் மணமிருக்கும், மொத்தமும் நிறைந்திருக்கும் ரகுநாதன் அண்ணன் மொழிந்திடும் வார்த்தைகளில். இவரது இயக்கத்தில் இரண்டு சின்னத்திரைச் சித்திரங்களில் நான் நடித்ததையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

75 வயதிலும் குறும்படம், நாடகம், சின்னத்திரை என்று தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது இவரது சாதனைகள். தற்புகழ்ச்சி, தற்பெருமை எதுவுமற்ற ஒரு சாதனைக்கலைஞருக்கு, ஒப்பற்ற கலைஞருக்கு, ஒரு சகலகலாவல்லவனுக்கு விழா எடுக்கும் நல்ல உள்ளங்களுக்கு எனது உளமார்ந்த நன்றி. கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்களின் பவள விழா மலரிலே எனது நினைவுகளும் பதிவு செய்யப்படவேண்டும் என முன்வந்த தம்பி எஸ்.கே.ராஜேனுக்கும் எனது நன்றி. அன்புக்குரிய கலைஞர் ரகுநாதன் அண்ணன் தன் இனிய குடும்பத்துடன் இன்னும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து கலைச்சேவை புரிய வேண்டும் என்று எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

இப்பெரும் கலைஞன் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் காலத்தில் வாழும் அத்தனை கலைஞர்களுக்கும் பெருமையே. நம்பிக்கை என்ற ஒன்றை நற்பெரும் துணையாகக்கொண்டு நம்பிக்கைகளில் பல கலைகளை மண்ணில் படைத்து தம்பிகள் பலரை உருவாக்கிய என் அண்ணனை நம்பிக்கை தன்னில் தாங்கி துணைநின்று காப்பாய் விநாயகா.

தெய்வமுந்த வடு சந்திரகலாவுடன்

சுட்பழமும்... சுடாதமணனும்

(1935 - 2010)

தா.பாலகணேசன்
கவிஞர், எழுத்தாளர்
பிரான்ஸ்.

அவர் ஓர் அலை தான்...

ஆண்மயிர் விரிந்து பனிக்காற்றில் பறக்கும்
ஒற்றைப் பனையளவு உயர் ஆள்
சந்திரனையும் சூரியனையும்
ஒப்பதான முகம்
கலைமுகம் வேறு
தோழில் சாயலாம்
காதல்கொண்ட பெண்

பழந்தமிழ் இலக்கிய கதைமாந்தர்களுக்கு
உயிர் ஊட்டுவார்
முகக்கண்ணாடியைப்போலவும் இருப்பார்.

எமது நிழல்கள் எமைப் பின்தொடர
மணிக்கணக்காக நடந்திருக்கிறோம் பேசிக்கொண்டு
செப்பனிடப்படும் பாதை பற்றிய கனவுக்கான
உழைப்பாளி

கலைஉழவனும் ஆவான்

வேசங்களை விரும்பாத அந்த மனிதனுக்கு
நாடகமாடுவதுதான் வேலை
அவர் நாடகமாடும் போதில் பலர் முகமூடிகளை
கழற்றி கால்களின் கீழே பதுக்கி வைத்திருந்தார்கள்
எனினும்

ஒளிப்பொட்டுள் அவர் அவர்களை
ஒரு இசையுடன் நிறுத்தி வைத்திருந்தார்
கடற்பாறையும் அலையுமாக அவர் வாழ்க்கை
அவர் ஒரு கலைமூச்சு

கதைசொல்லன் ஒருவனின் பாங்கில்
அவரை வரைந்தால்
நன்றாக இருக்கும்

எங்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்த
நினைவை மீட்டும் சக்தியை
அது கொண்டிருக்கும்
கோபக் கனலை தனக்குள்
ஒங்கியெரிய விடாமல் தவிர்த்து
குளிர்விக்கும் பொருட்டு

Digitized by Anna University, Chennai.

அன்பை அவர் பிறிதொரு
ஊற்றாக கருதினர்போலும்
அரங்காடிகள் பலருடன்
நட்பின் நிமித்தமாக

கூடியிருந்த அவருக்கு
மங்கியதுமான
மாறிக் கொண்டிருக்கக்கூடியதுமான
பழுப்பு நிறத்தையும்
பூசலாம் எனக் கருதினோம்

நிறங்களால் அவரது குணங்களைப்
பிரித்துக்கொண்டே போக
வெளிர் நிறமான ஒரு பகல் பொழுதில்
முகில்கள் நிறைந்த வெளியில்
மெல்லக் கரைந்திருக்கும்
அவர் தேகம் மட்டும்...
அரங்காடிய களையில் இருப்பதாக

தமிழிசையும் தமிழ் கூத்தும்
களைகட்டியிருந்த நினைவாற்றலால் அலையும் காற்று
அதில் பிரிக்க முடியாது கலந்துள்ளது
அவர் கலைமூச்சு

தமிழரங்கம் காட்சி மூன்று
ஒரு பாத்திரம் ஏற்கிறார்.
நெறியாளர் அவர் பின்னால்

சொல்லும் சொல்கடந்து
எழுப்பும் உணர்வும்

அரங்கில் பெய்யும் பொழுது
நாமிருந்தோமெனில்
நட்பும் வளர்ந்தோங்குமே அக்காலை

இருளில் எமையிருத்தி
ஒளியில் தானங்குதோன்றி
இயற்றும் படிமமே என்னென்பேன்
கலைக்குத் தாயுளாள் எனில் அவள் கைக்குழந்தை
இவனெனப் பகரல் மிகையோ

ஒரு கலையாக
கலையின் மூச்சாக
ஒரு அலையாகத் தோன்றி
எமையொரு கணம்
எப்படி முழுக்காட்டுகிறார் — பார்
அவர் சேட்டைகளை

மன மேடைகளில் எல்லாம்
நாம் திரைவிலக்கும் பொழுது
அன்பில் உருகி வழியும்
ஒற்றைத் திரி,
வார்த்தை,
நாதம்!

வாழ்வின் வர்ணங்களில்
கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்
மாறிச் செல்லும் ஒளி
ஊதா நிறங்கள் சொரியும் வயல்களில்
அந்த இளைஞன்

அவனுடன் ஒரு மாலைப்பொழுது
ததும்புகிறது
தேநீர் பருகிய நினைவும்

வாழ்க! வழமுடன்!!

எம்.என்.எம்.அனஸ்
கவிஞர், ஊடகர்
தீபம் தொலைக்காட்சி
லண்டன்.

ஒரு கலைஞனின் வாழ்வு எங்கே ஆரம்பிக்கிறது எங்கே முடிகிறது என்ற வினாவுக்கு ஒரே ஒரு விடைதான் இருக்கிறது. கலைஞன் பிறக்கிறான். கலைஞன் இறக்கிறான். கலைஞன் வாழ்கிறான். கலைஞன் உருவாக்கப்படுகிறான் என்று கூற்றில் எனக்கு எப்பொழுதும் உடன்பாடில்லை. உண்மையிலேயே கலைஞன், கலைஞனாகப் பிறக்கிறான் என்றுதான் நான் சொல்வது.

ஏனெனில் ஜீனிலேயே கலைக்கான நடப்புக்கான, இசைக்கான, கவிதைக்கான வித்து போடப்படுகிறது. அதனை எப்படி வேண்டாமானாலும் சொல்லலாம். இறைவனின் கொடை என்று சொல்வார்கள் ஆன்மீக நம்பிக்கை கொண்டவர்கள். உலகத்தில் கோடிக்கணக்கான மக்கள் ஆண்களும் பெண்களுமாக வாழுகிறார்கள். ஆனால் எல்லோரிடமும் அவரவர் மனதுக்குள் ஆயிரம் ஆயிரம் கதைகள் இருக்கும். அவர்கள் எல்லோரும் நாவல்கள் கதைகள் எழுதக் கூடியவர்கள் இல்லை. சிலர் நன்றாக கற்பனை வளத்துடன் பேசுவார்கள். ஆனால் ஒரு கவிதை எழுத மாட்டார்கள். அவர்களுக்குள் துளிர்க்கும் அற்புதமான கருத்துக்களை அவர்களுக்கு வெளியில் கொண்டுவரத் தெரியாது. எழுதமுடியாது. ஆனால் அவர்களுக்குள் ஆயிரம் ஆயிரம் கதைகள் இருக்கும்.

எனது கண்ணில்படுகின்ற ஒவ்வொரு விடயத்தையும் நான் கட்டுரையாக்கி விடுகிவேன். கதையாக்கி விடுவேன். கவிதையாக்கி விடுவேன். ஆனால் எனக்கு நடப்பு வராது. கமராவுக்கு முன்னால் இருந்து பேசுவது என்பது வேறு நடப்பது என்பது வேறு. நடப்பது என்பது ஒரு தனி உலகம். உண்மையில் நான் சொல்வேன் நடிகள் பிறக்கிறான். ரகுநாதன் நடிகள். கவிஞர் ஜெயபாலனுக்குள் எங்கோ ஒரு முலையில் இருந்த நடிகள் அவனது ஐம்பது வயதுக்கு மேலே தான் இனங்காணப்படுகிறான். எனவேதான் நடப்பு என்பது உள்ளே இருப்பது என்று சொல்கிறேன்.

நடிகள் ரகுநாதன் 2002ஆம் ஆண்டு தீபம் தொலைக்காட்சிக்கான ஒரு பேட்டியின் போது முதன் முதலில் சந்திக்கிறேன். அவரின் எழுபது வயதுகளில் தான் எனக்கு அவரை சந்திக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. நான் பிறப்பதற்கு முன்பு தயாரிக்கப்பட்ட “கடமையின் எல்லை” என்னும் திரைப்படத்தில் நடடித்ததைச் சொன்னார். இலங்கை திரைப்படத்துறை அகுவும் தமிழ் திரைப்படத்துறையின் வளர்ச்சியின்மை தொடர்பாக என்னோடு பேசும் போது அவரின் கவலை தெரிந்தது. அந்த வயதிலும் முதிர்விலும் ஒரு பணிவான நல்ல மனிதராக அவரை நான் கண்டேன். அதற்குப் பிறகு லண்டன் வரும் பொழுது அவரை சந்திக்கும் வாய்ப்பு கிடைக்கும். அவர் நடத்த “பேரன் பேத்தி” எனக்கு மிகவும் பிடித்த குறும்படம். அதில் அவரின் நடப்பு எனக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது.

தற்பொழுது புலம் பெயர்ந்து வந்ததன் பிறகு ஈழத்து நாடக திரைப்படக் கலைஞர்கள் தங்களது மன உணர்வுகளை எவ்வளவு ஒடுக்கி வைத்துக்கொண்டு வாழுகிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஏனெனில் களம் இல்லை. அதுமட்டு மல்ல பணம் இல்லை. இங்கு என்ன செய்தாலும் பணம் பெரும் தொகையில் செலவு செய்ய வேண்டும். அதனால் ஒரு படத்தயாரிப்பு என்பது எவ்வளவு பெரிய சிரமம். அதனால் மனம் நொந்து போய் இருக்கிறவர்கள் நடிகர்கள் தான். எழுத்தாளர்கள் போன்ற நாங்கள் எங்கள் ஆதங்கங்கள் எல்லாவற்றையும் எழுதி வெளியிட்டு விடுவோம்.

நடிகர்கள் தங்கள் இடம் வரும் வரைக்கும் பொறுமையாக இருக்க வேண்டும். இங்குள்ள திரைப்படத் தயாரிப்பில் ஆர்வமுள்ளவர்களும் தமிழகப் பாணியைத்தான் பின்பற்றுகிறார்கள். வியாபார ரீதியாக தமிழக தமிழ் தான் வேண்டுமென்கிறார்கள். அது என்னவென்று புரியவில்லை.

அண்மையில் இங்கு லண்டனில் ஒரு திரைப்படத்தில் நடத்த ஒரு கலைஞர் தான் இலங்கைத் தமிழில் பேசி நடத்த தெல்லாவற்றையும் தமிழக தமிழுக்கு தன்னைக் கேட்காமல் மாற்றிவிட்டார்கள் என்று என்னிடம் ஆதங்கப்பட்டார். இது ஒரு பெரும் சிக்கலாகவே இருக்கிறது. இலங்கைத் தமிழ் வசனங்களை மிகச்சரியாக பயன்படுத்தி தைரியமாக வெற்றி பெற்றவர் என்று நான் சொல்வதானால் சாம் பிரதீபனை சொல்லுவேன்.

1935 ஆம் ஆண்டு மலேசியாவில் பிறந்த ரகுநாதன் சாதித்தவை அதிகம். அதற்காக பல விடயங்களையும் இழந்திருக்கிறார். நடப்புக்காக வாழ்வின் பல தருணங்களை கூட இழந்திருப்பதுதான் கவலை. ஆனால் அதை அவர் நிறைவாகவே உணருகிறார். ரகுநாதன் ஒரு எழுத்தாளரும் கூட “நிழல்” எனும் கலைப்பத்திரிகையை நடத்தியிருந்திருக்கிறார். “பாரீஸ்முரசு”வில் ஆசிரியராக வேலை செய்திருக்கிறார். “ஒரு ஒப்பனை இல்லாத முகம்” கட்டுரைகளை “தமிழன்” பத்திரிகையில் எழுதியிருக்கிறார். “எனக்காகப்பூக்கும்” நாவலையும் எழுதியிருக்கிறார் ரகுநாதன்.

உலகமெல்லாம் இருக்கின்ற ஈழத்து கலைஞர்களை ஒன்று சேர்க்க வேண்டும் என்று என்னிடம் சொல்வார். திரைப்படம் தொடர்பான பேரனுபவம் உள்ள எங்களுடைய ரகுநாதனுக்கு வயது 75. பிரமிப்பில்லாமல் இருக்கிறது. எல்லோரிடமும் வயது வித்தியாசமின்றி அவர் பழகுவதனால் அவர் எங்களுக்கு மிக அண்மையில் இருக்கிறார். உண்மையில் ஒரு கலைஞன் இறந்த பிறகு அவனுக்கு படம் வைத்து மாலை போட்டு கூட்டங்கள் வைத்து சிற்றுண்டி பரிமாறுவதை விடுத்து அவனை வாழும் போதே நெஞ்சு குளிர் வாழ்த்துவது என்பது பெருமை. அது ஒரு கலைஞனுக்குச் செய்யும் ஆழ்ந்த மரியாதை.

எங்கள் ரகுநாதன் இன்னும் பல ஆண்டுகள் வாழவேண்டும். எமது இலங்கைக் கலைஞர்களுக்கு அவரது அனுபவங்கள் கிடைக்கவேண்டும். உங்களை வாழ்த்துவதனால் மனம் மிக புனகாங்கிதம் அடைகிறது ரகுநாதன்.

வாழ்க வளமுடன்.

Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org

அன்ரன்பீலிக்ஸ், சித்திரா, சாம்
கனடா.

ஈழத்துக் கலை உலகின் குத்துவிளக்கு

அவர் தான் இவர் என்ற அறியாத பருவத்தில் ஒரு சில ஈழத்துப் படங்களில் பார்த்த ஞாபகம். புலம் பெயர்ந்த பின் ஈழத்துக் கலைஞர்களை அறிய வேண்டும் என்ற ஆசையில் தேடினேன் ஒடினேன் ஒரு சிலரைக் கண்டறிந்தேன்.

அதில் ஒரு ஒளிவிளக்குத்தான் இவர். தாய்மண்ணின் நினைவுகளோடு தாயையும் தாய் மண்ணையும் விட்டுப் புறப்பட்ட துர்ப்பாக்கியசாலி. ஆனாலும் தமிழ் அன்னையின் தீராத பற்றுடன் கலை உலகில் எனை ஈன்ற அந்த மண்ணின் வளர்ப்பினால் காண முடியாத தலை சிறந்த கலைஞர்களைக் கண்டேன். நடிகர்திலகம் சிவாஜி கணேசன், ஏழிசை மன்னன் கே. ஜே. ஜேசுதாஸ், மெல்லிசை மன்னர் எம்.எஸ்.விஸ்வநாதன். இன்னும் பலரைக் காண்கிறேன்.

கிறிஸ்மஸ் கால ஒரு நாடகத்தின் மூலம் கண்டு கொண்ட வில்லிசைச் செம்மல் தம்பையா ராஜனின் நட்பு பரந்து விரிந்து இறுதியில் அரிச்சந்திரன் மயான காண்டத்தில் கணவனாகவும் நடித்து பத்து ஆண்டுகள் நண்பனாக கலைஞனாக பழகிப் பிரிந்தோம்.

பிரிவதற்கிடையில் ராஜனின் உறவுகள் நாடகம் ஐரோப்பிய ரீதியான நாடகப் போட்டிக்குச் சென்றிருந்தது. அங்கு தகுதியான நடுவராக வந்து, சிறந்த நடிக்கனாக என்னைத் தெரிவுசெய்து, என்னை முழுமையாக பாசத்தால் பாராட்டால் நிறைத்து அறிமுகமானவர் அண்ணன் ரகுநாதன்.

அவரிடம் என்னை ஈர்த்தவை அவரது உருவம், நடை, பேச்சு, நகைச்சுவையோடு பழகும் தன்மை.

அதனால் என்னவோ ராஜனின் உறவுகள் நாடகத்தை திரைப்படமாக்க விரும்பிய அண்ணன், ராஜனோடு இணைந்து மிகத்தரம் வாங்கி ஒரு திரைப்படமாக ஐந்தே நாட்களுக்குள் நினைவுமுகம் என்ற பெயரோடு பெருஞ்சிரமங்கள் மத்தியில் திரைப்படத்தை எடுத்து முடித்தார்.

ஐந்து நாட்களுக்குள் ஐயாயிரம் நாட்களுக்குரிய பயிற்சி பெற்றவனாக ரகுநாதன் அண்ணனையும் நண்பர்கள் உறவுகளையும் விட்டுப்பிரிந்து கனடா வந்து சேர்ந்தேன். காதலியைப் பிரிவது போன்ற உணர்வுடன் என் கலைஞர்களை விட்டுப் பிரிந்த ஏக்கத்துடன் கூடிய தாக்கம். கலையுலகக் காதலை பிரிக்க முடியுமா?

கனடாவிலும் தொடர்ந்து எனது வில்லிசைக்கு நுவலும்

ராஜனின் ஆசியோடு வில்லிசைகள் மேடையேறிய போது, மேலும் சில திரைப்படங்கள் நடித்தபோது, நாடகங்களை நெறிப்படுத்திய போது அண்ணன் தந்த நெறியான பயிற்சிகள் மிகுந்த பலனளித்தன.

ஒரு கலைஞனிடமிருக்கும் திறமையை ஒரே பார்வையில் ஒரே பழக்கத்தில் வெளியே கொண்டு வரும் மந்திரம் அண்ணனிடம் இருக்கிறது.

அவரது தொலைபேசியின் அழைப்பே வாழ்க வளமுடன் என்று தான் ஆரம்பிக்கும். எனவே தான் அவருடன் சேர்ந்த கலைஞர்கள் வளமுடன் கலையுலகில் வாழ்கிறார்கள். அழைப்பு வந்தது, மகனையும் மகளையும் பார்க்க கனடா வந்துள்ளாராம். உங்கள் பிள்ளைகளில் மகனைத் தெரியும், மகள் எங்கே என்ற கேள்வியோடு அவரது மகனின் வீட்டிலிருந்து வாகனத்தில் அழைத்து வருகிறேன். எனது வீட்டுக்குள் நுழைந்ததும் இதுதான் என் மகன் வீடு என்றார்.

கனடாவுக்கு வரும்வரை ரகுநாதன் அண்ணனுடன் நான் பழகியது போல எனது மனைவிக்கு அவ்வளவாக அறிமுகமில்லை. அண்ணனைக் கண்டதும் மனைவி சித்திரா ஓடிவந்து வாங்கோ அண்ணா என்றார்.

இல்லை நீ எனக்கு மகள், எனவே அப்பா என்றுதான் கூப்பிட வேண்டும் என்று அன்பால் கட்டிப் போட்டார். அன்றிலிருந்து சித்திராவின் பாசத்துக்குரிய அப்பாவானார். ஈழத்துத் திரையுலக வரலாற்றில் உலகத்தில் வாழும் பல கலைஞர்களை இணைத்து ஒரு சாதனை படைக்கப் போகும் அவரது 'நேயங்கள்' திரைப்படத்தில் ரகுநாதன் அண்ணனின் மகளாக எனது மனைவி சித்திராவும், மருமகனாக நானும், பேரனாக எனது மகன் சாமும் நடிக்கக் கிடைத்தது எமக்குக் கிடைத்த மாபெரும் பேறாகக் கருதுகிறோம்.

கலைஞர்களை இனங்கண்டு ஊக்கமளிக்கும் ஏராளமான கலைஞர்களில் நானும் ஒருவனாக நின்று மனம் நிறைய வாழ்த்துகிறேன்.

செப்ரெம்பர் மாதம் 25ந்திகதி 2010ம் ஆண்டு பாரீஸ் மாநகரில் நடக்கவிருக்கும் ரகுநாதன் அண்ணாவின் பவன விழா வெகுசிறப்பாக நடந்தேற என் குடும்பத்தின் சார்பாக வாழ்த்து வதோடு, இவ்விழாவை ஏற்பாடு செய்த உலகத் தமிழ் கலை மகத்திரும் நன்றிகளை தெரிவித்து மகிழுகிறோம்.

அன்ரன் பொன்ராசா
தமிழ் நாடகக் கல்லூரி
சுவில்.

கலைஞன் ரகுநாதன்

உயிர்ப்புக்கொண்டதொரு கம்பீரமான சொல்லாடல்

எங்களின் மூத்த கலைஞன் ரகுநாதன் என்பது உயிர்ப்புக்கொண்டதொரு கம்பீரமான சொல்லாடல். ஏனெனில், அவர் எங்கள் கலை இலக்கிய வரலாற்றின் ஒரு கம்பீரமான முகம்.

முளைத்த இடத்திலிருந்து தூக்கி வீசப்பட்டு புதிய பண்பாட்டு, பொருளாதார சூழலில் உயிர்த்தெழுமாறு சபிக்கப்பட்ட புலம்பெயர்வு சமூகமான எமக்கும், நாங்கள் முளைத்த இடத்தின் செழுமைக்கும் இடையே புரிதலை கொண்டுவருவதற்கு உழைத்த உன்னதமான நாடகர்.

கலையரசு சொர்ணலிங்கம் போன்ற எங்கள் அடையாளங்களுக்கும் இன்று முளைவிடும் இரண்டாம் தலைமுறை புலம்பெயர்ந்த கலைஞர்களுக்குமிடையே கௌரவமான கொடுக்கல்-வாங்கலை செய்ய வைத்த அற்புதமான உழைப்பாளி.

அவரை நிர்மலா எனும் சினிமா மூலம்தான் முதன்முதலில் நான் பார்த்தேன். அது எனது இளம்பராயத்து நினைவுபிற்காலத்தில் தன் சொத்துக்களை விற்று ஈழத்து அடையாளங்களுடன் சினிமா படைக்கப் புறப்பட்ட அப்பாவி சீவன் என்று அவரது கனவுகளை சவிகரிக்காத சிலர் சொன்னதை கேட்ட போது அவர்மீது அளவில்லாத மதிப்பு எனக்கு ஏற்பட்டது. ஏனெனில், ஈழத்து சினிமா உலகசினிமாவில் ஒரு வகையாகும் போது அதற்கு வித்திட்டவர்களில் ஒருவராக ரகுநாதன் விளங்குவார் என்ற நம்பிக்கை அந்த மதிப்பினை எனக்கு ஏற்படுத்தியது.

ஒரு சக கலைஞனாக ரகுநாதன் அவர்களுடன் நான் சேர்ந்து கலை நிகழ்த்திய அனுபவங்கள் குறைவானது. நாங்கள் வாழும் நாடுகளும், வாழ்ந்த வாழ்க்கையும் எமக்கிடையே சேர்ந்து படைக்கும் வாய்ப்புக்களை குறைத்தது.

ஆனால், அவருடன் சேர்ந்து இயங்க எனக்குக் கிடைத்த மிகக் குறுகிய சந்தர்ப்பங்கள் அவர் மீதுள்ள எனது பிரிய நினைவு.

ப்பை அதிகரித்து வந்தது. படைப்புக்களின் இளமைக்காக தனது முதுமையை மறைத்து தேடல் நடத்தும் அவரது பண்பாடு அந்தப் பிரமிப்புக்களில் முதன்மையானதாகும்.

'பொற்கூண்டு' எனும் கவிஞன் பாலகணேசனின் படைப்புக்கு உயிர்கொடுத்து ரகுநாதன் நடத்திய தனிநடிப்பு அவரது பன்முகப் பரிமாணத்தினை வெளிப்படுத்தியது.

இயக்குனர் பராவின் 'பேரன் - பேர்த்தி'யில் ரகுநாதன் ஐயா நிகழ்த்திய 'சாவு' புலம் பெயர்ந்த எங்கள் இனத்தின் சாவு பற்றிய பயத்திற்கு வடிவம் கொடுத்தது. அவர் நல்ல படைப்புக்களுக்கும், நல்ல இயக்குனர்களுக்கும் கிடைத்த கொடை என்று கூறுவதில் எந்த மிகைப்படுத்தல்களும் கிடையாது.

அவரது கனவுகள் மிகவும் விசாலமானது. 'எங்கள் நாடகம்', 'எங்கள் சினிமா' என்கின்ற தடங்களில் அவரின் கனவுவிரிந்து கிடக்கின்றது.

கனவு மட்டும் காண்பதை வேலையாகக் கொள்ளாது, அந்தக் கனவை நனவாக்க இந்த வயதிலும் பட்டப்பிடிப்புக்குப் போவதையும், நாடகப் பயிற்சிக்குப் போவதையும் வாழ்வாகக் கொண்டவர்.

இத்தகைய வீச்சுக்கொண்டக் கலைஞனைக் காணும் போது சக கலைஞனாக எனக்கு மெய்சிலிர்ப்பே ஏற்படுகின்றது. அவரைப் போன்று வாழும் காலம் முழுவதும் நாடகராக, படைப்பாளியாக நானும் இயங்க வேண்டும் என்கின்ற தார்மிக உறுதிப்பாட்டை எனக்குள் அவரது வாழ்வு ஏற்படுத்துகின்றது.

ஐயா, நீங்கள் நூறுவருடங்கள் வாழ்வுகள். துன்பங்களாலும், ஏமாற்றங்களாலும், வெறுமையாலும் துடித்துக் கிடக்கும் எங்கள் இனத்திற்கு உங்கள் நடிப்பும், படைப்பும், வாழ்வும் நம்பிக்கையை கொண்டுவரட்டும்.

ச.சச்சிதானந்தம்

பிரெஞ்சு - தமிழ் அகராதி ஆசிரியர்,
தமிழர் வித்தியாலயம் அதிபர்,
பிரான்ஸ்.

உள்ளத்தனையது உயர்வு...

உயரமான தோற்றம், உயர்வான எண்ணம், உயரிய சிந்தனை, உயர்ந்த உள்ளம் அதனால் உயர்ச்சியான நிலை உடையவர் தான் நாம் காணும் முத்தகலைஞர். ஏ. ரகுநாதன்.

இந்த நல்ல மனிதருடன் ஒருமுறை பழகுபவர்கள் பல முறை பழகப் பின் நிற்க மாட்டார்கள். இவர் தான் பெரிய செவ்வந்தியர் கணக்காக இருந்து கொண்டு, தன்னுடன் கதைப்பவர்களின் முகத்தை, இதயத்தை, ஈரலை 'சிவனே என்றிருக்க விடாமல்', அவர்களின் இதயத்தை. 60 - 120 தடவைகள் துடிக்கச்செய்து, முகத்திலுள்ள ஒரு பதினைந்து தசைகளுக்கு வேலைகொடுத்து, ஈரலில் பித்தத்தை அதிகம் சுரக்கச்செய்து கொலசுத்ரோலைக் குறைக்கச் செய்யும் ஓர் மனிதர் இவர்.

இவரின் சொற்களையும் நடமாட்டத்தையும், இயங்கு திறனையும் அறிந்து, இவருக்கு வயது நூறுக்கு இருபத்தைந்து குறைவு என்று எவராவது நினைப்பார்களா! நாடக உலகில், ஈழத்தில் கலையரசு சொர்ணலிங்கம் என்பது போல் புலம்பெயர் நாட்டில் அது ஏ.ரகுநாதன் என்றால் எவர்தான் மறுப்பர்?

'ஆமோ? அப்படியோ?' எனச் சிலர் சும்மா ஒரு விசும்புக்குக் கேட்கக்கூடும்! ஆனால் இந்த உயரிய கலைஞனின் பன்முகப்பட்ட திறனை, ஆற்றலை செருக்கில்லாத பண்பை? அறிந்தவர்கள், காப்தல் உவத்தல் இன்றி இவருக்கு அங்கீகாரம் அளிக்க மனச்சுத்தியுடன் விழைவார்கள். நான் முந்தி, நீ முந்தி என்று முந்திக்கொள்வாக்கள். இந்த உயர்ந்த கலைஞனின் கலைஞானம் கண்டு தம் எண்ணங்களைக் கலைத்துவிடுவார்கள். மஞ்சள் சிரிப்புச் சிரிக்காத மனிதர் இவர். 'மாற்றான் வீட்டு மல்லிகை மணமுள்ளதாக இருந்தால், அம்மல்லிகையின் மணத்தைப் பற்றி மற்றவர்களுக்குத் தெரியச் செய்கிற தன்மையும், மாற்றானையும் முன்சென்று உயர்த்துகிற உயரிய பண்புடையவர் இந்த இயக்குனர்.

புலம்பெயர் படைப்பில் பதிவுடைய முகம் படம் பற்றிகருத்து வெளியிட்டதை உதாரணத்திற்குக் குறிப்பிடலாம். கலைஞர்களை, படைப்பாளிகளைப் பாராட்டுகிற பண்புடையவர் என்பதை பல்கலைக்கலைஞர் பராவர்களுக்குப் பாராட்டு விழாச் செய்ததையும் சுட்டிக்-

காட்டலாம்.

கலைஞன் என்றால் படைப்பாளி என அகராதிகள் பொருள் தருகின்றன. அந்த வகையில் உயரிய நிலையில் உள்ள ஏ.ரகுநாதன் நாடகக் கலைஞராக (1500 நாடகங்கள்), திரைப்படநடிகராக (கடமையின் எல்லை, நிர்மலா, தெய்வம் தந்த வீடு, புதிய காற்று, நெஞ்சுக்கு நீதி), சின்னத்திரை, இயக்குநராக, நடிகராக (இன்னும் ஒரு பெண், முகத்தார் வீடு, நினைவுமுகம், பேரன் பேர்த்தி) பத்திரிகை ஆசிரியராக (நிழல், பாரிஸ்முரசு), நாவல் (எனக்காகப் பூக்கும்), சிறுகதை (சந்துவி) ஆசிரியர், ஏன் உதைபந்தாட்டத்தில் காப்டன். எனப் பலப்பரிமாணங்களோடு கூடுவிட்டு கூடுபாயும் திறமையுடைய படைப்பாளியாகத் திகழ்கிறார்.

சற்றொப்ப 1600 நாடகங்களுக்கு மேல் நடத்திருக்கிறார் என்றால் சும்மாவா! தமிழில் உரைநடாகம் தொடங்கியது 1876 இல். நாடகத்துறையில், இவர் முதல் காலடி வைத்தது 1947 இல்! இவரின் நாடகங்களில் நாடக இலக்கணம் கூறும் மெய்ப்பாடுகளைப் பாத்திரங்கள் மூலம் வெளிப்படுத்துவதை உணரலாம். இவ்வளவு பட்டறிவு உடையவராக இருந்தும் தான் தெரிந்து கொள்ள இன்னும் நிறைய இருக்கிறது என எளிமையாக நடந்து கொள்வார்.

பிரெஞ்சிய முன்னோடிகளான லூமியேர் சகோதரர்கள் பின்னையார் சுழி போட்ட துறையில் உள்ள ஈடுபாட்டால், சேர்த்து வைத்த தேட்டத்தில் நிர்மலாவைத் தயாரித்துக் கையைச்சுட்டுக்கொண்டாலும் அத்துறையில் பட்டறிவைப் பெற்ற கலாவிநோதன்.

இவர் கனடா சென்ற சமயத்தில் ஒரு முறை, ஒரு தொலைக்காட்சியில் 'அண்ணை றயிற்' பாலச்சந்திரனின் நிகழ்ச்சியொன்றில் செவ்வந்தியராக பேசி நடத்து அசத்தியதை நினைத்துப் பார்த்தால், உரும்பிராய்ப் பெற்றோர்களுக்கு கிமாளில் பிறந்தவர் எப்படி இன்கா இனத்தவரை உரித்துவைத்த மாதிரித்தோன்றினார் என எண்ணத்தோன்றுகிறது!

ஆண்டொன்று போக வயதொன்று வரும் எனும் இயற்கைவிதி இக்கலைஞனின் தோற்றத்திற்கு சுணங்கி வந்தது என்று தான் கூறவேண்டும்.

கட்பழறும்... சுபநமண்னும்

(1935 - 2010)

1935 இல் பிறந்தவருக்கு 2010 இல் அகவை எழுபத்தைந்து ஆனாலும், ஐம்பத்தேழு என்று தான் இவரின் பேச்சையும் எண்ணத்தையும் கேட்பவர்களுக்கு நினைக்கத்தோன்றும் அளவுக்கு இதமாகவும் சிரித்தும் நாகரீகமாகவும், பண்பாகவும் பழகுவார். நடைஉடை பாவனையில் கூட இப்போதும் கவனிக்கலாம்.

ஆங்கிலத்தில் பேசுகிற போது இயல்பாக நல்ல ஆங்கிலத்தில் பேசும் மொழியறிவு உடையவர். ஆனால் நாடகம், திரைப்படம் ஆகிய கலை ஈடுபாட்டால் நன்றிக்கடன் பட்ட நாட்டு மொழியில் தன் ஆற்றலைக் காட்டத் தவறிவிட்டார் போலும்!

'இக்கட்டுரை ஆசிரியர், பல மொழிகள் பயின்றவர். இவர் முதற் பிரெஞ்சு - தமிழ் அகராதியை ஆக்கியவர். இவரின் இக்கட்டுரையை பிரசுரிப்பதில் பெருமையடைகிறோம். இவரைப் பாராட்டுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்' என, 1992 இல் இலக்கணமும் இலக்கியமும் எனும் கட்டுரையைப் பாரிஸ் முரசில் பிரசுரித்த போது ஆசிரியர், ஏரகுநாதன் குறிப்பிட்டிருந்தார். (இவ்வார்பத்திரிகை எஸ். கே. ராஜேன் அவர்களை நிர்வாகியாகவும் ஏரகுநாதன் அவர்களை ஆசிரியராகவும் கொண்டு வெளிவந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.)

'பாரிஸ் முரசு என ஒரு வாரப்பத்திரிகை புதிதாக வெளிவருகிறது. அதற்கு நாங்கள் ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும். நீங்கள் ஒரு கட்டுரை எழுதித்தாங்கோ! நான் கொண்டு போய்க்கொடுக்கிறேன்' என முற்போக்கு எழுத்தாளர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவரும், நல்ல நண்பருமான அமரர். எஸ்.அகஸ்தியர் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க நான் அக்கட்டுரையை எழுதி மதிப்புக்குரிய அகஸ்தியரிடம் கொடுத்திருந்தேன். அவர்தான் அதனை பாரிஸ்முரசுக்குச் சேர்ப்பித்தார்.

எனது கட்டுரை மேற்படி குறிப்புடன் பிரசுரிக்கப்பட்டு தொடர்ந்து இரண்டு வாரங்கள் வந்தன. ஆக, ஆசிரியரான ஏரகுநாதனுக்கும், கட்டுரையாளரான ச.சச்சிதா

னந்தத்திற்கும் ஒருவரின் முகம் ஒருவருக்குத்தெரியாது. நேரடி அறிமுகம் கிடையாது. இவ்வாறு அறிமுகம் இல்லாத நிலையில் ச.சச்சிதானந்தத்தின் படைப்பை அறிந்து, எழுத்தைப் பார்த்து பிரசுரித்த நல்ல பத்திரிகை ஆசிரியருக்கு உரிய பண்பு ஏ.ரகுநாதன் அவர்களுக்கு இருந்தது. இந்த நேர்மையான குணம், மதிக்கிற உயரிய பண்பு எல்லோருக்கும் வந்துவிடாது!

(முகத்தார் வீடு எனும் திரைப்படம் பற்றி ஒரு விமரிசனம் எழுதி 'அந்த பேப்பருக்கு அனுப்பி விடுங்கோ மாஸ்டர்' என அன்புடன் கேட்டபோது, நானும் ஒரு விமரிசனம் எழுதி அந்தப் பேப்பருக்கு அனுப்பியிருந்தேன். ஆனால் பலவாரங்கள் ஆகியும் விமரிசனம் வரவில்லை. அப்பத்திரிகை ஆசிரியருடன் தொடர்பு கொண்டு கேட்ட போது, நீங்கள் எல்லாரையும் புகழ்ந்து எழுதினால் எப்படி போடுகிறது? என விருப்பமின்மையை அவர் வெளிப்படுத்தினார்.)

அவரின் அந்த அன்றைய நேர்மைக்காக நான் இன்று வரைக்கும் நன்றி உடையேன்! பின்னாட்களில் நான் நூல்கள் வெளியீட்டு விழா செய்யும் போது அவரை மரியாதைக்கு அழைத்திருக்கிறேன். அவரும் தவறாமல் வருகைதந்து முகம் தெரியாத கதையைச் சொல்வார்.

'மாஸ்டர் எனது பவள விழா முடிந்தவுடன் வருவேன். என்னை அண்ணாமலையிலை ஒரு படடப்படிப்பு படிக்கச் சேர்த்து விடுங்கோ' என என்னிடம் வந்த போது சொன்னார். 'இனி என்ன எனக்குப் படிப்பு? எனக்குத் தான் எல்லாம் தெரியுமே' என வயது குறைவானவர்கள் சொல்லிப் படிப்புக்கு எல்லை போடுகிற காலத்தில், 'தெரியத் தெரியத் தெரியாமை தெரியும்' எனப் பவள விழாக் காணும் மூத்த கலைஞர். ஏரகுநாதன் சொல்வது வெள்ளத் தனையது மலர் நீட்டம் தானே'

எங்கள் கலைஞர்களை நாம் கௌரவிக்காமல் வேறு யார் கௌரவிப்பது?

முகத்தார் வீடு தொலைக்காட்சி சித்திரத்தில்

Digitized by Noolaham Foundation.

வ.சந்திரநாதன்
கொலன்ட்.

கொள்கைப்பற்றாளன்

‘தோன்றில் புகழுடன் தோன்றுக..’ என்ற வள்ளுவர் வாக்குக்கு அமைய வாழ்ந்துவரும் அன்பு உள்ளம் கொண்ட மனிதருடன் 15 வருடங்களுக்கு முன் பழகும் வாய்ப்பு ஏற்படுத்திய இறைவனுக்கு நான் நன்றி சொல்ல கடமைப்பட்டவன் ஆகிறேன்.

வாழ்வில் நாம் எத்தனையோ பேருடன் சந்தித்து பழகும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டாலும், எல்லோரும் எம்மனதில் இடம் பிடித்து விடுவதில்லை. ஈழத்தமிழர் தம் கலைத்திறனை வளர்த்திட வேண்டும் என்ற கொள்கைப்பிடிப்புடன் வாழ்ந்துவரும் ஓர் அற்புத மனிதனுக்கு இவ் உலக கணிப்பின் பிரகாரம் வயது 75 ஆனால் அவர் மனமோ என்றும் இளமை. தனது ஆரம்ப காலத்தில் தன் கொள்கையில் எவ்வளவு உறுதியுடன் இருந்தாரோ அதே உறுதியுடன் இன்றும் வாழும் மனிதரை நினைத்து பெருமிதம் கொள்கிறேன்.

வாழ்க்கைச் சக்கரத்தில் உருண்டோடும் காலத்தில் ஏற்படும் பல பிரச்சனைகளால் தம் கொள்கைகளை கைதவற விடுவாரே உலகில் அதிகம். ஆனால் ஒருசிலரே தாம் மறைய நேர்ந்தாலும் தாம் கொண்ட கொள்கை மறையாது காப்பவர் ஆவர்.

நான் கண்ட அற்புத மனிதர் ஏ. ரகுநாதன் அவர்கள் தன்னை கலைக்கு அர்ப்பணித்து வாழ்ந்து வருபவர் ஆவர். அவர் தனது இந்த வயதில் உடல் நோய்க்கு எதிராக போராடியவண்ணம் உலகின் பல நாடுகளுக்குச் சென்று கலை ஆர்வம் கொண்டோரை தன் அன்பால் ஒன்றிணைத்து உலகளாவிய ஒரு கலைஞர் வட்டத்தை உருவாக்கி வருகிறார். ஏ. ரகுநாதன் அவர்களிடம் நான் கண்ட மற்றுமொரு விடயம் யாதெனில், தனக்கு கலைகற்பித்த தன் குருநாதருக்கு தன் மனதில் ஓர் உயர்ந்த இடம் கொடுத்து, அவர் பெருமை பாராட்டி வருவது நன்றிமறவா இயல்பாகும். ன்னைவிட வயதில் சிறியவர்களிடம் உள்ள பெருமையை வாயாறப் பாராட்டி, ‘நான் சிறுவர்களிடம் இருந்தும் கலையை கற்றுக்கொள்கிறேன்’ என்றபணிவு எல்லோருக்கும் ஏற்படுவதில்லை.

ஈழத்தமிழர் திரைக்கலை வளர்ச்சிக்கு தன் வாழ்வை அர்ப்பணித்த அன்பு ரகுநாதனுக்கு நாம் செய்யும் கைமாறு ஈழத்தமிழர் திரைக்கலை வளர்ச்சிக்கு நாம் ஒவ்வொருவரும், ஊக்கமும், ஆக்கமும், கொடுப்பதே.

‘நிலக்கிளி’ பாலமனோகரன்

நாவலாசிரியர்
டென்மார்க்.

எச்சம் என்பது ஒருவரது பிள்ளைகள் மட்டுமன்று, ஒருவருடைய கலைப் படைப்புக்களுந்தான்.

கலைஞர் ரகுநாதனின் கலை ஆர்வமும், சாதனைகளும் யாவரும் அறிந்தவிஷயம்.

‘தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர் எச்சத்தால் அறியப்படும்’ எனச் சொல்கையில், எச்சம் என்பது ஒருவரது பிள்ளைகள் மட்டுமன்று, ஒருவருடைய கலைப் படைப்புக்களுந்தான் என நான் எண்ணுவதுண்டு. ரகுநாதனின் கலைப்படைப்புக்களே அவர் ‘தக்கார்’ என்பதை நமக்கெல்லாம் சொல்லும்.

ரகுநாதன் எனக்கு முதல் முதலில் அறிமுகமானது யாழ். வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரியின் முன்னால் உள்ள கார் திருத்தகம் ஒன்றிலேதான். அங்கு அரியம், ஜெயம் என்ற நாடகக் கலைஞர்கள் பணியாற்றினர். அவர்களை ரகுநாதன் சந்திக்க வருவார். நானும் எனது கார் திருத்தகங்களுக்காக அங்கு செல்லும் வேளையில் அவரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அப்போது நான் உடுவில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தேன். ரகுநாதனைச் சந்தித்த பின்னர் நான் மாண்புபாயில் அவரது இல்லத்திலும் சந்தித்ததுண்டு.

எளிமையும், அன்பும், நட்பும் மிக்க இந்த கலைஞர்கள் என் இதயத்தில் இடம்பிடித்துக் கொண்டவர்களில் முக்கியமானவர்கள். கடந்துபோன அந்த அற்புதமான காலங்களும், அனுபவங்களும் என் மனதில் அடிக்கடி நிழலாடுவது உண்டு.

கலைஞர் ரகுநாதனுடைய கலைச்சேவை மேலும் சிறப்புடன் தொடரவேண்டும் என வாழ்த்துவதில் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். கலைஞர் ரகுநாதன் அவர்களின் பவளவிழா மலரில் பங்குகொள்ளும் வாய்ப்பை அளித்த நண்பர் எஸ். கே. ராஜேனுக்கு எனது நன்றிகளும். Digitized by Noolaham Foundation.

சுட்பழமும்... சுடாதமண்ணும்

(1935 - 2010)

ஈழன் இளங்கோ
அவுஸ்திரேலியா.

ஈழத்தமிழர் திரையுலகின் ஆணிவேர்

கலைக்கும் கலைஞர்களுக்கும் பஞ்சம் இல்லாத ஈழத்தமிழர் எமது கலைப் பயணத்தின் வளர்ச்சி, நாட்டு நிலவரத்தின் தாக்கம் காரணத்தால் சற்று பின்தங்கப்படுத்தப்பட்டிருந்ததே அன்றி முடமாக்கப்படவில்லை.

எமது இலட்சியங்களுக்கும் கனவுகளுக்கும் முயற்சிகளுக்கும் சாதனைகளுக்கும் பஞ்சம் இருக்கவில்லை என்பதற்கு திரு ரகுநாதன் அவர்கள் ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

அவருடைய வரலாற்றை நான் கூறி நீங்கள் அறிந்து கொள்ளவேண்டிய அவசியம் உங்களுக்கு இல்லை, ஆனால் அவரிடம் நான் கண்ட சில சுவாரசியமான குணாதிசயங்களை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கலையுலகில் வானவில்லாக திகழவேண்டும் என்ற கனவோடு வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் உள்ளங்களுக்கு அவர் ஒரு புத்துணர்ச்சிப் பானம். 2007 ஆம் ஆண்டில் தான் அந்த கலையுலக மார்க்கண்டேயனின் அறிமுகம் எனக்குக்கிடைத்தது. தொலைபேசியில் பேசுகையில் அவர் வயது 37 என்று கூறிவிட்டு பின்பு நகைச்சுவையான ஒரு சிரிப்புடன் அதனை மாற்றிப்போடச் சொல்வார்.

பின்பு 'நேசங்கள்' தொடர் படப்பிடிப்புக்காக அவர் அவுஸ்திரேலியா வந்திருந்த போதுதான் அவருடன் நெருங்கிப் பழகக்கூடிய சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது அப்போதுதான் புரிந்தது உண்மையிலேயே அவர் அகத்தின் வயது இளமையானது என்று. அவரது எண்ணம், செயல்பாடு, முயற்சி, அறிவுரை அனைத்துமே இளமையானது.

இவை எல்லாவற்றையும் விட அவரது நகைச்சுவை உணர்வும் இசையில் அவருக்கு இருக்கும் ஆர்வமும், ஆற்றலும், ஈடுபாடும் எம்மை வியக்க வைத்தது.

வெவ்வேறு நாடுகளில் வாழும் ஈழத்துக்கலைஞர்களை தொடர்புபடுத்தும் முகமாக அவர் எடுத்திருக்கும் முயற்சிகளில் ஒன்றுதான் 'நேசங்கள்' தொடர். வெவ்வேறு நாடுகளில், வெவ்வேறு தலைப்புகளுடன் வெவ்வேறு கதைகள் அனைத்துக் கதைகளையும் தொடர்புபடுத்தும் பாத்திரமாக திரு ரகுநாதன் அவர்கள்.

அவுஸ்திரேலியாவில் எடுக்கப்பட்ட இரண்டு கதைகளில் ஒன்றை 'இனிவளே காத்திருப்பேன்' என்ற தலைப்பில்

இயக்கும் அரிய வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது.

ஈழத்தமிழர் கலையுலகின் பொக்கிஷம் சொர்ணலிங்கம் ஐயாவின் மாணவராக 1947 ஆம் ஆண்டு கலையுலகில் குதித்த அனுபவமும் தேர்ச்சியும் பெற்ற ஒரு நடிகர், இயக்குநர், தயாரிப்பாளர் அவரை இயக்க ஆரம்பத்தில் எனக்கு சற்று சங்கடமாகவே இருந்தது.

ஆனால் நடிப்பென்று வந்துவிட்டால் ஒவ்வொரு இயக்குநருக்கும் தான் ஒரு மாணவன்தான் என்றும், தனது நடிப்பு திருப்தி தரவில்லை என்றால் தன்னை திருத்தும் படியும் கூறுவார்.

ஆனால் அதற்கு அவர் எனக்கு சந்தர்ப்பம் தந்ததே இல்லை, ஒவ்வொரு காட்சியையும் ஒரே தரத்தில், தரமாக, சிறப்பாக அவருக்கே உரிய பாணியில் நடித்து முடித்து விடுவார். மற்றவர்களை மனம் திறந்து, வஞ்சகமில்லாமல் பாராட்டும் அவர் இயல்பு கலைக்களத்தில் அனைவரையும் உற்சாகப்படுத்தும். அவரைப்பற்றி கூறினால், கூறிக் கொண்டே போகலாம். தணியாத கலைத்தாகம் கொண்ட ஒரு கலைப்பித்தன் என்று கூட அவரை கூறலாம்.

பாரெங்கும் சிதறிக்கிடக்கும் ஈழத்தமிழக் கலைஞர்களை தொடர்புபடுத்த வேண்டும், அவர்கள் இணைந்து சாதிக்கவேண்டும் என்ற கனவோடும், முயற்சியோடும், குறிக்கோளோடும், கலைஞர்களின் தொடர்புப் பாலமாக வாழும் திரு ரகுநாதன் அவர்களை ஈழத்தமிழர் திரையுலகின் ஆணிவேர் என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. ஐயா நீங்கள் பல்லாண்டுகாலம் வாழவேண்டும், உங்கள் கலைப்பயணம் தொடரவேண்டும் என்று வாழ்த்தி உங்கள் பாதச்சுவடுகள் வழி நடப்பது எமது பாக்கியம் என்று கூறி உங்கள் கனவுகள் அனைத்தும் விரைவில் நனவாகும், அதற்கு எமது பங்களிப்பும் நிச்சயம் இருக்கும் என்று அவுஸ்திரேலிய வாழ் கலைஞர்கள் சார்பாக உறுதி அளிக்கின்றேன்.

கலைஞர்களை கௌரவித்து அவர்களின் சுவடுகளை சமுதாய வரலாற்றில் பொறிப்பதன் மூலம் இ மற்றய கலைஞர்களுக்கு உற்சாகத்தையும் ஊக்கத்தையும் வழங்கிவரும் திரு.எஸ்.கே.ராஜேன் அவர்களின் தொண்டு சமுதாயத்துக்கு ஈடு இணையற்றது என்று கூறி அவருக்கு எனது நன்றியையும் வாழ்த்துகளையும் பாராட்டுகளையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஈழத்தமிழர்! வளர்க தமிழர் கலை!!

இரா.குணபாலன்.

வாலினாலி, மேடை, தொலைக்காட்சி கலைஞர்.
ஆழ்.ரி.எம்.பிறதர்ஸ் இயக்குனர்.
பிரான்ஸ்.

ஈழத்து கலையுலக வரலாற்று நாயகன்

ஈழத்தில் பெயர் சொல்லும் கலைஞர்களுள் மிக முக்கியமானவராகத் திகழ்பவர்களில் ஒருவர் நாயகன் ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள். ஈழத்தின் தமிழ் நாடக ஆசான் புகழ் பூத்த பெருங்கலைஞர் கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களின் மாணவன் என்பதில் இவருக்கு அளவுகடந்த மகிழ்ச்சி.

கலையரசு அவர்களிடமிருந்து நாடகத்துறை பற்றி பலவிடயங்களைக் கற்றுக்கொண்டவர், அவற்றை மற்ற வர்களுக்கு அவ்வப்பொழுது புகட்டிவருபவர். ஈழத்தில், நாயகன் ஏ.ரகுநாதன் அவர்களை திரையில் பார்த்தேன். நேரடியாகப் பார்த்தது பாரீஸ் நகரத்தில் - 1989ம் ஆண்டில், நண்பர் எஸ்.கே.ராஜேன் நாயகனிடம் என்னை அறிமுகம் செய்து வைத்தார். எனது கலைத்துறை ஈடுபாடுகள், ஆர்வம் பற்றி எல்லாம் அவருக்கு எடுத்துக் கூறிவைத்தார். அன்றிலிருந்து இன்று வரை ரகுநாதன் அண்ணனோடு நெருக்கமாய் இருந்து வருகிறேன்.

நடிப்புப்பற்றி ஆலோசனைகள் வழங்குவார் அதுவும் மிகவும் பக்குவமாகவே எடுத்துக் கூறுவார். அவரோடு இணைந்து ஐரோப்பிய நகரங்களின் மேடைகளில் நடித்தமை, தொலைக்காட்சிச் சித்திரங்களில் நடித்தமை என்றமே என்னால் மறக்க முடியாதவை. அவை எனக்குக்கிடைத்த பெரும் வாய்ப்புக்களாகவே கருதுகிறேன். ஈழத்துக் கலையுலகின் வரலாற்று நாயகன் ஒருவரோடு இணைந்து நடிப்பேன் என்று கனவு காணவில்லை.

முக்கியமாக பாரீஸில் திருமறைக்கலாமன்றத்தின் தயாரிப்பில் பலிக்களம் நாடகத்தில் இவரோடுசேர்ந்து நடித்தது, எனது கலையுலக வாழ்வில் எனக்குக் கிடைத்த பெரும்பேறு என்றே கருதுகிறேன்.

ஈழத்தில் வாழ்ந்து வந்த வேளையில் வாய்ப்புக்களுக்காக கால்கடுக்க நின்ற காலங்களை இன்று நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

யாழ்ப்பாணத்தில் 'எங்களில் ஒருவன்' என்ற படத்தின் படப்பிடிப்புகள் நடைபெற்றபோது அதிலே எமக்குத் தெரிந்த ஒருவர், அவரும் கலைஞர், "நிச்சயமாக இந்தப் படத்தில் நீங்கள் நடிக்கிறீர்கள் நம்புங்கள்" என்று சொன்னார். ஆனால், அது காத்திருப்பாகவும் கனவாகவும் போய்விட்டது.

ஒரு ஆலயத்தில் படப்பிடிப்பு நடந்த போது கூட்டத்தில் ஒருவனாய் நின்றேன், நம்மவர் கண்டுவிட்டார், "இப்படியெல்லாம் நிக்கக்கூடாது" அங்கிருந்தும் அகற்றப்பட்டேன். இப்படியே படத்தில் நடிப்பதும் அகன்றே போய்விட்டது. அண்ணன் ரகுநாதன் அவர்களுடன் எனக்கு அன்று

தொடர்பு இருந்திருந்தால் நிச்சயமாக ஈழத்துத் திரைப்படம் ஒன்றிலாவது நான் நடித்திருப்பேன். அவரால் அது முடிந்திருக்கும்.

ஈழத்தின் எல்லாப்பாகங்களிலுமிருந்து கலைஞர்களைத் தெரிவு செய்து அவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்திருப்பதை வைத்தே இதனை நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

1994ல் எஸ்.கே.ராஜேன் தயாரிப்பில் உருவான 'இன்னும் ஒரு பெண்', ஆர்.ரி.எம் பிறதர்ஸ் சார்பில் எனது தயாரிப்பான 'முகத்தார் வீடு' ஆகிய சின்னத்திரைக் காவியங்களை இயக்கியதுடன் முக்கிய பாத்திரங்களிலும் ரகுநாதன் அண்ணார் நடித்திருந்தார். இவையே பாரீஸில் முதன் முதலில் தொழில் நுட்பக் கமரோ மூலம் படப்பிடிப்புச் செய்யப்பட்டவை.

இவர் அடிக்கடி குடிக்கும் பானம் ஒன்று தான். அதனை மாற்றியும் குடிக்கமாட்டார். நன்றாக இனிப்புப் பண்டங்களும் சாப்பிடுவார்.

மற்றும்படி இவரை வைத்துப் படம் செய்பவர்களுக்கு எந்தத் தொந்தரவும் இருக்காது. நன்றாகச் சமைப்பார். அப்ப யோசிச்சிப் பாருங்கோ, தயாரிப்பாளர்களுக்கு எவ்வளவு இலாபம். இப்படியானவர்களிடம் பொறுப்புக்களை ஒப்படைத்து ஈழத்துத் திரைப்படத்துறையை மேம்படுத்த பணம் படைத்தவர்கள் அன்று முன்வரவில்லையே! என்பது இப்பொழுதும் எங்கள் மனதில் பதிந்துள்ள கவலை.

75 வயது, அவர் இதை ஏற்றுக்கொண்டதில்லை. பிறப்புச் சாட்சிப் பத்திரத்தில் பிழையாகப் பதிந்து விட்டார்கள் என்பார். உண்மையில், இந்த வயதிலும் நாடு நாடாகச் சென்று படப்பிடிப்பு வேலைகளைச் செய்வது என்றால் இலகுவான காரியம் இல்லை. இன்றும் தனது கலைப் பணியை தொடர்ந்து கொண்டிருப்பவர்.

இவரைப் பாரட்டி விழா நடத்த பலர் முயன்ற போதிலும், அவற்றுக்கு ஏதோவிதத்தில் காரணம் கூறித்தவிர்ந்துக் கொண்டார். அருட்தந்தை மரியசேவியர் அவர்களின் அழைப்பை மட்டும் ஏற்றுக் கொண்டார்.

எப்பொழுதும் தான் ஒரு கற்றுக்கொள்ளும் கலைத்துறை மாணவன் என்பதை நினைவுபடுத்திக் கொள்வார்.

இவர் முன்னாள் உதைபந்தாட்ட வீரர். இந்நாளில் அடிநீர் ரசிகர். உதைபந்தாட்டப் போட்டிகள் நடைபெறும் நாட்களில் இவருடன் சந்திப்புக்களை ஏற்படுத்திக்கொள்வது சிரமம். கலைக்காகத் தன் சொத்துக்களையும், சுகங்களையும் இழந்தவர். தீய பழக்கங்களுக்கு அடிமையாகாதவர்.

நூறாவது பிறந்தநாளையும் எமது நாயகன் காணவேண்டும்.

வாழ்க..வாழ்க..வாழ்க பல்லாண்டு...

சுட்பயறமும்... சுபாதமன்றும்

(1935 - 2010)

கி.செ.துரை
எழுத்தாளர்,
டென்மார்க்.

சினிமாஸ்கோப் படவெடுக்கும் மயானகாண்ட அரிச்சந்திரன்

பவளவிழா காணும் அண்ணன் ஏ.ரகுநாதனுடன் நேரடியாக பழகுவதற்கு கிடைத்தது பத்து ஆண்டுகள் மட்டுமே. ஆனால் 'நிர்மலா' திரைப்படம் என்று திரைக்கு வந்ததோ அன்றில் இருந்தே அவர் எனது உறவாகவே இருந்துவருகிறார். கண்ணால் கண்ட ஏ.ரகுநாதனைவிட கண்ணால் காணாத கண்ணுக்குள் காவி யமாக நிற்கிறார்.

'நிர்மலா' திரைப்படம் நமது அயலூரான பருத்தித்துறை சென்டரல் திரையரங்கில் காண்பிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. கறுப்பு வெள்ளை கோடு போட்ட ரீஷேட்டுடன் இளைஞராக இருந்த ரகுநாதனை அன்றே அழுத்தமாக மனதில் பதிவு செய்து கொண்டேன். அன்றிலிருந்தே எனக்கும் அவருக்குமான உறவு ஆரம்பித்துவிட்டது.

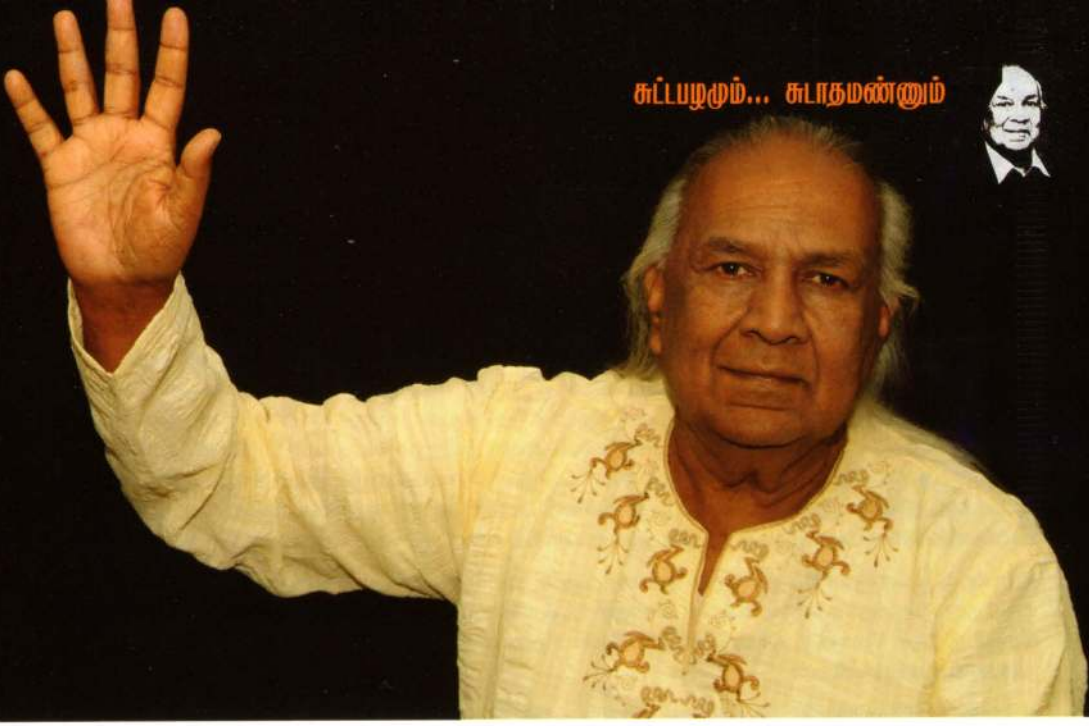
'நிர்மலா' திரைப்படம் எங்கே காண்பிக்கப்படுகிறது, அதற்கு எப்படியான விமர்சனம் எழுதுகிறார்கள் என்று தினசரி பத்திரிகைகளை தட்டிக் கொண்டிருப்பேன். ஆண்டவனே நிர்மலா திரைப்படம் தமிழகத் திரைப்படங்களுக்கு இணையாக ஓடி சாதனை படைக்க வேண்டும். இதற்கு முன் வந்த பல ஈழத்துத் திரைப்படங்களில் காணப்பட்ட தொழில்நுட்பக் குறைபாடுகள் இப்படத்தில் இருக்கக் கூடாது என்று யாருக்கும் தெரியாமல் கடவுளை வேண்டிக் கொண்டேன்.

அப்போது ஏ.ரகுநாதன் அவர்களையோ நிர்மலா திரைப்படத்தில் நடித்த நடிக்கையோ எனக்கு தெரியாவிட்டாலும் தமிழகத் திரைப்படங்களுக்கு இணையாக நமது படங்கள் வளர வேண்டும் என்ற ஆவல் காரணமாக நிர்மலா திரைப்படத்தை எனது சொந்தத் திரைப்படம் போலவே நேசித்தேன். அத்திரைப்படத்தில் வரும் கண்மணி ஆடவா காதலைக் கூறவா என்ற பாடலை தினசரி பாடித்திரிவேன். அந்த இசைத்தட்டை இன்று எங்குமே எடுக்க முடியா விட்டாலும் என் இதயத்தில் அந்தப்படம் இன்றும் அழியாது ஜீவனம் பண்ணுகிறது.

வழமைபோல சினிமாவுக்காக அரிசி மூட்டை சுமந்து ஐம்பதுசதம் பணம் உழைத்து, இரவல் சைக்கிளில் நிர்மலா படம் பார்க்கப் புறப்பட்டேன். ஏற்கெனவே படம்பார்த்துவிட்டு சைக்கிளில் வருபவர்களிடமெல்லாம் எப்படி படம் நல்லா இருக்கா என்று கேட்டபடியே ஐந்து மைல் தூரம் சைக்கிளை வலித்து சென்று நிர்மலாவைப் பார்த்தேன். மனதிற்கு ஓரளவு திருப்தியாக இருந்தது, இதுவரை வந்த படங்களைவிட முன்னேற்றகரமாக இருந்ததும் மகிழ்வு தந்தது.

பின்னாளில் 'நான் உங்கள் தோழன்', 'கோமாளிகள்', 'காத்திருப்பேன் உனக்காக' போன்ற திரைப்படங்கள் மேலும் சிறிய நம்பிக்கை தந்தாலும் கூட அந்தத் துறையை நம்மால் வளர்த்தெடுக்க முடியவில்லை. என்ன காரணம், யார் காரணம் என்று இடையறாது தேடிக்கொண்டே இருந்தேன். பின்னர் நானே இளம்பயல் திரைப்படத்தை ஒன்றரைக்கோடி இந்திய ரூபாய்களில் தயாரித்து, பட்ட அனுபவங்களின் பின்னர் எல்லோரையும், எல்லாக் காரணங்களையும் துல்லியமாகக் கண்டு அதிசயப்பட்டேன். அந்த அனுபவங்கள் மனதை வாட்டும்போதெல்லாம் அண்ணன் ஏ.ரகுநாதனையும் ஒரு தடவை மனதில் எண்ணிக்கொள்வேன்.

இன்றுபோல சினிமா தொடர்பான அறிவு மக்கள் மன்றில் பரவலாக்கப்படாத அக்காலத்தே சினிமா தயாரிக்கப் புறப்பட்டால் நிலமை எவ்வளவு மோசமாக இருந்திருக்கும் என்பதையும் ஒப்பிட்டு நோக்கிக் கொள்வேன். பின்னர் நிர்மலா படம் சந்தித்த சவால்கள், கிங்ஸ்லி குணரத்தினம் போன்றவர்கள் நிர்மலாவுக்கு போட்டியாத தமிழகத்தின் சிறந்த படங்களை திரையிட்டு ஏற்படுத்திய போட்டி, தமிழரசுக்கட்சி அரசியல் தலைவர்கள் காட்டிய நய வஞ்சகமான எதிர்ப்பு போன்ற பல விடயங்களை அவருடன் நேரில் பேசியபோது அறிந்து கொண்டேன். ஏ.ரகுநாதன் காலத்து அவலம் இன்றும் மாற்றமில்லாமல் யாழ்ப்பாணத்து கிடுகு வேலிபோல கட்டுக்குலையாமல் நம்மிடையே இருப்பதையும் உணர்ந்து கொண்டேன்.

அதற்குப் பிறகு இலங்கையில் இன்னொரு விஷயப்பீட்சையில் ஏ.ரகுநாதன் இறங்கியிருப்பதை பத்திரிகைகளில் படித்தேன். அதுதான் 'தெய்வம் தந்த வீடு'. தொழில் நுட்பம் மிகப்பெரிய சவாலாக இருந்த நேரம் சினிமாஸ் கோப்பில் தெய்வம் தந்த வீடு தயாராவதாக செய்தி வெளி வந்தது. அதைவிட மேலும் ஆபத்தான விடயமாக தில்லானா மோகனாம்பாள் படத்தில் வருவதைப் போல ஏ.ரகுநாதன் நாதஸ்வரத்துடனும், ரேலங்கி பத்மினி போல பரதநாட்டிய தேற்றத்துடனும் காட்சி தரும் கட்டவுட் இருந்தது. இந்த முயற்சி இரண்டு மலினமான விமர்சனங்கள் வெளி வருவதற்கு வழிசமைக்கப் போகிறதே என்று என் உள்ளம் அஞ்சியது...

1. நாம் தொழில் நுட்பத்திற்குள் சரியாக நுழைய முன்னரே சினிமாஸ்கோப்பிற்குள் நுழைந்தது தவறானது.
2. சிவாஜி - பத்மினியைப் பார்த்து இவர்களும் புறப்பட்டுள்ளார்கள் இவர்களுக்கு இது தேவையா...

ஆம்... அவ்வாறே வெகுஜனம் பேசிக் கொண்டதை என் காதுகளால் கேட்டும் கொண்டேன். திரைப்படம் வெளியானதும் அக்காலத்து சிந்தாமணி பத்திரிகையில் வந்த விமர்சனத்தை படித்தேன். எல்லோரையும் திருப்திப்படுத்த வந்துள்ள பொன்குஞ்சு திரைப்படம் என்று கேலி செய்து எழுதப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அவர்களுடைய விமர்சனங்களை மட்டும் ஒரு தலையாக மூளைக்குள் போட்டுவிட்டு நமக்கென்ன என்று என்னால் இருக்க முடியவில்லை. என்னுள்ளத்தில் இரண்டு கேள்விகள் எழுந்தன.

01. சரி - தவறுக்கு அப்பால் சினிமாஸ்கோப்பை கொண்டு வந்த அவருடைய துணிச்சலை நம்மவர்கள் பாராட்டத் தவறியது மாபெரும் குற்றம் என்று கருதினேன். இன்று நான் வாழும் டென்மார்க் நாட்டில் இப்படியான முயற்சியை யாராவது செய்தால் அவர் வரலாற்றுப் புருஷராக போற்றப்படுவார். ருக்கபாக என்ற ஒரு டேனிஸ் விஞ்ஞானி வானியல் தொட்பாக பல முயற்சிகள் செய்து தோல்வியடைந்தார். அவர் இறக்கும்வரை எந்த வெற்றியையும் பெறவில்லை. ஆனால் இன்றும் அவரை அதி உயர்வாக போற்றுகிறார்கள் டேனிஸ் மக்கள். அவருடைய தேடலும், தோல்வியுமே பின்நாளில் டேனிஸ் விஞ்ஞானிகளுக்கு நோபல் பரிசைப் பெற்றுத் தந்தது. நீந்த முடியாது என்று அஞ்சிக்கொண்டு மலை உச்சியில் பதுங்கிக் கிடப்பவரைவிட, நீச்சல் தெரியாவிட்டாலும், நீந்துவேன் என்று பாய்ந்த ஏ.ரகுநாதனின் துணிச்சல் பாராட்டப்பட வேண்டியது என்று உணர்ந்தேன்.

02. சிவாஜிகணேசன் நடித்த எந்தத் திரைப்படத்தை ரீ மேக் செய்தாலும், அவர் நடித்த தில்லானாமோகனாம்பாள், வீரபாண்டியகட்டபொம்மன், பாசமலர் ஆகிய மூன்று திரைப்படங்களையும் எந்த நடிக்கருமே ரீமேக் செய்ய முயல் மாட்டார்கள். காரணம் அந்தக் கதைகளின் உச்சமாகவே சிவாஜி வாழ்ந்து வருகிறார். நாதஸ்வரத்தை கையில் தூக்கினால் சிக்கல் சண்முகசுந்தரத்தை முந்திச் செல்ல வேண்டும். இல்லையேல் தொடக்கூடாது என்ற அச்சம் பெரும் பெரும் நடிக்கரிடமெல்லாம் இருந்தது, இருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் ரஜினியின் பில்லாவிிற்கு முன்னரே தில்லானா மோகனாம்பாள் ரீ மேக் ஆகியிருக்கும்.

தில்லானாமோகனாம்பாளில் சிவாஜிகணேசன் வழங்கிய நடிப்பையும், பாத்திர உயிருட்டத்தையும் தாண்டி ஒரு படைப்பைத் தருவது இன்றும் கடினமாகவே உள்ளது. உண்மை அப்படியிருக்க அப்படியொரு பாத்திரத்தை என்னால் தரமுடியும் என்ற துணிவுடன் நாதஸ்வரத்தைக் கையில் எடுத்தவர் ரகுநாதன் ஒருவரே. அகில இந்திய நடிக்கர் பரிசு பெற்ற கமல் போன்றவர்களே துணியாத ஒரு காரியத்தை நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்னரே துணிந்தது ரகுநாதனின் தன்னம்பிக்கையே என்று எண்ணினேன். அப்படியொரு நம்பிக்கை தரும் கோணத்தில் பார்ப்பதற்கான சமூக உளவியலை நாம் உருவாக்க வேண்டியிருப்பதையும் ஏ.ரகுநாதனின் வாழ்வை வைத்தே கண்டு கொண்டேன்.

அதற்குப் பின்னர் ஏ.ரகுநாதன் பற்றிய செய்திகளை என்னால் அதிகம் அறிய முடியவில்லை. வெளிநாடு வந்த பின்னர் ஒரு நாள் நீளமாக முடிவளந்து குறுந்தொடையைத் தாண்டி நான் சில ஒரு நிகழ்வில் அவர் பங்கேற்றதை

சுட்பழமும்... சுபநமன்தும்

(1935 - 2010)

அறிந்து கொண்டேன். அதன் பின்னர் அவருடைய செயற்பாடுகளை பத்திரிகைகள் வாயிலாகவும் கலைஞர்கள் வாயிலாகவும் கேட்டறிந்து கொண்டேன். புகைப்படத்தில் அவர் காட்டிய தோற்றம், வளைந்த புருவங்கள் யாவும் அவரை ஓர் இறுக்கமான மனிதர் போல காட்டியது. அதனால் அவருடன் தொடர்பு கொள்ள மெல்லிய தயக்கம் ஏற்பட்டது.

இதன் பின்னர் அவருடைய திரைப்பட முயற்சிகள் பல பாரீசில் ஆரம்பித்தன. அவற்றுக்கு ஈழமுரசில் கஜன் கடுமையான விமர்சனங்களை எழுதிக் கொண்டிருந்தார். ஈவு இரக்கமற்ற கடுமையான விமர்சனங்களை முன் வைத்தாலே நமது திரைப்படங்கள் முன்னேறும் என்று கஜன் என்னுடன் வாதிட்டார். அவரோடு பலத்த வாதங்களில் ஈடுபட்டேன். நீங்கள் செய்வது மாபெரும் தவறு என்றும் சுட்டிக்காட்டினேன். உங்களுடைய விமர்சனம் பிரான்சில் தமிழ்ப்படத்தை ஒரு போதும் வளர்க்காது, அது எல்லாவற்றையும் நீர்துப்போக வைக்கும் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டினேன். இன்று தமிழ்ப்பட முயற்சிகள் பாரீசில் ஏறத்தாழ இல்லாமலே போய்விட்டது. அன்றைய கடும் விமர்சனங்கள் சரியாக இருந்திருந்தால் இன்று பாரீசில் திரைப்படங்கள் பெரு வளர்ச்சி கண்டிருக்க வேண்டுமல்லவா?

இப்படி ஒரு நெருக்கடிக்குள்ள்தான் தாயகத்திலும், புலம் பெயர் நாடுகளிலும் நமது சினிமா தடுமாறிக் கொண்டிருந்தது. குருத்தாக வரும்போதே கொதிநீரைக் கொட்டும் பாங்கு நிர்மலா காலம் முதல் இன்றுவரை தொடர்கிறது. இந்தக் கொதி நீருக்குள் மரணித்துவிடாமல் வாழத்தகுடிக்கும் கலைஞனாகவே நான் அண்ணன் ஏ. ரகுநாதனைக் காண்கிறேன்.

எந்த ஒரு கலைஞனும் மோசமான திரைப்படத்தை தருவதற்காக பணம் போட்டு படம் எடுக்க வரமாட்டான். அவனுடைய நோக்கம் உயர்ந்த நோக்கமே என்ற தெளிவில்லாத சமுதாய சூழலில் இருந்து பாடுபடும் ஏ. ரகுநாதனை என்றும் வரவேற்க நான் காத்திருந்தேன். அதன் பின்னர் அவருடைய குறுந்திரைப்படம் ஒன்றை டென்மார்க்கில் காண்பிக்க வந்தபோது நெருங்கிய பழக்கம் ஏற்பட்டது. அவருடன் பழகிய பிறகுதான் அவருடைய பால்போன்ற மனதை உணர முடிந்தது. அவர் டென்மார்க் வந்து எமது வீட்டிலேயே தங்கியிருந்த காரணத்தினால் அவருடன் மனம்விட்டு பேசும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது. அதைத் தொடர்ந்தே மற்றவர்கள் பிரசுரிக்க அஞ்சும் விடயங்களை எல்லாம் அவரிடம் கேட்டறிந்து அலைகளில் பிரசுரித்தேன்.

பின்னர் என்னால் தயாரிக்கப்பட்ட இரண்டு திரைப்படங்களுக்கும் அவர் தன்னாலான உதவிகள் அனைத்தையும் செய்திருந்தார். பூக்கள் திரைப்படத்தை பாரீசில் ஆரம்பித்து வைத்து உரையாற்றியவரும் அவரே. அங்கு காண்பிக்கப்பட்ட இரண்டு திரைப்படங்களும் பூக்கள் வெற்றிகரமாக காண்பிக்கப்பட அவருடைய வழிகாட்டலே எமக்கு துணையாக அமைந்தது. அப்பொழுது பூக்கள் திரைப்படத்திற்கு படுமோசமான விமர்சனங்கள் வெளியாகின. நாம் ஒரு பைசா கூட உழைக்கக் கூடாது என்பதே அதன் அடிப்படை நோக்கமாக இருந்தது. அதை ஏ. ரகுநாதன் தெளிவாக எதிர்த்து நின்றார். தான் இறந்தால் செத்தவீட்டில் கூட இப்படியான பத்திரிகைகளை வாசிக்க வைக்கக் கூடாது என்றும் சபதமெடுத்தார். அவருடைய உறுதி எனக்கு பிடித்திருந்தது. இப்படியான செயலை எதிர்த்து பாரீசில் பத்திரிகை எரிப்பு போராட்டத்தை நடத்த நாம் திட்டம் தீட்டியபோது நிலமைகள் மாற்றமடையவே அதைத் தவிர்த்தோம்.

அதற்குப் பின்னர் புலம் பெயர் தமிழ் திரைப்படங்களை நமது தொலைக்காட்சிகள் புறக்கணித்தபோது அது குறித்தும் பல விவாதங்களை நடாத்தியுள்ளோம். எல்லாமே நமக்கான வர்த்தக சினிமாவை கொண்டுவர வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்திற்கான பயணமாகவே இருந்தது. இப்படியான கால நகர்வில்தான் இப்போது பவளவிழா வந்து நிற்கிறது.

இலங்கையில் இருந்து ஒரு திரைப்படத்தை உருவாக்குவதற்கும், அதே முயற்சியை ஐரோப்பிய நாடொன்றில் மேற்கொள்வதிலும் பாரிய இடைவெளிகள் உண்டு. ஈழத் தமிழருக்கான சினிமாவை உருவாக்குவதற்காக தாயகத்திலும், புலம் பெயர் நாடுகளிலும், தமிழகத்திலுமாக பல தளங்களில் பாடுபட்ட அனுபவம் அவருக்கு உண்டு. தமிழகத்தில் ஒரு கலைஞனாகப் பிறந்து திரைத்துறை வாழ்வில் பவள விழா காண்பது கடினமான காரியமல்ல. அது விமானத்தில் பறப்பதைப்போல இலகுவானது. ஆனால் ஓர் ஈழத்தமிழனாகப் பிறந்து, புலம் பெயர்ந்து பல்வேறு அவலங்களையும் சந்தித்து பவளவிழா காண்பது சாதாரண விடயமல்ல. கட்டை வண்டியில் ஏறி உலகத்தை சுற்றிய பயணம் போன்றது.

அண்ணன் ஏ. ரகுநாதனின் நிர்மலா திரைப்படத்தில் நடிகமணியின் மயானகாண்டம் ஒரு நாடகமாக திரைப்படத்திற்குள் வரும். அதே அரிச்சந்திரன் மயானத்தில் நின்று சினிமாஸ்கோப்பில் தமிழ் படமெடுத்து, பவள விழாவும் கண்டால் அந்தச் சாதனை எப்படியிருக்கும் என்று மனத்திரையில் எண்ணிப்பாருங்கள். அப்போதுதான் ஏ.ரகுநாதனின் சாதனையை புரிய முடியும். அப்படிப் புரியும் இதயம் உங்களிடம் இருந்தால் ஈழத் தமிழ் சினிமாவின் முக்கியமான முன்னோடிகளில் அவருடைய முகத்தைத் துல்லியமாகக் காண்பீர்கள்.

நண்பர் எஸ்.கே.ராஜேன் நமது நாட்டு கலைஞர்களை பாராட்டுவதற்கே பிறந்தவர்போல வாழ்பவர். அவரால் பாராட்டு விழா நடாத்தி கௌரவிக்கப்பட்ட கலைஞர்கள் ஏராளம். நமது அறிவிப்பாளர். பி.எச்.அப்துல்ஹமீட்டுக்கு இங்கிலாந்தில் பாராட்டுவிழா நடாத்தியவர். இப்போது பாரீசில் ஒரு பவளவிழா நிகழ்வுடன் அவரைக் காண்பது பெரு மகிழ்வு தருகிறது. மற்றவர்களுடைய கப்பலுக்கு கரி அள்ளிப் போடுபவனாக கலைஞன் ஒருபோதும் இருக்கக் கூடாது. தனது சொந்தக் கப்பலில் பயணிக்க வேண்டும் என்ற துணிவுடன் அவர் புதிதாக நிமிர்ந்து நிற்பது கலைபுலகின் தன்மானத்திற்கு தலைநிழல்தருகிறது. அவரையும் இத்தருணம் பாராட்டி மகிழ்கிறேன்.

மாத்தளை சோமு.
எழுத்தாளர், நாவலாசிரியர்
அவுஸ்ரேலியா

ஈழத்து தமிழ் சினிமா கலை நாயகன்

ஈ இனம் தன்னை தேசிய இனமாக அடையாளப்படுத்த பாரம்பரிய மண் - மட்டுமல்ல தனித்துவ மொழி, மரபு, கலை, இலக்கியம் என்பனவும் முக்கியமானவை யாகும்.

தமிழ் பேசும் மக்கள் பாரம்பரியமாக தென்னிந்தியாவின் தமிழ்நாட்டிலும், இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கிலும் வாழ்ந்து வருகிறார்கள் என்பது சரித்திரம் தரும் உண்மையாகும்.

தமிழக மக்கள் மாநிலம் என்ற அரசியல் எல்லைக்குள் இந்திய தேசியத்தில் கலந்து தமக்கெனத் தனித்துவ மொழி, பண்பாடு, கலை, இலக்கியத்தின் மூலமாக ஓர் தேசிய இனமாக இருக்கிறார்கள். அதனை அங்கீகரிப்பது போல தான் இந்திய மத்திய அரசின் தமிழ் செம் மொழி அறிவிப்பு வெளியாகியது.

இலங்கையில் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணத்தில் வாழும் தமிழர்கள் வரலாற்று ரீதியாக தமக்கென ஒரு தாயகத்தையும், மொழியையும், மரபையும், கலை இலக்கியம் என்பனவற்றைக் கொண்டவர்கள் என்பது அரசியலுக்கான முழுக்கமாக இல்லாமல் வரலாற்று ரீதியான முடிந்த முடிவாகவே இருக்கின்றது.

ஆகவே அங்குள்ள தமிழர்களின் கலை, இலக்கியம் என்பன தனித்துவமாய் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. சங்ககால இலக்கிய நூல்களில் 'ஈழத்து பூதன் தேவனார்' என்ற புலவர் பாடல் இயற்றிய குறிப்புகள் இருக்கின்றன. ஈழத்தில் இருந்து உணவு தமிழகத்திற்கு வந்ததாக பாடல் எழுதப்பட்டுள்ளது சங்க இலக்கியத்தில்.. இக்குறிப்புகள் ஈழத்தில் தமிழரின் தனித்துவத்தையும் மொழி

(1935 - 2010)

யின் மேன்மையையும் முன்மொழிந்து நிற்கின்றன. ஈழத்தில் கலை, இலக்கியம் ஆகிய துறைகளில் ஈழத் தமிழரின் தனித்துவ அடையாளத்தைச் சுமந்து வெளிப்படுத்துகின்ற ஒரு திருக் சுட்பம் சங்ககாலத்தில் இருந்தே இருந்து வந்திருக்கிறது.

இந்தத் திருக் சுட்பத்தில் ஆறுமுகநாவலர், சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை, விபுலானந்தர், மகாலிங்க ஐயர், சோமசுந்தரப்பலவர் (சிலரின் பெயர்கள் விடுபட்டிருக்கலாம்) ஆகியோர் இருக்கின்றனர். இவர்கள் யாவரும் தமிழுக்கும் ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் பெருந்தொண்டாற்றியிருக்கிறார்கள்.

வெண்பா வழித்தமிழை வசன நடைத் தமிழாய் முதலில் தொடக்கி வைத்தவர் ஆறுமுகநாவலர். ஓலைச்சுவடிக்குள் முடங்கிக்கிடந்த தொல்காப்பியம், கலித் தொகை ஆகியவற்றை உவேசாமிநாதப்பயருக்கு முன்பே அச்சுக்கு கொண்டுவந்தவர் சி.வை தாமோதரம்பிள்ளை.

பழந்தமிழ் இசை நுட்பங்களையும் யாழ் இசையின் பரிணாமங்களையும் சொல்லும் 'யாழ் நூல்' தந்தவர் மீன் பாடும் தேனாடம் மட்பட்டளபு மானசர் தந்த விபுலானந்தர். இதே போன்று ஈழத்தின் தமிழ் நாடகக் கலைக்கு உயிரும் உருவமும் கொடுத்தவர் கலையரசு சொர்ணலிங்கம். அவரின் முதன்மை மாணவனாக இருந்தவர்தான் இன்று பிரான்சு தேசத்தில் வாழும் மூத்த திரைப்பட, நாடகக் கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்களாகும்.

ஈழத்தில் தமிழ் திரைப்படக் கலைஞனாக பலரால் அறியப்பெற்ற இவர் கூத்து மற்றும் நாடகக் கலையால் மேடைக்கு அறிமுகமானவர். இன்றைய விஞ்ஞானப் பரிணாம வளர்சியில் ஒளிஜாலம் காட்டிலரும் இன்றைய சினிமா ஊடகத்தில் நடித்த இவரின் தாய் வீடு நாடகமே என்கிற உறுதி வார்த்தையை உரத்துச் சொல்லும் ரகுநாதன் நாடகம், திரைப்படம், குறுப்படம் ஆகிய முப்பரிணாமத்தில் நடித்தவர்.

ஈழத்தில் ஈழத்தவரின் தமிழ் திரைப்படம் வளர வேண்டும் என்று விரும்பி நடித்த இவர் 'நிர்மலா' என்ற திரைப்படத்தையும் தயாரித்து வெளியிட்டவர்.

நாடகம், கூத்து, திரைப்படம் என்பன ஒரு மொழி. அந்த மொழி ஈழத்தில் அந்நிய-அடுத்தவர் மொழியாகவே இருக்கிறது.

ஈழத்து மக்கள் பேசும் மொழியில் படம் எடுத்தால் என்ன? ஒரு கலைஞன் எந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவனோ அந்த இனத்து மொழியைத்தான் பேசுவான், பேச வேண்டும். இது உலக நியதி!

ஆனால் ஈழத்தவர் ஈழத்தவரின் மொழி பேசும் திரைப்படத்தைப் பார்க்கவே தயங்குகின்றனர். ஈழத்து தமிழ் திரைப்படங்களை தமிழக திரைப்படங்களோடு ஒப்பிடவே கூடாது. அவர்கள் படம் எடுப்பதே வர்த்தக நோக்கோடு. அதனோடு ஒப்பிட்டு ஈழத்துத் திரைப்படங்களைப் பார்க்கக் கூடாது.

எமக்கு ஒரு அடையாளமாக இருப்பதே ஈழத்துத்திரைப்படம். ஆகவே அதனை புலம் பெயர்ந்த தமிழர் ஆதரிக்க வேண்டும். மண்ணுக்கான விடுதலை மட்டுமல்ல கலைக்கான விடுதலையும் வேண்டும் என்று சொல்லும் ரகுநாதன் ஈழத்தமிழின் தேசியக் கலைஞன் ஆவார்.

'நிர்மலா' என்ற திரைப்படத்தைத் தயாரித்து வெளியிட்ட இவரின் முயற்சியை முறியடிக்க திரைப்பட வர்த்தகர் தமிழகத் திரைப்படங்களை திரையிட்டனர்.

ஆயினும் அவர் அவற்றையெல்லாம் முறியடித்து இன்று புலம் பெயர்ந்து பிரான்சு நாட்டில் வாழ்ந்த போதும் ஈழத்தமிழ் தேசியக் கலை எனும் இலக்கு நோக்கியே பயணம் செய்து பவளவிழா கண்டிருக்கிறார். வயது எழுபத்தைந்து ஆனபோதும் இருபத்தைந்து இளைஞன் போல ஈழத்து தமிழ்சினிமா குறித்து ஆர்வத்தோடு பேசினார்.

சினிமா என்பது ஒரு மொழி. அந்த மொழியை சரியாக பயன் படுத்தத் தெரிந்தவரே சிறந்த கலைஞர்கள். அமெரிக்காவில் ஆங்கிலப்படங்களை எடுக்கிறார்கள். அதற்காக ஆங்கிலம் பேசும் இங்கிலாந்து சினிமா எடுக்காமலா இருக்கிறது?

இன்றைக்கு மிகச்சிறந்த சினிமா படங்களை ஈரான், சீனா, ஆபிரிக்கா போன்ற நாடுகளில் எடுத்திருக்கிறார்கள். சினிமாவால் சிந்திக்கவைக்கவும் முடியும். மனிதர்களின் சிந்திக்கும் திறனை மழுங்கடிக்கவும் முடியும். நாங்கள் சிந்திக்கவும் எங்கள் மக்களோடு அவர்கள் மொழியில் உரையாடவும் முனைகிறோம்.

இதனைப்பூரிந்து கொண்டு ஈழத்தவர் எமது முயற்சிக்கு ஆதரவு தரவேண்டும். இன்றைக்கு குறும்பட இயக்கத்தில் புலம் பெயர் தமிழ் இளைஞர்கள் பலர் உலகத்தர சினிமாவை நெருங்கி நிற்கிறார்கள். அவர்களோடு ஒரு இளைஞனாக பணியாற்றி வருகிறேன். எனது அனுபவங்களை அவர்களோடு பகிர்ந்து கொள்வதோடு அவர்களின் அனுபவங்களையும் நான் பங்கிட்டுவருகிறேன்.

எதிர்காலத்தில் புலம் பெயர் நாடுகளில் மிகச்சிறந்த சினிமாக்கலைஞன் உருவாகுவான். இன்றைக்கு தமிழக இளைஞர்களிடையே சினிமா குறித்த பதிய இலக்கு தேடல் உருவாகியுள்ளது. சமீபகால தமிழ்த் திரைப்படங்கள் சில அதனை மெய்ப்பித்து வருகின்றன. நல்ல சினிமா எத்தேசம் தரித்தாலும், எந்த மொழி பேசினாலும் அதனை ஆதரிக்கவேண்டும். அதேபோன்று ஈழத்தவரின் திரைப்பட முயற்சிகளை புலம் பெயர்ந்த தமிழர்கள் ஆதரிக்க வேண்டும்.

ரகுநாதனின் இந்த வார்த்தைகளை என்னோடு பரிமாறிய வார்த்தைகளாக நான் நினைக்கவில்லை. தாயக விடுதலை தேடும் ஓர் இனத்தைப்பார்த்துச் சொன்ன உரத்த சிந்தனையாகவே பார்க்கிறேன்.

ரகுநாதன் மிகச்சிறந்த கலைஞர். இவரின் தமிழ்த் தேசிய கலையை அடையாளங் கண்டு புலம் பெயர்ந்த ஈழத்துத் தமிழர்களும், ஈழத்தில் வாழும் தமிழர்களும் நல்ல கலையை நாடும் ஏனைய தமிழர்களும் போற்றிப் பாராட்ட வேண்டும்.

அந்தப் பாராட்டுதல் என்பது ஈழத்து தேசிய தமிழ்க் கலையை நேசித்தவனையும் அதற்காக வாழ்ந்துவருகின்ற ஒருகலைஞனையும் போற்றுதற்கு ஒப்பானது. போற்றுதல் என்பது பாதுகாத்தலுக்கும் உட்பட்டது. ஈழத்தவர் தமது எழுத்தை, கலையை, இலக்கியத்தைப் பாதுகாத்தலே ஈழத்து தமிழ் தேசியத்துக்கான ஆதரவான ஆணையாகும்.

பறாணையூர் பிறேமகாந்தன்

அவுஸ்ரேலியா

பவளவிழா நாயகன் பல்லாண்டு வாழ்க

கலைஞர் ரகுநாதனுக்குப் பவளவிழா. இதை அறிந்ததும் வியப்பாக இருக்கின்றது. எவ்வளவு வேகமாகக் காலம் ஓடுகின்றது.

ஈழத்தில் மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற கோவில்களில் ஒன்று, பொன்னாலை வரதராஜப்பெருமாள் ஆலயம். அந்த ஆலயத்தில் திருவிழாக்கள் எப்பொழுதும் வெகு விமர்சையாகவே நடைபெறும். இலங்கை, இந்திய நாதஸ்வர வித்துவான்களின் இன்னிசை, பவளக்கொடி, கிருஷ்ணலீலை போன்ற நாடகங்கள் என்று கலைத்திருவிழாவாகவே அவை இருக்கும்.

அந்த விழாக்களுக்கு நவாலியிலிருந்து ஒரு குடும்பத்தினர் வருவார்கள். அக்குடும்பத்தினர் தேர்த்திருவிழா அன்று நடைபெறும் உறியடி உற்சவ உபயகாரர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது எனக்குத்தெரியும்.

அக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள். அவர் கலையை ரசிப்பவர், நாடஸ்வரம் தவில் இசையென்றும், நாடகங்கள் என்றும் மிகவும் ஈடுபாடு கொண்டவர்.

நான் கொழும்புக்கு வந்துவிட்ட பின்னர் பத்திரிகைத்துறையுடான தொடர்பு, அவரைக் கொழும்பிலும் சந்திக்க வைத்தது.

'கடமையின் எல்லை' படத்தின் பின்னர் 'நிர்மலா' திரைப்படம் தயாராகிக்கொண்டிருந்ததேரம். ஈழத்தில் தமிழ்த்திரைப்படங்கள் 'தோட்டக்காரி' முதல் ஒவ்வொன்றாக பல இடர்களின் மத்தியிலும் மலர்ந்த காலம்.

'நிர்மலா' பட எடிட்டிங் வேலைகளின்போது எனக்கு தேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் ரகுநாதனுடன் சிலோன் ஸ்ரூடியோவில் நானும் இருப்பேன். கலைத்துறையில் குறிப்பாக நடிப்பில் நானும் கொண்டிருந்த ஆர்வம் எனக்குப் புரிந்தது. ஆர்வம் என்பதை விட 'வெறி' என்றும் சொல்லலாம்.

வேறு எந்த 'வெறி'யும் அவரிடம் என்றுமே இருந்ததில்லை. இது எல்லோருமே அறிந்த உண்மை. வெறிகாரர்களைக் கண்டால் விலகிச் செல்லும் பண்பு நிறைந்தவர். நாடகத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களின் நடிப்புப்பாசறையில் இருந்து வந்த மிகச்சிறந்த நடிகன் ரகுநாதன் என்பதை அன்று எல்லோருமே அறிந்திருந்தார்கள்.

கொழும்பில் ஏழு நாட்கள் ஒவ்வேறு தலைசிறந்த நாடகக் குழுக்களைக் கொண்டு முதன் முதலாக இலவசமாக நாடக விழா நடாத்திய பெருமை இவரையே சாரும். அவருடன் அக்குழுவில் நானும் இருந்தது எனக்கும் பெருமையாய் இருந்தது.

அதன்பின் அந்த நாடகக் குழுக்களில் இருந்து சிறப்பான நடிகர்களை ஒன்று சேர்த்து 'தேரோட்டிமகன்' நாடகத்தை கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்கள் முன்னிலையில் மேடையேற்றி அவரை மகிழ்வித்தார். அந்த நாடகத்தில் அவர் கர்ணனாகவும், நான் அர்ச்சுனனாகவும் நடித்த அந்த நாளின் ஒவ்வொரு நிமிடத்தையும் என்னி என்னி இன்றும் மகிழ்கிறேன்.

"இலங்கையில் இந்தியத்திரைப்படங்கள் - பத்திரிகைகள் - சஞ்சிகைகள் எமது நாட்டு கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருக்கின்றன" என்று என்மையு

யாருக்கும் பயப்படாது எடுத்துக் கூறிய துணிவு மிக்கவராகவும் ரகுநாதன் இருந்தார்.

பின்னர் காலங்கள் மிகப்பல மாற்றங்களைக் கண்டு, வளர்ந்து வந்த கலை கலாசார பாரம்பரியங்களை மட்டுமல்ல, அதன் பெருமைக்குரிய தமிழ் இனத்தையே பல இழப்புக்களைச் சந்திக்க வைத்தது.

பல இலட்சம் தமிழ் மக்கள் புலம் பெயர்ந்தனர். நான் ஒஸ்திரேலியா வந்தேன். ரகுநாதன் பிரான்ஸில் இருக்கிறார் என்பதை அறிந்தேன். பிரான்ஸில் இருக்கும் எனது சின்னமகன் பிறேம ஞானசுதன் மூலம் ரகுநாதனுடன் தொடர்பு கொண்டேன். நான் பிரான்ஸ் சென்ற போது அவரே என்னை வந்து சந்தித்தார்.

மிகச்சிறந்த எமது ஈழத்துக் கலைஞர்களில் மிக மூத்த முன்னணிக் கலைஞரான ரகுநாதன் என்றுமே கர்வம், ஆணவம், தற்பெருமை என்று எதுவுமே இல்லாதவர் என்பதை நான் முன்பே புரிந்திருந்தாலும், புலம்பெயர்ந்தும் குணம் பெயரவில்லை என்பதைக்கண்டு அவர் பண்பையும் பார்த்து வியந்தேன்.

தான் ஈடுபாடு கொண்ட பல தொலைக்காட்சி நாடகங்களின் ஒலித்தட்டுக்களைத் தந்தார். மூப்பின் தொல்லை அவரைத்தாக்கிய போதும் கலைத்தொடர்பை மறக்காது சென்ற ஆண்டு ஒஸ்திரேலியா வந்திருந்தார். உரிமையுடன் எமது இல்லத்துக்கும் வந்தார். என்னுடைய மனைவியும் அவர் படைப்புக்களை தொலைக்காட்சியில் பார்த்து அவர் நடிப்பை ரசித்தது பற்றிக் கூறி எல்லோரும் மகிழ்ந்தோம்.

ஒஸ்திரேலியாவில் - இங்குள்ள கலைஞர்களை ஒன்று சேர்த்து தொலைக்காட்சி நாடகத்தில் நடித்தார் ரகுநாதன். அந்த நாடகத்தை எனது மூத்த மகன் அபர்ணாசுதன் ஒளிப்பதிவு செய்தது எனக்கு மீண்டும் பெருமையாக இருந்தது.

கலைஞர் ரகுநாதன் நடித்த காட்சிகளை அடிக்கடி பார்த்து ரசிக்கிறேன், மகிழ்கிறேன், வியக்கிறேன். ரகுநாதன் பெரும் கலைஞன். திரைப்பட, நாடக, தொலைக்காட்சி நடிகர். தயாரிப்பாளர்.

மற்றைய கலைஞர்களை மதிக்கும் பண்பாளர் மாத்திரமல்ல இன்று கலை இலக்கிய துறைகளில் ஈடுபடுகின்றவர்களுக்கு உதாரணபுருஷராகவும் திகழ்கின்றார். அவருடைய பண்பை பழக்க வழக்கத்தை அனைவரும் பின்பற்றவேண்டும். ஒவ்வொரு கலைஞனுக்கும் கலைவெறி மட்டுமே இருக்க வேண்டும்.

நவாலி பல பெரியோர்களைத் தந்த சிறந்த ஊர். நவாலி விஸ்வநாதக் குருக்கள், நவாலி சோமசுந்தரப் புலவர் என்று பல மிக உயர்ந்தவர்களைத் தந்த ஊர். அந்த வரிசையில் ஊர்ப்பேருடன் ஈழத்துக் கலைக்கும் சேர்த்து உலகெங்கும் கொடி நாட்டியுள்ளார் ரகுநாதன்.

வாழ்க அவர் கலைத் தொண்டு. இன்றும் அவர் நான் முன்பு கண்ட இளைஞராகத்தான் என் மனதில் நிற்கின்றார். அவருக்கு பவளவிழா என்றது வியப்பைத்தந்தது. காலம் ஓடிவிட்டதை உணர்கிறேன்.

அவரும் அவரது குடும்பத்தினரும் நீண்ட ஆயுளுடன் நலமோடு பல்லாண்டு வாழ என் பறாணை முருகப் பெருமான் அருள் வேண்டுகிறேன்.

சுட்பழமும்... சுடாதமண்ணும்

(1935 - 2010)

புதியவன்.ரா

தமிழ்த் திரைப்பட இயக்குனர்,
பிரித்தானியர்.

பவளவிழா நோக்கி...

இலங்கைத் தமிழ் சினிமா தனக்கான ஒரு அடையாளத்தை பெற்றுக்கொள்ள பகீரதப் பிரயத்தனம் செய்திருக்கிறது. வாடைக்காற்று போன்று ஒரு சில படைப்புக்கள் எமக்கான அடையாளத்துடன் வந்திருந்தாலும் கூட பெரும்பாலான படங்கள் தென்னிந்தியச் சினிமாவின் சாயலை பிரதிபண்ணியே வந்திருக்கின்றது. ஒரு பொருளை உற்பத்தி செய்யும் நிறுவனம் அதற்கான சந்தை வாய்ப்பையும் கூடவே ஈட்டுவதற்கான வழியையும் அறிந்த பின்னரே முதலீடு செய்யும். சினிமா அப்படிப் பட்டதல்ல. முன்கூட்டியே சந்தை வாய்ப்பையோ, அன்றி வெற்றிகர விநியோகத்தையோ எதிர்வுசுற முடியாத ஒரு உற்பத்தி. சினிமாவை உற்பத்திசெய்த பின்புதான் அது முதலை மீட்டுத் தருமா, இல்லையா என்பதை பரிசீலித்துப் பார்க்கலாம். இந்த வகையில் இலங்கையில் தமிழ் சினிமாவுக்கான சந்தைக் களம் மிகச் சிறியதாக இருந்ததும், சினிமாவை பாடநெறியாகக் கற்றுக்கொள்ள வாய்ப்பின்றிப் போனதும், இந்தியச் சினிமாவின் ஆளுமையும் எமக்கான சினிமாவைக் கண்டடைவதில் சிக்கல்களை ஏற்படுத்தியது.

யுத்தம் தீவிரம் கண்டதும் அதன் நிமித்தம் ஆயிரக்கணக்கில் நாம் இடம்பெயர நேர்ந்ததும் ஒரு துன்பியல் நிகழ்வாகிப் போன அதே வேளை எமது படைப்புத்திறனை வெளிக்கொணர களத்தையும் திறந்து விட்டது. டிஜிற்றல் உபகரணங்களின் அந்த உற்பத்தியும் அதன் கூடவே நடந்தேறிய டிஜிற்றல் சினிமாப் புரட்சியும் மிகப் பெரிய பொருட்செலவில் செய்து கொள்ள வேண்டிய ஒரு படத்தை வெறும் கையடக்க ஒளிப்பதிவுக் கருவியைக் கொண்டு செய்து முடிக்கக்கூடிய வாய்ப்பினை எமக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. உற்பத்திச் செலவு வீழ்ச்சியும், உற்பத்திச் சாதனங்களின் தாராள நிரம்பலும் எமக்கு அசாத்தியமான ஒரு துறையுள் காலடி எடுத்து வைக்கவும் எம் கடந்த கால அனுபவங்களைக் காட்சிப் படுத்தவும் இலகுவான வழியை உருவாக்கியது.

அந்த வாய்ப்பினை பயன்படுத்தி பிரான்ஸ் நாட்டில் மீண்டும் எம்மவர்க்கான படைப்புலத்தை ஏற்படுத்தியவர்களுள் பவளவிழாக் காணும் ஏ. ரகுநாதன் அவர்கள் குறிப்பிட வேண்டியவர். புலம்பெயர் சூழலில் இரண்டு, மூன்று என்று சதா தும்படித்துக் கொண்டிருந்த பல கலைஞர்கள் மத்தியில், இரவு பகலாக கமறாவைத் தூக்கிக் கொண்டு நாடு நாடாக அலைந்த ஒரு கலைஞனைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா என்று கேட்டால் அது ரகுநாதனைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை. அவரது படைப்புக்கள் தொடர்பாக நிறையவே விமர்சனங்கள் இருக்கின்றன. விமர்சனங்கள் வராத, எதுவுமே செய்யாத படைப்பாளியைக் காட்டிலும் விமர்சனங்களை எதிர்கொண்டு படைப்புக் கலையில் இருந்து ஒதுங்கிக் கொள்ளாத ரகுநாதன் போன்ற கலைஞர்கள் பாராட்டப் படவேண்டியவர்கள்.

தள்ளாத வயதிலும், நடிப்பதையும் படங்கள் இயக்குவதையும் கைவிடாத ஒரு மூத்த கலைஞன் மட்டுமல்ல ஒரு நல்ல பண்பாளனும் கூட. அவரின் நடிப்பின் உச்சத்திற்கு பேரன் பேத்தி என்ற குறும்படத்தில் ஏற்றிருந்த தாத்தா பாத்திரம் மட்டும் போதுமானது.

எமக்கான சினிமாவை உருவாக்குவதற்கான களமும் வளமும் புலம் பெயர் சூழலில் விரிந்தே கிடக்கிறது. அள்ளிக் கொள்வதோ அல்லது தள்ளி நிப்பதோ எமது படைப்பாளிகள் கைகளில்தான் தங்கியிருக்கிறது. 'என் வீட்டு முற்றத்தில் ஒரு மாமாரம்'மும் 'மூன்று இரவுகள் நான்கு பகல்' 'நான் ஒரு கனாக் காணலாமா' 'நதி' 'எச்சில் போர்வைகள்' 'முகம்' என்று நாம் மார்தட்டிக் கூறக் கூடியதாக பல குறும் மற்றும் முழு நீளப் படங்கள் இதுகாறும் வெளிவந்திருக்கின்றன. திரு.ரகுநாதனின் கனவு அவர் வாழ்நாளிலே பலிக்கின்ற படைப்புக்கள் மேலும் வர வேண்டும் என்று உரிமையுடன் எதிர்பார்ப்போம்.

இராஜநாயகம்.யே
பொறியியலாளர்
தயாரிப்பாளர் 'மௌனம்'
பிரான்ஸ்.

அபூர்வக்கலைஞர்

எங்கள் அபூர்வக்கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்களுக்குப் பவளவிழா நடைபெறும் செய்தி கேட்டு மகிழ்வடைந்து வாழ்த்துகிறேன்.

எனது தயாரிப்பில் உருவான "மௌனம்" தொலைக்காட்சிச் சித்திரத்தின் இயக்குனராகப் பணியாற்றியவர். இதில் அவர் நடிகராக, படத்தொகுப்பாளராக, இயக்குனராக எனப்படல பணிகளை மேற்கொண்டவர். தமிழ்க்கலைஞர் களையும் பிரெஞ்சுக்கலைஞர்களையும் ஒருங்கிணைத்து தனது திறமையை வெளிப்படுத்தியவர்.

ஒரு கலைப்படைப்பின் வெற்றிக்கு என்னென்ன விடயங்களைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமோ அவற்றையெல்லாம் மிகச்சிறப்பாகக் கடைப்பிடிப்பவர் கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன். நேரம் தவறாம, ஒற்றுமை, குழு நிலைச் செயற்பாடு என்பவற்றில் இறுக்கமான நிலைப்பாடு கொண்டவர். குண்டசாலையில் விவசாயத்துறையில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர் கலைத்துறைக்கு தன்னை முற்றாக அர்ப்பணம் செய்தார் என்பது அதிசயமே!

திருமணம் என்கின்ற குடும்பந்தத்தின் பின்னரும் கலைமீதே காதல் கொண்டவராக விளங்கி வந்தார். கலைஞர்களே அவரது குடும்பமாக இருந்தது.

தாயக மண்ணில் நிறைவான கலைப்படைப்புக்களை வழங்கி வந்தவர் புலம் பெயர்ந்த பின்னும் ஓய்ந்திருக்காமல் ஒவ்வொரு நாட்டுக்கும் ஒடோடிச்சென்று கலைப்படைப்புக்களை உருவாக்கி வெளியிட்டு வருகிறார். ஒழுக்க சீலராக விளங்கிவரும் கலைஞர் ரகுநாதன் அவர்களுக்கு பாரீஸில் பல பாராட்டு விழாக்கள் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட போதிலும் தான் பாராட்டப்படும் அளவுக்கு கலைத்துறையில் எதனையும் சாதித்துக் கொள்ளவில்லை எனக்கூறி தவிர்த்து வந்தார். இன்னும் பெரிய விடயங்களை கலைத்துறையில் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற துடிப்போடு இப்போழுதும் இயங்கிக் கொண்டிருப்பவர்.

திரு.ரகுநாதனை ஒரு தமிழ்க் கலைஞராகப் போற்றுவதோடு, தனது குழந்தைச் செல்வங்களை வைத்தியக் கலா நிதியாகவும் பொறியியலாளராகவும் உருவாக்கிய இம்மாமனிதனை ஒரு பல்கலைவேந்தன் எனப்பாராட்டுவதில் நான் மிகவும் பெருமையடைகிறேன்.

கட்பழமும்... சுபநமன்தும்

(1935 - 2010)

ஆனந்த நடனமிடு... சக. ரமணன் சுவில்.

ஆனந்த நடனமிடு!
எழும்பு! எழும்பி இரு!
காலம் பொன்னானது!
சும்மா பூமிக்கு சுமையாய் இருப்பதா?
பாரம் குறைத்துப் பரிணாம வளர்சியடை!

சுக மனிதரை உய்விக்க, ஊக்கப்படுத்த, உசுப்பேத்து, உறக்கம் கலைக்க உலகில் கலை உதவியது. மாணுட உருவாக்கம் கலையினூடே பிறந்திருக்க வேண்டும். படம் பார் பாடம்படி! எனும் போது கண்ணுக்குப் புலப்படும் காட்சியினூடாக எதை நாம் கற்க, புரிந்து கொள்ள முடிகிறதோ அதுவே இயற்கையையும் கலையையும் உணரும் நிலை.

வானத்தைப் பார்த்த பொழுது முகில் கூட்டங்கள் தெரிகின்றன அவற்றை சிறிது உற்று அவதானிக்கின்ற பொழுது அவற்றில் பல தோற்றங்களை எம்மால் வகைப்படுத்திப் பார்க்க முடிகின்றது. குதிரை, யானை, மன்னன், பாம்பு, சிங்கம் என்று அவை விரிந்து கொண்டே செல்லும். ஒரு தோற்றத்தைக் காட்டிய முகில் கலைந்து மீண்டும் காலநிலைக்கு ஏற்ப வேறுருவில் தோன்றும். அவ்வாறு மூன்று தலைமுறைக்கு முகம் கொடுத்து முந்நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரோடு கலை பயின்று இன்னும் பயில்வற்கு தன்னைத் தயார் நிலையில் வைத்திருக்கும் ஐயா ரகுநாதன் அவர்கள் பவளவிழா காண்கின்றார்!

பிரக்கைத் தன்மையுடையவனாக இருப்பவனே நாடகன். பார்வையாளன் முன் மேடையை ஆளும் அவனுடைய ஆற்றுகைத் தன்மையே உற்றுக் கவனித்துக் கொண்டிருப்பவரின் நிஜவாழ்க்கையாக விரிகிறது. இதுவே நாடகனுக்குரிய தனித் தன்மையாகும்.

சூரியக்கதிரைப்போல் நாடகன் நிகழ்த்துகின்ற ஒவ்வொரு செயலும் பார்வையாளனை உசுப்பி உயிர்வாழச் செய்கிறது. எனவே அவன் ஆற்றுகைப்படுத்துகின்ற அனைத்தும் விழிப்புணர்வுடன் இருத்தல் வேண்டும். தன்னைத் தானே அறிந்தவனாக, தனது உணர்வுகளைப் புரிந்தவனாக, ஒவ்வொரு நகர்வையும் உணர்ந்து செயற்படும் போதுதான் அவனது உண்மைத்தன்மை வெளிப்படும். இத்தகைய தன்னை உணரும் நிலையை அறியாது, மனிதனின் வாழ்வில் பெரும்பகுதி பிரக்கையற்றுக் கழிகிறது. இதனை வளர்த்துக் கொள்வதற்கு பயிற்சியும் முயற்சியும் அவசியமாகின்றன. அப்பயிற்சிகள் கிடைக்கும் பட்சத்தில் அண்டத்தையும் கடந்து அளவில்லாத ஒரு ஆனந்தநிலையை அடையமுடியும். அப்போது சமு கத்தை, சுக மனிதனை, மரங்களைப் புறவைகளை உள்ளபடி உள்ளுணர்வோடு புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அப்படிப் புரிந்து கொண்டதை மோடையில் பிரதிபலிக்கும்போது அவன் நடிகனாகின்றான். நீராணது எவ்வாறு நூர்வியாகி வளிமண்டலத்தில் குளிர்ச்சியடைந்து நூலாஹம் நூலாஹம் என்று சொல்லுகிறது. நூலாஹம் நூலாஹம் என்று சொல்லுகிறது.

யாகப் பொழிகின்றதோ! அதுபோன்றே. விஞ்ஞான வளர்ச்சி அடையாத காலத்திலிருந்து இன்றைய நவீனகாலம் வரை நாடகக் கலை பல இடையூறுகளுக்கு மத்தியில் காலநீராட்டத்திற்கு ஏற்ப தன்னை நவீனப்படுத்திக் கொண்டு மக்களிடையே உலவியிருக்கின்றது. காரணம் அது ஒரு நிகழ்கலை என்பதே. பார்வையாளனுக்கும் நடிகனுக்குமான உயிரோட்டமான நேரடித்தொடர்பை இக்கலை ஏற்படுத்துவதனால் இது காலத்திற்கும் வாழும். சினிமா, சின்னத்திரை ராட்வீசு வளர்ச்சி அடைந்த பொழுதிலும் எத்தனையோ தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் எம்மை ஆக்கிரமிக்கின்ற பொழுதும், இன்றும் மக்கள் ஒரு நேரடிக்கலைநிகழ்விற்கு கூடுவதற்குக் காரணம் அவை மக்களை நேரடியாக வந்து சேர்வதனாலேயே.

இதைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்ட ஐயா ரகுநாதன் அவர்கள் அத்தனை தளங்களிலும் தன் கால் பதித்து இத்தனைகாலம் பணியாற்றி இருப்பது மிகவும் வியப்புக்கு உரியது. அவர் நாடகங்கள், திரைப்படங்களில் பல பல ஜாம்பவான்களுடனெல்லாம் பணியாற்றி இருப்பதை அறிகின்றபோது மனதிற்குள் ஒரு ஏக்கம் தோன்றும். அந்த மாபெரும் கலைஞரோடு சுவில் தமிழ்த்திரை வட்டம் தயாரித்து எனது இயக்கத்தில் உருவான 'பூப் பெய்தும் காலம்' எனும் வீடியோத் திரைப்படத்திலும் ஜெர்மன் கலைக் கண் நிறுவனத்தாரின் தயாரிப்பில் உருவான 'முள்ளும் மலராகும்' படத்திலும் தற்போது தயாரிப்பில் இருக்கும் 'மாறுதடம்' எனும் படத்திலும் பணியாற்றக் கிடைத்த வாய்ப்பை அருமருந்தாகக் கருதுகின்றேன்.

அவர்கலைக்குக் கொடுக்கும் மதிப்பைச் சொல்வதானால் ஒருவரியில் சொல்லிவிடலாம். படப்பிடிப்பு நேரங்களில் தன்னைத் தேவையற்ற வகையில் நுழைத்துக் கொள்ளாது இயக்குனர் சொல்வதை கேட்டு அதன்படி நடந்து கொள்ளுவார் இதுவே அவரது கலை முதிர்ச்சிக்கு கட்டியம் கூறிநிற்கும்.

வாழ்க்கையை சரிவரப் புரிந்தவராகவே அவரைப்பார்க்கிறேன். வாழ்வில் ஏற்படும் நன்மைதீமைகளை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளும் அவரது பண்பு எத்தனைபேருக்குப் புரிகிறதோ இல்லையோ என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

நாம் மரணம் பற்றி உரையாடுவதுண்டு ஒவ்வொரு மனிதனோடும் கணப்பொழுதும் ஒட்டியிருக்கும் மரணத்தை புரிந்து கொண்டு அதனோடு ஆனந்த நடனமிடும் ஆற்றல் பெற்ற மனிதரவர். அந்த வகையில் இவரோடு கிடைத்த நட்பானது என்வாழ் நாளில் மறக்கமுடியாத கிடைக்கமுடியாத அனுபவமே.

அவர் வாழும்காலம் எவ்வளவோ அதுவரை நோய் நொடியின்றி ஆரோக்கியமாக ஆனந்த நடனமிட்டு நூலாஹம் நூலாஹம் என்று சொல்லுகிறது.

எம்.எஸ்.நாதன்

இசைக்கலைஞர், சப்தஸ்வரங்கள்
பிரான்ஸ்.

நலன் நிறைந்து வாழ்க...

எனது பள்ளிப்பருவகாலம், பந்து விளையாடச் சென்று கொண்டிருந்தேன். வீதிச் சுவரில் ஒரு சுவரொட்டி கலைவிழா பற்றிய விளம்பரம். நிர்மலா ரகுநாதன் கலந்துகொள்கிறார் என அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. யார் இந்த ரகுநாதன்? அறிய ஆசைப்பட்டேன். வழியில் வந்த ஒரு பெரியவரிடம் கேள்வியைத்தொடுத்தேன்.

அவர் சொன்னார். 'ரகுநாதன் என்பவர் ஒரு நடிகன், இயக்குனர், கதாசிரியர், தயாரிப்பாளர்'. இந்தப் பெரும் கலைஞரை, இளைஞனாக இருந்த நான் சந்தித்தே ஆகவேண்டும் என்ற எண்ணம் எனது உள்ளத்தில் மேலெழுந்தது. வாய்ப்புக்காகக் காத்திருந்தேன்.

எனது மூத்த சகோதரன் தனபால், 'கண்ணன் கோஷ்ரி'யில் வாத்தியக் கலைஞராகத்திகழ்ந்து வந்தார். 'தெய்வம் தந்த வீடு' இயக்குனர் கண்ணன் அவர்களும் நேசம் தியாகராஜன் அவர்களும் இணைந்து இசையமைப்பதாகவும் அந்தப் படத்தில் எனது சகோதரர் தனபால் சிறு பாத்திரத்தில் தோன்றவுள்ளதாகவும் அறிந்தேன்.

படத்தின் நாயகன் - நான் சந்திக்க, பார்க்க ஆசை கொண்ட கலைஞர் ரகுநாதன் அவர்கள் என்பதை எனது சகோதரர் மூலம் தெரிந்து கொண்டேன். தாயகத்தில் இவரது கலைப்பணிகள் பற்றி அறிந்து கொண்டேன். அவரது கலைப்படைப்புக்களைப் பார்த்துப் பரவசமடைந்தேன். இப்படியொரு கலைஞர் எம்மத்தியில் இருக்கிறார் என எண்ணிப் பெருமிதம் கொண்டேன்.

புலம்பெயர்ந்து பிரான்ஸ் நாட்டுக்கு வந்து கலைவாழ்விலும் ஈடுபட்டு வந்த காலகட்டத்தில், சுவரொட்டி விளம்பரத்தில் நான் பார்த்த அந்தப் பெரும் கலைஞரை நேரில் பார்க்கவும், பழகவும், நட்புக்கொள்ளவும் வாய்ப்புக்கிடைத்தது.

புலம் பெயர் நாடுகளில் அவர் மேற்கொள்ளும் கலைப்படைப்புக்களைப் பார்த்து மகிழும் வாய்ப்பு மாத்திரமல்ல சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படும்வேளைகளில் ஒத்தழைப்புக்களையும் வழங்கக் கூடியதாய் உள்ளமை மகிழ்வைத்தருகிறது. இன்று அவர் பவளவிழா காண்கிறார். எனது கலைத்துறை நண்பர் எஸ்.கே. ராஜேன் விழாவை நடாத்துகிறார். இந்த விழாவில் பங்கெடுத்துக்கொள்வது எனது கலைவாழ்வில் கிடைத்த ஓர் உயர்ந்த வாய்ப்பு.

தங்கள் கலைப்பணிக்கு வாழ்த்துக்கள். நலன் நிறைந்து வாழ இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

சுட்பழமும்... சுடாநமன்னும்

'தமிழியம்' சுபாஸ்
குறும்பட இயக்குனர்
நோர்வே.

'கடமையின் எல்லையே' கலங்கரை விளக்கே நீ வாழி!
'புதியகாற்று' வீசிவந்த தென்றலே நீ வாழி!
'நிர்மலாவின்' அண்ணனே நீ வாழி!
'தொய்வம்தந்த வீட்டின்' நாயகனே நீ வாழி!
'நெஞ்சுக்குந்தி' சென்ன செம்மலே நீ வாழி!
'முகத்தார் வீட்டு' முதல்வனே நீ வாழி!
'நினைவு முகம்' மாறா செல்வமே நீ வாழி!
'மௌனம்' கலைத்த மகவே நீ வாழி!
'ஒரு ஒப்பனை இல்லாத முகம்' நீ வாழி!
'ஈழத்து வரலாற்றில்' அழியாத கவிதை' நீ வாழி!
'பொன்விழா காணும்' இலங்கேஸ்வரனே நீ வாழி!
'கலையரசின்' தேரோட்டி மகனே நீ வாழி!
'பேரன் பேத்தி' கண்ட இளைஞனே நீ வாழி!
'பூப்பெய்யும் காலம்' உன் வருகை நீ வாழி!
'முள்ளும் மலராகும்' உன் நடிப்பில் நீ வாழி!
'அந்த நாளும் வந்திடாதோ?' வந்ததே நீ வாழி!

| பெஞ்சமின் இம்மானுவல், முகத்தார் ஜேசுரட்ணம்,
அமரர் கிறகரி தங்கராஜா ஆகியோருடன்...

Digitized by Noolaham Foundation.

● பவளவிழா மலர் (1935-2010) noolaham.org | aavanaham.org

அகவை எழுபத்தைந்தாம் நல்ல
மகவொன்றிற்கு.

நவரசங்கள் காட்டும் நடிகள் ஒருவனுக்குப்
பவள விழா என்றதும் பரவசம் அடைந்தேன்.
இன்றல்ல நேற்றல்ல நாற்பது வருடங்களாய்
நன்றாய் பழகினோம் நண்பர்களாய் சோதரராய்
கலையில் நான் சிறு குழந்தை. எனினும் என்
தலையில் குட்டி என்னைத்
தன்னோடிணைத்துக்கொண்டார்.
பேரன் பேத்தியிலே சுந்தர நடிப்பால்தான்
சூரன் எனக் காட்டியவர்.

படிப்பும், நல்ல நடிப்பும், இளமைத்
துடிப்பும் கொண்டவர் அண்ணன் ரகுநாதன்.
ஈழத்தில் தொடங்கி அகிலமெலாம் திரிந்து, கலை
வேழம் எனக் காட்டிய வித்தகன்.
நீண்ட சடை, நிமிர்ந்த நடை, இவ்வயதில்
ஆண்டவன் கொடுத்த கொடை அண்ணனுக்கு
கலையரசுவின் கடைமாணவன் எனத் தன்னை
அடையாளப் படுத்திய அற்புதக் கலைஞன்.

நாடகங்களில் திரைப் படங்களில் நல்ல பல
வேடங்களிட்டு வெற்றி அடைந்ததினால் அண்ணன் பெயரை
ஊடகங்களெல்லாம் உச்சரித்துக் கொண்டன.
வாழ்க வளமுடன் என்ற நல் வார்த்தையால்
வாழுவார் பூமியில் தேகத்தில் தெம்புடன்.

பட்டங்களேன்? பார்வையாளர் கை
தட்டலே போதுமென்பார். அதனால் தானின்று
சிகரத்தைத் தொட்டார் எனச் சொல்வேன்.
தோற்றமே இவரின் ஏற்றம்
சீற்றம் கொள்ளாமை இவரன் சிறப்பு
செயற்கை இல்லாததால் இவரின் நடிப்பு சிறப்பு
அண்ணனே! உன் வயதை நீ என்றுமெ
எண்ணாததால் தான் உன் கலை உயர்வானது.

உன் பண்பில்தான் இன்று வரை
என் குடும்பமே பழகி வருகிறது.
திருமகளும், வள்ளுவனும், இளங்கோவும், கலைமகளும்
ஒரு போதும் மறப்பதில்லை உன் அன்பை.

அவையில் அமரும் நீ அடுப்பங்கரைச்
சமையலிலும் கெட்டிக்காரன். இதை
நான் சொல்லவில்லை என் மனைவி பிறேமா
தான் சொன்னாள்.

சிறந்த கலைஞனை, சீரான மனிதனை
அறிந்து விழாவெடுக்கும் அன்பார்ந்த நெஞ்சங்களை
வியந்து பணிந்து பாராட்டுகிறேன்.
ஆடிக்கொண்டிருக்கும் அற்புதக்கலைஞர்களைத்
தேடி விழா நடத்தும் திரவியங்களே!
பணி தொடரட்டும்!
கலை வளரட்டும்!

அண்ணனே! என் குடும்பம் நீ வாழக்
கடவுளை கரங் கூப்பும்.
இறைவா! ரகுநாதனை உலகம்
மறவாதிருக்க வரம் கொடு!
முத்தமிழே! அண்ணனுக்கு முதல்விழாவை கொடு

ரி. யோகராஜா
நடிகர், டென்மார்க்.

சுட்பழமும்... சுடாதமண்டும்

(1935 - 2010)

முருகபூபதி

எழுத்தாளர்,
அவுஸ்ரேலியா.

அயராது உழைத்த நழத்துக்கலைஞன்

கலைஞர் ரகுநாதனை நான் முதல் முதலில் சந்தித்தது நேற்று நடந்த நிகழ்வுபோன்று இன்னமும் எனது மனதில் பசுமையாக பதிந்திருக்கிறது. சில சமயம் நண்பர் ரகுநாதன் இந்நிகழ்வை மறந்திருக்கவும் கூடும்.

சுமார் 47 வருடங்களின் முன்னர் அவர் இலங்கையில் கொழும்பில் ஒரு அரசாங்கத்திணைக்களத்தில் பணியிலிருந்தார். ஒரு நாள் மதியம் நண்பர் மு.கனகராஜன் என்னையும் அழைத்துக்கொண்டு ரகுநாதனிடம் வந்தார். அங்கே கலைஞர் மீன்குமாரும் இன்னும் சிலரும் அச்சமயம் இலங்கையில் வெளியான ஒரு தமிழ்த்திரைப்படக்கட்சிகள் தொடர்பாக உரையாடிக்கொண்டிருந்தனர். அங்கே மீன்குமார்தான் அதிகமாகப்பேசினார். குறிப்பிட்ட படத்தைப்பற்றிய தமது கடுமையான விமர்சனங்களை மிகவும் கேலியாக முன்வைத்துக்கொண்டிருந்தார்.

ரகுநாதன் தமது ஆசனத்தில் அமர்ந்தவாறே மிகவும் அமைதியாகச்சொன்னார்:

'நண்பர்களே எங்கள் நாட்டில் இன்னமும் தமிழ்த்திரைப்படத்துறையானது நாம் எதிர்பார்த்தவிதமாக வளர்ச்சியடையவில்லை என்பது உண்மைதான். அதற்கு தென்னிந்திய தமிழ்ப்படங்களின் வருகையும் ஒரு காரணம். எனினும் நாம் மேலும் மேலும் கடுமையாக இந்தத்துறையில் உழைக்கவேண்டும். அத்துடன் நாமும் தென்னிந்தியப்பாணியிலேயே படம் தயாரிப்பதை விடுத்து எமது நாட்டின் சூழலையும் எமது மக்களின் ஆத்மாவையும் பிரதிபலிக்கும் கதைகளை தெரிவுசெய்து தரமான படங்களை தயாரிக்கவேண்டும். தோட்டக்காரி இங்கு வெளியான முதலாவது தமிழ்த்திரைப்படம். இந்த நாட்டிலும் தமிழ்ப்படங்களை தயாரிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையை எமக்கு ஊட்டிய படம். எனவே இந்த நம்பிக்கைகளை உள்வாங்கிக்கொண்டு நாம் தீவிரமாக உழைக்கவேண்டும்'

அந்தச்சந்திப்பில் நான் எதுவுமே பேசவில்லை. அக்காலப்பகுதியில்தான் நான் எழுதத்தொடங்கியிருந்தேன். ரகுநாதனின் அலுவலகத்திலிருந்து வெளியே வரும்போது நான் நண்பர் கனகராஜனிடம் சொன்னேன்:

'ரகுநாதனை இலங்கை கலையுலகம் அழைக்கவேண்டும். அவரை நன்கு பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.'

ஆனால் எனது விருப்பம் நிறைவேறவே இல்லை. இன்று பல ஆண்டுகளின் பின்னர் பிரான்ஸில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் ரகுநாதனைப்பற்றி அவுஸ்திரேலியாவில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நான் எழுதவேண்டிய காலத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றேன்.

நாம் புகலிட நாடுகளில் எமது இருப்பை பல வழிகளிலும் பேணவேண்டும் என்பதற்காக உழைத்துக்கொண்டிருக்கின்றோம்.

அத்தகைய உழைப்பாளர்களின் முன்வரிசையில் நண்பர் ரகுநாதன் திகழுகின்றார்.

உள்ளார்ந்த கலையாற்றலும் இலக்கிய படைப்பாற்றலும் உள்ள ஒருவர் இந்த பூமிப்பந்தின் எந்தத் திக்கிற்குச் சென்றாலும் தமது ஆற்றலை வெளிப்படுத்திக்கொண்டே இருப்பார் என்பதற்கும் ரகுநாதன் ஒரு முன்னுதாரணம்.

அவரது நிர்மலா படத்தை நான் பார்த்ததில்லை. ஆனால் அதில் ஒலித்த 'கண்மணி...ஆடவா...' என்ற பாடலும் அதற்கு அமைக்கப்பட்ட இசையும் இன்றும் எனது காதுகளில் ஒலித்துக்கொண்டுதானிருக்கின்றன.

அவரது 'தெய்வம் தந்த வீடு' படத்தை கொழும்பில் செல்லமஹால் திரையரங்கில் பார்த்தேன். இந்தப்படத்திற்காகவே அந்த நிறுவனம் சினிமாஸ்கோப் (அகலத்திரை) திரையை உருவாக்கியிருந்தது. ஒரு இலங்கைப்படத்திற்காக பல திரையரங்குகளில் அவ்வாறு அகலத்திரைகள் உருவாக்கப்பட்டதும் அதுதான் முதல் தடவை என நினைக்கின்றேன்.

இலங்கையில் தமிழ்ப்படங்களை மிகுந்த சிரமங்களுக்கு மத்தியில் தயாரித்து வெளியிடும்போது பல திரையரங்குகளில் தமிழக முன்னணி நடிகர்களான சிவாஜி அல்லது எம்.ஜி.ஆரின் படங்களைத்திரையிட்டு எமது கலைஞர்களின் உழைப்பில் உருவான படங்களை ஓரம் கட்டிவிடும் கலாசாரம் இருந்தது.

அதுமட்டுமல்ல சிலோன் தியேட்டர்ஸ், மற்றும் சினிமாஸ் லிமிட்டட் ஸ்தாபனங்களின் உரிமையாளர்கள் தமிழர்களாக இருந்தும் அவர்கள் தயாரித்து வெளியிட்ட படங்கள் சிங்களப்படங்களே.

இவ்வாறு சிங்கள திரைப்பட ரஸிகர்களை திருப்திப்படுத்தும் வகையில் நான் எழுதவேண்டிய காலத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றேன்.

டுத்திக்கொண்டிருந்த முதலாளி வர்க்கம், மறுபுறத்தில் தென்னிந்திய தமிழ் திரைப்படங்களை தருவித்து போட்டி போட்டுக்கொண்டு வருவாய் தேடியது. இலங்கையில் திரைப்படக்கூட்டுத்தாபனம் தோன்றும் வரையில் அந்த முதலாளிகள்தான் கொடிகட்டிப்பறந்தார்கள்.

சரி, திரைப்படக்கூட்டுத்தாபனம் தோன்றியபிறகாவது இலங்கையில் தமிழ்த்திரைப்படங்களின் வளர்ச்சி ஆரோக்கியமாக முன்னெடுக்கப்பட்டதா? அதுவும் நடக்கவில்லை.

இன்று திருட்டு வி.ஸி.டி யுகத்தில் நாம் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றோம். இன்று இதற்கு எதிராக உலகநாயகனும் சூப்பர் ஸ்டாரும் மம்முட்டியும் மோகன்லாலும் அமிதாப்ச்சனுட்பட விஜய், சூரியா, அஜித், பிரலாந், விவேக், வடிவேலு உட்பட பலரும் குரல்கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால் அன்று இலங்கை தமிழ்த்திரைப்படத்தின் வளர்ச்சிக்காக யார்தான் குரல்கொடுத்தார்கள்? அன்று தமிழர்களுக்கு ஒரு தாயகம் வேண்டும் என்று சத்தம்போட்ட தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணியினர் கூட குரல் கொடுக்கவில்லை. இந்தத்துறையை ஆதரிக்கவில்லை. அவர்கள் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி குறித்தும் அக்கவனப்படாதவர்களாகத்தான் இருந்தார்கள். இந்தப்பின்னணிகளுடன்தான் நாம் கலைஞர் ரகுநாதனின் உழைப்பையும் அவரது கலைத்தாகத்தையும் பார்க்க வேண்டும்.

1974ல் எமது இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் தேசிய ஒருமைப்பாட்டு மகாநாட்டை கொழும்பில் நடத்தியபோது அதற்கு முன்னோடியாக நாடுதழுவிய ரீதியில் பல சந்திப்புக்கூட்டங்களையும் கருத்தரங்குகளையும் நடத்தியது.

அச்சமயம் கொழும்பு தப்ரபேன் ஹோட்டலில் கலைஞர்களுடனான ஒரு சந்திப்பு நிகழ்வும் நடத்தப்பட்டது. அதனை முன்னின்று நடத்தியவர் கலைஞர் ரகுநாதன். அவருக்கு இலங்கை தமிழ்த்தேசியத்திலும் நம்பிக்கை இருந்தது அதேசமயம் தேசிய ஒருமைப்பாட்டிலும் நம்பிக்கை இருந்தது. ஒரு நல்ல கலைஞன் சிறந்த படைப்பாளி அப்படித்தான் இருப்பான்.

பலரும் இச்சந்திப்பில் உரையாற்றினார்கள். ரகுநாதன் இலங்கையில் அனைத்து இனக்கலைஞர்களின் சார்பிலும் அதேசமயம் அவர்களின் அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பாகவும் உரையாற்றினார்.

எமது குரல்கள் எப்படித்தான் ஒலித்தபோதிலும் அவை அரசின் காதுகளுக்கோ அதிகார வர்க்கங்களுக்கோ எட்டுவதில்லை. அல்லது எட்டுவதற்கு தாமதமாகலாம். எனினும் கலைஞர்களும் படைப்பாளிகளும் தொடர்ந்தும் அழுத்தங்களை கொடுத்தே வந்திருக்கின்றனர்.

1983 ஜூலை கலவரத்தின்போது கொல்லப்பட்ட பிரபல சிங்கள திரைப்பட இயக்குநர் வெங்கட் தாம் பிறப்பால் தமிழராக இருந்தபோதிலும் அவர் இயக்கிய பெரும்பாலான படங்கள் சிங்கள திரைப்படங்களே.

சினிமாஸ் லிமிட்டட் ஸ்தாபனத்தின் உரிமையாளர் குணரட்ணம் அவர்களின் வத்தளை ஹெந்தளையிலிருந்த விஜயா ஸ்டூடியோ சிங்கள தீயசக்திகளினால் தீயிட்டு கொளுத்தப்பட்டபோது அங்கே இருந்த எண்ணிலடங்கா திரைப்படச்சுருள் பெட்டிகளும் எரிந்து சாம்பராகியது.

இதுகேள்விப்பட்டு சிங்கள திரைப்படச்சுருள்களும்

ழர்களின் அபிமானம் பெற்ற அரசியல் வாதிடமான விஜய குமாரணதுங்கா வீட்டிலிருந்து உடுத்த உடையுடன் (சாரத்துடன்) விஜயா ஸ்டூடியோவுக்கு ஓடிச்சென்றார். ஆனால் அந்தத் திரைப்படச்சுருள்களை அவரால் காப்பாற்ற முடியாதுபோய்விட்டது.

அதிலே பல ஈழத்து சிங்கள, தமிழ்ப்படங்கள் உட்பட தென்னிந்தியப்படங்களும் தகனமாகி சாம்பராகிவிட்டன. இந்தப்பின்னணிகளுடனும் ரகுநாதனின் வாழ்வையும் பணிகளையும் நாம் பார்க்கவேண்டும்.

1980 களில் பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் ரகுநாதனின் கலைப்பணியைப்பாராட்டி ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது.

அது அவருடனான எனது இரண்டாவது சந்திப்பு. அப்பொழுதும் அவருடன் விரிவாக உரையாட சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. பின்னாட்களில் அவர் தமிழ்நாட்டுக்கும் அதன்பிறகு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு சென்று விட்டதாக அறிந்தேன். ஆனால் தொடர்புகள் இருக்கவில்லை. எனினும் அவர் தமது கலைத்தாகத்தை வற்றச்செய்யாமல் தொடர்ந்தும் திரைப்படங்கள், குறும்படங்கள் தயாரிப்பதிலும் இயக்குவதிலும் தொடர்ச்சியாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை அறிந்துகொண்டிருந்தேன். கலையரசு சொர்ணலிங்கத்தின் பிரதம சீடராகவும் அவர் விளங்கினார். அதனை நன்றியுணர்வோடு என்றென்றும் நினைவுகூர்ந்தபடி இருப்பவர்தான் ரகுநாதன். தமது தெய்வம் தந்த வீடு படத்திலும் கலையரசு அவர்களை ஒரு காட்சியில் நடிக்கவைத்திருந்தார். இறுதியாக கடந்த ஆண்டு அவுஸ்திரேலியா மெல்பனில் நடந்த குறும்படவிழாவுக்கு வருகைதந்த அவர், குறிப்பிட்ட குறும்பட அரங்கு நிகழ்ந்த மண்டபத்தில் என்னை நீண்ட காலத்துக்குப்பின்னர் சந்தித்து மார்போடு அணைத்துக்கொண்டார். பிரிந்தவர் கூடினால் பேசவும் வேண்டுமா?.

அப்பொழுது அவர் தமது மானசீக குரு கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களைப்பற்றிய விரிவான நூலொன்றையும் எனக்குத்தந்தார். உலகின் எந்த திக்கிற்குச் சென்றாலும் தமது குருவை மறக்காமல்தான் தமது ஒவ்வொரு பணிகளையும் ரகுநாதன் தொடருகிறார் என்பதும் பலருக்கும் முன்மாதிரியானது.

ரகுநாதனை எனக்கு முதல் முதலில் அறிமுகப்படுத்திய நண்பர் மு.கனகராஜன் சில வருடங்களுக்கு முன்னர் மஹரகம மருத்துவமனையில் மரணப்படுக்கையிலிருந்துகொண்டு தமது மனைவி அசுந்தாவிடம் ஒரு சிறிய காகிதத்தை கொடுத்திருக்கிறார்.

தாம் மரணித்தவுடன் தகவல் அனுப்புமாறு இரண்டு பேருடைய பெயர்களை அதில் எழுதியிருக்கிறார். அதில் ஒன்று ரகுநாதனுடையது. மற்றது எனது பெயர். குறிப்பிட்ட சிறுதுண்டு காகிதத்தை திருமதி அசுந்தா கனகராஜன் எனக்கு அனுப்பியிருந்தார்.

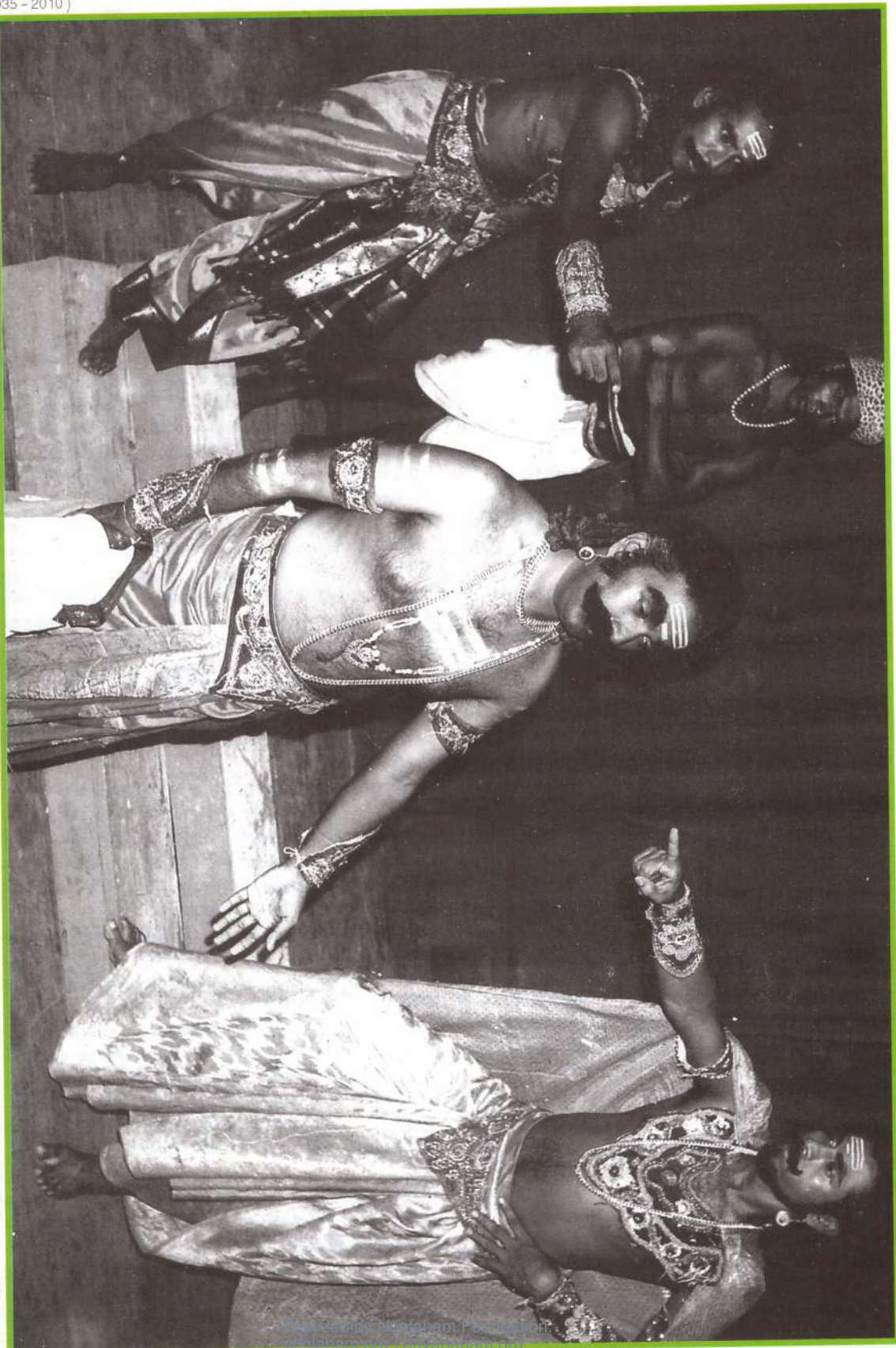
இந்தத்தகவலை மெல்பன் சந்திப்பின்போது ரகுநாதனுக்குச்சொன்னேன். அவர் கனத்துப்போன மனதுடன் கண்கலங்க இந்துச்சோகமான தகவலை ஏற்றுக்கொண்டார். ரகுநாதன் தொலைவில் வாழ்ந்தாலும் நெஞ்சத்துக்கு நெருக்கமான கலைஞர். அவருக்கு பாராட்டு விழா எடுக்கும் அன்புள்ளங்களுக்கு எனது மனமார்ந்த வாழ்த்து

சுப்பழமும்... சுபாநமண்தும்

(1935 - 2010)

இலங்கேஸ்வரன்

Digitized by Neeham Foundation
noolaham.org / eelavaram.org

வேதாளம் சொன்னகதை

தீர்ப்புத்தான் மேலே மேற் கோளுள் கூறப்பட-
டது.

தயவு செய்து மாலை 5-00 முதல் 5-15
வரை ஒலிபரப்பும் எமது தமிழ்
வானொலி நிகழ்ச்சியைக் கேட்கவும்.

தங்கவடிவேலு — சந்திரகலா — ரகுநாதன்
கோகிலா அசோகா பொன்னம்பெருமா
ஆதியோர் நடிக்கும்

நட்பர்

ஹேமமா
(கொழுமடி)
2.00, 6.00, 9.30
சீகிரி
(கட்டுக்கலாட்டை)
2.30, 6.15, 9.30
ரோகிணி
(அடம்பன்)
2.30, 6.30, 9.30

ராஜா
(யாழ்ப்பாணம்)
10.30, 2.30, 6.30, 9.45
சாந்தி
(மட்டக்களப்பு)
2.30, 6.30, 9.30
ராஜ்
(கல்முனை)
2.30, 6.30, 9.30

பாஸ்கரம் சுவைக்கவும் ரத்து தேய்ப்பட்டினுள்ள

சுட்பயழமும்... சுடாதமண்தும்

(1935 - 2010)

வி.எஸ். துரைராஜா
கட்டிடக் கலைஞர் ஈழத்து திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்
அவுஸ்ரேலியா.

It is indeed a pleasure and privilege to join in the celebration of PAVALA VILLA of a great dramatist of our time by sending a message on this memorable occasion.

The great dramatist is no other than my good friend Rangunathan who has dedicated his life for the development and preservation of Tamil dramatic art in Sri Lanka and particularly in Tamil Eelam.

I had the opportunity of witnessing his acting in a drama at the July forth celebrations of the Manipay Hindu College where he was a student. I was amazed at his facial expression, strong and clear dialogue, and ease of Acting at his tender age. Incidentally, I too is an old student of this College.

His interest in dramatic art continued. He acted in number of dramas in Jaffna and in Colombo. He did not stop with dramas, he acted in and produced full length films. Even after migrating to Paris, he continues his service to the art.

I saw his acting as a small boy, now recently I had the opportunity to see his performance at his old age in a short film PERAN PERTHY. His portrayal as a grand father struggling at his death bed trying to ask for water from his grand daughter who cannot understand Tamil and he does not know French. His acting touched my heart and my wife shed tears. Rangunathan has proved his talent to his Guru Kalaiarasu Chornalingam whose spirit will bless his Devoted shishyan.

I too wish Rangunathan good health and long life to continue his service to the noble art of acting.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எஸ். திருச்செல்வம்
முதன்மை ஆசிரியர்
தமிழர் தகவல் - கனடா

வித்துவ வித்தகர் ரகு

உலகறிந்த தமிழ்த் திரைப்பட நாடகக் கலைஞராகத் திகழும் நண்பர் ரகுநாதனின் பவளவிழா பற்றி ஒலிபரப்புத் துறை நண்பர் ராஜேன் தெரிவித்தபோது எனது நினைவுகள் 1969ம் ஆண்டுக்கு அலைபாய்ந்தது. ஈழத்துத் தமிழ் நாடகத் தந்தையாகப் போற்றி மதிக்கப்படுபவர் கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்கள். இவரது தலைசிறந்த மாணவராக கலையரசின் பட்டறையில் பட்டம் தீட்டப்பட்டவர் கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன். கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களின் எண்பதுாவது பிறந்த நாளை ஈழத்து நாடக உலகின் வரலாற்று விழாவாக நடத்துவதை அப்போது யாழ். இளம் நடிகர் சங்கம் பொறுப்பெடுத்தது. சங்கத்தின் செயலாளராக நான் பணியாற்றியமையால் கலையரசு ருடன் தொடர்புடையவர்களின் துணை எனக்குத் தேவைப்பட்டது. இந்த விழாவில் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொள்ள தமிழகத்தின் புகழ்பெற்ற டி.கே.எஸ். சகோதரர்களில் ஒருவரான பிரபல நடிகர் டி.கே. பகவதி அவர்கள் வருகை தந்திருந்தார். கலையரசரால் எழுதப் பெற்ற ஈழத்தில் நாடகமும் நானும் என்னும் வரலாற்று நூல் வெளியிடப் பெற்றது. ஏராளமான ஒளிப்படங்களுடன் இந்நூல் உருவானது மிகப்பெரும் சாதனை. கலையரசரின் பெருவிழா ஏற்பாடுகளின்போது எனக்கு அறிமுகமானவர்களில் முக்கியமானவர் கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன். கலையரசரின் நன்மதிப்பைப் பெற்றவராக ரகு என்றும் இருந்து வந்தார் என்பதற்கு நான் நிகழ்காலச் சாட்சி என்று சொன்னால் அது தவறாகாது. கலைஞர்களுக்கும் ஊடகவியலாளர்களுக்குமிடையில் ஒருவகையான பாசப்பிணைப்பு ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாதது. நாற்பது ஆண்டுகள் கடந்தும் நாமிருவரும் நல்ல நண்பர்களாகவுள்ளோம் என்பதன் பின்புலமும் பின்புலமும் இதுவே. 'கடமையின் எல்லை' இவர் திரைப்படத் துறைக்குள் புகுவதற்கு வாய்ப்பளித்தது. 'நிர்மலா' இவர் தயாரித்து நடத்து வெளிவந்த முதற்திரைப்படம். 'புதிய காற்று' 'நெஞ்சுக்கு நீதி' என்பவை இவர் நடத்து வெளிவந்த திரைப்படங்கள். ஈழத்தின் முதலாவது சினிமாஸ்கோப் தயாரிப்பாக வெளிவந்த 'தெய்வம் தந்த வீடு' படத்தில் ரகுநாதனே கதாநாயகன். ஏற்ற பாத்திரம் நாதஸ்வர வித்துவான். உடல்வாகு அங்க அசைவு அனைத்தும் அசல் நாதஸ்வர வித்துவானாக எம்முன்னால் ரகுவை உலாவ வைத்தது. தாயகத்தில் தங்கியிருந்து ஈழத்துத் தமிழ்க் கலையுலகில் பல சாதனைகளைப் புரிய வேண்டும் என்ற விருப்படன் இருந்தாராயினும், தமிழன் அகதியாகவே மாறவேண்டும் என்ற நியதி இவரையும் புலம்பெயர வைத்தது. சில காலம் இந்தியாவில் வாழ்ந்த பின்னர் பிரான்ஸ் நாட்டுக்குக் குடிபெயர்ந்து இது தற்போது குடும்பத்துடன் அங்கேயே வாழ்ந்து வருகின்றார். இடப்பெயர்வும் புலப்பெயர்வும் அவரது கலையுணர்வுகளை மேலும் அதிகரிக்கச் செய்தன எனலாம். இன்றைய சின்னத்திரையில் தமது முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தியுள்ளார். உலகளாவிய ரீதியில் சிதறுண்டிருக்கும் ஈழத்துக் கலைஞர்களை ஒன்றாக்கித் தரமான திரைப்படம் ஒன்றைத் தயாரிக்க வேண்டுமென்பது அவரது இன்றைய கனவு. அதனை நனவாக்கும் முயற்சியில் தீவிரமாக ஈடுபட்டு வருகின்றார். புகலிடத் தமிழரின் தலைமை நாடாக விளங்கி வரும் கனடாவுக்கு அடிக்கடி வருகை தரும் நண்பர் ரகுநாதன் எப்போதும் தமது நட்பைப் புதுப்பித்துச் செல்லத் தவற மாட்டார். பலருக்கும் நல்லதொரு கலைஞராகத் தெரியும் ரகு எனக்கு நல்லதொரு நண்பரும் கூட. தமிழர் வாழ்வில் வெள்ளி விழா, பொன் விழா, மணி விழா என்பவை அடுக்கு முறையில் வரிசையாக வருபவை. தமிழ்ப் பஞ்சாங்கக் கணிப்பு என்பது அறுபது வருடங்களைக் கொண்டது. இதனை ஒரு சுற்றுவுட்பம் என்பர் மூத்தோர். இதனாலேயே ஒருவர் அறுபது வருட வாழ்க்கையைப் பூர்த்தி செய்கையில் சக்ஷியுய்த பூர்த்தி என்றும் மணிவிழா என்றும் கொண்டாட்டம் நடத்தப்படுகின்றது. இதன் அர்த்தம் ஒரு சுற்று வட்டத்தை அவர் முடித்து, மீண்டும் புதிய வட்டத்துள் புகுந்துள்ளார் என்பது. கலைஞரும் நண்பருமான ரகுநாதன் எழுபத்தைந்து வயதுப் பூர்த்திக்கான பவளவிழாவைக் கொண்டாடுகின்றார். இரண்டாம் வட்ட வாழ்வுக்குள் பதினைந்து ஆண்டுகளைப் பூர்த்தி செய்துள்ளார் என்பது இதன் அர்த்தம். கட்டிணைப் பருவத்தில் கால் பதிக்கும் ரகு குடும்பத்தினருடன் நீடுழி வாழ்ந்து கலையுலகின் சக்கரவர்த்தியாகத் திகழ மனமார வாழ்த்துகிறேன். பாரிஸ் நகரில் அவரது பவள விழாவை ஏற்பாடு செய்துள்ள உலகத் தமிழ்க் கலையகத்துக்கு நெஞ்சம் நிறைந்த வாழ்த்துகள்.

சுட்பழமும்... சுடாதமன்றும்

பிறேமன் தமிழ் கலைமன்றம்
யேர்மனி.

எழுபத்தைந்து வயதிலும் துடிப்பாக உழைப்பவரே!

தனக்காக வாழாமல் கலைக்காக வாழ்கின்ற
ரகுவண்ணா வாழ்க வாழ்க!!
எழுபத்தைந்தகவையில் பவள விழாக் காண்கின்ற
கலை வண்ணா வாழ்க வாழ்க!!
ஈழவர் கலை வடிவை திரை வானிலே ஏற்றிவைத்த
திரைச் சிப்பியே வாழ்க வாழ்க - எங்கள்
இதயத்தின் வலிகளை சிற்பமாய் செதிக்கி வைத்த
தென்றலே வாழ்க வாழ்க!!
உன் சித்திரங்கள் சிரித்தாலும் சிந்துவது கண்ணீரே
வித்தகரே வாழ்க வாழ்க தேசத்தின் குரலாகப் பாடுகின்ற பாடகனே
பண் பாவலனே வாழ்க வாழ்க!!
எம் சொந்தமாம் தமிழை தோகை
மயிலாக்கி வைத்த தூரிகையே வாழ்க வாழ்க!!
தன் சொந்தமாய் அனைவரையும் நேசமுடன் அரவணக்கும்
பாச பந்தமே வாழ்க வாழ்க!!
மந்திரங்கள் செய்யாத மரிக்கொழுந்து பூசாத
காலத்தின் தேவை நீ வாழ்க வாழ்க!!
கருத்தான கலைகளால் மருத்துவம் செய்கின்ற
வைத்தியரே வாழ்க வாழ்க உன் கால் பட்ட தடமெல்லாம்
கலைக் கன்று நட்டுவைத்தாய் கண்மணியே வாழ்க வாழ்க!!
தன் கண் பட்டதலை முறையை கலை நிலவாய் ஏற்றி வைத்த
இயக்குநரே வாழ்க வாழ்க!!
ஏற்றி வைத்த ஏணிதான் மிதிபடும். மிதிபட
எண்ணியது துலங்கும் வாழ்க.
எழுபத்தைந்து வயதினிலும் துடுப்பாக உழைப்பவரே
ஏழ்மையிலும் கலைக்காக உலகம் சுற்றும் வாலிபனே
ஏகலைவன் கொடுத்தான் ஒற்றை விரல்தானே
நீ எங்கள் கலை வளர்க்க எல்லாம் கொடுத்தாயே
என் தாயே வாழ்க வாழ்க!!

எங்கள் கலைத்தாயே வாழ்க வாழ்க! Digitized by Noolaham Foundation.

நிர்மலா

பரா

மேடைநாடக, திரைப்பட இயக்குநர் பிரான்ஸ்.

ஆடிக்கல்

யுக்கால் நாற்றாண்டு கால மானிட வாழ்வை அர்த்தத்தோடும், திருப்தியோடும் கடந்து கொண்டு, இன்னும் இளமையோடும் சுறுசுறுப்போடும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் எங்கள் மூத்த, பெருமைக்குரிய முதன்மைக் கலைஞர் திரு. ரகுநாதன் அவர்களை நான் 'ரகுநாதன் அண்ணன்' என்று அழைப்பதே வழக்கம். அவ்வாறே தொடர்வது மேலானது.

ஒரு காலத்தில் அவரை கருப்பு வெள்ளை, வண்ணத் திரைவெளிகளிற் பார்த்தோம்.

எழுபதுகளின் நடுப்பகுதியிலாக இருக்கலாம், ஒரு தடவை என் நண்பர்கள் சிலரோடு, தற்செயலாக, நேரிலும் கண்டேன். பழகியதில்லை.

வதிரியில், திக்கம் நெல்லியடி வீதியில், ஒரு இருக்கை உயர்ந்த மிதிவண்டியில் நெல்லியடிப் பக்கமாக அவர் வந்துகொண்டிருந்தார். அவரோடு ஒருமுறை பேசிப் பார்ப்பது எங்களுக்கு மிகவும் பிடித்தமானதுதான். ஆனால் அவர் பேசுவாரோ என்கிற சந்தேகம்! வெள்ளித் திரையில் கதாநாயகனாக, கதாபாத்திரங்களாகப் பார்த்த அந்தப் பிரமையால் இயல்பாக எமக்கு ஏற்பட்டிருந்த அன்பும், விரும்பும், கலைஞர் ரகுநாதன்

மையோ என்னவோ..! நாங்கள் பார்த்ததோடு சரி. ஆனால் பாரிசில் கதையே வேறு.

அந்த மகா கலைஞரோடு நீண்ட சில பயணங்கள் செய்யவும், ஒன்றாய் உண்ணவும் உறங்கவும், ஒரு பாடகராக அல்லாதுவிட்டாலும், மிக அழகாக அவர் பாடும்போது இரசிக்கவும், அவரது கலைப்பயணங்களில் சிறியளவிலேனும் பங்கு பெறவும் கிடைத்த அரிய சில சந்தர்ப்பங்கள் எல்லாம் ஒரு பாக்கியமே.

பிறேமனில் (ஜேர்மனி) தொண்ணூற்றி ஐந்துகளில் 'தயவுடன் வழிவிடுங்கள்' படம் எடுத்தார். ஒரு வெள்ளைக் காரர் அப்படத்திற்கு ஒளிப்பதிவு செய்தார். கிட்டத்தட்ட ஒரு வாரம் நடந்த அப்படப்பிடிப்பிற்கு நானும் சென்றேன். அப்போது பரிச்சயம் ஆனது. சிறந்த பட்டறிவுகளை அது எனக்கு வழங்கியது.

பின்னாட்களில் எனது முயற்சிகளுக்கு ஊட்டமாக அமைந்தவை இந்த அனுபவங்கள்தான். நடிக்க ரகுநாதனுக்குள்ளே மர்மக் கலைஞனாக ஒரு பாடகர் ரகுநாதனும் பிறிமனுக்கான கலைஞர் ரகுநாதன்

1935 - 2010

பயணங்களின் போதுதான் கண்டுகொண்டேன். நீண்ட பயணங்களின் அலுப்பையும், சலிப்பையும் போக்கி பொழுதை உல்லாசமாக்க அவரது பாடல்களால் முடிந்திருக்கிறது.

பிற்காலங்களில், மேலும்சில அனுபவங்களையும், புரிதல்களையும் கவனத்தோடு பீட்சித்துப் பார்க்கும் ஒரு சோதனைக் களமாகப் பேரன் பேர்த்தி மைந்தது. அதன் கதை என் நண்பர் பாபுவின்னுடையது. பாபு கதையைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே, அந்தக் குழந்தைகளின் தாத்தாவாக, இயல்பாக, ரகுநாதன் அண்ணன் என் மனதில் கச்சிதமாகப் பொருந்திப் புன்னகைத்தார். அழகாகக் கோபித்தார்... ஆடினார்... பாடினார்...

நான் கேட்டு, அந்தப் படத்தில் நடிக்க அவர் ஒப்புக் கொள்ளும்போது பேசிய வார்த்தைகள் ஆழமானவை. ஊட்டச்சத்தாக அமைப்பவை.

'தம்பி! நான் நடிக்கிறதுக்கு ஒம்பட முந்தி எல்லாதையும் யோசிப்பன். நீர் யார்... உம்முடைய வல்லமை என்ன... ஒப்புக்கொண்ட பிறகு எதையுமே யோசிக்க மாட்டன் - என்றை பாத்திரத்தைத் தவிர'

இறுதி மட்டும் அப்படியே நடக்கவும் செய்தார். எல்லா வற்றையும் மூட்டையாக்கி ஒரு பக்கம் வைத்துவிட்டு, கொண்ட பாத்திரத்திற்கு எது தேவையோ அதையே இதயத்திலிருந்து உடலெங்கும் வாழவிட்டபடி...!

இவற்றை விபரிப்பது ஒரு எழுத்தாளனுக்கும் சவாலானது.

'பேரன் பேர்த்தி' ஒரு குறும்படமாக இருந்தாலும் அது சார்ந்த வேலைகள், தேவைகள் பெரிதாகவே இருந்தன. கதைஞர் பாபு ஒரு தாராளவாதி. கதை மட்டுமல்ல, அவரது வீட்டிலிருந்து முயல் குட்டிகள் வரைக்கும், எவையெவை தேவையோ அனைத்தும் படக்கருவியின் முன்களத்திற்கு வந்தன.

அவருடைய குழந்தைகள் சிந்தி, யோகன், போதாதற்கு அயல் வீட்டுக்காரக் குழந்தை வாஹனி எல்லோரையும் கொணர்ந்தும் சேர்த்தார். நான் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க தன் மனைவியுடன் இணைந்து படக்கருவியின் முன் தோற்றவும் செய்தார்.

ஒளிப்பதிவு வேலையைச் செய்து கொண்டிருந்த ராஜனுக்கு வேலைநேரம் சரியாக அமையாததால், ரகுநாதன் அண்ணனிடம் ஆழ்ந்த அன்பும், மரியாதையும் கொண்ட பாலா (யூறோப் வீடியோ உரிமையாளர்) தன் சகோதரர் வசந்தனுடன் சில நாட்கள் தொடர்ச்சியாக வந்து ஒளிப்பதிவு செய்து தந்தார். இப்படியே என் நன்றிக்குரியவர்களின் இந்தப் பட்டியல் படத்தொகுப்பாளர் ரவிந்திரா, இசையமைப்பாளர் பஷீர், 'பாரிசு அம் மன் கோவில் நிர்வாகம்' என்று இன்னும் நீண்டு செல்லும்.

இந்தக் குறும்படம் காண்பிக்கப்பட்ட ஒரு பத்து அரங்குகளிற்காவது, அவற்றை ஒழுங்கு செய்யும் 'சலனம்' அமைப்பினருடன் நானும் போயிருப்பேன். அத்தனை இடங்களிலும் ஒரு சிலர் தவிர, ஆண்கள் பெண்கள், பெரியவர்கள் குழந்தைகள் என்கிற பேதமின்றி, எல்லோருடைய உள்ளங்களிலும் மழைநீர் மண்ணிலே ஊறிச் செல்வதுபோல் பாத்திரங்களின் உணர்வுகள் பரவிப்பாதிப்பதைப் பாத்திரிக்கிறேன்.

படம் முடிந்ததும் அரங்கிலுள்ள பல குழந்தைகள் அவரோடு 'தாத்தா!' என்றபடி ஒன்றிவிடுவதும், அவர்களுடைய பெற்றோர்கள் அவருக்கு மனதார்ந்த நன்றிகள் தெரிவிப்பதுவுமான காட்சிகள் நாம் காத்திருந்து பார்க்கும் சாட்சிகள். இதற்கான முதற்பொறுப்பாளர் ரகுநாதன் அண்ணன்தான் என்பதை எம்மோடு வேலைசெய்த ஏனைய பங்களாளிகள் யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள்.

புலம்பெயர் மண்ணின் பெற்றோர்களின், தொண்டர்களின், ஆசிரியர்களின் 'தமிழ்மொழி' மீதான காதல், ஏக்கம் ஆகியவை அப்பட்டமாக - அதிலே நடித்த குழந்தைகளுக்கு இணையான - அவருடைய குழந்தை முகத்தில் தவழ்ந்துகொண்டேயிருந்தது. அவர் அற்புதமான கலைஞர்! இதெல்லாம் பேசுவதற்கு எனக்கு வயசு, அனுபவம், அறிவு எதுவும் போதாது. நான் ஒரு சாட்சி - அவ்வளவுதான்.

இலங்கைத் தமிழ் மக்களுக்கான சினிமா பற்றிய வரலாறு 'ரகுநாதன்' என்கிற பெயரில்லாமல் முழுமை பெறாது என்பதைச் சில நூல்கள் நிரூபிக்கின்றன. அந்தப் படங்கள் எல்லாம் பொதுவாக முப்பத்தைந்து மி.மீ காமிராவினால் எடுக்கப்பட்ட நீளப்படங்கள். அவற்றை மக்கள் முன் கொண்டுவரும்வரை அவரும் அவரோடு உழைத்த ஏனைய கலையுலகப் பங்களாளர்களும் பட்டபாடுகள், போராட்டங்கள், தனிமனித - அரசியற் சதிகள் என்பன சொற்களில் வடிக்க முடியாதன. பல அநுபவங்களை இவ்வாறு அவர் எம்மோடு பகிர்ந்திருக்கிறார்.

அவற்றையும் கடந்து அந்த சினிமா என்ற சமூக நிலைக் கண்ணாடியை ஈழத்தமிழலகத்தில் தூக்கி நிறுத்துவதற்காக ஆரம்பத்திலிருந்து இன்றுவரை எமது கண்ணெதிரே தொடர்ந்தும் போராடி வருபவர் ரகுநாதன் அண்ணன்.

புலம்பெயர் மக்களுடைய திரைப்பட முயற்சிகளிலும் இன்றுவரை அவருடைய உழைப்பு மிக்க காத்திரமானது.

புலம்பெயர் மண்ணில் இடத்துக்கும் காலத்திற்கும் பொருளாதார, நேர வசதிக்கும் ஏற்றபடி டிஜிட்டல் காமிராவினால் அவர் தயாரித்த, நடித்த படங்கள் அநேகம் உண்டு.

படம் என்றால் அது முப்பத்தைந்து மி.மீற்றர்தான் என்கிற கருத்து திரையுலகில் உண்டு. அப்படியான பெரிய காமிராவினால் சுடப்பட்ட படங்களில் நடித்துவிட்டு, டிஜிட்டல் காமிராக்களோடு நிரந்தரமாக ஒன்றிவிடுவதற்குரிய பக்குவம் மரியாதைக்குரியது.

கூந்த மாதம் கூட, இந்த வயசிலும், அவரது உடல் நிலையிலும், அதிசயிக்கத்தக்க வகையில் விமான மூலமும், இரயில் மூலமும், ஜேர்மனிக்கும், சுவிசுக்கும் பயணம் செய்து இளம் சந்ததியினரின் இரு படங்களை நடித்துக் கொடுத்திருந்தார்.

படத் தயாரிப்பாளராக, திரைக்கதை எழுதுனராக, நெறியாளராக இப்படிப் பல துறைகளில் மனம் இலயித்து ஈடுபட்டாலும் அடிப்படையில் அவர் ஒரு அற்புதமான நடிக்கர்.

'நானப்பு ஒரு நடிக்கன். எனக்கு அதுதான் விருப்பமும். ஆனால், படங்கள் எடுக்கிறது எப்ப குறையுதோ அப்ப நான் எடுப்பன்' இது எப்போதோ அவர் கூறியதாக ஒரு

(1935 - 2010)

‘இந்தத் திரைப்படத் தாகம் தனியாக இருந்தாலாவது போதும் - எதிர்கால மனிதர் - இளைஞர்கள் அதை வெல்வார்கள்’ என்பார்.

சினிமாவின் அவசியத்தைப் பற்றி நாளிதழ்களில், வானொலிகளில் கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டும் விவாதங்கள் தொடர்பும். ஆனால் படங்களை எடுக்கவும் வேணும். வென்றாலும் தோற்றாலும் எடுக்கப்பட்ட ஒரு படத்தைப் பற்றி மக்கள் நீண்ட நாட்களுக்குப் பேசுவார்கள். அந்தச் சுவாலை அணையாது. அந்தத் தாகம் மேலும்மேலும் வளர்ந்து செல்லும். அது விமர்சகர்களை உருவாக்கும். விமர்சகர்கள் மேலும் படைப்பாளிகளை உருவாக்குவார்கள். பட்டை தீட்டுவார்கள். சினிமாப்பயணம் தொடரும். இறுதியில் அந்த வெற்றி எமக்குக் கிடைக்கும்’ என்கிற அழகிய உணர்வுகள் அவருடைய வாழ்க்கை வீதியில் திசைகாட்டிகள்.

சிறந்த படவுலகொன்றின் படைப்பு நோக்கிய கனத்த தாகம் அவருடைய இயங்கு சக்தியாக அமைகிறது. இதனால்தான் அவரால் அவுஸ்திரேலியா, கனடா போன்ற தூரநாடுகளுக்கும் பயணம் செய்ய முடிகிறது. ஆங்காங்குள்ள கலைஞர்களை ஒருவருக்கொருவர் அறிமுகம் செய்யும் பிரதான நோக்கோடு, அவர்களை யெல்லாம் வைத்து ஒரு தொடரை அரைவாசிக்கும் மேல் முடிந்த நிலையில் செய்து கொண்டிருக்கிறார்.

யாராவது நல்ல காரியங்கள் செய்தால் அவர்களைப் பாராட்டுவது அவருடைய வழக்கம். அதுவே ஒரு கலையாக அமைந்துவிட்டால் சொல்ல வேண்டுமா? அந்த கலைஞனுக்கு எது வேண்டுமோ அதை அள்ளி வழங்குவார். அப்படியொரு பாக்கியம் எனக்கும் எட்டியது.

என்னோடு பயணித்த, பயணித்துக்கொண்டிருக்கிற ஏனைய சகல கலைஞர்களுக்கும் ஒரு விழாவாக அது அமைந்துவிட்டது.

என்னைவிட எனது குடும்பத்தினர் சந்தோசப்பட்டனர். என்னுற்றவர் முன், என் மனைவி, பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள் எல்லோரையும் ஒரே ஊஞ்சலில் வைத்துத் தாலாட்டிய அந்த நிகழ்வு சுகமான துதான். ஆனால் மயக்கம் தருவதும். தன்னுடைய சக கலைஞர்களுடன் இணைந்து அந்தக் காரியத்தை முன்னின்று நாடாத்தியது ரகுநாதன் அண்ணன்தான். எல்லோருக்கும் எமது நன்றிகள்!

சொந்த நாட்டிலும் சரி, வந்த நாட்டிலும் சரி, கலைமகள் திசைகாட்ட நடந்து எழுபத்தி ஐந்து வருடங்களையும் கடந்து, ஒரு இளம் படைப்பாளியின் கனவுகளோடு தொடர்ந்தும் பயணிக்கும் இந்த மகா கலைஞனைக் கொண்டாடுவோம். விழாக்களுக்கு அர்த்தம் சேர்ப்போம்.

நாமும் சிறுமைகள் களைவோம். பெருமை கொள்வோம்.

இந்தக் கலைஞன் தன்னுடைய சமூகத்திற்கு தன்னால் முடிந்தளவு அள்ளிஅள்ளி தந்தவன். இன்னும் தந்து கொண்டே இருப்பவன். எழுபத்தைந்து வயதிலும்..! பெற்றுக் கொள்ள எங்களிடம்தான் கூடைகள் இல்லை. நாம் ஒரு அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் வசதிகள் அற்ற ஒரு சமூகத்தினர் என்பதை உணர்ந்தாலொழிய, அவருடைய வாழ்வினாடாக எமக்கு விடுக்கப்படும் இயல்பான, அழகான சாவானுடைய சிறப்பு எங்கள் சிறப்புத்தான்.

எதிர்கொள்ள யாராலுமே முடியாது.

இரண்டாயிரமாவது ஆண்டுகளிலிருந்து எமது கலை நிகழ்ச்சிகளிடையே ‘தனிநடிப்பு’ ஆற்றுகை மிகப்பலமாகச் சேர்ந்து கொண்டது. அக்காலத்திலிருந்து கலைஞர் தயாநிதியின் ‘பொய்முகங்கள்’ கவிஞர் தா.பாலகணேசனின் ‘பொருண்டு’, ‘தூண்டில்காரன்’ போன்ற, இவரது தனிநடிப்பு ஆற்றுகைகள் பாரிசில் ஐந்து தடவைகள், இலண்டனில் இருதடவைகள் என நிகழ்த்தப்பட்டு பெரும் வரவேற்புப் பெற்றன.

மேலும் கலைஞர் சேகரின் ‘இலக்கு’, குழந்தை சண்முகம் எழுதிய ‘எந்தையும் தாயும்’ போன்ற சிறந்த நாடகங்களையும் குறிப்பிடலாம். இவ்வாறாக ரகுநாதன் அண்ணனின் கலைப்பணி இடிஇடிக்காமல், மின்னாமல் கொட்டுமறையெனப் பொழிந்து எமது வறண்ட உள்பரப்புக்களை ஈரமாக்குகிறது. அவரைப்பற்றி எவ்வளவோ சொல்ல இன்னுமிருக்கின்றன. பக்கங்களும், வாசகர் நேரமும் நெறிப்படுத்தும் சுருக்கமான குறிப்புத்தான் இது.

இவ்வேளையில் அன்பிற்குரிய ரகுநாதன் அண்ணனுக்கான ‘பவளவிழா’வை முன்மொழிந்து, நம்கனவை நனவாக்கும் வகையில் பாடுபட்டுழைக்கும், சகல கலைகளாலும் வேண்டப்படும் கலைஞர் எஸ்.கே. ராஜேன், அவருடைய கைகளைப் பலபடுத்தும் வர்த்தகப் பெருமக்கள் அனைவரையும் கரங்கூப்பி வணங்கி எமது பாராட்டுதல்களையும் அன்பையும் நன்றிகளையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

எப்படியோ இன்றைய நாட்களில், தமது முதுமைக் காலத்திற்குள் மெள்ளமெள்ள உட்புகுந்து கொண்டிருக்கும் புலம்பெயர் கலைஞர்களின் முதற்சந்ததி, தமது தாகங்களை, வேணவாக்களை, மிகவும் நியாயமான, அழகான, உயர்ந்த ஆசைகளை தமது புதிய இளம் கலைஞர்களின் கைகளில் திருப்திகரமாக ஒப்படைத்து விட்டது. தாம் செய்ய விளைந்ததை, முடியாமற் போனதை புதிய சந்ததியிடம் உரிமையோடும், சகல பட்டறிவுகளோடும், நியாயங்களோடும், மக்களோடு இரண்டறக் கலந்த நிலையில் எதிர்பார்த்து நிற்கிறது.

ரகுநாதன் அண்ணன் போன்றோர் இவ்வரிசையில் முன்னுக்கு நிற்கிறார்கள். எம்போன்றோர் பின்னுக்கு நிற்கிறோம். அவதானிக்கிறோம்.

இளம் படைப்பாளிகள் கைகோர்க்கிறார்கள். தம்மை உயர்த்துகிறார்கள். பலம் பெறுகிறார்கள். அவர்களுடைய படைப்புக்கள் உலகின் பிரதான மையங்களில் எதிரொலிக்கத் தொடங்கிவிட்டன. ஒன்று? இரண்டு? மூன்று? இனி? தொடர்ச்சிதான்? வளர்ச்சிதான்..!

அந்தப் புது யுகத்தின் ஆரம்பம் எழுதப்படுவதை மனதாரக் காண்கிறோம். அந்தப் பூபாளத்தின் பல்லவி இசை இடையிடையே எம்மை நெகிழ்ச்சிக்குள்ளாக்கி கிறதே..! அதன் எல்லைகளிலிருந்து தூரப் பின்னுக்குப் பார்க்கிறோம். எம்மை உணர்வதற்காக?! அங்கே தெரிகிறது அந்த அடிக்கல். அது இப்போதும் புதியபுதிய படைப்பாளிகளோடு இரண்டறக் கலந்து இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் இந்த ரகுநாதன் அண்ணன்தான்.

சுட்பமழும்... சுடாதமன்றும்

'மறவன்புலவு' க.சச்சிதானந்தன்
சிட்னி, அவுஸ்திரேலியா.

ஈழம் ஈந்த இன்கலைமாமணி

2008 ஐப்பசியில் சிட்னியில் குறுந் திரைப்படவிழா. அரங்கில் நான் இருந்தேன். அருமை நண்பர் நடராசா கருணாகரன் அன்புடன் அழைத்திருந்தார். சம காலத்தின் மறுபதிப்பாக ஒரு குறும் படம். பிரான்சுக்குப் புலம்பெயர்ந்த ஈழத் தமிழரான ஒரு முதியவர். பிரான்சிலேயே பிறந்து வளர்ந்த அவரது பெயர்த்தி. தலைமுறை இடைவெளி, புலம்பெயர் சூழலின் வாழ்வுமுறை, மொழி இடை வெளி, வாழ்வியல் நோக்கம், அயலவர் தாக்கம், முதுமை யாவற்றையும் கால் மணி நேரத்தில் உணர்த்தும் குறும்படம்.

தொழினுட்பத்தின் வளர்ச்சியை உள்வாங்கித் தமிழ்ச் சூழலை வெளிக் காட்டும் குறும்படம். முதியவராக ஏ. ரகுநாதன்.

நாடகத்தால் உன்னடியார் போல் நடித்து என்றார் மணிவாசகர். ஏ. ரகுநாதன் முதியவராக அக்குறும் படத்தில் நடிக்கவில்லை. இறைவன் முன் அடியவராக நடிக்கமுடியாததுபோல, படப்பிடிப்புக்கருவிமுன் முதியவராகவே மாறியிருந்தார் ஏ. ரகுநாதன்.

அந்தக் கால்மணி நேரமும் பிரான்சில் அவருடன் இருந்தேன். சிட்னியில் இருந்தேனா? பிரான்சில் இருந்தேனா? புலம்பெயர் சூழலில் இருந்தேனா? நறுந்தேன் சுவையாய் அக்குறும்படச் செய்தியின் தாக்கம் என்னிடமிருந்து நீங்க நாள்கள் பலவாயின.

மீண்டும் மீண்டும் நினைவில், கனவில், வாழும் என் நிகழ்வுகளில் ரகுநாதன். கலையரசு சொர்ணலிங்கத்திடம் பயின்றவர், நாடகமே உலகமானவர், நடிப்பே வாழ்வானவர், அறங்களை எடுத்துரைக்க நடிப்புக் கலையை நன்கு பயன் படுத்தியவர்.

கடமையின் எல்லை, நிர்மலா, தெய்வம் தந்த வீடு ஆகிய மூன்று திரைப் படங்களில் அவரைப் பார்த்திருக்கிறேன். தமிழகத்தில் அவற்றைத் தயாரித்திருந்தால் ஏ. ரகுநாதனுக்குச் சுவைஞர் மன்றங்கள் எத்தனை அமைந்திருக்கும்? பாலு. மகேந்திரா, வி. சி. குகநாதன், சிலோன் விஜயேந்திரன் போன்று தமிழ்த் திரை உலகில் ஈழத்து முத்திரை பதித்திருப்பார்!

விடாது கலையுலகில் தொடர்கிறார், தொடாத துறைகள் இல்லையென நடிக்கிறார், கொடாத சுவைகளைத் தெரிந்து தருகிறார், படாத பாடு கலைக்காகப் படுகிறார். பிறந்தோம், வாழ்ந்தோம், மடிந்தோம் என்ற வாழ்வு அவருடையதல்ல. பிறந்தோம், மொழி பயின்றோம், காதல் கொண்டு நடித்தோம், அரங்குகளில் திரைகளில் தடம் பதித்தோம், அளப்பரிய நிகழ்வுகளில் கலைக்கோயில்கள் எழுப்பினோம், வாழ்வு வரலாறாகியது என்றவாறு அமைத்து வாழ்ந்தவர், அமைத்து வாழத் தொடர்பவர், அருமைக் கலைஞர், ஈழம் ஈந்த இன்கலைமாமணி ஏ. ரகுநாதன்.

பொன் விழா, மணி விழா எனத் தொடர்ந்தவர், பவளவிழாக் காண்கிறார்.

உர நெஞ்சுடன், உறுதி உடலுடன் ரகுநாதன் நூறாண்டு நூறாண்டு வாழ்க, அழகுபுதுமுகங்கள் உலகுநீளும் வரை நீள்க என நெஞ்சார வாழ்த்துகிறேன்.

அருண் சிவகுமாரன்
கனடா.

புயல்பழாவிட ஆர் இளங்கலைஞன்...

01.

“வாழ்க வளமுடன்” என்ற வாழ்த்துக்குரல் எப்போது எனக்கு அறிமுகமானதோ அன்றிலிருந்து ‘வாழ்க வளமுடன் ரகுநாதன்’ ஐயா (அண்ணா) எனக்கு நெருக்கமாகிவிட்டார்.

என் சிறுபிராய காலத்தில் வெளியான ‘தெய்வந்தந்த வீடு’ திரைப்படத்தில் வரும் ஒரு பாடலில் துடுப்பு வலிக்கும் ஒரு ஆளாக எனது மாமனார் பொன். விஜயரட்னம் அவர்கள் நடித்திருந்ததால், திரைப்பட வெளியீடு யாழ். ‘சாந்தி’ திரையரங்கில் நடந்தபோது அதற்குச் செல்லும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்திருந்தது.

அப்போது தூரத்தில் இருந்து அதோ அவர்தான் ரகுநாதன் என்று எனது மாமா எனக்கும் என்னுடன் கூடவந்திருந்த அக்காவுக்கும் சுட்டிக் காட்டினார்.

கிட்டச் சென்று அவரை எப்படியும் சந்திக்க வேண்டும் என்று அப்போது நினைத்ததோடு சரி. இதெல்லாம் எப்படிச் சாத்தியமாகும் என்பதுடன், காலமும் எல்லா வற்றையும் மறக்கவைத்துவிட்டது.

2007 ஜூலை மாத முதல் பதினாறு நாட்களில் தமிழ்நாடு
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சுட்பழமும்... சுபாதமன்னும்

(1935 - 2010)

திரைப்படச் சங்கத்தை அங்குராப்பணம் செய்யும் நோக்கில் சினிமா ஆர்வலர்கள் நாங்கள் ஒன்றுசுடியவேளை நண்பர்கள் திவ்விஜராஜன், சித்து ஆகியோரால் கௌரவப் பேச்சாளராக அழைத்துவரப்பட்ட திரு. ரகுநாதன் அவர்களை மிகக் கிட்டவாக பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்த போது, பழைய நினைவு என்னுள் மீண்டும் மீட்கப்பட்டது. அன்று ஒரு சிறிய அறிமுகத்துடன் அது முடிந்துவிட்டது. அவரைப்பொறுத்தவரையில் அன்றைய கூடலில் சமூக மனிதரிருந்த முப்பது நாற்பது தமிழர்களில் நானும் ஒருவன்.

2010 ஜனவரி மாதமளவில் நோர்வே துருவனின் 'மீண்டும்' திரைப்படத்தை கனடாவில் காட்சிப்படுத்துவது தொடர்பாக கனடியத் தமிழ்த் திரைப்பட மேம்பாட்டு மையத் தின் செயலாளர் என்றவகையில் எனது பெயரைச் சொல்லி பாரீசில் இருந்து 'வாழ்க வளமுடன்' என்ற குரலில் எனக் குப் பரிட்சயமான 'இளைஞர்' ரகுநாதன் அண்ணா இன்று வரை என்மனதிற்கு மிக நெருக்கமாக இருக்கிறார்.

இலங்கையில் சினிமா தயாரித்தவர், நாடக உலகில் கொடி கட்டிப் பறந்தவர், கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களின் மாணவன் என்பவற்றால் அல்ல அவை எல்லாவற்றையும் மீறி, இத்தகைய திறமைகளையெல்லாம் வைத்திருந்தும் இன்னும் தன்தலையில் கனமில்லாமலும், இன்றைய இளைஞர்களுடனும், வயோதிப்களுடனும் பேத மின்றிப் பழகும் 'இளைஞன்' உள்ளம் கொண்டதாலும், நாடகம், சினிமா என்பவற்றை தன் முதல் மனைவியாகக் கொண்டுள்ளதாலும், மனதிற்கு மிக அருகில் நெருங்கிவந்து பேசும் நட்பாலும் எனப் பல சிறந்த பண்புகளை ரகுநாதன் அண்ணா கொண்டுள்ளதால் எனக்கு இன்னும் நெருக்கமாக இருக்கிறார்.

இலங்கைத் தமிழ்ச்சினிமா வளர்ச்சியில், ...வளர்ச்சியென்று சொல்லலாமா தெரியவில்லை, அல்லது இலங்கைத் தமிழ்ச்சினிமா முயற்சிகளில் பற்பல காலங்களிலும் பலரும் தம்மை அர்பணித்து ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் கையைச் சுட்டுக்கொண்டு ஒதுங்கியும் விட்டார்கள், இருவரைத் தவிர. அதில் முதன்மையானவர் ரகுநாதன் அண்ணா, மற்றவர் கலைக்குரிசில் கே. எஸ். பாலச்சந்திரன் அவர்கள்.

இலங்கைத் தமிழ்ச்சினிமாவை உயர்ந்த நிலைக்கு இன்னும் கொண்டு செல்லலாம் என்ற நம்பிக்கை இவ்விருவருக்கும் இருப்பதால்தான் இன்றும் அவ்வாறான முயற்சிகளில் பங்கெடுத்து வருகிறார்கள்.

ரகுநாதன் அண்ணாவோடு கதைத்துக்கொண்டபோது, எமது தலைமுறையால் அல்லாவிடினும் அடுத்த தலைமுறையால் எமது சினிமாவை உலகம் போற்றும் உயர்ந்த நிலைக்கு கொண்டுசெல்ல முடியும் என்ற அத்த நம்பிக்கை கொண்டுள்ளார் என்பதை அறிந்து எனக்கு அவர்மீது அத்த பற்றும் அத்த மதிப்பும் மரியாதையும் உண்டாகிற்று.

பலகால அனுபவம், நாடகம், திரைப்படம் என்பவற்றுக்கான தொழில்முறை வேறுபாடுகள் தெரிந்தவர், திரைப்பட நுணுக்கம், திரைப்படத் தொழில்நுட்பம் தெரிந்தவர் எனப் பல திரைப்பட ஆளுமைத் தகவல்கள் என்னுள்

ஒரு திரைப்படம் இயக்கி எமக்கு வழிகாட்டக்கூடாது என்ற ஆதங்கமும் என்னுள் எழாமலில்லை.

இத்தகைய உயர்ந்த சூழ்த்துக் கலைப் பிதாமகன் கனடியத் தமிழ்த் திரைப்பட மையம் முளைவிட்ட பொழுதில் பிரதம அதிதியாகக் கலந்துகொண்டதில் எமக்கு பெருமையும் மகிழ்ச்சியுங்கூட.

02.

பல்லாண்டுகளுக்கு முன்பே கனடாவில் தமிழர்கள் குடியேறத் தொடங்கியிருப்பினும், 1983 ஆடிக் கலவரத்தின் பின்பு இலங்கையிலிருந்து பெருமளவான இலங்கைத் தமிழர்கள் இங்கு வந்து குடியேறி நிரந்தர கனடியத் தமிழ்க் குடிமக்களாக ஆகிவிட்டார்கள் என்பது உலகம் அறிந்ததே.

தமிழர்கள் வெறுங்கையுடன் வந்திருந்தாலும், தமிழ்ப் பாரம்பரியங்களையும் கலை வளத்தையும் தம்மனதில் சுமந்து வந்திருந்தார்கள்.

மனதிலிருந்து அவர்கள் இறக்கி வைத்தவைகள் இங்கு பல்கிப் பெருகிப் படர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் சினிமா மட்டும் மந்த கதியினதாகவே இருக்கிறது.

சினிமா என்பது பெரும் முதலீட்டுடன் சம்மந்தப்பட்ட தொன்று என்பதுடன் எம்மவர்களுக்கு சினிமா மீதிருந்த தீண்டத் தகாததான பார்வையுமே இந்த மந்த கதிக்குக் காரணமாக இருந்திருக்கிறது. இருந்தாலும் ஆர்வமுள்ள பலரும் தம்மாலான முயற்சிகளைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

டிஜிற்றல் தொழில்நுட்ப வருகையின்பின் இம் முயற்சிகள் பல சாத்தியப்பாடுகளையும் தந்திருக்கிறது. ஆனால் 1984, 1985 காலப்பகுதியில் 'பாலா' என்பவர் 'நிறம் மாறும் புறவைகள்' என்ற வீடியோப்படத்தை உருவாக்கி அவர் செல்லும் வீடுகளிலெல்லாம் அதனைக் காட்சிப்படுத்திக் காட்டியிருக்கிறார் என அறிகிறோம். அதுதான் கடனடித் தமிழ்த் திரைத்துறையின் முதல் முயற்சி.

அதன் தொடர்ச்சியாக 1992 இல் திரு. அ. முருகு என்ற முருகேசுபிள்ளை அவர்கள் 'அன்புற்று' என்ற திரைப்படத்தையும், 1995 இல் 'ஏமாற்றம்' என்ற திரைப்படத்தையும் தானே நடத்து உருவாக்கி படமானிகையில் காட்சிப்படுத்தினார்.

ஏமாற்றம் திரையிடப்பட்டபோது இங்கு வெளியாகிக் கொண்டிருந்த 'தாயகம்' சஞ்சிகை 'இது பெரும் ஏமாற்றம்' என விமர்சித்திருந்ததாலும் அவரது முயற்சி பாராட்டத்தக்கது.

இந்த விமர்சனங்களுக்கெல்லாம் அஞ்சாது திரு. முருகு அவர்கள் 'நீற்று' என்ற திரைப்படத்தை வெளியிட்டிருந்தார்.

ஆரம்ப காலங்களில் கனடாவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இத்தகைய தமிழ்த் திரைப்பட முயற்சிகள் பெருமளவான தொழில்நுட்பக் குறைபாடுகளைக் கொண்டிருந்ததையும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அதேசமயம் திரு. முருகு அவர்களின் 'ஏமாற்றம்' திரைப்படத்தில் ஒரு பாடலில் இரட்டை வேடம் அமைக்கப்பட்டது டிஜிற்றல் தொழில்நுட்பம் தலைதூக்காத அந்நாளில் பாராட்டப்படவும் வேண்டிய ஒன்றாக இருந்தது.

1996 இல் திரு. ஸ்ரீமுருகனின் தயாரிப்பில் ரவி அச்சு-

(1935 - 2010)

தனின் ஓளிப்பதிவு, இயக்கத்தில் 'உயிரே உயிரே' என்ற திரைப்படம் வெளியாகியபோது எம்மக்களுக்கு எமது திரைப்படங்களின் மீது நம்பிக்கையும், ஆதரவும் கூடியது. இதன் தாக்கத்தால் எம்மவர்களின் திரைப்பட முயற்சிகள் பலவும் பலவகையிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அதில் பெரும்பான்மையானவை பாதியிலேயே கைவிடப் பட்டுமிருந்தன. படப்பிடிப்பு முடிந்தும் சில இன்னும் வெளிவராமலே இருக்கின்றன.

இருந்தாலும், திரு. மதிவாசன் அவர்களின் தயாரிப்பில் கே.எஸ் பாலச்சந்திரன் அவர்கள் இயக்கிய 'எங்கோ தொலைவில்', கல்கலப்பு தீசனின் 'கல்கலப்பு', எஸ்.எம். தனபாலனின் 'கரைதேடும் அலைகள்', சேகரின் 'நான் யார்' ஸ்ரீமுருகனின் 'புது உறவு' வைத்தியர் பிகராதோவின் 'வசந்த கானம்' கே. எஸ். பாலச்சந்திரனின் 'மென்மையான வைரங்கள்' போன்றன வெளிவந்தன.

ரவி அச்சுதன் தொடர்ந்தும் 'கனவுகள்' மூலம் எமது படைப்புகளில் நம்பிக்கையைத் தந்தார். இந்நிலையில் கணபதி ரவீந்திரன் அவர்கள் தம் நான்கு குறும்படங்களைத் தொகுத்து 'கதிரொளி' என்ற பெயரில் வெளியிட்ட போது வெற்றியீட்டியது.

2004 இல் ரவி அச்சுதன் 'மெதுவாக உன்னைத் தொட்டு' என்ற திரைப்படத்தை வெளியிட்டபோது அது பெரும் வெற்றியைப் பெற்றது. அத்திரைப்படம் ஒரு மாதம் காட்சிப்படுத்தப்பட்டது. படமாளிகை உரிமையாளர் அதனை விரும்பிக் கேட்டு ஒரு உடன்படிக்கையின்படி இரு கிழமைகள் காட்சிப்படுத்தப்படுத்தியதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

அது இந்தியத் தமிழ்த் திரைப்படப் பாணியில் அது உருவாக்கப்பட்டதும் அதற்கான காரணமாகவிருக்கலாம். இதற்குப் பின்னர் இந்திரசித்துவின் 'தமிழ்ச்சி' திரைப்படம் வெளியாகிப் பாராட்டுகள் பல பெற்றதுடன் ரகுநாதன் அண்ணாவின் பிரயாசையால் ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் அது காட்சிப்படுத்தப்பட்டது. இதே வழிமுறையில் திவ்ஜராஜனின் 'சகா', லெனின் சிவத்தின் 'இனியவர்கள்' ரவி அச்சுதனின் 'சுகம் சுகமே' திரைப்படங்களும் பாராட்டுகள் பெற்றன.

இந்தக் காலகட்டத்தில் கனடாவல்லாத பிற நாடுகளில் ஈழத் தமிழர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட ஓரிரு திரைப்படங்களின் விளம்பர உத்தியாக கனடியத் தமிழ் ஊடகங்களில் அத்திரைப்படங்கள் பற்றி சொல்லப்பட்டதை நம்பி அத்திரைப்படங்கள் பார்க்கத் திரண்டிருந்த மக்கள் அத்திரைப்படங்கள் ஊடகங்களில் சொல்லப்பட்டது போல் உயர்வாய் இல்லாதுபோனதால், பெரிதும் ஏமாற்றமடைந்திருந்தனர்.

அதற்கடுத்து இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்ட 'ஆணிவேர்' என்ற பிரச்சாரப்படமும் ஊடகத்தால் ஊதிக் காட்டப்பட்டதில் ஏமாந்த மக்கள் இப்படங்களின் பின்பு எமது திரைப்படத் தயாரிப்புகளைப் பற்றி ஊடகங்கள் எதைச் சொன்னாலும் நம்பாது உதாசினப்படுத்தியே வந்திருக்கிறார்கள். மக்களின் இவ் ஏமாற்றம் கனடியத் தமிழ் திரைப்படத்துறையைப் பெரிதும் பாதிப்புக்களாக்கியிருந்தது.

இதனால் எஸ். ரவி இயக்கிய 'சதி', 'ஆபாச' ஆகிய படங்கள் இருக்கிறோம்.

கள், ஸ்ரீரங்கனின் 'மதி', ரவி-அச்சுதன் இயக்கத்தில் வெளியான 'கனேடியன்', 'மலரே மௌனமா' ஆகிய படங்கள், சித்து இயக்கிய 'துரோகம்' ('தீர்ப்பியுங்கள்' எனப் பெயர் மாற்றப்பட்டுள்ளது), மொன்றியல் சத்தின் 'காதல் முதல் காதல் வரை' என அதன்பின்பு வெளிவந்த சகல திரைப்படங்களும் தோல்வியையே தழுவிவிருக்கின்றன.

அண்மையில் சிவம் லெனினின் '1999' என்ற கனடியத் தமிழ்த்திரைப்படம் வன்சுவர் திரைப்பட விழாவில் காண்பிக்கப்படத் தெரிவாகியிருந்தும் அதனைத் திரையரங்கில் பாட்பதற்கு தமிழ் மக்கள் அணி திரளவில்லை. இந்நிலையில் எமது திரைப்படங்களின் தயாரிப்பு மீண்டும் மந்தமாகியிருக்கிறது. இருந்தும் மனத்துவளாது திரைப்படத் தயாரிப்புகள் நடந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. இவ்வழியில் ஸ்ரீரங்கனின் 'என் கண் முன்னாலே' எனும் திரைப்படம் அண்மையில் வெளியாகியிருக்கிறது.

சிலர் இந்தியாவுக்குச் சென்று இந்தியர்களின் உதவியுடன் திரைப்படங்களைத் தயாரித்தார்கள். இதற்கு முன்னோடியாக இருந்தவர் எஸ் ஜி. இதயராஜ். இவர் 1996 அளவில் இந்திய-கனடியக் கலைஞர்களை இணைத்து 'தமிழ் மகன்' என்ற படமும், 2004 இல் அரவிந்தனின் தயாரிப்பில் 'உள்ளங் கவர்ந்தவளே' திரைப்படமும் 2008 இல் ஸ்ரீமுருகனின் சிவரஞ்சினியும், 2010 இல் வன்சுவர் மில்லிலோ தயாரிப்பில் 'கடற்கரை' என்ற திரைப்படமும் வெளியாகின.

துழ்ச்சி தரன் 'நிலா' என்ற படத்தைத் தயாரித்து தொகுப்பு, பின்னணி போன்ற இறுதித் தொழில்நுட்பங்களை இந்தியாவில் செய்து வெளியிட்டிருந்தார்.

இத்திரைப்படங்களின் தரம், இந்தியப் படைப்பாளிகளால் கனடியத் தமிழர்கள் ஏமாற்றப் பட்டதையே சொல்லிக் கொண்டன. இவைகூட எமது படைப்புகளுக்கு எம்மவர்களின் ஆதரவுக் குறைபாட்டையே வலிமைப்படுத்திய தூரதில்மாய் அமைந்துவிட்டது.

இதனைக் கருத்திற்கொண்டே எமது படைப்பாளிகளுக்கு உறுதுணையையும், படைப்புத் திறன் வளர்ச்சியையும், திரைப்படப் படைப்பாளிகளை ஒருங்கிணைக்கவும், இரசிகர்களின் எண்ணிக்கையைக் கூட்டவும் கனடியத் தமிழ் திரைத்துறையை மேம்படுத்தவுமென நாம் கனடியத் தமிழ்த் திரைப்பட மேம்பாட்டு மையத்தை ஆரம்பித்தோம்.

அதேபோல குறும்படங்களின் மூலம் எமது படைப்பாளிகளின் திரைப்படத் தேடலுக்கு வடிபகாலமைக்கவும், திரையறிவை விசாலப்படுத்தவுமென கனடிய சுயாதீன கலை- திரைப்படக் கழகம் 2001 ஆம் ஆண்டிலிருந்து குறும்பட விழாவினை மேற்கொண்டு வருகிறது. மெதுவாகவெனினும் திடமான செயற்பாட்டுடன் கனடியத் தமிழ் திரைப்படத் துறையை மேம்படுத்த வென இவ்வாறு எம்மாலானவற்றைச் செய்துகொண்டு தான் இருக்கிறோம்.

ரகுநாதன் அண்ணா கொண்டுள்ளதுபோல் எமது அடுத்த தலைமுறையாவது உலகம் போற்றும் திரைப்படத்தைப் படைக்கும் என்ற அத்தீ நம்பிக்கையில் நாமும்

ரி.தயாளசிங்கம்

நடனக்கலைஞர்

அதிபர் நர்த்தனாலயா நடனக்கல்லூரி
பார்ஸ் பிரான்ஸ்.

உலகமெங்கும் பேசப்படுபவர்

பவளவிழா காணும் ஈழத்தின் முத்த கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அண்ணா அவர்களை நான் சிறு வயதில் இருந்தே பார்த்து வருகிறேன். எனது குருவும், உறவினருமான திருமதி. லீலா ஆறுமுகையா (அன்றைய லீலா நாராயணன்) அவர்கள் 'குத்துவிளக்கு' திரைப்பட நாயகி. இதனால், ஈழத்துத் திரைப்படக்கலைஞர்கள் பலருடன் எனக்கு அறிமுகம் ஏற்பட்டது. இதில் முதன்மையானவராக விளங்குபவர் ரகுநாதன் அண்ணர்.

உலகில் பிறக்கும் ஒவ்வொருவரிடமும் ஏதோ ஒரு வகையில் திறமைகள் இருக்கவே செய்கின்றன. ரகுநாதன் அண்ணர் போன்றவர்களிடம் அந்தத் திறமை என்பது அதிமாகவே குவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் தான் இவர் இன்று உலகம் எங்கும் பேசப்படுகிறார். இந்தக்காலம் வரை இவர் தொடர்ச் சியாக கலைத்துறையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். சினிமா பற்றிய தேடல் களை மென்மேலும் மேற்கொண்டு வருகிறார்.

நாடகம், சினிமா ஆகிய இரண்டிலும் இவர் ஈடுபாடு கொண்டவராக இருப்பதனால் நாட்டியத் துறை பற்றியும் அறிவு கொண்டவராக விளங்கி வருகிறார். பார்ஸில் இயங்கி வரும் எனது நர்த்தனாலயா நடனக்கல்லூரியின் அரங்கேற்ற நிகழ்வுகளுக்கு பிரதம அதிதாக வருகை தந்து, எமது நிகழ்ச்சிகளைப் பார்த்து பாராட்டி உற்சாகம் ஊட்டியிருந்தார். இவரது இந்த கலைப்பணியை என்றுமே மறக்க முடியாது.

எனது குருவாகிய திருமதி.லீலா ஆறுமுகையா அவர்களின் அரங்கேற்றத்துக்கும், என்னுடைய அரங்கேற்றத்துக்கும் வருகை தந்து பெருமைப்படுத்தியவர் இவர்.

ஈழத்து திரைப்பட, நாடகத்துறையில் நின்று நிலைபெற்று, கலைத்துறைச் சாதனைகளால் நீடித்து வாழும் பவளவிழா கலைஞர் ரகுநாதன் அண்ணர் அவர்கள், நிறைந்த சுகத்துடன் நீண்ட காலம் வாழ்ந்திட எல்லாம் வல்ல நடராஜப் பெருமான் அருள் வேண்டி வாழ்த்துகிறேன்.

தம்பிஐயா தேவதாஸ்
எழுத்தாளர்
சிறிலங்கா.

இலங்கைத் திரையுலகின் முன்னோடி ஏ.ரகுநாதன்

இலங்கைத் தமிழ்க் கலைஞர்களின் கண்ணீரால் வளர்க்கப்பட்டது தான் இலங்கைத் தமிழ்த் திரை உலகம். அப்படி இலங்கையில் கண்ணீர்விட்டு கலைவளர்த்தவர்தான் கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன். ஆரம்ப காலத்தில் இலங்கையில் உருவான பல தமிழ்ப்படங்களுக்கு பல்வேறு வகையில் பங்களிப்பை வழங்கியவர் கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன்.

பவளவிழாக்காணும் வயதில் வாழ்ந்து வரும் கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன். மேடை நாடகத்துறையிலும் சினிமாத்துறையிலும் தொலைக்காட்சித் துறையிலும் புகழ் பெற்றவர். அவரது கலைவாழ்வின் வளர்ச்சிப் பாதையை பின்னோக்கிப் பார்ப்பதே இக்கட்டுரை.

ஏ.ரகுநாதன் 1935ம் ஆண்டு மலேசியாவில் கிமாஸ் என்னும் ஊரில் பிறந்தவர். இலங்கையில் நவாலி என்னும் ஊரில் வாழ்ந்தவர். மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரியில் கல்வியுடன் கலையும் கற்றவர். 13வயதிலேயே நாடகங்களில் நடிக்கத்தொடங்கிவிட்டார். நாடகத் தந்தை கலையரசு சொர்ணலிங்கத்தின் நாடகப்பட்டறையில் பயின்று வந்தவர்.

உத்தியோகம் பார்க்க கொழும்புக்கு வந்தபோது அவருக்கு இராணுவத் தலைமை அலுவலகத்தில் எழுதுவினைஞர் உத்தியோகம் கிடைத்தது. அப்பொழுதும் அவர் பல நாடகங்களை எழுதி கொழும்பிலும் வேறு நகரங்களிலும் மேடையேற்றினார். அப்பொழுது மேடையேற்றிய "தேரோட்டிமகன்" "நெஞ்சில் ஓர் ஆலயம்" போன்ற நாடகங்களில் இவர்தான் கதாநாயகன்.

அப்பொழுது இவரது காரியாலயத்துக்குச் சென்று இவரை நான் முதன் முதலில் சந்தித்தது ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. எந்நேரமும் கலைபற்றியே நினைத்துக் கொண்டிருப்பார். இலங்கையில் தமிழ்த் திரைப்படங்களை உருவாக்கவேண்டும் என்று கனவு கண்டவர்களில் மிக முக்கியமானவர் ஏ.ரகுநாதன்.

'கடமையின் எல்லை' என்ற படத்தில் முதன் முதலாக நடித்தார். அப்படத்தில் அவருக்கு வழங்கப்பட்ட பாத்திரத்தின் பெயர் 'அருள்நேசன்' என்பதாகும். சினிமா மீது அதிமிகு அபிமானம் கொண்ட ரகுநாதன் அருள்நேசன் என்ற பெயரை தனது முத்த புதல்வனுக்கு சூட்டிக் கொண்டார்.

ஏ.ரகுநாதன் 'நிர்மலா' என்ற படத்தை தயாரித்து இரண்டாவது முறையாக நடித்தார்.

டாவது கதாநாயகனாக நடித்தார். தனது முத்த மகளுக்கு 'நிர்மலா' என்ற பெயரைச் சூட்டினார்.

ஏ.ரகுநாதன் கதாநாயகனாக நடித்த படம் 'தெய்வம் தந்த வீடு' ஆகும். இலங்கையில் உள்ள பிரபலமான இந்துக் கோயில்கள் இப்படத்தில் காண்பிக்கப்பட்டன. நாதஸ்வரவித்துவான் ஒருவருக்கும் நாட்டிய நர்த்தகி ஒருவருக்கும் இடையில் உருவாகும் காதலே படத்தின் கதை. நாதஸ்வர வித்துவான் வேணுகோபாலனாக ஏ.ரகுநாதன் தோன்றினார். தனது இரண்டாவது மகனுக்கு வேணுகோபாலன் என்ற பெயரையே வைத்துக்கொண்டார். ஏ.ரகுநாதன் பிற்காலத்தில் 'புதியகாற்று' 'நெஞ்சுக்கு நீதி' போன்ற படங்களில் கௌரவபாத்திரங்களில் தோன்றினார். திரைப்பட ஆர்வம் காரணமாக தனது அரசு உத்தியோகத்தையே உதறித் தள்ளியவர் ஏ.ரகுநாதன்.

1983ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் உருவான கலவரம் மற்றக் கலைஞர்களைப்போல் ஏ.ரகுநாதனையும் புலம் பெயர வைத்தது. முதலில் இந்தியா சென்றார். பின்பு ஐரோப்பிய நாடுகளில் அலைந்தார். இறுதியில் பிரான்ஸ் நாட்டில் தங்கிவிட்டார். அங்கும் அவரது கலைத் தாகம் தீர்ந்துவிடவில்லை. அங்கும் பல கலைமுயற்சிகளில் ஈடுபட்டார். பல தொலைக்காட்சிச் சித்திரங்களைத் தயாரித்தார்.

இன்னும் ஒரு பெண் (1995) முகத்தார்வீடு (1996) என்பவற்றை இயக்கி நடித்தார். நினைவுபுகம் தயவுடன் வழிவிடுங்கள். மௌனம் என்பன ரகுநாதன் நெறிப்படுத்திய தொலைக்காட்சிச் சித்திரங்கள். கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் தன் கலை உலக வாழ்வில் இலங்கையின் பழம்பெரும் நடிகர்கள் பலருடன் சேர்ந்து நடித்துவிட்டார். கலைஞர்கள் என்றும் அழிவதில்லை. அவர்களின் படைப்புகள் சாகாவரம் பெற்றவை.

கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் 1999 ஆம் ஆண்டு தன் கலை வாழ்வின் 50 வருட பொன்விழாவைக் கொண்டாடினார் அதற்கு பாரீஸ் நகரில் விழா எடுக்கப்பட்டது.

இந்த வருடம் (2010) ரகுநாதனுக்கு கலைவாழ்வின் 75 வது வருட விழாகொண்டாடப்படுகிறது. இவ்வாறு விழாக்காணும் கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் நூற்றாண்டுகள் வாழ வேண்டும். கலைஞர்களுக்கு வாழும்பொழுதே விழா எடுக்கும் கலைஞர் எஸ்.கே.ராஜேன் குழுவின்ருக்கு

கட்டியழகும்... சுடாதமண்ணும்

(1935 - 2010)

எஸ்.கே.ராஜேன்
ஒலிபரப்பாளர்.

கலைத்தாகம் அடங்காத கலைஞன்

கலைப்பியல் என்பது மனித உள்ளங்களை வசீகரிப்பது, வருடுவது, நெறிப்படுத்துவது, மகிழ்விப்பது எனப் பலவற்றை ஒரு நொடிப் பொழுதில் நிகழ்த்தி விடுவது. ஆடுதல், பாடுதல், நடத்தல், வரைதல், படம்பிடித்தல், செப்பளிடுதல், இசை மீட்டல், ஒலிபரப்புதல் என எத்தனையோ கலை வெளிப்பாட்டுப் பிரிவுகள். இவற்றுக்குக் கூடாகப் பயணிப்போர் கலைஞர்களாகத் திகழ்கிறார்கள். இவர்கள் மக்கள் மனங்களில் அதாவது, இரசிகர்கள் உள்ளங்களில் இடம்பிடித்து விடுதல் என்பது இலகுவாக நிகழ்ந்து விடக்கூடியதல்ல.

இரசிகர் நெஞ்சங்களைக் கவருவதற்கு கலைத்துறையில் உழைப்பு, அர்ப்பணிப்பு, தொடர்ச்சியான செயற்பாடுகள் என்பவை மிகவும் அவசியமாய் அமைந்துவிடுகின்றன.

ஈழத்துக் கலைத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டோர் எல்லாம் அதன் பலாபலன்களை அனுபவிப்பதில்லை. ஈழத்தில் மிகச்சிலரே தாம் ஈடுபட்ட கலைத்துறையின் மூலம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கர்நாடக இசைக் கலைஞர்கள், பரதக்கலைஞர்கள், நாதஸ்வர இசைக்கலைஞர்கள், ஒலிபரப்புத்துறைக்கலைஞர்கள் என மிகச்சிலரே தொழில்நிலைக் கலைஞர்களாகத் திகழ்கின்றார்கள். தமிழ் - நாடகம், திரைப்படம் போன்ற துறை சார்ந்த கலைஞர்கள் தொழில்நிலை பெறுவது என்பது சாத்தியமற்ற ஒன்றாகவே இன்றளவும் உள்ளது.

இப்படியான ஒருகட்டத்திலேதான் ஈழத்திலே தமிழ்த்திரைப்படத்துறையை வளர்த்தெடுக்க வேண்டும், அந்தத் துறையில் வல்லுனர்கள் உருவாகவேண்டும், தொழில் நிலையில் ஈழத்துத் தமிழ்த் திரைப்படக் கலைஞர்கள் திகழவேண்டும் என்ற உதவேகத்தோடு உழைத்தவர் மூத்த முன்னோடிக் கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள்.

நாம் விரும்புவது எப்பொழுதும் நடந்துவிடும் என்று எடைபோட்டு விடுவது சரியல்ல. ஆனால், விரும்பியோ விரும்பாமலோ சிலவிடயங்கள் நடைபெற்றே தீருகின்றன. அதில் நாம் பங்கெடுத்தும் வருகிறோம். இதுவே வாழ்க்கையாக அமைந்து விடுகிறது.

'இலங்கைத் தமிழ்ச் சினிமாவின் கதை' என்ற ஈழத்து தமிழ்ச் சினிமாக்களின் வரலாற்று நூலை எழுதிய தமிழ்

ஐயா தேவதாஸ் அவர்கள் அந்நூலில், 1951களில் தமிழ்த்திரைப்பட முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுவிட்டன எனக்குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆனாலும், 1960கள் என்பது தான் ஈழத்தில் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் பற்றி அதிகமாகப் பேசப்பட்ட காலமாக இருந்திருக்கிறது. தீவிரமான தமிழ்த்திரைப்பட தயாரிப்பு முயற்சிகள், செயற்பாடுகள் நடைபெற்று வந்தகாலகட்டம் அது. தொடர்ந்து வெற்றிகளும் தோல்விகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

ஆனால் அன்று முதல் இன்று வரையில் தனது கலைத் தாகத்தைத் தணித்துக்கொள்ளாத, அடங்காக் கலைஞனாய் எம்மத்தியில் வலம் வந்துகொண்டிருப்பவர்தான் இந்த பவளவிழா நாயகன்.

அரசபணியில் காணாத சுகத்தை, வருமானத்தை திரைப்படத்துறையில் அனுபவிக்கலாம் என்றா திரைப்படத்துறைக்குள் இவர் நுழைந்தார்? இல்லை, ஈழத்தில் திரைப்படத்துறையை வளர்த்தெடுக்கலாம், ஈழத்திலும் திரைப்படநடிகர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை உலகத்துக்கு எடுத்துக் காட்டலாம், நிரூபிக்கலாம் என ஈழத்துத் தமிழ்த்திரைப்படத்துறைக்குள் 'கடமையின் எல்லை' யுடன் நுழைந்து, 'நிர்மலா'வுடன் நிமிர்ந்து நின்றவர்தான் கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள்.

ஏமாற்றங்கள், காத்திருப்புக்கள், தாமதங்கள் எல்லாவற்றையும் தாண்டிய முயற்சி - தொடர்முயற்சி இப்படித்தான் இவரது கலைப்பயணம் நகர்ந்திருக்கிறது. சொல்லொணாத வேதனைகளையும், சோதனைகளையும் இந்தக் கலைப்பயணம் அவருக்குக் கொடுத்திருக்கிறது. வீழ்ந்தாரா? சோர்ந்தாரா? இல்லை. மீண்டும் மீண்டும் முயற்சிகள், திரைப்படம் தொடர்பான தேடல்கள். வாழும் வரை கலைஞனாகவே வாழ்வது என்ற வைராக்கியம் அவர் உள்ளத்தில் இருப்பதை அறிந்திருப்போர் மிகச்சிலரே. அதில் நானும் ஒருவன் என்பதில் பெருமிதம் கொள்கிறேன். அதனால் அவரின் கலை முயற்சிகளுக்கு பள்ளிச்சிறுவனாய் இருக்கையில் எப்படி உதவினேனோ அப்படியே இப்பொழுதும்.

மேடை நாடகங்களில் பாராட்டுக்கள் கிடைக்கும் பட்டங்கள் கிடைக்கும். ஆனால், விழாவை நிறைவு செய்து விட்டு வீட்டுக்குப் போய் நிம்மதியாகத் தூங்க முடியாது.

விடிந்ததும் மேடை அமைப்பாளர், ஒப்பனைக்காரர், ஒலியமைப்பாளர், மண்டப முகாமையாளர் ஆகியோரைச் சந்தித்தாக வேண்டும்.

விழா அன்று மண்டபத்தில் சந்திக்கிறேன் என்று கூறிய வள்ளல்கள் விழா முடிவதற்கு முன்னரேயே மண்டபத்திலிருந்து எழுந்து செல்வதை, பாத்திரம் தாங்கி மேடையில் நின்று நடித்துக்கொண்டிருக்கும் போதே கண்டுகொண்டும் நாடகத்தில் தொடர்ந்து லயித்திருத்தல் என்பது எல்லோராலும் முடியக்கூடிய விடயமல்ல. கலைஞன் கட்டுப்பாடுகளைக் கடந்தவன். ஒரு வட்டத்துக்குள் மட்டும் நின்று செயற்பட விரும்பாதவன். இதனை இலங்கை மண்ணிலேயே பவளவிழா நாயகன் நிலை நிறுத்திக்காட்டியிருக்கிறார்.

கொழும்புக்கலைஞன் என்ற மேதாவித்தனத்துக்குள் தன்னை சிக்கவைக்காது, தான் ஒரு கொழும்புக் கலைஞன் என நிலை நிறுத்தாமல், இலங்கையின் மூலை முடுக்கெங்கும் வாழும் திறமையான கலைஞர்களுக்கெல்லாம் கொழும்பு நகரில் மேடையமைத்தவர் கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள்.

மலையகம், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, மன்னார், யாழ்ப்பாணம் என ஒவ்வொரு பகுதிகளிலிருந்தும் ஆற்றல் மிகு கலைஞர்களை கொழும்பு நகர கலையரங்கங்களில் மேடையேற்றி அவர்களைப் பெருமைப்படுத்தினார். இதனால் கொழும்பு கலைஞர்கள் என்ற வட்டத்துக்குள் பலத்த எதிர்ப்பையும் இவர் சந்திக்க நேர்ந்தது. ஆனால், இவர் அடங்கிப்போகவில்லை. அடங்காக்கலைஞன் என அன்றும் பெயர் பெற்றிருந்தார்.

எனது பள்ளிப்பருவம் முதல் இப்பொழுது வரை நான் அன்போடு நேசித்துப் பழகும் ஒரு கலைஞர். கலையால் அவர் என் உறவினர். வயதால் தந்தைக்குச் சமானமானவர். எனது ஒலிபரப்புத்துறை ஈடுபாட்டின் ஆரம்பம் முதல் அருகிருந்து பார்த்து, கேட்டு, பாராட்டி பண்படுத்தியவர்களில் எங்கள் மூத்த கலைஞர் முக்கியமானவர். எனது மாமனார் யாழ்ப்பாணம் துறை அலுவலர், விளம்பர ஒலிபரப்புத்துறைக்கு என்னை அழைத்துவந்து அறிமுகம் செய்து கொடுத்துவந்து அந்தநாளை கலைஞர்களோடு

கப்படுத்தியவரான 'மக்கள் குரல்' சி.சு.புனிதலிங்கன் அவர்களைச் சந்திப்பதற்காக இன்றைய பவளவிழா நாயகன் (1974 - 75 காலகட்டம்) அன்று அடிக்கடி வரும் வேளைகளில், அவரைப் பார்க்கும், பழகும், பேசும் வாய்ப்புகள் பெற்றேன்.

ஈழத்துக்கலைகள் நாடகம், திரைப்படம், கலைஞர்கள் பற்றி கலைஞர் அவர்களும் நண்பர்களும் உரையாடுவார்கள். அவை என் செவிகளையும் வந்தடையும். இதுவே இன்று நான் ஈழத்துக்கலைகள் பற்றி பேசும் விடயங்களுக்கு ஆதாரங்களாய் அமைந்திருக்கின்றன. யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நாடகவிழா நடைபெற்ற வேளையில் உதவியாளனாய் இருந்தேன். நிர்மலா திரைப்படம் திரையிடப்பட்டு பின்னர் யாழ்-விக்கிரம் அன் சன் ஆதரவுடன் ஊர் ஊராகக் காண்பிக்கப்பட்ட வேளையில் விளம்பர அறிவிப்பாளனாக எனது பணியை வழங்க வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

தெய்வம் தந்த வீடு திரைப்படப் பாடல்களை அடிக்கடி ஒலிபரப்பி மக்கள் மனதில் அப்பாடல்கள் நிலைபெற வைக்க நான் சார்ந்திருந்த ஒலிபரப்புத் துறையினூடாக கலைத் தொண்டாற்றுவதற்கும் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தமை மகிழ்ச்சியே.

யாழ் மண்ணிலே ஆரம்பித்த என்னுடைய கலைவாழ்வுக்கு ஆதார சுருதியாக விளங்கியவர்களில் பவளவிழா நாயகன் முக்கியமானவர். அங்கே ஆரம்பித்த கலை வழிப்பயணம் ஐரோப்பாவிலும் நீட்சி பெற்றது. விழாக்கள், நாடகம், தொலைக்காட்சிச் சித்திரங்கள் எனத் தொடர்கின்றன.

இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்பட வரலாற்றின் நாயகனாக விளங்கும் கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்களுக்கு ஒரு விழாவினை பாரீஸ் நகரிலே நடாத்த பலமுறை முயற்சித்தேன். அந்த வேளைகளிலெல்லாம் ஏதோ ஒரு காரணத்தைக்கூறி 'பின்னர் பார்த்துக்கொள்வோம்' என்ற வாக்கியத்தோடு என்னை சமாதானப்படுத்திக் கொண்டவர், எழுபத்தைந்தாவது வயதை அடைந்திருக்கும் இவ்வேளையில் தனது 'கலைத்துறை நண்பர்களை அழைத்து தொடர்கின்றன' என்ற கலைஞர்களோடு

கட்பழமும்... சுபநமன்னும்

(1935 - 2010)

மகிழ்ச்சியாகக் களிக்க விரும்புகிறேன்' என்று என்னிடம் கூறினார். அந்த நாளை எமக்குத்தாருங்கள் அதனை ஒரு விழா நாளாக மாற்றுவோம் என்றேன். உடனடியாகப் பதில் கிடைக்கவில்லை. இதற்கு உதவுவதற்காக எனது நண்பர்கள் சிலரது உதவிகளும் பெறப்பட்டதன் கூட்டு முயற்சி தான் இன்று பவளவிழாவாக வடிவம் பெற்றுள்ளது.

வாழும்பொழுதே கலைஞர்கள் வாழ்த்தப்படவேண்டும், மதிப்பளிக்கப்படவேண்டும் என்பதில் உறுதியான நிலைப்பாடுகொண்டவன். அந்த வகையில் எமது மூத்த கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்களுக்கு இப்படியொரு விழாவினை நடாத்தக் கிடைத்த வாய்ப்பினை கலைத்துறையில் எனக்குக் கிட்டியபெரும் பேறாகவே கருதுகிறேன். மூத்த கலைஞர் ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள் பவளவிழா கொண்டாடுவதற்குச் சகலவிதங்களிலும் பொருத்தமானவர் என்பதை அவரை வாழ்த்துவோரும், ஏனைய ஆக்கங்களை அனுப்பி வைத்திருப்பவர்களும் புலப்படுத்தியுள்ளனர். இந்தக் காலத்தில் இவருக்கான விழா நடாத்தப்படவில்லை எனில் அதனை எந்தக் காலகட்டத்தில் நடத்துவதும் பொருத்தமற்றதாகவே இருக்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. ஈழத்துக் கலையுலகில் இவர் புரிந்த கலைப்பணிகள் ஒரு மீள் பார்வைக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருப்பதையே இந்த விழா எடுத்து உணர்த்துகிறது.

ஆக்கங்கள் ஒவ்வொன்றையும் மிகவும் பொறுப்புணர்வோடு எழுதி எமக்குக் குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் அனுப்பி வைத்து விழாசிறப்பாக நடைபெறவும், பவளவிழா மலர் தரமாக வெளிவரவும் ஒத்துழைப்பு வழங்கிய அனைவருக்கும் உளமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த விழா ஈழத்துக்கலைஞர்களுக்கு ஓர் ஊட்டச்சத்தாகவே அமைந்துள்ளது என நம்புகிறேன்.

ஈழத்துக்கலையுலகில் வலம்வரும் கலைஞர்கள் எப்படி இயங்க வேண்டும் என்னென்ன விடயங்களைக் கைக்கொள்ள வேண்டும், கலைத்துறையில் எவ்வாறு பணிபுரிய வேண்டும் என்பது போன்ற பல்வேறு படிப்பினைகளைக் கற்பித்துக் கொடுப்பதாகவும் இவ்விழா அமைந்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

ஈழத்து தமிழ் நாடகத்துறை (மேடை - வானொலி), ஈழத்துத்தமிழ்த் திரைப்படத்துறை, இதன் நீட்சியாக அமைந்த ஈழத்தமிழர் புலம் பெயர்ந்து வாழும் தேசங்களில் மேற்கொள்ளப்படும் தொலைக்காட்சிச் சித்திரங்கள், குறும்படங்கள் என்பனவற்றிலும் எங்கள் மூத்த கலைஞர், பவளவிழா நாயகன் ஏ.ரகுநாதன் அவர்கள் வரலாறுகப்பதிவாகியுள்ளார்.

இந்த வரலாறு எதிர்காலத் திட்டமிடல்களுக்கும் செயற்பாடுகளுக்கும் நிச்சயமாகத் துணைநிற்கும், வழிகாட்டும்.

அனைத்துலக ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் - தமிழ்

இப்பொழுதும்.... எப்பொழுதும்...

எம் தமிழ் உறவுகளே!
உங்கள் உள்ளங்களில்
என்றென்றும் நிலைபெற்ற

ஐபிசி-தமிழ்

கேளுங்கள்... மகிழுங்கள்... பயன் பெறுங்கள்...

24 மணிநேரமும்

செய்மறதியில்... Hotbird 12597

இணையத்தளத்தில்... www.ibctamil.fm

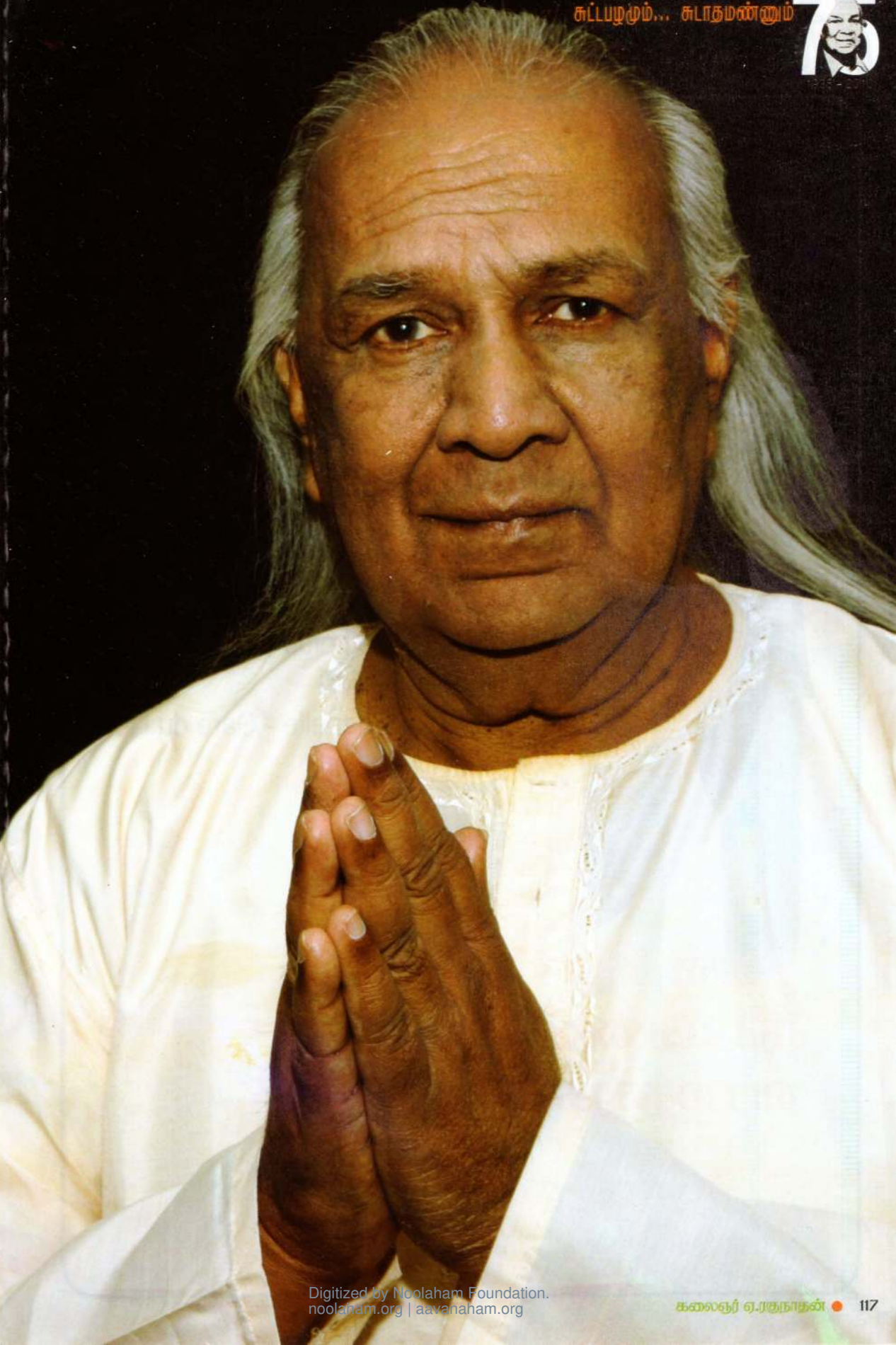

- ☞ வர்த்தக விளம்பரங்கள்
- ☞ வாழ்த்துகள்
- ☞ நேரடி ஒலிபரப்புகள்
- ☞ அறிவித்தல்கள்

பிரான்ஸில் ஐபிசி தமிழ்
உங்கள் தொடர்புகளுக்கு
எஸ்.கே.ராஜன்

06 99 66 19 15

கட்டிபழகும்... கட்டாமண்தும்

BHARATH CAFE RESTAURANT

51, 67 rue Loius Blanc
75010 PARIS

M°: La Chapelle - Gare du Nord

**பவளவிழா
நாயகனை
வாழ்த்துகிறோம்**

(1935 - 2010)

MALA MALIKAI

60, rue Louis Blanc

75010 PARIS

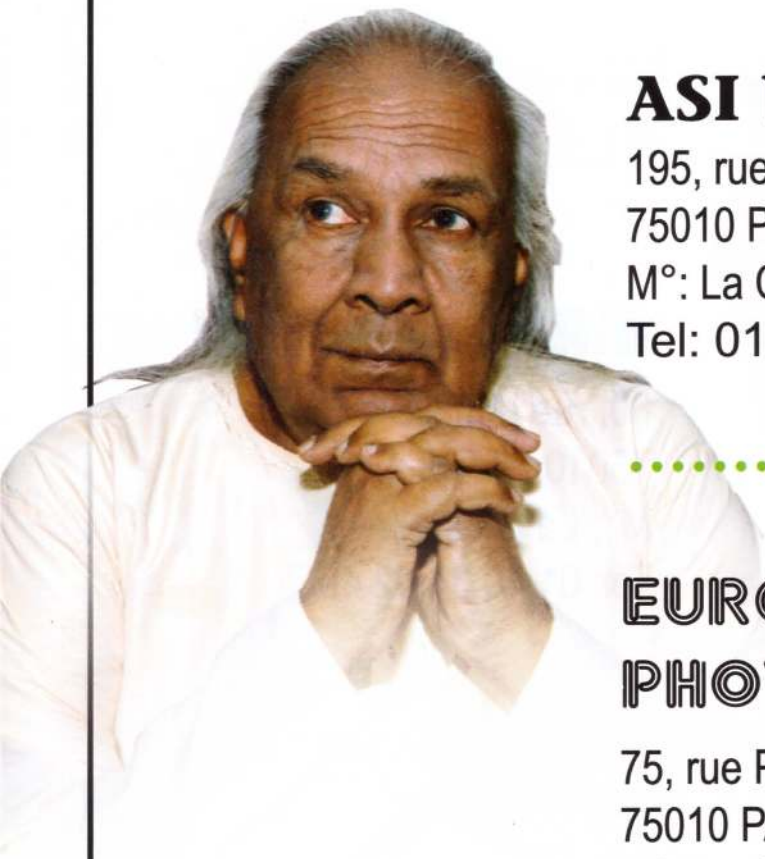
M°: La Chapelle

Tel: 01 40 34 42 49

பவளவிழா
நாயகனை
வாழ்த்துகிறோம்

கட்டபுழும்... சுடாதமன்னும்

**பவளவிழா
நாயகனை
வாழ்த்துகிறோம்**

ASI BOUCHERIE

195, rue du Faubourg St.Denis
75010 PARIS

M°: La Chapelle - Gare du Nord
Tel: 01 42 05 23 78

EUROP VIDEO & PHOTO

75, rue Philippe de Girard
75010 PARIS

M°: La Chapelle - Gare du Nord
Tel: 01 40 34 61 64
Mob: 06 20 21 26 60

DISHNY RESTAURANT

212, rue du Faubourg St.Denis
75010 PARIS

M°: La Chapelle - Gare du Nord

Tel: 01 40 05 18 36

.....

G*ARAGE*
P*REMIER*

72 - 74 Avenue Lenine

93380 Pierrefitte

Tel: 01 48 21 91 54

**பவளவிழா
நாயகனை
வாழ்த்துகிறோம்**

சுப்பழமும்... சுபாதமன்னும்

KALYANI PRODUCTS

இல்லத்தரசிகள் உள்ளம்
நிறைந்தவை....
விருந்தினர்கள் என்றும் விரும்புவை...

LE MARCHE EXOTIQUE

ALIMENTATION INDO - SRI LANKAISE

1, rue Cail

75010 PARIS

M°: La Chapelle / Gare du Nord

Louis Blanc

பவளவிழா
நாயகனை
வாழ்த்துகிறோம்

K.KAPILAN EUROPEENNE Ltd

13, rue du Ballon
93160 Noisy Le Grand
Tel: 01 49 32 04 09

M.G.S

195, rue du Faubourg St.Denis
75010 PARIS
M°: La Chapelle
Gare du Nord
Tel: 01 42 05 12 46

பவளவிழா
நாயகனை
வாழ்த்துகிறோம்

சுட்பழமும்... சுடாதமண்தும்

(1935 - 2010)

பவளவிழா
நாயகனை
வாழ்த்துகிறோம்

BONDY BEAUTY PALACE

120, Avenue de la Republique
93140 Bondy
Tel: 01 48 48 06 31

TAMILAYALAM

19, rue Cail | 75010 PARIS |
M°: La Chapelle - Gare du Nord
Tel: 01 53 26 59 21

பவளவிழா
நாயகனை
வாழ்த்துகிறோம்

PARIS ARIVAALAYAM

7, rue Perdonnet

75010 PARIS

M°: La Chapelle - Gare du Nord

Tel: 01 44 72 03 34

Imprimerie

SHRI BHARATHY

18, rue Cail

75010 PARIS

M°: La Chapelle - Gare du Nord

Tel: 01 42 05 46 04

கட்பழமும்... கலாதமண்தும்

(1935 - 2010)

THUTHI TEXTILES
WESTERN UNION
16, rue Cail
75010 PARIS
M°: La Chapelle – Gare du Nord
Tel: 01 42 09 53 89

பவளவிழா
நாயகனை
வாழ்த்துகிறோம்

VMS PRETS IMMOBILIER

10, Place de la Republique
93140 Bondy
Tel: 06 48 20 24 46

பவளவிழா
நாயகனை
வாழ்த்துகிறோம்

சுட்பழமும்... சுடாதமன்னும்

ASHVINI PRETS IMMOBILIER

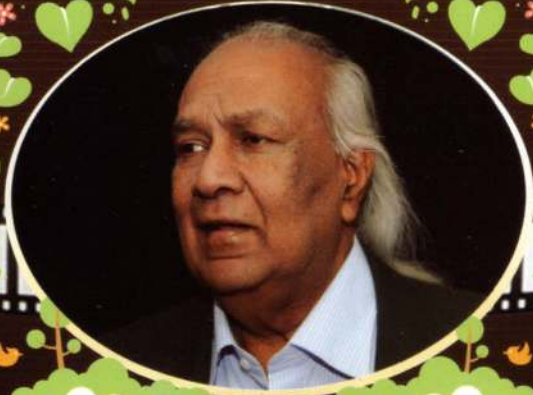
11, rue Commandant Baroche
93150 Le Bourget

தொடர்புகளுக்கு அழகன்: 06 64 50 92 02

பவளவிழா
நாயகனை
வாழ்த்துகிறோம்

பவளவிழா நாயகனே
வாழ்க!
வளமுடகீ!!

AYANGARAN INTERNATIONAL

29.rue philippe de Girard, 75010 Paris

M°: La Chapelle / Gare du Nord

பவளவிழா நாயகனே
வாழ்க!
வளமுடன்!!

V.T.CASH & CARRY

15, Rue Cail, 75010 Paris

M°: La Chapelle / Gare du Nord

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org